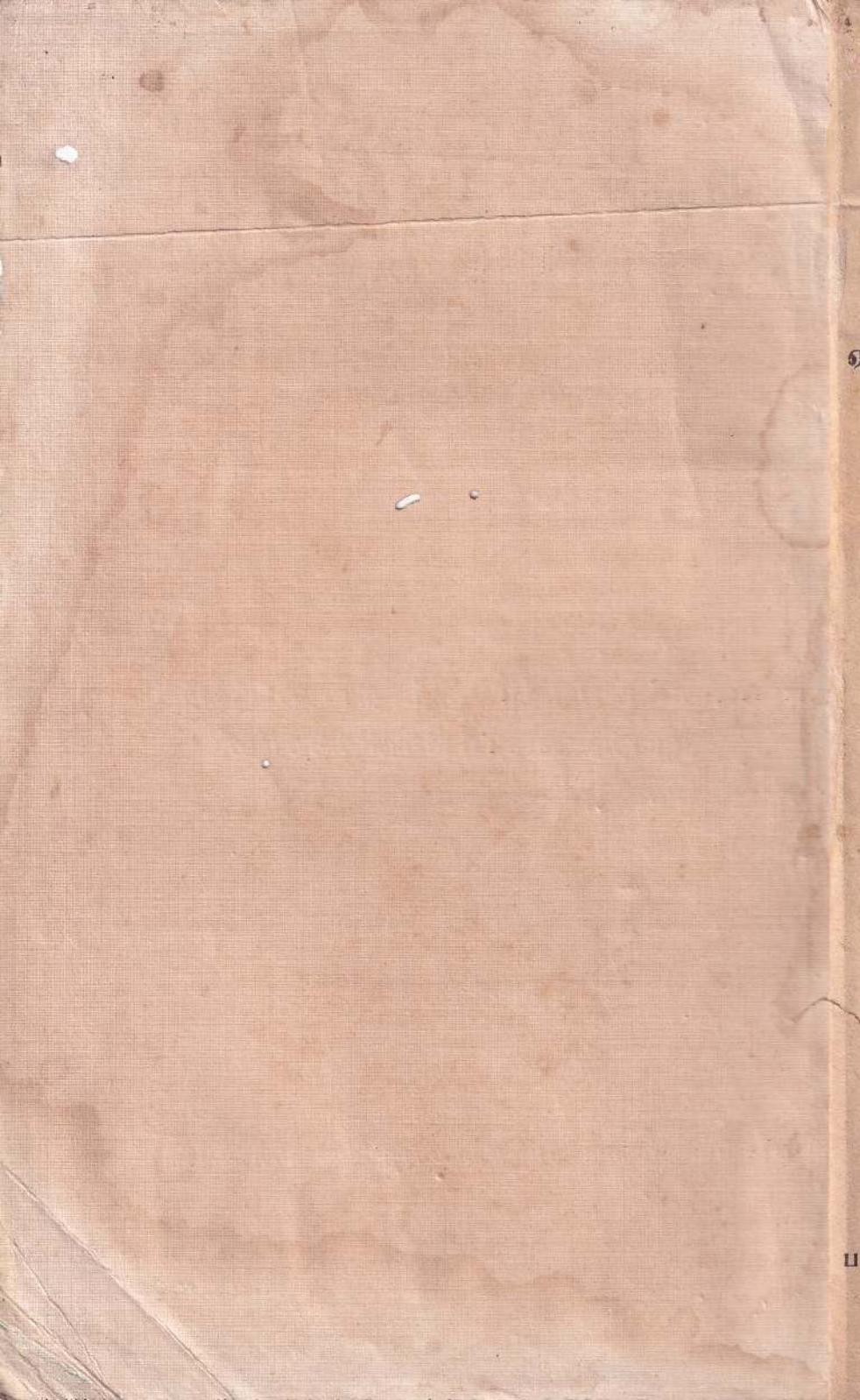

செந்தமிழ்ப் பயிற்சி மாலை

ஏழாம், எட்டாம், பொதுத் தராதரப் பத்திர
ஆயத்த வகுப்புகளுக்குரியது

செல்லி செளந்தரம் சந்தனநங்கை கந்தப்பு

செந்தமிழ்ப் பயிற்சி மாலை

ஏழாம் எட்டாம் பொதுத் தராதரப் பத்திர ஆயத்த
வகுப்புகளுக்குரியது.

செல்வி. செளந்தரம் சந்தனநங்கை கந்தப்பு
வி ரி வு ரை யா ள ர்
மகளிர் அரசினர் ஆசிரிய கலாசாலை, கோப்பாய்.

கிடைக்குமிடம்:
ஸ்ரீ லக்ஷ்மீ புத்தகசாலை
யாழ்ப்பாணம்.

முதற் பதிப்பு	3000 பிரதிகள்
இரண்டாம் பதிப்பு	3000 பிரதிகள்
மூன்றாம் பதிப்பு	5000 பிரதிகள்
நான்காம் பதிப்பு	3000 பிரதிகள்

அச்சுப்பதிவு :

ஸ்ரீ லங்கா அச்சகம்

234, கே. கே. எஸ். வீதி, யாழ்ப்பாணம்.

முன்னுரை

○○○○○○○○

இதற்கு முன் என்னால் எழுதப்பட்ட 'செந்தமிழ்ப் பாகிற்சி மாலே' என்னும் நூல்களின் முன்னுரையில் தாய் மொழிப் பணியில் என்னை ஊக்கிய காரணங்கள் விளக்கப்பட்டுள்ளன. அவற்றை இங்கு மறுபடியும் விரிக்க வேண்டியதின்று. அதே நோக்கங்கட்கியையவே 7 ஆம் 8ஆம் பொதுத் தாராதரப் பத்திர ஆயத்த வகுப்புக்களுக்குப் பயன்படக் கூடிய இப்பயிற்சி மாலையும் வெளிவருகின்றது.

செந்தமிழ்த் தாய்க்கு இயன்றளவு பணியாற்றும்படி என்னை ஆளாக்கிய தாய் தந்தையர்க்கும், கல்வியூட்டி நல்லறிவு நல்கிய என் ஆசிரியப் பெருந்தகையாளர்க்கும் ஏனைய நூலாசிரியர்களுக்கும், இந்நூல் வெளிவர அருந்துணைபுரிந்த அன்பர்களுக்கும், எனது நூல்களை உவந்தேற்று ஊக்கிவரும் செந்தமிழ் உலகிற்கும் என் உளங்கலந்த நன்றியுரியதாக.

ம. அ. ஆ. க.,
கோப்பாய்,
15-12-56.

சௌந்தரம் சந்தனைங்கை கந்தப்பு

கோப்பாய் சரவண பவானந்த வித்தியாசாலை
ஆசிரியையும் பண்டிதையுமாகிய
நிருமதி சத்தியதேவி துரைசிங்கம் அவர்கள்
வழங்கிய

அணிந்துரை

அமிழ்தினுமினிய நம் தமிழ்மொழி, பல்லாயிரம் வருடம் வாழ்ந்தும் இளமை நன்றாக தெய்வீகம் வாய்ந்தது. தமிழின் இளமைக்குக் காரணம், ஏற்கனவே ஆன்றோர்களால் ஆராய்ந்து அமைக்கப்பட்ட வரையறையான இலக்கண வளமாகும். தத்துவ உணர்வினை ஊட்ட வல்ல பழைய தமிழிலக்கியங்களைப் பிழையின்றிக் கற்றுத் தெளிவதற்கும், கருத்துக்களைத் தவறின்றிப் பரிமாறிக் கொள்ளுவதற்கும் இலக்கண வரம்புடன் கூடிய மொழிப்பயிற்சி இன்றியமையாதது.

பழைய தமிழ் இலக்கண நூல்களும், அவற்றின் விளக்கவுரைகளும் நுண்ணறிவு படைத்தவர்களாலன்றி ஏனையோரால் உணர்தற் கரியன. சொற்கருக்கமும், பொருட்செறிவும் அமைந்துள்ள அவற்றுட் புகுந்து, பின் மூளையைக் காப்பாற்றிக்கொள்ள இன்றைய மாணவர்க்குத் தைரியம் போதாது; பொறுமையும் இல்லை. அதனால், மொழிப்பயிற்சிப் பாடம் மாணவர்களுக்கு வேம்புபோலக் கைக்கும் நிலைமை ஏற்படலாயிற்று. இக்குறையை நீக்க அறிஞர்பலர் முயன்றுள்ளனர். எனினும், புதிய மொழிநூல்கள் பலவற்றில் இலக்கண விடயங்கள் வேண்டிய அளவு சேர்க்கப்படவில்லை.

செல்வி. செள. ச. கந்தப்பு அவர்கள் ஆக்கிய 'செந்தமிழ்ப் பயிற்சி மாலை' என்னும் இத்தொடர் நூல்களில் கசப்பான மருந்துடன் சர்க்கரை கலந்துட்டுவதான ஒரு சிறந்தமுறை புகுத்தப்பட்டுள்ளது. குழந்தைகளின் உள்ளத்தில் சிறந்த இலட்சியங்களை உருவாக்க வல்ல கதைகள், கவர்ச்சி

கரமான விளக்கங்கள், சூழ்நிலைக்கமைந்த காட்டுகள் (உதரரணங்கள்) மூலம், தமிழிலக்கணத்தில் மிக்க கடினமான அம்சங்களைக்கூட ஆசிரியர் நன்கு தெளிவாக்கியுள்ளார்கள். அன்றியும். காலத்தின் தேவைகளான குறியீடுகள், புதிய மரபுத் தொடர்கள், கடிதமெழுதும் முறைகள், பிறமொழிச் சொற்களைத் தமிழில் வழங்கும் முறைகள், இலக்கியத்திறன் ஆராய்தல், பிழைதிருத்தங்கள் ஆகியவற்றையும் சிறப்பாக விளக்கியுள்ளார்கள். சுருக்கமாகக் கூறினால், செந்தமிழ்ப் பயிற்சி மாலை யென்னும் இந்நூல் 7ஆம், 8ஆம் வகுப்பு மாணவர்க்கேயன்றி, ஆசிரிய மாணவ உலகம் முழுவதற்கும் பயன்படும் வண்ணம் தேவை நோக்கிப் பழையன கழித்தும், புதியன புகுத்தியும் எழுதப்பட்ட தலை சிறந்த ஒரு மொழிநூல் எனலாம்.

தமக்கு இயல்பாயுள்ள பொறுமை, ஆராயும் வன்மை, தமிழ்ப் புலமை இவற்றாலும், பல ஆண்டுகளிற் பெற்ற ஆசிரியத் தொழிலனுபவத்தாலும், இந் நூலை ஆக்கியளித்த ஆசிரியருக்குத் தமிழுலகு என்றுங் கடமைப் பட்டுள்ளது.

தமது பணியினால் தமிழ்த்தாயை அலங்கரித்த பெண்ணரசிகளுள் ஒருவராக இந்நூலாசிரியர் போற்றப்படத்தக்கவர். அவர் நீடுவாழ்ந்து தமிழ்ப்பணிசெய்ய இறைவன் திருவருள் கிட்டுவதாக.

நீர்வேலி.
3-12-56.

(திருமதி) ச. துரைசிங்கம்

பலாலி அரசினர் ஆசிரிய கலாசாலை
 விரிவுரையாளர்
 பண்டிதர் பொ. கிருஷ்ணபிள்ளை அவர்கள்
 வழங்கிய

அணிந்துரை

செல்வி செளந்தரம் கந்தப்பு அவர்கள் பாடசாலைச் சிறுர் சுவையுடன் மொழி பயில வரிசையாக நூல்கள் எழுதி வருகிறார். இப்போது 7-ம், 8-ம், வகுப்புக்களுக்குரிய மொழிப் பயிற்சி நூல் (இது பொதுத் தராதரப் பத்திர ஆயத்த வகுப்புக்கும் பொருத்தமானதாயிருக்கிறது) வெளிவந்துள்ளது. இதன் கண்ணுள்ள அப்பியாசங்கள் வரிசைக்கிரமமாக மாணவர் தரத்திற்குப் பொருத்தமாக அமைந்துள்ளன. உதாரணங்களுடன் பயிற்சி அப்பியாசங்களும் வருதலால் மாணவர்களுக்கு இந்த நூல் வரிசை பெரிதும் உதவியாயிருக்கிறது.

இலக்கணம் இலக்கியத்தோடு தொடர்புற்றே வருதல் வேண்டுமென்ற உண்மையை இவ்வாசிரியை மனத்திலிருத்தி, சுவையுள்ள இலக்கிய பாக்களையும் மாணவர்க்கு அறிமுகப்படுத்துவதால் மொழிப்பயிற்சி சுவைமிக்கதொன்றாய் மாணவர் ஆர்வத்திற்குரியதாய் அமைகிறது. அரும்பு மலர்ந்த தன்மையில் இவ்வரிசை நூல்கள் ஒன்றை ஒன்று பூர்த்தி செய்வனவாய் இருக்கின்றன. ஆசிரியரும், மாணவரும் இவ்வரிசை நூல்களால் - அதிலும் விசேடமாக இந்த 7-ம், 8-ம் வகுப்புக்களுக்காய் நூலாற் பெரிதும் பயன் பெறுவார்களாகையால் இந்த நூலை ஆதரித்தல் அவர்தம் கடனாகும்.

பொ. கிருஷ்ணபிள்ளை
 பலாலி அரசினர் ஆசிரிய கலாசாலை
 தமிழ்ப்பண்டிதர்

வசரவிளான்,

31-12-56.

கோப்பாய் மகளிர் அரசினர் ஆசிரிய கலாசாலை

விரிவுரையாளர்

செல்வி இரதிலக்ஷ்மி நாகசுந்தரம் அவர்கள்

வழங்கிய

அணிந்துரை

oO

செல்வி செளந்தரம் சந்தன நங்கை கந்தப்பு அவர்கள் எழுதிய செந்தமிழ்ப் பயிற்சி மாலை நிரல்களை நான் மிக ஆர்வத்தோடு படித்தேன். அவை இனிக்குந் தமிழை மாணவர் இனிமையாகவும் இலகுவாகவும் கற்கும் வண்ணம் அழகும், சுவையும் பொருந்த அமைந்துள்ளன. இவ்வாசிரியரால் எழுதப்பட்டு 7ஆம் 8ஆம் வகுப்புக்களுக்கென வெளிவந்துள்ள மாலையும் செந்தமிழ் மணமும், திருவும், பொருளும், பயனும் ஒருங்கு பொருந்தியிருத்தல் கண்கூடு.

இந்நாளில் எத்தனையோ பாஷைப்பயிற்சி நூல்கள் வெளிவந்திருப்பதை நாமறிவோம். ஆனால், இவ்வாசிரியையினது நூல்கள் மாணவரது உளப்பாங்கைத் தழுவி, அன்றோ தேவை, விருப்பு முதலியவற்றை உணர்ந்து, கல்வி நூலார் அநுபவக் கொள்கைகளைக் கடைப்பிடித்துத் தொடர்பு நோக்கி அமைந்திருப்பது போற்றுதற்குரியது. அன்றியும் இலக்கண விளக்கங்கள், உதாரணங்கள், பயிற்சிகள், கதைகள், கட்டுரைகள், பாக்கள் முதலியன மாணவர் தாமாகவே விரும்பிக் கற்கத் தூண்டப்படுவனவும், மொழிச்சுவை உணர்வு பெற வல்லனவுமாகும்.

இவ்வாசிரியர், தமிழ்ச் சிறுநிற்கொண்ட பேரன்புகாரணமாகவே செந்தமிழை மாலையாக்கித் தொடுத்துள்ளார். நறுமணம் மிக்க இம்மாலையை ஆசிரியரும், மாணவரும் மகிழ்ந்தேற்றுக் கொள்ளுவார்களென்பதற் கையமின்று.

ம. அ. ஆ. க.

கோப்பாய்,

26-11-56.

இரதிலக்ஷ்மி நாகசுந்தரம்

பண்டிதர் ஸ்ரீ. சி. கா. தம்பையா அவர்கள்
வழங்கிய

அணிந்துரை

ॐॐॐॐ

தலையில் அணியும் அணியைக் காதிலும் மூக்கிலும், கழுத்தில் அணியும் அணியைக் காலினும் கையினும் ஆக முறை பிறழ்ப் பூண்டு, அறிந்தோரால் எள்ளப்படும் நிலையில், மொழிப் பிரச்சினையும் முந்தித் தள்ளத் தடுமாறி நின்ற செந்தமிழ்நடைக்குச் சிறந்த பயிலிடம் அளித்து, மகிழவைத்து, மாலையும் அணிந்தார் செல்வி, சந்தனநங்கை அவர்கள். அவர்கள் உள்ளக் கருவிற்புறேன்றி மலர்ந்த செந்தமிழ்ப்பயிற்சி மாலைகள் ஆசிரியர்களுக்கும், மாணவர்களுக்கும் மிகச் சிறந்த உசாத் துணை நூல்களாகும்.

இலங்கையரசினரின் பாடத்திட்டத்திற்கமைய, இக்காலத்தேவைகளைப் பூர்த்திசெய்யும் முறையில் மாணவரின் கொள்ளும் அளவும் தகுதியும் நோக்கி எழுதப்பெற்ற (ஏழாம், எட்டாம் வகுப்புகளுக்குரிய) செந்தமிழ்ப் பயிற்சி மாலையைக் கல்வியுலகம் விரும்பி வரவேற்கும் என்பது என் துணிவு.

விக்னேஸ்வர வித்தியாலயம்,
மீசாலை.

சி. கா. தம்பையா

15-12-56.

மட்டக்களப்பு, ஆணைப்பந்தி மகளிர் ஆங்கில

பாடசாலை அதிபர்

திருமதி கமலபூஷணி திருநாவுக்கரசு B. A., (Hons) அவர்கள்

வழங்கிய

அணிந்துரை

ஆங்கில மொழியின் நிலை நம் பாடசாலை மாணவரிடம் குறைந்துவிட்டது என்று நாம் கவலைப்பட்டுக்கொண்டிருந்த சென்றுபோன சில வருடங்களில், உண்மையாக நம் தமிழ் மொழியின் நிலையும் குறைவுபட்டுக்கொண்டே வந்துள்ளது என்பதை நம்மிற் பலர் எண்ணிப்பார்க்கவில்லை. இந்நிலைக்குக் காரணம், தமிழ் மொழியிற் பயிற்சி பெறுபவனுக்கு தமிழ் இலக்கண அறிவு அவசியமில்லை என்னும் ஒரு தவறான கொள்கை இடைக்காலத்திற் பரவியதும், நமது தேர்வுகளின் தராதரமுந்தான்.

இக்குறைகளைப் போக்க, இலக்கண அறிவை அடிப்படையாய் வைத்து, செல்வி. சௌந்தரம் சந்தனநங்கை கந்தப்பு அவர்கள் 'செந்தமிழ்ப் பயிற்சி மாலை' என்னும் ஒரு தமிழ் மொழிப் பயிற்சி நூலை நம் மாணவருக்குத் தந்துள்ளார்.

பெண்களுக்கு இயற்கையாயமைந்துள்ள பொறுமையோடும், துருவி ஆராயுந் திறனோடும் அவர் மாணவர் குறையை ஆராய்ந்து அதற்கேற்ப அவரது நூலை ஆக்கியுள்ளாரென்பதை இந்நூலைப்பயன்படுத்தும் ஆசிரியர் நன்குணர்வர்.

அநுபவமும், அறிவும், ஆற்றலும் சிறந்த முறையில் ஒருங்கு சேர்ந்த இம்முயற்சி எழாம் எட்டாம் வகுப்பு மாணவருக்குப் பெரிதும் பயன்படும். தமிழ் இலக்கணம் கடினமென்று நினைக்கும் நம் மாணவர் அதை இலகுவாய்க்கற்றுக் கொள்ளலாமென்பதை செல்வி. சௌந்தரம் சந்தனநங்கை கந்தப்பு அவர்களது செந்தமிழ்ப் பயிற்சி மாலையிலிருந்து உணர்ந்து கொள்வர்.

வாழ்க அவரது தமிழ்ப்பணி!

மட்டக்களப்பு,
20-12-56.

கமலபூஷணி திருநாவுக்கரசு

பொருளடக்கம்

I. எழுத்துக்கள்	பக்கம்
1. எழுத்தும் பயனும்	1
2. தமிழ் எழுத்துக்களின் வகை	4
3. குறில் நெடில் விளக்கம்	6
4. எழுத்துக் குடும்பம்	10
5. நன்றாக உச்சரிப்போம்	12
6. எழுத்தின் ஒலி அளவு	14
7. எழுத்தொலி குறுகியும் கூடியும் ஒலித்தல்	15
8. எழுத்துப் போலி	22
9. எழுத்துக்களின் நிலை	25
10. மெய்கள் ஒன்றோடொன்று சேருதல்	31
11. ணகர-னகர வேறுபாடு	37
12. ரகர-றகர வேறுபாடு	40
13. லகர-ழகர வேறுபாடு	42
14. திசைமொழிகள்	49
15. சில வடமொழிக்கேற்ற தமிழ்ச் சொற்கள்	54
II சொற்கள்	
16. சொல் சொல்வதென்ன	57
17. இடுதிறப்பெயர்-காரணப் பெயர்	64
18. பண்புப்பெயர்	66
19. தொழிற் பெயர்	67
20. ஆகுபெயர்	69
21. வினையாலணையும் பெயர்	71
22. பெயரும், வினையுமாய் வரும் ஒரே சொல்	73
23. வினைச்சொல்	75
24. பதுபத உறுப்புக்கள்	83
25. எதிர்ப்பாற் சொற்கள்	89
26. எதிர்ப்பொருட் சொற்கள்	92
27. சொல்லும் பொருளும்	94
28. மரபுச் சொற்கள்	100
29. இடைச் சொற்கள்	102
30. இணைப்புச் சொற்கள்	110
31. உரிச் சொற்கள்	113

III. சொற்றொடர்கள்

பக்கம்

32. இரட்டைச் சொற்கள், அடுக்குத்தொடர்	...	116
33. சிலேடை மொழிகள்	...	119
34. சொற் புணர்ச்சி	...	120
35. இணைச்சொற்றொடர்	...	126
36. தொகைப் பெயர்ச் சொற்றொடர்	...	128
37. பலசொற்களுக்கு ஒருசொற் பிரயோகம்	...	130
38. உவமான உவமேயம்-உருவகம்	...	132
39. உவமைச் சொற்றொடர்	...	134
40. முதுமொழிகள்	...	137
41. மரபுச் சொற்றொடர்	...	140

IV. வாக்கியங்கள்

42. வாக்கியம்	...	142
43. தன்கூற்று, பிறன்கூற்று	...	148
44. நிறுத்தற் குறிகள்	...	151
45. திருத்தமான தமிழ்	...	156

V. விளக்கங்கள்

46. இவர்கள் யார்?	...	171
47. கதை படிப்போம்	...	176
48. மொழி வளர்ச்சி	...	182
49. கம்பர் காட்டுங் காட்சி	...	185
50. இவர்கள் யார்?	...	188
51. காட்டில் பொங்கும் இசையமுது	...	192
52. களிமண்ணின் உபயோகம்	...	195
53. தலை ஏன் நரைக்கவில்லை?	...	197
54. அடிமைத் தொழிலில் அரசியார்	..	198
55. சுவைக் கவிதைகள்	...	200

VI. கட்டுரைகள்

56. கதையாக்கஞ் செய்வோம்	...	207
57. கடிதம் எழுதுவோம்	...	211
58. கட்டுரை எழுதுவோம்	...	226
தேர்வு வினாக்கள்	...	240

செந்தமிழ்ப் பயிற்சி மாலை

1. எழுத்தும் பயனும்

நாம் வழங்கி வருஞ் சொற்களில் அமைந்துள்ள தனிப் பட்ட, ஒலியும், அதனைக் காட்டும் வரிவடிவும் எழுத் தெனப்படும். ஒருவர் தமது மனக் கருத்தைத் தம்முன்னே யில்லாத பிறருக்குத் தெளிவாகத் தெரிவிப்பதற்கு வரிவடிவு எழுத்து மிகவும் இன்றியமையாகது. அறிஞர் பலர் தமது அரிய எண்ணங்களைக் கவிதைகளாகவும், உரை நடைகளாக வும் இயற்றி வெளியிடுவதற்கு எழுத்து மிக உதவுகின்றது.

நமது செந்தமிழ் எழுத்துக்களின் வடிவங்கள் பலகாலமாகியும் அதிகம் மாறுதல் இல்லாமல் இருந்து வருகின்றன. நாளுக்கு நாள் யர்வும் மாறிவரும் இவ்வுலகில் பல நூறு வருடங்களாகியும் நமது தமிழ் எழுத்துக்களில் மாறுதல் உண்டாகவில்லை. இதற்கு நம் முன்னோரும், ஆசிரியரும் எழுதி எழுதிப் பழக்கி வந்த பழக்கந்தான் காரணம். எழுதும்போது சொற்களையும், சொற்றொடர்களையும் எழுத்துப் பிழைகளில்லாமல் எழுதுவது மிக அவசியம். இதற்கு எழுத்துக்களின் வடிவங்களை நன்றாக உற்று நோக்கியும், அவற்றைப் பிழையில்லாமல் உச்சரித்தும், பிறர் நன்றாக உச்சரிப்பதைக் கேட்டும் வருவதோடு, நல்ல கவிதைகளையும், உரைப் பகுதிகளையும் படிப்பது மிக நன்று.

பலர், செந்தமிழ் மொழிக்குரிய எழுத்துக்களையும், அவ் வெழுத்துக்கள் ஒலிக்கும் இயல்பையும் அறியாதிருத்தலினால் பிறமொழி எழுத்துக்கள் கலந்த சொற்களை எழுதுதலோடு, அருந்தமிழின் வரி வடிவையுங் கெடுத்து விடுகின்றனர்.

சிலர், 'னெ' என்னும் எழுத்தை 'னொ' என்றும், 'லை' என்னும் எழுத்தை 'லை' என்றும் மாற்றி எழுதுவதைக் காண்கிறோம். இது தமிழ் மரபன்று.

தமிழ் நெடுங்கணக்கிலுள்ள சில வடிவங்கள்

உயிர்

எழுத்துக்கள்

உயிர்மெய்

அ	ஆ	இ	ஈ	உ	ஊ	எ	ஏ	ஐ	ஓ	ஔ	ஔா
க				கு	கூ			கை			கௌ
ங				ங்	ஙூ						
ச				சு	சூ						
ஞ				ஞ்	ஞூ						
ட		டி	டி								
ண	ண	ணி	ணி	ணு	ணூ	ணை	ணே	ணை	ணை	ணை	ணை
த											
ந											
ப											
ம											
ய											
ர	ரா	ரி	ரி	ரு	ரூ	ரை	ரே	ரை	ரொ	ரோ	ரௌ
ல				லு	லூ			லை	லொ	லோ	
வ											
ழ								ழை	ழொ	ழோ	ழௌ
ள				ளு	லூ			ளை			
ற	று					றெ	றே	றை	றொ	றோ	
ன	ன					னை	னே	னை	னொ	னோ	னௌ

இவ்வடிவங்களுக்கு மாறாக எழுதுதல் பிழையாகும்.

சில எழுத்துக்களின் பெயர்கள்

- ண - டண்ணகரம்
 ந - தந்நகரம் - மொழி முதல் நகரம்
 ன - றன்னகரம்.
 ர - இடையின ரகரம்.
 ற - வல்லின றகரம்.
 மு - சிறப்பு முகரம்-தமிழிற்கு மாத்திரம் சிறப்பு.
 ன - பொது ளகரம்-வடமொழிக்கும், தமிழுக்கும் பொது.

ஒரே ஒலிபோல் ஒலிக்கும் சில எழுத்துக்கள்

ணகர, நகர, ளகரங்கள்.

ண, ந, ன என்னும் மூன்று எழுத்துக்களும் மெல்லினத்தைச் சேர்ந்தவை. இவற்றுள் அமைந்த ஒலி வேறு பாட்டை நாம் நன்கு உணர்தல் வேண்டும்.

ண

தண்டை, வண்டு, கொண்டல், பண்டம், இண்டை என்னுஞ் சொற்களை நோக்குங்கள். இச்சொற்களில் ணகரமெய் டகரத்தை அடுத்து வருகின்றது. ஆகவே, இது டண்ணகரம் எனப் பெயர் பெற்றது. ட, ண ஒன்றுக் கொன்று இனம்.

ந

கந்தன், பந்து, சந்திரன், தந்தை, வெந்தயம் இச்சொற்களில் நகரமெய் தகரத்தை அடுத்து வந்தமையால் தந்நகரமெனப் பெயர் பெற்றது. த, ந ஒன்றுக் கொன்று இனம்.

ன

ஒன்று, மன்றம், ஈன்று, நன்றே, சென்றேம் இச்சொற்களில் ளகரமெய் றகரத்தை அடுத்து வந்துள்ளது. ஆகவே, இது றன்னகரம் எனப்படும். ற, ன ஒன்றுக்கொன்று இனம்.

பயிற்சி

1. பின்வரும் பகுதியில் சில எழுத்துக்களின் வடிவங்கள் பிழையாக உள்ளன. அவற்றைத் திருத்துக.

நாவலர் வித்தியாசாலையில் தமிழ் விழாக் கொண்டாடப் பெற்றது. அதற்கு விமலனும், சுந்தரியும் சென்றார்கள். ஆங்குப் பல அறிஞர்கள் சொற்பொழிவு நிகழ்த்தினார்கள்.

2. பின்வரும் வாக்கியங்களிற் காணப்படும் எழுத்துப் பிழைகளைத் திருத்துக.

1. சாவித்திரி சபையில் நின்று பேசினாள்.
2. கொண்டல் வண்ணன் வந்தான்.
3. தன்தையும் தாயும் வருகின்றனர்.
4. கொன்ரை மரம் பூத்தது.

2 தமிழ் எழுத்துக்களின் வகைகள்

தமிழ் எழுத்துக்கள் நான்கு வகைப்படும். அவை:

உயிர் எழுத்து
மெய் எழுத்து
உயிர் மெய் எழுத்து
ஆயுதவெழுத்து என்பன.

உயிர் எழுத்து:

அ, இ, உ, எ, ஓ - உயிர்க்குறில்
ஆ, ஈ, ஊ, ஏ, ஐ, ஒ, ஔ - உயிர் நெடில்

மெய்யெழுத்து:

க், ச், ட், த், ப், ற் - வல்லினமெய்.
ங், ஞ், ண், ற், ம், ன் - மெல்லின மெய்.
ய், ர், ல், வ், ழ், ள் - இடையின மெய்.

உயிர் மெய்யெழுத்து:

உயிர் எழுத்துக்கள் பன்னிரண்டும், பதினெட்டு மெய்யெழுத்துக்களுடன் தனித்தனி சேர்வதனால் உண்டாகும் இருநூற்றுப் பதினாறு எழுத்துக்களாம்.

ஆய்தவெழுத்து:

மூன்று புள்ளி ஃ வடிவினதாக வரும்.

தமிழ் எழுத்துக்களின் மொத்தம் இருநூற்று நூற்பத்தேழு. எங்ஙனம்?

தமிழ் எழுத்தட்டவணை

எழுத்து 247	முதலெழுத்து 30	}	உயிரெழுத்து 12	{	குற்றெழுத்து 5
					நெட்டெழுத்து 7
	* சார்பெழுத்து 217	}	உயிர்மெய்யெழுத்து 216	{	வல்லெழுத்து 6
					மெய்யெழுத்து 18
				இடையெழுத்து 6	
				உயிர்மெய்க் குற்றெழுத்து 90	
				உயிர்மெய் நெட்டெழுத்து 126	
			ஆய்தம் 1		1
			247	247	247

* உயிரும், மெய்யுமாகிய முதல் எழுத்துக்களைச் சார்ந்து வருதலால் சார்பெழுத்து என்ற பெயர் வந்தது.

பயிற்சி

கீழே வருங் கதையில் விரும்பிய நான்கு வாக்கியங்களைத் தெரிந்து, அவற்றில் காணும் வல்லின உயிர் மெய்க் குறில். மெல்லின உயிர் மெய் நெடில் எழுத்துக்களையும், இடையின மெய்யெழுத்துக்களையும் கூறுக.

சானகி ஒரு பூனை வளர்த்தாள். அஃது இரண்டு குட்டிகள் பன்றது. ஒன்று வெள்ளை; மற்றொன்று கறுப்பு. “கறுப்புக் குட்டி நமக்கு வேண்டாம்; யாருக்காவது கொடுத்துவிடுவோம்; வெள்ளைக்குட்டியே அழகானது” என்றான் சானகியின் தம்பி வசந்தன்.

“நிறம் வேறுபட்டாலும் அவற்றின் ஆடல், ஒலி, எல்லாம் ஒன்று தானே?” என்று சானகி தடுத்தாள். அச்சமயம் தாய்ப்பூனை அங்கு வந்தது. இரண்டு குட்டிகளையும் கௌவிச் சென்று கொல்லையில் வைத்து விளையாடியது. குட்டிகள் தாயுடன் குதித்து விளையாடின. கொஞ்சிப் பால் குடித்தன.

3. குறில் நெடில் விளக்கம்

பூந்தோட்டத்திற்குச் செல்வோம். ஆ! என்ன இனிமையான இசை கேட்கின்றது. வண்டுகள் ‘ஒ, ஒம்’ என்று சுருதி கூட்டுகின்றன. குயில்கள் ‘கு கூ, கு கூ’ என்று பாடுகின்றன. கிளிகள் ‘கி கீ, கி கீ’ என்று கீதம் இசைக்கின்றன. மயில்கள் ‘த தா, தை’ என்று ஆடுகின்றன.

இப்பகுதியில் வந்த தடித்தவெழுத்துக்களை நோக்குவோம். ஒ ஒ, கு கூ, கி கீ, த தா என்னும் எழுத்துக்களில் முதல் குறுகிய ஓசை கேட்கின்றது. பின்னர் நெடிய ஓசை ஒலிக்கின்றது.

- உ, எ, ஒ, - இவை உயிர்க் குற்றெழுத்துக்கள்.
 கு, கே, கொ, - இவை உயிர்மெய்க் குற்றெழுத்துக்கள்.
 ஊ, ஏ, ஓ, - இவை உயிர் நெட்டெழுத்துக்கள்.
 கூ, கே, கோ, - இவை உயிர்மெய் நெட்டெழுத்துக்கள்.

1 - 2 1 - 2 1 - 2 1 - 2

அ ஆ: இ ஈ: உ ஊ; எ ஏ -- இவ்வெழுத்துக்களை உச்சரியுங்கள். முதலாம் இலக்கமுடைய எழுத்துக்களுடன் இரண்டாம் இலக்கமுடைய எழுத்துக்களை ஒப்பிடுங்கள். முதலாம் இலக்கமுடைய எழுத்துக்கள் குறுகியும், இரண்டாம் இலக்கமுடைய எழுத்துக்கள் நீண்டும் ஒலிக்கின்றன. இவ்வாறு குறுகியும், நீண்டும் ஒலிக்குஞ் சில உயிர்மெய் எழுத்துக்கள் கூறுக.

தமிழ் எழுத்துக்களின் குறில் நெடில் வேறுபாடு நமக்குத் தெரியவேண்டுவது அவசியம். இன்றேல் எத்தனையோ சொற்களின் பொருள் தெரியாமற் குழப்பமுண்டாகும்.

குறில் நெடில் வேறுபாடு

- அணி அவள் அணிந்துள்ள ஆடை அழகானது.
 ஆணி படம் தொங்கவிடுவதற்குச் சுவரில் ஆணி அடித்தான்.
 கண் கண் தெரியாதவன் குருடன்.
 காண் நல்லரரை நாடோறுங் காண்க.
 கலை அழகி இசைக்கலை வளர்த்தாள்.
 காலை காலை நேரக் காட்சியைக் கண்டு களித்தோம்.
 கோடை பாரி கோடையிற் சிறந்தவன்.
 கோடை கோடை காலத்தில் வரட்சி காணப்படும்.
 தோடு 'மலர்களை மாலையாகத் தோடு' என்றார்.
 தோடு கரதணிகளில் தோடுமொன்று.

நடு	ஊரின் நடுவே பழமரமொன்றுள்ளது.
நாடு	நளன் நாடு நகரிழந்து காடு சென்றான்.
பணி	ஆசிரியர் இட்ட பணியை நிறைவேற்றினான்.
பாணி	கருப்ப நீரைக் காய்ச்சிப் பதமாக்கியபோது அது பாணி ஆயிற்று.
பல்	இளமையிலேயே அவனுக்குப் பல் விழுந்து விட்டது.
பால்	பசுப்பால் சுகத்திற்கேற்ற உணவாகும்.
மக்கள்	இலங்கையிற் பல்வேறு மக்கள் வதிகின்றனர்.
மாக்கள்	விலங்குகளை மாக்கள் என வழங்குகின்றோம்.
மடு	மடுவில் உள்ள நீரை மாள்கள் பருகின.
மாடு	வெள்ளை மாடு வயலை உழுதது.
விண்	மண்ணவர் மழைக்கு விண்ணை எதிர் பார்ப்பார்.
வீண்	வாழ்நாளை வீண் நாளாக்குவது மடமை.
வலை	வேடன் விரித்த வலையில் மான் அகப்பட்டது.
வாலை	இளம் பெண்ணை வாலை என்பார்.

பொருள் விளக்கத்திற்கு அடிப்படையான

சில சொற்களை அறிவோம்

அழி	— இல்லாமற் செய்	கொடு	— ஈ
ஆழி	— கடல்	கோடு	— கொம்பு
கடை	— பொருள்கள் விற்குமிடம்	கொல்	— கொல்லு
காடை	— ஒரு பறவை	கோல்	— தடி
கண்	— விழி	கொடை	— ஈகை
காண்	— பரர்	கோடை	— வேளிற்காலம்
கல்	— கல்லு	சுரை	— ஒரு காய்
கரல்	— பாதம்	சூரை	— ஒரு செடி

தொல்	— பழைமை	மன்	— அரசன்
தோல்	— சருமம்	மான்	— ஒரு மிருகம்
தொடை	— மாலை	மக்கள்	— மனிதர்
தோடை	— ஒரு மரம்	மாக்கள்	— ஐந்தறிவுடைய மக்கள்
தொடு தொடுதல்	மடு குளம்
தோடு காதணியி லொன்று, பூவிதழ், ஓலை	மாடு ஒரு மிருகம்
நடு நீதி	முடி குடுமி (தலை)
நாடு இடம்	மூடி மேன் மூடி
நிதி செல்வம்	மடி சோம்பல்
நீதி	— நியாயம்	மாடி அரண்மனை
பணம் காசு	வலை மீன் முதலியன படுக்கும் கருவி
பாணம் அம்பு	வாலை இளம் பெண்
பணி வேலை, ஆபரணம்	விண் ஆகாயம்
பாணி பழச்சாறு	வீண் பயனின்மை
படை சேனை	விடு நீங்கு
பாடை மொழி	வீடு மனை
பதி தலைவன்	வெல் வெல்லு
பாதி அரைவாசி	வேல் ஓர் ஆயுதம்

பயிற்சி

பொருத்தமான சொற்களால் இடைவெளிகளை நிரப்புக.

1. நாய்க்குக்.....லால் ஏறிந்தான். (கல்-கால்)
2. பாம்பைக் கண்டு.....நடுங்கியது. (படை-பாடை)
3. வழக்கு.....யாக விசாரிக்கப்பட்டது. (நிதி-நீதி)
4. நிலத்தை அகழ்ந்து..... பொருள்களை ஆராய்ந்தனர்
(தொல்-தோல்)
5. பண்டை மக்கள்.....களில் எழுதினர், (எடு-ஒடு)

4. எழுத்துக் குடும்பம்

மக்களுக்கு இனமிருப்பது போல் எழுத்துக்களுக்கும் இனம் உண்டு. குற்றெழுத்துக்களும், நெட்டெழுத்துக்களும் உருவத்திலும், ஓசையிலும் இன்னும் பல இயல்புகளிலும் ஒன்றுக்கொன்று நெருங்கிய தொடர்புடையன. இதனையே இனமென்பர்: 'அ' என்னும் எழுத்தை உச்சரித்து அதற்கு ஒலி வடிவிலும், வரிவடிவிலும் பெரும்பாலும் ஒத்ததான எழுத்தைச் சொல்லுங்கள். 'அ' எங்கிருந்து பிறக்கின்றதோ அங்கிருந்தே 'ஆ' என்னும் எழுத்துப் பிறக்கின்றது. *'ஐ' என்னும் எழுத்தை இசைக்கும்போது இறுதியில் 'இசுரஓசை' ஒலிக்கின்றது. 'ஐஇ' இரண்டும் இனம். 'ஓ' என்பதை இசைப்போம். இறுதியில் உகர ஓசை ஒலிக்கின்றது. 'ஓஉ' இரண்டும் இனம். இனி இன எழுத்துக்களை இணைத்துப் பார்ப்போம்.

உயிர்

அ ஆ	இ ஈ	உ ஊ	எ ஏ	ஐ இ	ஓ ஔ	ஓஉ உ
-----	-----	-----	-----	-----	-----	------

தம்பிக்கு அண்ணன் இனமாவது போலக் குற்றெழுத்துக்கு அடுத்து வரும் நெட்டெழுத்து இனமாகின்றது.

திங்கள், பஞ்சு, வண்டு, பந்து, அம்பு, கன்று, இச்சொற்களில் வந்திருக்கின்ற தடித்தவெழுத்துக்களை ஊன்றி நோக்குக. இவைகள் ஒன்றோடொன்று பொருத்தமாக இணைந்துள்ளன. வன்மையான ஓசைதரும் வல்லினமும், மென்மையான மூக்கிலிருந்து பிறக்கும் மெல்லினமும் ஒன்றற்கொன்று இனமாகும். வல்லெழுத்திற்கு மெல்லெழுத்து இனமாவதை அட்டவணையிற் பார்க்க.

* ஐ ஓஊ இஉ ச் செறிய முதலெழுத்து
இவ்விரண் டோரின மாய்வரன் முறையே — ஈ, ஓ

மெய்

க்-ங்	ச்-ஞ்	ட்-ண்	த்-ந்	ப்-ம்	ற்-ன்
-------	-------	-------	-------	-------	-------

வன்மைக்கும், மென்மைக்கும் இடையான ஓசை தரும் ய், ர், ல், வ், ழ், ள் என்னும் இடையின எழுத்துக்கள் இடையினம் எனப்படும். ஆகவே, அவை ஆறும் ஒரினம்.

ய்	ர்	ல்	வ்	ழ்	ள்
----	----	----	----	----	----

ஆய்தம் ி இதற்கு இனமில்லை. இஃது இனமின்றித் தனிமையாக இருத்தலின் இதற்குத் தனிநிலை என்று பெயர். இது சொல்லின் முதலிலும், கடைசியிலும் வராது. அஃது கஃசு எனச் சொல்லின் இடையே ஒரு குற்றெழுத்தின் பின், வல்லின உயிர் மெய்க்கு முன்னே வரும்.

பயிற்சி

1. பொருத்தமான இன எழுத்துக்களால், பின்வரும் இடை வெளிகளை நிரப்புக.

ச-கு, பந்-, மஞ்-, கொ-றை, தண்-.

2. இனஞ் சேர்க்க.

1. உ, அ, இ, ஆ, ஐ, ஓள, ஈ.

2. ட, ந, ப, ன, ற, ம, த, ண.

3. பின் வருவனவற்றிற்கு விடை கூறுக.

1. உயிர்க் குற்றெழுத்துக்கள் எவை?

2. உயிர் நெட்டெழுத்துக்கள் எவை?

3. வல்லின மெய்கள் எவை?

4. மெல்லின மெய்கள் எவை?

5. நன்றாக உச்சரிப்போம்

உங்களிற் பலர் இசை நிகழ்ச்சிகளைக் கேட்டிருப்பீர்கள். இசை தொடங்குவதற்கு முன், பாடகருக்கு ஏற்ற அளவில் சுருதி சேர்ப்பார்கள். நாம் பேச ஆரம்பிக்கும் போது நம்முடைய உடலிலும் ஓர் இசை நிகழ்ச்சி நடைபெறுகின்றது. எங்ஙனம்?

எழுத்துக்களை உச்சரிப்பதற்கு முன்பு நாம் வெளியிடும் காற்றானது மேலெழுந்து மார்பிலே சிறிதுநேரம் தங்குகின்றது. அஃது அங்கு நின்று கழுத்து மூக்கு, தலை முதலிய இடங்களிலே தங்கிப் பின்னர் வாய் வழியாகப் புறப்படுகின்றது. இப்படிப் புறப்படும்போது பல முயற்சிகள் - தொழில்கள் நடைபெறுகின்றன. நாக்காகிய பாடகருக்குப் பக்கவாத்தியங்கள் போல பல், மேல்வாய் உதடு முதலிய உறுப்புக்கள் உதவுகின்றன.

நமது உடலின் உள்ளிருந்து வரும் காற்று எங்கெங்கே தங்குகின்றதோ அந்த இட வேறுபாட்டாலும், நாக்கு எந்த எந்த உறுப்புக்களோடு எப்படி எப்படிப் பொருந்துகிறதோ அந்த வேறுபாட்டாலும், எழுத்துக்களின் ஒலி பல்வேறு வகையாக உண்டாகின்றது. அ, ஆ என்னும் எழுத்துக்கள் எவ்வாறு பிறக்கின்றன என்பதை ஒலித்துப் பாருங்கள். வாயைத் திறந்தவுடன் அ, ஆ என்ற எழுத்துக்கள் பிறக்கின்றன. உ, ஊ, ஒ, ஓ, ஔ என்னும் எழுத்துக்களை உச்சரிப்பதற்கு உதடுகளின் முயற்சி அவசியமாகின்றது. ப, ம என்ற எழுத்துக்களை உச்சரியுங்கள். அவற்றை உச்சரிப்பதற்கு எவ்வெவ்வறுப்புக்களின் உதவி அவசியம்?

கணீரென்ற ஒலிப்பும், அழுத்தந் திருத்தமான பேச்சும் மக்களைக் கவருகின்றது என்பதை மனதிற்கொண்டு, தமிழ் எழுத்துக்களின் பிறப்பிடங்களைச் சரியாக அறிந்து எழுத்துக்களையும், சொற்களையும், சொற்றொடர்களையும் நன்றாக உச்சரிக்கப் பழகவேண்டும்.

சில எழுத்துக்களின் பிறப்பிடங்கள்

கண்ணாடியின் உதவிகொண்டு எமக்குத் தெரிந்த சில எழுத்துக்கள் எங்கெங்கே இருந்து, எந்தெந்த உறுப்புக்களின் உதவியின்றி பிறக்கின்றன என்பதை உச்சரித்து அறிவோம்.

ப, ம - மேல் உதடும், கீழ் உதடும் பொருந்துதல்.

வ - கீழ் உதடு, இருவரிசைப் பற்களுக்கும் இடையிற் படுதல்.

த, ந - பல்லடியை நாக்கின் நுனி தொடுதல்.

ர, ழ - மேல்வாயை நானுனி வருடுதல்.

ட, ண - நுனி நா, மேல்வாயை வருடுதல்.

ற, ள - மேல் வாயை நாக்கு மிகப் பொருந்துதல்.

பயிற்சி

மேல்வரும் பகுதியை வாய்விட்டுப் படிக்குக.

1. 'மண்ணில் நல்ல வண்ணம் வாழலாம்'
2. 'என்னை நன்றாக இறைவன் படைத்தனன் தன்னை நன்றாகத் தமிழ்செய்யு மாறே'
3. 'வானாகி மண்ணாகி வளியாகி ஒளியாகி ஊலாகி உயிராகி உண்மையுமாய் இன்மையுமாய்க் கோனாகி யான் எனதென் றவரவரைக் கூத்தாட்டு வானாகி நின்றாயை என்சொல்லி வாழ்த்துவனே'
4. 'குழலினிது யாழினிது என்ப தம்மக்கள் மழலைச் சொற் கேளாதவர்'

6. எழுத்தின் ஒலி அளவு

இசை அரங்கு நிகழ்கின்றது. பாடகர் தாளத்துக் கியையப் பாடுகின்றார். ஏன்? அந்தத் தாளம் பாட்டின் கால அளவைக் காட்டுகின்றது. இவ்வாறே நாம் எழுத்தை ஒலிப்பதற்கும் ஒரு கால அளவு உண்டு.

ஓர் எழுத்துப் பிறந்து நின்று முடியும் கால அளவே அதன் ஒலியளவாகும். அதனைத் தமிழ் இலக்கண நூலார் மாத்திரை என்னும் ஓர் அளவுகொண்டு அளந்துள்ளனர்.

* இயல்பாகக் கண்ணரிமைத்தல் அல்லது கை நொடித் தல் என்னுந் தொழிற்குரிய கால அளவு ஒரு மாத்திரை எனப்படும்.

எழுத்துக்களின் ஒலியை அளக்கும் கால அளவிற்கு மாத்திரை என்று பெயர். இவ்வாறு அளக்கப்படும் ஒலிகளைப் பொதுவாக மூன்று வகைப்படுத்தலாம்.

ஒரு மாத்திரை ஒலிகள்.

இரு மாத்திரை ஒலிகள்.

ஒரு மாத்திரைக்குக் குறைந்த ஒலிகள்.

தமிழ் எழுத்துக்களின் மாத்திரை அளவைக் காண்க.

உயிர்க் குறில் - ஒரு மாத்திரை.

உயிர் மெய்க் குறில் - ஒரு மாத்திரை.

உயிர் நெடில் - இரண்டு மாத்திரை.

உயிர் மெய் நெடில் - இரண்டு மாத்திரை.

* இயல்பெழு மாந்தர் இமைநொடி மாத்திரை

7. எழுத்தொலி குறுகியும் கூடியும் ஒலித்தல்

இதற்கு முதற் பாடத்திற் சொல்லப்பட்ட இயல்பான ஒலி அளவு இல்லாது, சில காரணங்களாற் சில சொற்களில் எழுத்துக்கள் ஓசை குறைந்தும் ஒலிப்பதுண்டு. கோக்கு என்னும் சொல்லில் உள்ள உகரத்தை உச்சரிப்பதற்கும், கு என்பதைத் தனியாக உச்சரிப்பதற்கும் உள்ள வேறுபாட்டை உணருங்கள். கோக்கு என்பதை உச்சரிக்கும் பொழுது, உ என்ற ஓசை முழுவதும் அங்கு இல்லாது குறைகிறது. அதாவது கு என்பதில் உள்ள உகரம் தன மாத் திரையிற் குறைந்து ஒலிக்கின்றது.

மேல்வரும் சொற்பட்டியலில் உள்ள சொற்களை உச்சரிக்க.

கொடு	- கொட்டு
படு	- பட்டு
நடு	- நட்டு
நகு	- நக்கு
தடு	- தட்டு
ஏடு	- ஏடு
ஏது	- ஏது

இச் சொற்களில் உள்ள உகரங்களை உச்சரிக்கும்போது உச்சரிப்பில் என்ன வித்தியாசத்தை உணர்கிறீர்கள்? ஒன்று கூடியும், மற்றையது குறைந்தும் ஒலிக்கின்றது. அதாவது முதலாம் நிரையில் உள்ள சொற்களிலும் பார்க்க இரண்டாம் நிரையில் உள்ள சொற்களில் வந்திருக்கின்ற உகரம், தனக்குரிய ஒரு மாத் திரையினின்றுங் குறைந்து அரை மாத் திரையளவாக ஒலிக்கின்றது. இந்த உகரங்கள் குறுமை + இயல் + உகரம் - குறுகிய தன்மையுடைய உகரங்கள் எனப்படும். இப்படிச் குறைந்து ஒலிக்கும் இயல்புடைய உகரத்தை குற்றியலுகரம் என வழங்குவர்.

கொக்கு, கொட்டு சங்கு, முத்து என்னுஞ் சொற்களை நோக்குக. இச் சொற்களிற் காணப்படும் உகரங்கள் தனிக் குற்றெழுத்தல்லாத மற்றைய எழுத்துக்களின் பின்னே, சொல்லின் இறுதியில் வல்லின மெய்யின் மேல் ஏறி வந்திருக்கின்றன. இவை குற்றியலுகரங்களென அறிந்து கொள்ளுக. இவ்வாறு குறைந்து ஒலிக்காத உகரங்கள் யாவும் முற்றியலுகரம் எனப்படும். பட்டியலிற் காணும் முற்றியலுகரச் சொற்கள் சில கூறுக.

குற்றியலுகர வகை

பின்வரும் குற்றியலுகரச் சொற்களை ஊன்றி நோக்குக.

1. கொக்கு — ஈற்றுக்குப் பக்கத்து எழுத்தாக வல்லினம் தொடர்கிறது. - வன்ருடர்
2. சங்கு — ஈற்றுக்கு அயல் எழுத்தாக மெல்லினம் தொடர்கிறது. - மென்ருடர்
3. சால்பு — ஈற்றுக்கு அயல் எழுத்தாக இடையினம் தொடர்கிறது. - இடைத்தொடர்
4. வரகு — ஈற்றுக்கு அயல் எழுத்தாக உயிர் எழுத்
ர்+அ துத் தொடர்கிறது. - உயிர்த் தொடர்
5. நாடு — ஈற்றுக்கு அயல் எழுத்தாக நெட்டெழுத்துத்
தொடர்கிறது. - நெடிற்ருடர்
6. இஃது — ஈற்றுக்கு அயல் எழுத்தாக ஆய்த எழுத்துத்
தொடர்கிறது. - ஆய்தத்தொடர்

ஆகவே, குற்றியலுகரம், தொடர்ந்து வரும் பக்கத்து எழுத்துக்களின் வேறுபாட்டினால் எத்தனை வகைப்படும் என அறிகிறீர்கள்.

பயிற்சி

பின்வரும் பந்தியைப் படித்து, அதிற்காணுங் குற்றியலுகாச் சொற்களை எழுதி அவை இன்ன தொடர்க் குற்றியலுகாமெனவுங் கூறுக.

“பல நிறங்கள் கொண்டது அழகு. வான வில்லின் நிறங்களைக் கண்டு மகிழாதார் யார்? மயிலின் தோகையை யும், பஞ்சவண்ணக் கிளியின் உடலையும் பார்த்துக் களியாதார் யார்? பூக்களே அற்ற ‘குரோட்டன்’ செடிகளை அவற்றின் நிறமான அழகிய இலைகளின் பொருட்டுப் பாதுகாத்து வளர்க்க வில்லையா?”

அளபெடை

சில எழுத்துக்கள் சில இடங்களில் தம் இயல்பான மாத்திரையினின்றும் குறைந்தொலிப்பதைக் கண்டோம். வேறு சில இடங்களில் சில உயிர் நெட்டெழுத்துக்களும் சில மெய்யெழுத்துக்களும் தம் மாத்திரையில் நீண்டு மொலிப்பனவாகும். பின்வரும் கதையைக் கருத்தாகப் படிக்க.

ஓர் ஊரில் ஒரு செல்வந்தர் இருந்தார். அவர் ஒரு நாள் உறங்கும்போது ஒரு கள்வன் உள்ளே புகுந்தான். அவன் வந்த சமயத்தில் செல்வந்தர் விழித்துக்கொண்டார். சடுதியில் ஏதாவது செய்தால் திருடன் தீங்கு செய்வான் என எண்ணிய செல்வந்தர், பக்கத்திற் படுத்திருந்த பாரியாரை மெதுவாக எழுப்பி அவளுடன் பேச ஆரம்பித்தார். “எமக்கு ஒரு குழந்தை பிறக்கப்போகிற தல்லவா? அதற்கு என்ன பெயர் வைக்கலாம்?” என்றார் செல்வந்தர். “என் தகப்பனார் பெயரை வைக்கலாம்” என்றார் மனைவி. “அதெல்லாம் முடியாது. நான் பரமேசன் என்ற பெயரைத்தான் வைக்கப்போகிறேன்; பரமேசா! என்றுதான் அழைப்பேன்” என்றார் செல்வந்தர். “இல்லை நான் வேறு பெயர்தான் வைப்பேன்” என்றார் மனைவி. “முடியவே முடியாது; நான் பரமேசன் என்றுதான் வைப்பேன்; பரமேசா! என்றுதான் அழைப்பேன்; நீ எனக் கென்ன சொல்வது” என்று பேசிக் கொண்டே, “பரமேசா அ அ பரமேசா அ அ அ,” எனப் பலமாக அழைத்தார்.

இதனைக் கேட்ட அடுத்த வீட்டுப் பரமேசன் ஓடி வந்தான். “என்னை ஏன் அழைத்தீர்கள்?” என்று கேட்டான். செல்வந்தர் நடந்ததைச் சொல்லிவிட்டு “இது பொய்யானால் இதோ இவரைக் கேட்டுப்பாருங்கள்” என்று பரணமேல் பதுங்கிக் கொண்டிருந்த கள்வனைச் சுட்டிக் காட்டினார். இருவரும் கள்வனைப் பிடித்துக் கொண்டனர்.

இப்பகுதியில் அச் செல்வந்தர் ‘பரமேசன்’ என்றுதான் பெயர் வைப்பேனென்று சொன்ன பரமேசனுக்கும், ‘பரமேசா ‘அ அ’ என்றழைத்த பரமேசனுக்கும் இடையிலுள்ள வித்தியாசமென்ன? ‘பரமேசா அ அ’ என அழைக்கும்போது ‘சா’ என்னும் உயிர்மெய் நெட்டெழுத்திலுள்ள ‘ஆ’ என்னும் உயிர், தன் இரண்டு மாத்திரையில் மிகுந்தொலிக்கிறது.

இதுபோலவே ஓர் ஆட்டு வியாபாரி ஆட்டைவாங்கவோ விற்கவோ ‘ஆ அடு’ எனக் கூறுவதையும், அப்பம் விற்பவள், ‘அப்பம்ம்’ என்று ஒலிப்பதையும் பலமுறைகளிலும் கேட்கிறோம். சில சமயங்களில் ‘என் அப்பா அ அ அ’ என இழுத்துப் புலம்புவதும், வளையல் வியாபாரி ‘கருவளையல்ல’ என்று ஒலிப்பதும் எம் காதிற் கேட்கின்றதல்லவா?

ஒரு பாடகர்,

“நீயே எ எ மனமகிழ்வோடு கருணை செய்
வா அ அ யே மா அ அ யே எந்தா அ அ யே”

என்று பாடுகிறார். இதில் ‘ஏ, ஆ’ என்னும் எழுத்துக்கள் தமக்குரிய இரண்டு மாத்திரையினின்றும் நீண்டொலிக்கின்றன. * ஆகவே, விளி, புலம்பல், பண்டமாற்று, இசைமுதலிய இடங்களில் உயிர் எழுத்துக்களும், மெய் எழுத்துக்களும், தம் மாத்திரையில் மிக்கொலிக்கும் என அறிகின்றோம். இவ்வாறு எழுத்துக்கள் அளவு கடந்து நீண்டொலிப்பதையே அளபெடை என்று கூறுவர்.

* “ஆவியும் ஒற்றும் அளவிறந் திசைத்தலும்
மேவும் இசை விளி பண்டமாற் றுதியின்.” —ந. து.

உயிரளபெடை ஒற்றளபெடை

உயிரெழுத்துக்களும், மெய்யெழுத்துக்களும் பண்டமாற்று, இராகம், விளித்தல், புலம்பல் முதலிய இடங்களில் நீண்டொலிக்கும் எனப் படித்தோம். இவ்வாறன்றி, பாட்டின் ஓசை குறைந்தபோது அவ்வோசையை நிறைக்கச் சில எழுத்துக்கள் நீண்டொலிக்கின்றன.

மேல் வரும் செய்யுட் பகுதிகளை நோக்குக.

1. 'ஓஓதல் வேண்டும் ஒளிமாழ்கும்' செய்வினையா அது மென்னு மவர்.
2. 'தெய்வந் தொழாஅள் கொழுநற்றொழு தெழுவாள் பெய்யெனப் பெய்யும் மழை'.
3. 'அனிச்சம்பூக் கால்களையாள் பெய்தாள் நுகப்பிற்கு நல்ல படாஅ பறை'.
4. இலங்ங்கு வெண்பிறை சூடசனடி யார்க்குக் கலங்ங்கு நெஞ்சமிலை காண்'.

இப்பகுதியின் முதற்றொடரில் 'ஓதல்' 'யாது' என்றிருப்பின் செய்யுள் ஓசை குறைந்து விடும். ஆகவே, பாட்டின் ஓசையை நிறைத்தற் பொருட்டு ஓகாரமும், ஆகாரமும் சொல்லின் முதலில் அளபெடுத்து 'ஓஓதல்' 'யா அது' என்றிருப்பதைக் காண்கிறோம். இவ்வாறே இரண்டாம் மூன்றாந்தொடர்களில் பாட்டின் ஓசை குறைந்து அளபெடுக்கும் இடங்களை நோக்குக. இரண்டாந் தொடரில் 'தொழாஅள்' என்ற சொல்லின் இடையில் ஆகாரம் அளபெடுத்துள்ளது. மூன்றாந்தொடரில் 'படா' என்னும் சொல்லின் ஈற்றில் 'படாஅ' என ஆகாரம் அளபெடுத்துள்ளது.

இவ்வாறு * பாட்டின் ஓசை குறையின் மொழிமுதல், இடை, கடை என்னும் மூன்றிடத்தும் உயிர்நெட்டெழுத்

* "ஓசை கெடின் மொழி முதலிடைகடை நிலைநெடில் அளபெழும் அவற்றவற் றினக்குறில் குறியே".

துக்கள் ஏழும் தமக்குரிய மாத்திரையில் மிக்கொலிப்பின் அஃது உயிரளபெடை எனப்படும். அதற்கு அடையாளமாக அவ்வவற்றிற்கு இனமான குற்றெழுத்துக்கள் வரிவடிவில் உள்ளதை நோக்குக. உயிர் நெட்டெழுத்துக்கள் ஏழும் சொல்லின் முதல், இடை, கடை என்னும் மூன்றிடத்தும் அளபெடுக்க உயிரளபெடை இருபத்தொன்றெனக் கூறுவர். ஆயின், ஓன என்னும் நெட்டெழுத்து சொல்லின் இடையிலும், கடையிலும் அளபெடுக்காது. ஆகவே, அவற்றையொழித்துப் பத்தொன்பது. ஆயின், உயிரளபெடை இருபத்தொன்றாதல் எங்ஙனம்?

பின்வருந் தொடர்களைக் கருத்தாய் நோக்குக.

1. “கெடுப்பதூஉம் கெட்டார்க்குச் சார்பாய் மற்றுங்கே எடுப்பதூஉம் எல்லா மழை”.
2. “குழீஇ இருந்தனர்”.

முதலாந் தொடரில் ‘கெடுப்பதும்’ ‘எடுப்பதும்’ என்றிருப்பினும் ஓசை குன்றாது. எனினும், கெடுப்பதூஉம் எடுப்பதூஉம் என்பதில் இனிய ஓசை உண்டாகிறது. செய்யுள் ஓசை குன்றாவிடத்தும், இனிய இசையை உண்டாக் குமாறு கெடுப்பதூஉம் எடுப்பதூஉம் எனக் குறில் நெடிலாகிப் பின் அளபெடுக்கின்றமையைக் காண்கின்றோம். இஃது இன்னிசை நிறைக்க வரும் அளபெடை என வழங்கப்பெறும்.

‘குழீஇ இருந்தனர்’ என்பதிலுள்ள ‘குழீ’ (கூட்டம்) என்பது பெயர்ச்சொல். அது ‘குழீஇ’ (கூடி) என வினையெச்சச் சொல்லின் ஓசையை நிறைவு செய்யுமாறு அளபெடுத்தது. ஒரு பெயர்ச்சொல், தன் வடிவம் மாறி வினையெச்சச் சொல்லின் இசையை நிறைக்கும்பொருட்டு அளபெடுத்தால் அது சொல்லிசை நிறைக்கவரும் அளபெடை எனப்படும். ஆகவே, இன்னிசை அளபெடை, சொல்லிசை அளபெடை என்னும் இரண்டும் சேர்ந்து உயிரளபெடை மொர்த்தம் இருபத்தொன்று என அறிந்துகொள்வோம்.

உயிர் நெட்டெழுத்துக்கு மாத்திரை இரண்டென்று அறிந்திருக்கின்றீர்கள்.

உயிரளபெடைக்கு மாத்திரை மூன்று. எங்ஙனம்?

பாட்டின் ஓசையை நிறைக்க ஒற்றுக்கள் (மெய்கள்) அளபெடுப்பின் அஃது ஒற்றளபெடை எனப்படும். நாம் படித்த உதாரணங்களில் ஒற்றுக்கள் அளபெடுக்கும் சொற்கள் எவையெனத் தெரிந்து கூறுக.

ஆகவே, விளியிலும், இசையிலும், புலம்பலிலும், பண்ட மாற்றிலும் சில உயிர் எழுத்துக்களும், சில மெய் யெழுத்துக்களும் தமக்குரிய மாத்திரை அளவில் நீண்டு ஒலிக்கின்றனவென அறிகிறோம்.

பயிற்சி

பின்வருந் தொடர்களில் இன்ன இன்ன எழுத்து இன்ன இடத்தில் அளபெடுத்ததென்பதைக் காட்டுக.

1. "முற்று முணர்ந்தவரில்லை முழுவதூஉம் கற்றனமென்று களியற்க"
2. "குழாஅத்துப் பேதை புகல்"
3. "நசைஇயார் நல்கார்"
4. "முகங்கொண்டின் புறீஇ"
5. "மடங்கலந்த மனனே களத்து விடங்கலந்தானே வேண்டு"

8. எழுத்துப் போலி

நீங்கள் நாடகம் பார்த்திருக்கிறீர்களா? நாம் இப்போது அரிச்சந்திரனுடைய நாடகத்தை நடிப்பதாக வைத்துக்கொள்வோம். உங்களில் ஒருவர் அரிச்சந்திரனாகவும், இன்னொருவர் சந்திரமதியாகவும் பாத்திரந் தாங்கி நடிக்கிறார்கள். அவர்களை உண்மையான அரிச்சந்திரனும், சந்திரமதியும் என்று சொல்வோமா? உண்மையான அரிச்சந்திரனுக்கும், சந்திரமதிக்கும் பதிலாக அவர்களைப்போல வேடம் பூண்டு அவர்கள் நடிக்கிறார்கள் என்றுதான் சொல்வோம்.

இவ்வாறு எழுத்துக்களிலும் இயல்பான எழுத்துக்களுக்குப் பதிலாக அவற்றைப்போல வேறு எழுத்துக்கள் வருவதும் உண்டு. ஆயினும், அவை எழுத்து வடிவிற்போலி ஆனாலும் ஓசையிலும், பொருளிலும் ஒத்தனவாகக் கொள்ளப்படும்.

பின்வரும் கதையைப் படிக்குக. இக்கதையில் வரும் தடித்தவெழுத்துச் சொற்களைக் கருத்தாய் நோக்குக.

உதயணன் என்னும் அரயனுக்கு ஓர் அழகான பெண் இருந்தாள். அவளுடைய மணவினைக்காக அநேக இளவரசர்கள் அழைக்கப்பட்டனர். மணவினைத்தினம் அண்மியதும், அழகிய மணப்பந்தல் இட்டு அதன் பக்கல் எல்லாம் நன்றாக அலங்கரிக்கப்பட்டன. அரண்மனையைச் சுற்றியிருந்த மதில்களை மஞ்சு தோய நின்ற கொடிகள் அழகு படுத்தின. குறித்த நேரத்தில் அரசகுமாரர்கள் மணவினை மண்டபத்தில் வந்து குழுமி இருந்தார்கள். மிகுந்த பலம் பொருந்தியவனும், போர்த் திறம் மிக்கவனுமாகிய இருதுபன்னனுக்கு இளவரசி மாலையிட்டாள்.

1 ஆம் பிரிவு

அரயன்
பந்தல்
பக்கம்
மதில்
மஞ்சு
திறம்

2 ஆம் பிரிவு

அரையன்
பந்தர்
பக்கல்
மதிள்
மைஞ்சு
திறன்

முதலாம் பிரிவிலுள்ள சொற்களிலும் பார்க்க, இரண்டாம் பிரிவிலுள்ள சொற்களில் சிறிது மாறுபாடு காணப்படுகின்றதல்லவா? ஆஃதாவது. ஓர் எழுத்து நின்று இசைக்க வேண்டிய இடத்தில், அதற்குப் பதிலாக வேறு எழுத்து நின்று இசைக்கின்றது. ஆனால், பொருளில் மாறுபாடு உண்டாகவில்லை.

இங்ஙனம் சொல்லின் பொருள் மாறுபடாது, முன்பு நின்ற எழுத்துக்குப் பதிலாக அதைப் போன்ற ஒலியிணையுடைய வேறு எழுத்து நின்று ஒலிப்பது போலி எனப்படும். போலி எழுத்துக்கள் மொழியில் எங்கெங்கு வருமென அறிவோம்.

இயல்பு போலி
முதல்

ஐயர் - அய்யர்
ஔவை - அவ்வை
மஞ்சு - மைஞ்சு
மயல் - மையல்

இயல்பு போலி
இடை

அரயன் - அரையன்
பழமை - பழமை
நேசம் - நேயம்
பித்தன் - பிச்சன்

கடை

சாம்பல் - சாம்பர்
பந்தல் - பந்தர்
வண்டு - வண்டர்
சிறகு - சிறகர்
அறம் - அறன்

கலம் - கலன்
முகம் - முகன்
நிலம் - நிலன்
பக்கம் - பக்கல்
குடல் - குடர்

போலி எழுத்துக்கள் மொழிக்கு முதலிலும், இடையிலும், இறுதியிலும் வந்திருப்பதை அறிந்துகொள்ளுக.

பயிற்சி

1. பின்வரும் தொடர்களிற் காணப்படும் போலி எழுத்துள்ள சொற்களைக் கூறுக.
 - (1) “அறனெனப் பட்டதே இல்வாழ்க்கை அஃதும் பிறன்பழிப்ப தில்லாயி னன்று.”
 - (2) கொம்பர் இல்லாக் கொடிபோல் அலமந்தனன்.
 - (3) கபிலரும், பாரியும் உயிர் நேயம் பூண்டவர்.
2. ம், ல் இவற்றிற்கு எவ்வெழுத்துக்கள் போலியாகவரும்?
3. அகரத்துக்குப் போலியாக வரும் எழுத்தெது? இரண்டு உதாரணங்கள் தருக.
4. பின்வரும் போலிச் சொற்களுக்கு இயல்பான சொற்களை எழுதுக. வண்டர், மனன், அரையன், அவ்வை, பிச்சன் அகன், நிலன், குடர், சிறகர், மைஞ்சு.
5. பின்வரும் சொற்களைப் போலியாக்கு. பக்கம், கலம், முகம், மயல், சார்பல்.

9. எழுத்துக்களின் நிலை

சில எழுத்துக்கள் சேர்ந்து சொற்களாக அமைகின்றன. அங்ஙனம் அமையும்போது சொற்களின் முதல், இடை, இறுதி என்னும் மூன்று இடங்களிலும் எழுத்துக்கள் நிலைத்திருக்கின்றன. சொற்களின் முதல் இடத்தில் இன்ன இன்ன எழுத்துக்களும், இறுதியில் இன்ன இன்ன எழுத்துக்களும், இடையில் இன்ன இன்ன எழுத்துக்களுந் தரன் நின்று ஒலித்தற்குரியன என்பதற்குத் தமிழில் மரபுண்டு.

மரபை மாற்றி அமைப்பது தமிழின் வரம்பைச் சிதைப்பதாகும். இவ்வாறு எழுத்துக்கள் நிலைபெற்று நிற்பதனாலேயேதான் சொற்கள் இனிய ஓசை உடையன வாகவும், இசைப்பதற்கு இலகுவாகவும் அமைகின்றன.

சொல்லின் முதலில் நிற்கும் எழுத்துக்களை நாம் சரியாக அறியாவிடின் சில சொற்களைப் பிழையாக எழுத நேரிடும். இயந்திரம் என்பதை யந்திரம் என்றும், இலாபம் என்பதை லாபம் என்றும், இராசா என்பதை ராசா என்றும் பலர் பிழைபட வழங்குவதைக் காண்கிறோம்.

இவ்வித பிழைகள் உண்டாகாவண்ணம் சொல்லின் முதல், இடை, கடை என்னும் மூவிடத்தும் எழுத்துக்கள் நிற்கும் நிலையை அறியவேண்டுவது அவசியம்.

சொல்லின் முதலில் நிற்கும் எழுத்துக்களை, அடுத்த பக்கத்திற்காணும் அட்டவணையைப் பார்த்து அறிந்து கொள்க.

உயிர் எழுத்துக்கள் மொழிக்கு

	அ	ஆ	இ	ஈ	உ	ஊ
	அன்னை	ஆண்	இறகு	ஈரம்	உடுப்பு	ஊஞ்சல்

மெய் எழுத்துக்கள் மொழிக்கு

	அ	ஆ	இ	ஈ	உ	ஊ
க்	கரும்பு	காது	கிணறு	கீரை	குதிரை	கூடம்
ச்	சதங்கை	சாம்பல்	சிறுமை	சீதை	சுத்தம்	சூது
த்	தங்கை	தாளம்	திறமை	தீங்கு	துயர்	தூய்மை
ப்	பரப்பு	பாம்பு	பிள்ளை	பீழை	புதுமை	பூவை
ஞ்	ஞமலி	ஞாலம்	*ஞிமிறு	—	—	—
ந்	நன்று	நான்	நிறை	நீளம்	நுரை	நூல்
ம்	மரம்	மாடு	மிளகு	மீசை	முயல்	முப்பு
ய்	யவனர்	யாது	—	—	யுகம்	யூகம்
வ்	வண்டு	வாது	விரல்	வீடு	—	—

*ஞிமிறு - வண்டின் ஒருவகை
ஞெகிழி - தீப்பொறி

ஞெள்சிறறு - இளைப்படைந்தது
தெளவை - தாய், மூதேவி

மேற்காட்டிய அட்டவணியில் உள்ள சில சொற்கள் நாளாந்த வழங்கி வருகின்றன. எமக்கு இலக்கிய வளம் உண்டாக நாம்

முதலில் வரும் அட்டவணை

எ	ஏ	ஐ	ஓ	ஔ	ஔள
எழும்பு	ஏணி	ஐயம்	ஓன்று	ஔடு	ஔளவை

முதலில் வருதல்

எ	ஏ	ஐ	ஓ	ஔ	ஔள
கேட்டான்	கேட்டான்	கை	கோடு	கோழி	கௌவு
செலவு	சேய்மை	சைவம்	சொல்	சோறு	சௌகரியம்
தெரு	தேவை	தூறியம்	தொடு	தோணி	* தெளவை
பெட்டை	பேன்	பையன்	பொறி	போடு	* பெளவம்
* குகிழி	---	* குள்கிற்று	---	---	---
நெருப்பு	நேரம்	நைதல்	நொய்து	நோதல்	* நௌவி
மெல்ல	மேல்	மைத்துன்	மொழி	மோர்	* மௌவல்
---	---	---	---	யோசனை	யௌவனம்
வெறி	வேறு	வையம்	---	---	*வௌவு

*நௌவி — மான்
*மௌவல் — முல்லை

*வௌவு — கொள்ளையிடு
*பௌவம் — கடல், உப்பு

வழக்கில் உபயோகிக்கப்படாவிடினும் நமது பழைய இலக்கியங்களில் அவற்றை அறிந்திருத்தல் நன்று.

சொற்களின் முதலிலே நின்று இசைக்கும் எழுத்துக்கள் முதல்நிலை எனவும் வழங்கப்படும்.

* சொல்லின் முதலில் பன்னிரண்டு உயிர்களும்,
வல்லின மெய்களில் க், ச், த், ப் என்பனவும்,
மெல்லின மெய்களில் ங், ஞ், ன், ம் என்பனவும்,
இடையின மெய்களில் ய், வ் என்பனவும்,
மொழிக்கு முதலில் வருமென அறிந்து கொள்க.

இந்த மெய் எழுத்துக்கள் தனித்து முதலில் வருவ தில்லை. இவை சில உயிர் எழுத்துக்களுடன் சேர்ந்தே மொழிக்கு முதலாக வரும். ஏனைய மெய்கள் மொழி முதலில் வராமையின் காரணம் என்ன? அவை முதலில் ஒலித்தற்குக் கடினமானவை.

‘ங’கரம் சொல்லுக்கு முதலில் வருவது எங்ஙனம்?

இறுதிநிலை எழுத்துக்கள்

மொழி முதலில் எழுத்துக்கள் நிற்பதுபோலவே, மொழியின் இறுதியிலும் எழுத்துக்கள் நிற்கும். அவை இறுதிநிலை எனப்படும்.

பின்வரும் அட்டவணையைப் பார்த்து மொழிக்கு இறுதியில் வரும் எழுத்துக்களை அறிக.

* “பன்னீ ருயிருங் கச த ந பமவய
ஞங் னைந்துயிர் மெய்யு மொழிமுதல்” ந. சூ.

எழுத்துக்கள் மொழி இறுதியில் வரும் அட்டவணை

உயிர் இறுதி			மெய் இறுதி	
அ	பல	மெல்லின மெய்	ஞ்	உரிஞ் உராய்தல் மண்
ஆ	பலா		ண்	பொருந் உடன்படு, இணங்கு மரம்
இ	புளி		ந்	பொன்
ஈ	தீ		ம்	
உ	உது		ன்	
ஊ	பூ	இடையின மெய்	ய்	மெய்
எ	சேஎ-எருது அளபெடையில் மாத்திரம் வரும்.		ர்	ஊர்
ஏ	நே-அன்பு		ல்	ஆல்
ஐ	பனை		வ்	தெவ்-பகை
ஓ	நொ-துன்பப்படு		ழ்	யாழ்
ஔ	போ		ள்	வாள்
ஒள	வெள		குற்றிய லுகரம்	முத்து

பன்னிரண்டு உயிரெழுத்துக்களும், ஞ், ண், ந், ம், ன் என்னும் ஐந்து மெல்லின மெய்களும், ய், ர், ல், வ், ழ், ள் என்னும் ஆறு இடையின மெய்களும் குற்றியலுகரமுமாகிய

இருபத்து நான்கு எழுத்துக்கள் மொழிக்கு *இறுதியாகு
மென அறிந்து கொள்ளுக.

உயிர் எழுத்துக்கள் தனித்தும், மெய்களோடும்
சொல்லுக்கு இறுதியாகும்.

பயிற்சி

பின்வரும் வினாக்களுக்கு விடைதருக:

1. சொல்லுக்கு முதலில் வரும் எழுத்துக்கள் எவை?
2. சொல்லுக்கு இறுதியில் வரும் எழுத்துக்கள் எவை?
3. ஐ, இ, எ, தை, ந, ஞா என்பன சொல்லுக்கு முதலாக வர உதாரணம் தருக.
4. பின்வருவனவற்றைத் திருத்துக;
ராமன், லோகம், ரங்கம், லக்குமி.
5. பின்வரும் சொற்களின் இறுதிநிலை எழுத்துக்கள் எவை?
புளி, பொன், கடு, வேல், எஃகு, பூ, யாழ்.

* “ஆவி குணநமன ஈரலவழள மெய்
சாயுழகர நா லாறு மீறே.”

10. மெய்கள் ஒன்றோடொன்று சேர்தல்

சில நிறங்களுக்குச் சில நிறங்கள் பொருத்தமாக இருக்கின்றன. சில உணவுப் பொருள்களுக்குச் சில உணவுப் பொருள்கள் பொருத்தமானவை. உப்பும் மாங்காயும் மோரும். இரசமும், பருப்பும் நெய்யும் ஒன்றுக்கொன்று பொருத்தமானவையல்லவா? அதுபோலச் சில எழுத்துக்களுக்குப் பொருத்தமான வேறு எழுத்துக்கள் உள. அவை, சொற்களின் இடையில் ஒன்றுக்கொன்று பொருத்தமாகச் சேரும்.

பின்வருவனவற்றை ஊன்றி நோக்குக:

(அ) பக்கம் பார்.

அச்சந் தவிர்.

அப்பன் அம்மை.

(ஆ) சங்கரன் சங்கு ஊதினான்.

மற்றொருவர் வந்தார்.

கன்ரு துள்ளியது.

முதலாம் பிரிவில் உள்ள வாக்கியங்களில் வந்துள்ள பக்கம், அச்சம், அப்பன் என்னும் சொற்களின் இடையில் உள்ள எழுத்துக்கள் பொருத்தமாகச் சேர்ந்துள்ளன. கேட்பதற்கு இனிமையாகவும் இருக்கின்றன.

இரண்டாம் பிரிவு வாக்கியங்களில் வந்துள்ள சங்கு, மற்றொருவர், கன்ரு என்னும் சொற்களின் இடையே உள்ள எழுத்துக்கள் பொருத்தமாகச் சேரவில்லை. அவைகள் எப்படித் திருத்தமாக அமைய வேண்டும்?

இவ்வாறு சொல்லினிடையே சேர்ந்து வரும் மெய்களைப்பற்றி அறிவோம்.

பின்வரும் வாக்கியங்களைப் படிக்க.

1. நல்லன செய்பவர் தக்கார் எனப்படுவர்.
2. பயிர்கள் பச்சை நிறமாகக் கரணப்பட்டன.
3. கப்பல் கரையை அடைந்தது.
4. கத்தி கொண்டு வெட்டினான்.

இவ்வாக்கியங்களிலே காணப்படும் தடித்த எழுத்தினுள்ள சொற்களை நோக்குவோம். இச்சொற்களின் இடையில் க், ச், த், ப், என்னும் எழுத்துக்கள் தம்மோடு தாம் மாத்திரம் வந்திருக்கின்றன. இவ்வாறு வரும் வேறு சில சொற்களைக் காண்க.

க் - தக்கார்	க்
ச் - பச்சை	ச்
ப் - கப்பல்	ப்
த் - கத்தி	த்

1. தேர்த்திருவிழாவைப் பார்த்தாள்.
2. ஆடு பரழங்கிணற்றுள் வீழ்ந்து விட்டது.

ர் - தேர்த்திருவிழா	ர்
ழ் - பரழங்கிணறு	ழ்

இவ்வாக்கியங்களில் வந்த மெய்யெழுத்துக்கள் தம் மொடு தாம் வராது, பிற மெய்யோடு வந்திருக்கின்றன. ர், ழ் என்னும் எழுத்துக்கள் தம்மொடு பிறமாத்திரம் வரும். இவ்வாறான இன்னுஞ் சில சொற்களை அறிவோம்.

ஏக்கால்	தமிழ்ப்பயிற்சி
பயிர்ச்செய்கை	வாழ்த்தொலி
பார்த்து	பேர்ப்பறை

பின்வரும் வாக்கியங்களைப் படித்து, தடித்த எழுத்துச் சொற்களை நோக்குக.

- ங் - அங்ஙனம் கூறியது யார்?
 ங் - சங்குகளில் பலவினங்கள் உண்டு.
 ஞ் - அவர்கள் அஞ்ஞானம் என்னும் இருளிற் கிடந்தனர்.
 ஞ் - அஞ்சன வண்ணன் வந்தான்.
 ட் - மறைவுக்குத் தட்டி கட்டினர்.
 ட் - உயர்ந்தோர் நட்பைக் கொள்ளவேண்டும்.
 ண் - கண்ணன் வந்தான்.
 ண் - பால் வெண்மை நிறமானது.
 ந் - இந்நூல் கற்றேன்.
 ந் - பந்து விளையாடினர்.
 ம் - அம்மியை உளியினூற் பொளிந்தனர்.
 ம் - தம்பி வந்து போனான்.
 ய் - வெய்யோன் ஒளிக்கிரணங்களைப் பரப்பினன்.
 ய் - நீர் வாய்க்கால் வழியோடியது.
 ல் - சொல்லுதல் யார்க்கும் எளிது.
 ல் - 'கல்வி கரையில' என்பர்.
 ள் - செய்வன செய்விதாகச் செய்.
 வ் - தெய்யாது?
 வ் - வெள்ளம் பள்ளத்தை நாடியது.
 வ் - கொள்விலையிலும் குறைய விற்கான்.
 ற் - படர்கொடி கொம்பைப் பற்றியது.
 ற் - பிச்சை புகினும் கற்கை நன்று.
 ன் - பொன்னி வந்தாள்.
 ன் - கன்றுங் கனி உதவும்.

இங்குச் சொற்களிடையே ங், ஞ், ட், ண், ந், ம், ய், ல், வ், ள், ற், ன் என்னும் பன்னிரண்டு மெய்களும் தம்மொடு தாமும், தம்மொடு பிறவுமாகச் சேர்ந்து இருக்கின்றன.

மரம் செழித்து வளர்ந்தது.
கன்றும் கனியுதவும்.

இவ்வாக்கியங்களில் வரும் மரம் + செழித்து, கன்றும் + கனி உதவும், என்னும் தொடர்களில் மகரத்துடன் ச், க் என்னும் மெய்கள் கூடி நிற்பது சிறப்பாக இருக்கமாட்டாது. ஆதலால் இத்தொடர்களை,

மரஞ் செழித்து வளர்ந்தது.
கன்றுங் கனியுதவும்.

எனச் சேர்த்து எழுத வேண்டும். இவ்வாறு தனி மொழியிலாவது, தொடர் மொழியிலாவது இரண்டு மெய் எழுத்துப் பொருந்துமிடம் இடைநிலை மெய்ம்மயக்கம் எனப்படும்.

தம்மொடு தம்மெய் வந்து மயங்கும் மயக்கம், உடனிலை மெய்ம்மயக்கம் எனப்படும்.

உடனிலை மெய்ம்மயக்கத்திற்கு மூன்று உதாரணங்கள் கூறுக.

தம்மொடு பிறமெய் மயங்கும் மயக்கத்தை எவ்வாறு அழைப்பீர்கள்? உதாரணத் தருக.

உயிருடன் உயிர்கூடி மயங்கி வருவதில்லை. பலா இலை, விலை என்ன? என்பன போன்று உயிரும் உயிரும் கூடி நிற்கும் சொற்றொடர்களை உச்சரிக்கும்போது, இடையிலே பொருத்தமான உடம்படுமெய்களை (வ், ய்) ச் சேர்த்து பலா விலை, விலையென்ன என்று உச்சரித்தல் நன்று. அல்லாவிடின் ஓசை நயமாக இருக்க மாட்டாது.

இரண்டு மெய்கள் இரட்டித்து மயங்குதல்

பின் வரும் பாட்டைப் படிப்போம்.

எந்தையும் தரயும் மகிழ்ந்து குலாவி
இருந்ததும் இந்நாடே — அதன்
முந்தையர் ஆயிரம் ஆண்டுகள் வாழ்ந்து
முடிந்ததும் இந்நாடே — அவர்

சிந்தையில் ஆயிரம் எண்ணம் வளர்ந்து
 சிறந்ததும் இந்நாடே — இதை
 வந்தனை கூறிம னத்தி விருத்தி யென்
 வாயுற வாழ்த்தே னே — இதை
 வந்தே மாதரம், வந்தே மாதரம்
 என்று வணங்கேனோ?

இப்பாட்டில் சில சொற்களிடையே இரண்டு மெய்
 யெழுத்துக்கள், இரண்டும் புள்ளிபெற்று அடுத்தடுத்து வந்
 திருக்கின்றன. அச்சொற்கள் எவை? சொற்களின் இடை-
 யில் ழ், ஃ என்னும் எழுத்துக்களின் பின் வேறொரு மெய்
 புள்ளி பெற்று வந்திருக்கின்றதல்லவா?

நீர் வாய்க்கால் வழியே சென்றது. இவ்வாக்கியத்
 திலும் ய் என்னும் மெய் எழுத்தின் பின் வேறொரு மெய்
 சேர்ந்து ஈரொற்றாய் வந்திருப்பதைக் காணலாம். ஒரு
 சொல்லினிடையே இரண்டு மெய் எழுத்துக்கள் இரண்டும்
 புள்ளி பெற்று அடுத்தடுத்து வரும்போது, அவ்வாறுவரும்
 இரண்டு மெய்களில் முதல் மெய், ய், ஃ, ழ் என்பவற்றுள்
 ஒன்றாகவே இருக்கும். இவ்வாறில்லாமல் வேறிரண்டு மெய்
 எழுத்துக்கள் புள்ளிபெற்று வழங்கி வருவதைப் பார்த்தி-
 ருக்கிறீர்களா? சிலர் பின்வருமாறு எழுதுவதைக் காண்-
 கிறோம்.

பால்ப்பக	கங்குடம்	தவள்ந்து	வெட்க்கம்
மீட்ச்சி	நாற்ப்புறம்	கல்க்கண்டு	பயிற்ச்சி

இச்சொற்களினிடையே இரண்டு மெய்கள் புள்ளி பெற்று
 வந்துள்ளன. ஆயின், இவை பிழையானவை. ஏன்?

ஈரொற்றாக வரும்போது முதல்மெய் ய், ஃ, ழ் என்-
 னும் மெய்களுள் ஒன்றாக இருக்குமெனத் தெரிந்து கொண்-
 டோம். இவைகள் எந்தெந்த மெய்களோடு சேர்ந்து
 ஈரொற்றாகவரும் என அறிவோம். பின்வரும் சொற்களை
 நோக்குக.

	ய்	ர்	ழ்
க்	வாய்க்கால்	ஏர்க்கால்	வாழ்க்கை.
ச்	பாய்ச்சினர்	உணர்ச்சி	மகிழ்ச்சி.
த்	காய்த்தது	உலர்த்து	வாழ்த்து.
ப்	வாய்ப்பு	போர்ப்பறை	யாழ்ப்பாணம்.
ங்	வேயங்குழல்	ஆங்கோடு	பாழங்கிணறு.
ஞ்	மெய்ஞ்ஞானம்	கூர்ஞ்சாயம்	பாழஞ்சனை.
ந்	பாய்ந்தது	உனர்ந்தது	வாழ்ந்தோம்.
ம்	மெய்ம்மை	ஈர்ம்பனை	வீழ்ம்புனல்.

ய், ர், ழ் என்னும் எழுத்துக்கள் எந்தெந்த எழுத்துக்களோடு ஈரொற்றாய் மயங்கின எனக் கூறுக.

பயிற்சி

1. பின்வரும் வாக்கியங்களில் ஈரொற்றாக வரும் சொற்களைக் கூறுக.

1. காய்ச்சிய நீர் சுகத்திற்கேற்றது.
2. நீர்ப்படு சொறித்தவனை கூப்பிடுகதே.
3. கம்பர் தமிழ்ப்பெரும் புலவர்.
4. தமிழ்த்தாய் சிலம்பை உடையவள்.
5. முயற்சி உயர்ச்சி தரும்.
6. சற்குணன் உயரப் பாய்ச்சலிற் சிறந்தான்.

2. நீங்கள் அறிந்த ஈர் ஒற்றுக்கள் சேர்ந்துவரும் சொற்கள் ஐந்து கூறுக.

3. வேற்றுநிலை மெய்ம்மயக்கமாவது யாது? மூன்று உதாரணங் கூறுக.

11. ணகர, னகர வேறுபாடு

தமிழ் மொழியில் ஓசை ஒற்றுமை காரணமாக, அவற்றின் பொருள் வேறுபாடு உணராதது, பல சொற்கள் பிழையாக வழங்கப்படுகின்றன. நாம் வழங்கும் சில 'ண' கர - 'ன' கரச் சொற்களின் பொருள் வேறுபாடு விளங்க அவை வாக்கியங்களில் அமைக்கப்பட்டுள்ளன.

- அரண் - அரசர்கள் தங்கள் நாட்டை நன்றாக அரண் செய்வார்கள். (காவல்)
- அரன் - சிவனை அரன் என்று அழைப்பர்.
- அவண் - அவண் நின்ற பலாமரம் பட்டுப்போயிற்று. (அவ்விடம்)
- அவன் - அவன் கற்றலிற் கவனம் செலுத்தினான்.
- ஆணை - தசரதரது ஆணையை நிறைவேற்ற இராமர் காட்டிற்குச் சென்றார். (சத்தியம்)
- ஆனை - ஆனையின் கொம்பிலிருந்து கத்திப்பிடி செய்வார்.
- என்பது - எட்டுப் பத்துக்கள் கொண்ட எண் என்பது எனப்படும்.
- என்பது - இரக்கம் என்பது எல்லாப் பிராணிகளிடத்தும் அன்பு காட்டுதலாம்.
- கணம் - முயற்சியுடையார் கணப் பொழுதையும் னீணக்கரர்.
- கனம் - பெட்டியின் கனம் சரியாகக் கணிக்கப்பட்டது.
- கண்ணி - வேடர் கண்ணி வைத்துப் பறவைகளைப் பிடிப்பர்.
- கன்னி - மணிமேகலை மணம் செய்யரது கன்னியர்கவே வாழ்ந்தாள்.

- காண் - "நல்லர்ரைக் காண்பதுவும் நன்றே" என்றார்
ஒளவையார்.
- கான் - கான் வழியே சென்றவன் கள்வர் கையில் ஆகப்
பட்டான்.
- கோண்டு - அரசன் கள்வனைக் கொல்லக் கோண்டு வரச்
சொன்னான்.
- கொன்று - புலி புல்வாயைக் கொன்று தின்றது.
- தண்மை - தென்றற்காற்று தண்மை பொருந்தியதாக
வீசிற்று. (குளிர்ச்சி)
- தன்மை - ஆசிரியரின் நல்ல தன்மைகளை மாணவர் பின்
பற்றினார். (இயல்பு)
- தொண்டு - பெரியோர் நாட்டிற்காகப் பல தொண்டுகள்
புரிவர். (சேவை)
- தொன்று - தொன்று தொட்டு வழங்கி வரும் மொழிகளில்
தமிழ் மொழியும் ஒன்றாகும். (பழமை)
- நான் - இராமன் வில்லை வளைத்து நாண் ஏற்றினான்.
நான் - நான் இயற்றிய கவிதையைப் படித்து ஆசிரியர்
மெச்சினார்.

சில ணகர ணகரச் சொற்களும் பொருள்களும்

அணி	- அலங்காரம்	கணி	- சோதிடன்
அனி	- நெற்பொரி	கனி	- பழம்
ஈண்டு	- இங்கு	கனை	- அம்பு
ஈன்று	- பெற்று	கனை	- ஒலித்தல்
உண்ணல்	- சாப்பிடுதல்	காணல்	- பார்த்தல்
உன்னல்	- நினைத்தல்	கானல்	- கடற்கரைச் சோலை

ககை	- உடம்பிலுண்	மண்ணவன்	- மனிதன்
	டாகும் சொறி	மன்னவன்	- அரசன்
ககை	- நீருற்று		
தன்மை	- குளிர்மை	மாண்	- மாட்சிமை
தன்மை	- இயல்பு	மான்	- ஒரு மிருகம்
பகை	- பந்தயம்	வண்ணம்	- நிறம்
பகை	- ஒரு மரம்	வன்னம்	- அழகு
புகை	- தெப்பம்	வாணம்	- வெடி
புகை	- அலங்கரி	வானம்	- ஆகாயம்

பயிற்சி

1. மேல்வரும் இணைச் சொற்களை அவற்றின் பொருள் வேறுபாடு விளங்க வாக்கியத்தில் அமைக்க.

கண்ணி கன்னி, கணி கனி, உண்ணல் உன்னல்,
ஈண்டு ஈன்று, எண் என், தணி தனி.

2. பின்வரும் சொற்களின் பொருளை எழுதுக.

கணம், புகை, வன்மை, பணி, ககை, தன்மை, நாண்,
வண்ணம், தொண்டு, ஆகை.

12. ரகர - றகர வேறுபாடு

சிலர் ரகரத்தை றகரமாக மாற்றிப் பேசுவதிலும், எழுதுவதிலும் பொருள் வேறுபாடு உண்டாகிவிடுகிறது. இவ்வெழுத்துக்களின் பிறப்பிடங்களை நன்றாக அறிந்து உச்சரிப்பதோடு இவை இரண்டினதும் ஒலி வேறுபாடு தெரியவும் ஒலிக்க வேண்டும்.

ரகர றகர வேறுபாட்டு விளக்கம்

வாக்கியங்களிலே சில ரகர, றகரச் சொற்கள்

- அரிந்து - மாம்பழத்தை அரிந்து உண்டனர்.
 அறிந்து - பாட்டின் பொருளை நன்கு அறிந்து கொண்டாள்.
 அருந்து - உடலுக்கு ஏற்ற உணவை அருந்து என்றார் வைத்தியர்.
 அறுந்து - விளக்குத் தொங்கிய கயிறு அறுந்து விழுந்தது.
 அருகு - ஆற்றின் அருகு நின்ற மரம் வீழ்ந்து கிடந்தது.
 அறுகு - அறுகு என்பது ஒருவகைப் புல்.
 அலரி - அலரிப்பூவால் மாலை தொடுத்தாள்.
 அலறி - சந்திரமதி மடிந்த மகனைக் கண்டு அலறி வீழ்ந்தாள்.
 இரந்து - ஏழை, அன்னமிடும்படி இரந்து கேட்டான்.
 இறந்து - இராவணன் ஈற்றில் இறந்து பட்டான்.
 உரை - திருக்குறளுக்கு உரை எழுதியவர்களுள் பரிமேலழகர் சிறந்தவர் என்பார்.
 உறை - பாலை உறையிட்டு வைத்தால் தயிராகும்.
 ஏரி - ஏரியில் நின்ற நீர் வற்றிவிட்டது.
 ஏறி - தென்னையில் ஏறி இளநீர் பறித்தான்.

- குரை - குரைக்கிற நாய் கடிக்காது என்பர்.
 குறை - சில கோவில்கள் கட்டப்படாது குறையாக இருக்கின்றன.
 சீரிய - அவனது சீரிய பழக்கங்களை அனைவரும் போற்றினர்.
 சீறிய - பாம்பு சீறியதைக் கண்டு பயந்தாள்.
 திரை - பண்டைத் தமிழர் திரைகடல் ஓடித் திரவியந் தேடினர்.
 திறை - சிற்றரசர் பேரரசர்களுக்குத் திறை கொடுப்பதுண்டு.
 நரை - சிலருக்கு இளமையிலேயே மயிரில் நரை தோன்றுவதுண்டு.
 நறைய - பூவில் உள்ள நறையை வண்டுகள் உண்டு களித்தன.
 நெரி - தேர்ச்சில்லால் நெரியுண்டு காயமடைந்தான்.
 நெறி - நேர்மையே உத்தம நெறி.
 விரல் - எனது கைவிரல்கள் நீளமானவை.
 விறல் - விறல் வேந்தன் வெற்றி பெற்றான்.
 விரை - விரை பொருந்திய மலர்கள் மனத்தைக் கவர்ந்தன.
 விறை - குளிரினால் விறைத்து நடுங்கினான்.

சில ரகர - றகரச் சொற்களும் பொருளும்

இரவு	- இராத்திரி	குரவர்	- பெரியோர்
இறவு	- தேன்கூடு	குறவர்	- ஒரு சாதியார்
இருத்தல்	- சீவித்தல்	சேரல்	- சேருதல்
இறுத்தல்	- செலுத்தல்	சேறல்	- போதல்
இரை	- உணவு	சொரி	- சிதறி
இறை	- கடவுள்	சொறி	- குட்டம், தேய்

உரவு	- வலிமை	தெரி	- அறி
உறவு	- தொடர்பு	தெறி	- சிதறுகை
பிரை	- உறை	மருப்பு	- கொம்பு
பிறை	- இளஞ்சந்திரன்	மறுப்பு	- எதிர்ப்பு
பொரி	- நெற்பொரி	விரகு	- உபாயம்
பொறி	- இயந்திரம்	விறகு	- எரிக்கும் கட்டை

பயிற்சி

1. பின்வரும் சோட்டுப்பதங்களை அவற்றின்பொருள் வேறுபாடு தோன்ற வாக்கியத்தில் அமைக்க.

சீரிய சீறிய; நெரி நெறி; உரை உறை.

2. மேல்வரும் சொற்களுக்குப் பொருள் தருக.

அருகு பரி பொருப்பு வருத்தல்

அறுகு பறி பொறுப்பு வறுத்தல்

13. லகர-முகர-ளகர வேறுபாடு

'ல, மு, ள' என்ற மூன்று எழுத்துக்களும் இடையினத் தைச் சேர்ந்தவை. இவ்வெழுத்துக்களில் மிகச் சிறந்ததும், தமிழ் மொழிக்கு இனிமையையும், மேன்மையையும் கொடுப்பதுமாகிய எழுத்து 'முகர' மாகும். இவ்வெழுத்துத் தமிழில் மட்டுமே உள்ளது. இது கருதியே இதைச் 'சிறப்பு முகர'மென வியந்து கூறுவர். இத்தகைய சிறப்பு வாய்ந்த ,முகரம், பலராலும் பிழையாக ஒலிக்கப்படுகின்றது.

'ல, மு, ள' என்னும் இம்மூன்றிற்கும் ஒலியமைப்பில் வேறுபாடு உண்டு. அங்ஙனம் இருந்தும், சிறப்புமுகரத்தைப் பொது ளகரம் போலவே உச்சரிக்கின்றனர் வாழைப்பழம் என்பதை

வாளைப்பளம் எனவும், தமிழர் வாழுமூர் என்பதை தமிழளர் வாளுமூர் எனவும், பலர் பேசக்கேட்கின்றோம். -லகர-முகர ளகரத்தை ஒலிக்கவேண்டிய முறையை நன்கு அறிந்து பழகிக்கொண்டால், ஒலிப்பதிலும், எழுதுவதிலும் பிழைகள் உண்டாகா. அதற்குச் சில வழிகளைக் கைக்கொள்வது நன்று.

(அ) முகரம் வருகின்ற சொற்களை அடிக்கடி உச்சரித்தல்.

காட்டு:- எழு, மழு, பழம், கிழவி, தொழு, தோழி.

(ஆ) முகரம் அதிகமாக வரும் பாடல்கள், பழமொழிகள், சொற்றொடர்களை உரத்துப் பாடுதல் அல்லது சொல்லுதல்.

காட்டு:-

- (1) "குழலினி தியாழினிது என்ப தம்மக்கள் மழலைச்சொற் கேளா தவர்."
- (2) பழம் நழுவிப் பாலில் விழுந்தது.
- (3) யாழும், குழலும், முழவும் ஒலித்தன.
- (4) குழவும், மழவும் இளமைப் பொருள்.
- (5) குழக்கன்று வயலை உழக்கிற்று.

சில லகர - முகர - ளகரச் சொற்களின் விளக்கம்.

- அலகு - கத்தியின் அலகு மழுங்கிவிட்டது.
- அழகு - அந்தப் பூவின் அழகு அவனைக் கவர்ந்தது.
- அளகு - பெண் பறவையை அளகு எனவும் அழைப்பர்.
- ஆல் - ஆல் விழுது விட்டு வளரும் ஒரு மரமாகும்.
- ஆழ் - நீந்தப் பழகுவோர் நீரில் ஆழ்வதும் உண்டு.
- ஆள் - வேலைக்கு ஓர் ஆள் வேண்டும் என்றாள்.
- இலை - தாமரை இலையிலே தண்ணீர் துளியாக நிற்கும்.
- இறை - பொன்னாற் செய்த இழைகளைப் பெண்கள் அணிந்தனர்.
- இளை - நாகேந்திரன் உடல் நோயால் இளைத்தான்.

- உலவு - பூஞ்சோலையில் அன்னங்கள் உலவின.
- உழவு - உழவுக்கும், தொழிலுக்கும் வந்தனை செய்வோம்.
- உளவு - பகையரசன் நாட்டில் ஒற்றன் உளவறிந்தான்.
- உலை - கொல்லன் உலையில் இரும்பை உருக்கினான்.
- உழை - உழைப்பினால் உயர்ந்தோர் பலர்.
- உளை - குதிரை முதலியவற்றின் பிடரி மயிரை உளை என்பர்.
- கலை - கல்விச்சாலையில் பலகலைகளையும் கற்பிப்பர்.
- கழை - கரும்பைக் கழை எனவும் அழைப்பர்.
- களை - பெண்கள் வயலிற் களை பிடுங்கினர்.
- தூல் - தூல் கொண்டிருந்த பூனை குட்டி போட்டது.
- தூழ் - கடல்தூழ் இலங்கையில் நாம் வாழ்கின்றோம்.
- தூள் - கௌசிகர், அரிச்சந்திரனைக் கொண்டு பொய் பேசவிப்பதாக இந்திரன் சபையில் தூள் உரைத்தார்.
- தலை - நமது உறுப்புக்களில் மேலானது தலை.
- தழை - ஆடுகள் பலவிதமான இலை, தழைகளை உண்ணும்.
- தளை - குற்றவாளிகளைத் தளை பூட்டிச் சிறைக்கு அனுப்புவர்.
- தாலம் - பனைக்குத் தாலம் என்றும் பெயர் உண்டு.
- தாழம் - தாழம் பழம் அழகானது.
- தாளம் - பாட்டைத் தாளம் தவறாது பாடினான்.
- பொலி - நெல்லைத் தூற்றும்பொது 'பொலி பொலி' என்று வாழ்த்தினர்.
- பொழி - 'சோ' வென்று மழை பொழிந்தது.
- பொளி - உளியினால் அம்மியைப் பொளிந்தான்.

- வாஸி - இராமன் வாலியைக் கொன்றான்.
- வாழி - 'பல்லாண்டு வாழி' என மணமக்களை வாழ்த்தினர்.
- வாஸி - கிணற்று நீரை வானியால் இறைத்தனர்.
- விலா - விமலையின் விலா எலும்பு முரிந்து விட்டது.
- விழா - தமிழர் வாழ்விற்கு பல விழாக்கள் இடம் பெறும்.
- விளா - விளா மரத்திற்கு பல பழங்கள் காணப்பட்டன.
- விலை - சில காலங்களிற் பொருள்களின் விலை அதிகமாக இருக்கும்.
- விழை - வாசவதத்தை யாழை விழைந்து கற்றாள்.
- விளை - விளையும் பயிரை முளையிலே தெரியும்.

சில லகர முகரச் சொற்களின் விளக்கம்

- ஆலம் - ஆரவு தீண்டிய சிறுவன் ஆலம் தலைக்கேறி இறந்தான்.
- ஆழம் - 'ஆழம் அறியாமல் காலை விடாதே' என்பது பழமொழி.
- இலவு - தேர்வு மறுமொழியை எதிர்பார்த்த தேவகி 'இலவு காத்த கிளி' போலர்னாள்.
- இழவு - மகனது இழவுச் செய்தியைக் கேட்ட சந்திரமதி கதறினாள்.
- கலகம் - எல்லைச் சண்டையால் கலகம் உண்டானது.
- கழகம் - மங்கையர் கழகத்தில் வள்ளுவர் விழா நடைபெற்றது.
- குலை - மணப்பந்தலில் குலை வாழை நாட்டினர்.
- குழை - சிவபிரான் திருக்கரத்தில் சங்கக் குழையுண்டு.
- பலம் - காந்திமகான் மனப் பலம் பொருந்தியவர்.
- பழம் - பழம் நழுவிப் பாலில் விழுந்தது.

- பலி - மிருகங்களைப் பலியிடும் வழக்கம் நாகரிகமற்றது.
 பழி - குற்றம் செய்தவன் பழிக்கு ஆளாவான்.
 பால் - பால் உடலுக்கு ஏற்ற உணவாகும்.
 பாழ் - ஆறில்லாபூருக்கு அழகு பாழ் என்பர்.
 மலை - மலைக்கழகு மயில் என்பர்.
 மழை - மழையைக் கண்டு மயில் ஆடியது.

சில வகர எகரச் சொற்களின் விளக்கம்.

- அவல் - நெல்லை அவித்து இடித்து அவல் ஆக்குவர்.
 அவள் - கலைக்காட்சி அவள் மனத்தைக் கவர்ந்தது.
 எல் - எல் ஒளி கண்டு இருள் நீங்கிற்று (சூரியன்)
 எள் - எள்ளை விளக்கி எண்ணெய் எடுப்பர்.
 கல் - வழியிற் கிடந்த கல் அவன் காலிலே தட்டுப் பட்டது.
 கள் - கள் உண்பவர் நஞ்சுண்பவராவர்.
 குலம் - விடியலை உணர்ந்து கோழிக் குலங்கள் கூவின'
 குளம் - மழை பெய்து குளம் நிரம்பியது.
 பல்லி - சுவரில் இருந்த பல்லி கீழே விழுந்தது.
 பள்ளி - பாலர்கள் துள்ளிக்கொண்டு பள்ளிக்குச் சென்றனர்.
 புல் - நெல்லுடன் புல்லும் வளர்வதுண்டு.
 புள் - தமயந்தியிடம் அன்னனப்புள் தூது சென்றது.
 வலம் - கோவிலை வலம் வந்தேன்.
 வளம் - இலங்கை நீர்வளம் நிறைந்த நாடாகும்.
 விலக்கு - தீயனவற்றை விலக்கு என்றார் பெரியோர்.
 விளக்கு - வீட்டிற்கு விளக்குப் போன்றவள் பெண்.

- வேல்லம் - சில பணிகாரங்களுக்கு வேல்லம் சேர்ப்பதுண்டு.
 வெள்ளம் - பெரும் மழை பெய்ததனால் வெள்ளப்பெருக்கு உண்டானது.
 வேலை - கூலிக்கு வேலை செய்தான்.
 வேளை - அவள் துன்புற்ற வேளையறிந்து சிவச்செல்வி உதவி புரிந்தான்.
 வேல் - வேட்டைக்காரர் வேலெறிந்து புலியைக் கொன்றனர்.
 வேள் - மன்மதனை வேள் என அழைப்பார்.

சில ழகர - ளகரச் சொற்களின் விளக்கம்

- கிழவி - வயோதிபப் பெண்ணைக் கிழவி என அழைப்பார்.
 கிளவி - இரட்டைச் சொல்லை இரட்டைக் கிளவி எனக் கூறுவார்.
 குழி - குப்பையைக் குழி தோண்டிப் புதைத்தனர்.
 குளி - கூழானாலும் குளித்துக் குடி என்பார்.
 சோழம் - கரவிரியாறு சோழநாட்டை நீர்ப்பாய்ச்சுகிறது.
 சோளம் - வள்ளியின் தோட்டத்தில் சோளம் செழித்து வளர்ந்தது.
 விழி - பெண்களின் விழியைக் கயல்மீனுக்கு ஒப்பிடுவார்.
 விளி - தாயார் என்னை விளித்து உணவு உண்ணும்படி கூறினார்.

தனித்து வழங்கும் சில ழகரச் சொற்கள்

- ஈழம் - இலங்கையை ஈழம் என அழைப்பார்.
 எழுத்து - 'எண்ணும் எழுத்தும் கண்ணெனத் தகும்'
 ஏழை - ஏழை அழுத கண்ணீர் கூரிய வான் ஓக்கும்.
 குழந்தை - குழந்தையின் மழலை மொழி குழலினும் இனிது.
 குழல் - குழலும், யாமும், முழவும் ஒலித்தன.

- பொழுது - பொழுது புலர இருள் விலகியது.
 முழக்கம் - இடிமுழக்கம் கேட்டுப் பாம்பு பயந்தது.
 மேழி - மேழிச் செல்வம் கோழைபடாது. (கலப்பை)
 யாழ் - தமிழிசையில் யாழ் முதலிடம் பெற்றது.

தனித்து வழங்கும் சில முகரச் சொற்கள்

- இளமை - 'இளமையிற் கல்வி சிலையில் எழுத்து' என்றார் பெரியோர்.
 களவு - களவு செய்தல் தீமை பயக்கும்.
 குளிர்ச்சி - வெயிலிற் சென்றவனுக்கு மரநிழல் குளிர்ச்சியைக் கொடுத்தது.
 சுளகு - தானியங்கள் புடைக்கச் சுளகு உதவும்.
 தேள் - அவனது காலிலே தேள் கொட்டியது.
 பளிங்கு - தன்முன் நிற்பாரைக் காட்டுவது பளிங்கின் தன்மையாகும்.
 விளிம்பு - கீழே விழுந்த சாடியின் விளிம்பு உடைந்தது.
 வெளி - திறந்த வெளி உடற்பயிற்சிக்கு உகந்தது.

பயிற்சி

1. பின்வரும் வாக்கியங்களிற் கீறிட்ட இடத்திற்கு அடைப்புக் குறிக்குள் உள்ள சொற்களிற் பொருத்தமானதை வைக்க.

யாழையுண்ட —ங் கனிபோல

(விலா, விளா, விழா)

—தெரியாது அலைந்தாள்.

(வளி, வழி, வலி.)

நெற்பயிரோடு—ப் பூண்டுகளும் வளரும்.

(கலை, களை, கழை.)

பண்டசாலையில் பொருள்களின் — குறைவாகக் காணப்பட்டது.

(விழை, விலை, விளை.)

2. பின்வரும் தொடர்களில் உள்ள எழுத்துப் பிழைகளைத் திருத்துக.

- (1) குளல்இனிது யாளினிது என்ப தம்மக்கள் மளலைச்சொற் கேழா தவர்.
- (2) வெல்லம் பல்லத்தை நாடும்.
- (3) பொருது புலர்ந்தது; புல்லினம் ஆர்த்தன.
- (4) வெல்லிய சங்கம் முளங்கின கேலாய்!

14. திசை மொழிகள்

தமிழ் நாட்டில் பல்வேறு காலங்களிலே பல்வேறு திசைகளிலுமிருந்து பல்வேறு மொழி பேசுபவர் வந்தனர். வியாபார நோக்கமாக வந்தவர் பலர். ஆள வந்தவர் சிலர். இவர்கள் பன்னெடுங்காலம் தமிழரோடு பழகி, உற வாடி வாழ்ந்தமையால் அவர்கள் பேசும் மொழிச் சொற்கள் பல தமிழுடன் கலந்து விட்டன.

காட்டு:-

- இன்று வெயில் மிக 'உஷ்ணம்' - வடமொழி.
 'பைசிக்கிளில்' சென்றோம். - ஆங்கிலம்.
 'அலுமாரி' உடைந்தது. - போத்துக்கீயம்.
 வண்டியிற் 'சவாரி' செய்தோம். - இந்துத்தானி.

தடித்த எழுத்தில் உள்ள சொற்கள் யாவும் பிறமொழிச் சொற்கள். இவ்வாறான எத்தனையோ வேற்று மொழிச் சொற்களை நாம் நமது மொழியுடன் கலந்து உபயோகிக்கிறோம். பிறமொழிச் சொற்கள் தமிழோடு கலந்து வழங்குவதாயின், அவற்றைத் தமிழ் ஒலிமுறைக் கேற்ப தமிழுருவமாக அமைத்துக் கொள்வதே சிறப்புடைத்தாகும்.

காட்டு:-

'எலிஸபேந் ருணியார் இங்கிலாட்டில்' வசிக்கிறார். இவ்வாறு வழங்குவது தவறு. இஃதினை, 'எலிசபேத்து' இராணியார் இங்கிலாந்தில் வசிக்கிறார் என்று திருத்தமாக வழங்குதல் வேண்டும்.

பயிற்சி

உங்களுக்குத் தெரிந்த போத்துக்கேயச் சொற்கள், இந்துத்தானிச் சொற்கள், சிங்களச் சொற்கள் ஐவைந்து கூறுக.

ஆரியம் தமிழில் வடமொழியாதல்

தமிழ் மொழியோடு கலந்த பிறமொழிகளுள் ஆரியம் தமிழோடு நன்கு அளவளாவிற்று.

ஆரியமொழி தமிழில் வடமொழியாக வழங்கும் முறை பற்றி 6 ஆம் வகுப்பிற் படித்திருக்கிறீர்கள். தமிழில் இல்லாத ஜ, ஸ, ஷ, ஹ, ஊ, முதலிய எழுத்துக்களைத் தமிழ் மரபுப்படி வழங்கும் பெழுத்து சில விதிகளையும் கருத்திற் கொண்டோம். இவ்வகுப்பிலும் அவற்றை நினைவுபடுத்திக் கொள்ளுவோம்.

ஜ, ச, ய.

ஜ முதலில் வரும் சில சொற்கள்

வடமொழி	- தமிழ் உருவம்	வடமொழி	- தமிழ் உருவம்
ஜகம்	- சகம்	ஜாதி	- சாதி
ஜடம்	- சடம்	ஜரலம்	- சரலம்
ஜனகன்	- சனகன்	ஜீரணம்	- சீரணம்
ஜலம்	- சலம்	ஜெந்து	- செந்து
ஜன்னி	- சன்னி	ஜென்மம்	- சென்மம்
ஜயம்	- சயம்	ஜோதி	- சோதி
ஜனனம்	- சனனம்	ஜோடி	- சோடி

'ஜ' இடை

வடமொழி	- தமிழ் உருவம்	வடமொழி	- தமிழ் உருவம்
புஜம்	- புயம்	இராஜன்	- இராசன்
	- புசம்	பங்கஜம்	- பங்கயம்
அம்புஜம்	- அம்புயம்	விஜயன்	- விசயன்
போஜனம்	- போசனம்	பஜனை	- பசனை

'ஜ' இறுதி

வடமொழி	- தமிழ் உருவம்	வடமொழி	- தமிழ் உருவம்
பூஜை	- பூசை	பிரஜை	- பிரசை

ஜ = ட, ச

'ஷ' முதல்:-

ஷண்முகம் — சண்முகம்

'ஷ' இடை:-

வடமொழி	- தமிழ் உருவம்	வடமொழி	- தமிழ் உருவம்
சந்தோஷம்	- சந்தோடம்	நிபிஷம்	- நிமிடம்
சிருஷ்டி	- சிருட்டி	சீஷன்	- சீடன்
புருஷன்	- புருடன்	வேஷ்டி	- வேட்டி

'ஷ' இறுதி

வடமொழி = தமிழ் உருவம்

பாஷை — பாடை

ஸ = த, ச.

ஸ முதல்:-

வடமொழி	- தமிழ் உருவம்	வடமொழி	- தமிழ் உருவம்
ஸபா	- சபை	ஸக்தி	- சத்தி
ஸ்தானம்	- தானம்	ஸ்வாமி	- சுவாமி
ஸப்தம்	- சத்தம்	ஸ்தலம்	- தலம்

'ஸ' இடை

வடமொழி	- தமிழ் உருவம்	வடமொழி	- தமிழ் உருவம்
ஈஸ்வரன்	- ஈசுவரன்	சாஸ்திரம்	- சாத்திரம்
சரஸ்வதி	- சரசுவதி	கஸ்தூரி	- கத்தூரி

ஹ = அ

'ஹ' முதல்

வடமொழி	- தமிழ் உருவம்	வடமொழி	- தமிழ் உருவம்
ஹரி	- அரி	ஹிமம்	- இமம்
ஹாரம்	- ஆரம்	ஹிருதயம்	- இருதயம்

வடமொழி	“ தமிழ் உருவம்	வடமொழி	= தமிழ் உருவம்
அஹிம்சை	- அகிம்சை	மஹிமை	- மகிமை

கஷ = ச்ச, ட்ச, க்க

கஷ முதல்

வடமொழி	- தமிழ் உருவம்	வடமொழி	= தமிழ் உருவம்
கஷணம்	- கணம்	கேஷமம்	- சேமம்

கஷ இடை

வடமொழி	- தமிழ் உருவம்	வடமொழி	= தமிழ் உருவம்
லக்சுமி	- இலக்குமி	பகஷம்	- பக்கம்
	இலட்சுமி		பட்சம்

கஷ இறுதி

வடமொழி	- தமிழ் உருவம்	வடமொழி	= தமிழ் உருவம்
பரீகைஷ	- பரீட்சை	பகஷி	- பட்சி

ரகரமும், லகரமும் தமிழ்மொழியில் சொல்லுக்கு முதலில் வருவதில்லை. வடமொழியில் வரும் சில ‘ரகர, லகரச்’ சொற்களை தமிழில் வழங்கும்போது தமிழ் மொழிக்கு ஏற்ப வழங்குதலே முறையாகும்.

காட்டு.-

ஒருமுறை ரதியும், லகஷுமியும் ஒரு பூங்காவில் மலர் கொய்து நின்றனர். அப்போது அவ்விடத்திற்கு ருக்மணியும், அவளுக்குத் தம்பியான ரவீந்திரனும் ஆங்கு வந்தனர். ரவீந்திரன் அப்பூங்காவின் அழகில் ஈடுபட்டான். அங்கு நின்ற மற்றவர்களைப் பார்த்து, “ஆ! இந்த லோகத்தில் எத்துணை லட்சணமான மலர்களை இறைவன் படைத்திருக்கின்றான்” என்று கூறி வியந்தான்.

இந்தப் பந்தியில் வரும் தடித்த எழுத்திலுள்ள சொற்களைத் தமிழ் உருவமாக்கிப் பந்தியைப் படிப்போம்.

ஒருமுறை இரதியும், இலக்குமியும் ஒரு பூங்காவில் மலர்கொய்து நின்றனர். அப்போது அவ்விடத்திற்கு உருக்கு

மணியும், அவளுக்குத் தம்பியான இரவீந்திரனும் வந்தனர். இரவீந்திரன் அப்பூங்காவின் அழகில் ஈடுபட்டான். அங்கு நின்றவர்களைப் பார்த்து, “ஆ! இந்த உலகத்தில் எத்துணை இலட்சணமான மலர்களை இறைவன் படைத்திருக்கிறான்” என்று கூறி வியந்தான்.

ரகர, லகரத்தை முதலாகவுடைய ஆரியச் சொற்கள் தமிழில் வழங்கும்போது ‘அ, இ, உ’ என்னும் இவற்றுட் பொருத்தமான ஒன்றை ஏற்று வரும் என அறிந்துகொள்க.

தமிழில் வழங்கும் சில ரகர, லகரச் சொற்கள்

வடமொழி	தமிழ் உருவம்	வடமொழி	தமிழ் உருவம்
ரதம்	- இரதம்	ருசி	- உருசி
ரசம்	- இரசம்	ருக்மணி	- உருக்குமணி
ரட்சகர்	- இரட்சகர்	ரேகை	- இரேகை
ரகசியம்	- இரகசியம்	ரோமம்	- உரோமம்
ரத்தம்	- இரத்தம்	லட்சணம்	- இலட்சணம்
ராவணன்	- இராவணன்	லாபம்	- இலாபம்
ராமன்	- இராமன்	லோகம்	- உலோகம்

பயிற்சி

1. பின்வரும் ஆரியச் சொற்களைத் தமிழ் உருவாக எழுதுக.

அம்புஜம்	ஜோதி	ஐனகன்
ஷண்முகம்	ஸ்தானம்	ருக்மணி

2. பின்வரும் சொற்களைத் தமிழ் உருவமாக்கி வாக்கியத்தில் அமைக்குக.

வேஷம்	ரகசியம்	சிருஷ்டி	லாபம்
ஹிமம்	துஷ்டன்	ஜீவியம்	விஷம்

3. பின்வரும் வாக்கியங்களில், தடித்த எழுத்திற்கானும் பிற மொழிச் சொற்களுக்கேற்ற தமிழ்ச் சொற்களை எழுதுக.

1. "நான் பாடசாலை செல்வதற்குத் தயார்" என்றுள்.
2. "நேடியோ" மூலம் பல செய்திகளைக் கேட்டோம்.
3. அவள் ஆசிரியையைக் கண்டவுடன் 'சலாம்' என்றுள்.
4. 'சீமென்ட்'றிறைற் சுவர் கட்டினர்.
5. கதவுச் 'சாணி'யைக் காணவில்லை.

15. சில வடமொழிகளுக்கேற்ற தமிழ்ச் சொற்கள்

தமிழில் வடமொழிச் சொற்கள் கலந்திருந்தாலும் இயன்றவரை தமிழ்ச் சொற்களையே பேச்சிலும், எழுத்திலும் வழங்குதல் வேண்டும். அதனால், தமிழ் ஆக்கம் பெறுதலோடு, தமிழ்ச் சொற்களும் மறையாமல் வழங்கி வரும். பிறமொழிச் சொற்கள் தமிழை உருக்குலைக்க மாட்டா. தமிழ்மரபு செழிக்கும்.

சில ஆரியச் சொற்களுக்கேற்ற தமிழ்ச் சொற்கள்

ஆரியம்	தமிழ்
அவயவம்	- உறுப்பு
அப்பியாசம்	- பயிற்சி
அவசரம்	- விரைவு
அன்னியம்	- அயல்
அன்னம்	- ஊண்
அற்புதம்	- புதுமை
ஆகாயம்	- வான்-விண்

ஆரியம்	தமிழ்
ஆச்சரியம்	- வியப்பு
ஆசீர்வாதம்	- வாழ்த்து
ஆபரணம்	- அணிகலன்
ஆரம்பம்	- தொடக்கம்
இஷ்டம்	- விருப்பம்
இராசா	- வேந்தன்
ஈஸ்வரன்	- இறைவன்
உஷ்ணம்	- வெப்பம்
உபகாரம்	- உதவி
கல்யாணம்	- திருமணம்
சந்திரன்	- திங்கள்
சந்தோஷம்	- மகிழ்ச்சி
சரஸ்வதி	- கலைமகள்
சம்பாஷணை	- உரையாடல்
சினேகம்	- நட்பு
சுதந்திரம்	- உரிமை
சுவாசம்	- மூச்சு
சூரியன்	- ஞாயிறு
சோதி	- ஒளி
தருமம்	- அறம்
தேசம்	- நாடு
நகரம்	- பட்டினம்
நஷ்டம்	- இழப்பு
நமஸ்காரம்	- வணக்கம்
நித்திரை	- உறக்கம்

ஆரியம்	தமிழ்
பரீட்சை	- தேர்வு
பாஷை	- மொழி
பிரகாசம்	- ஒளி
பிராணன்	- உயிர்
பூசை	- வழிபாடு
மாசம்	- திங்கள்
மேகம்	- முகில்
வசனம்	- உரை
வருடம்	- ஆண்டு
வாகனம்	- ஊர்தி
விசனம்	- கவலை
ஸ்ரீமதி	- திருவாட்டி
ஸ்ரீமான்	- திருவாளன்

பயிற்சி

1. பின்வரும் பந்தியிற் காணப்படும் தடித்தவெழுத்துச் சொற்களுக்கேற்ற தமிழ்ச் சொற்கள் தருக.

ஈஸ்வரனும் உண்டாக்கப்பட்ட அழகான காட்சிகளைக் கண்டு ஆச்சரியப் படாதார் யார்? நீலநிற ஆகாயத்தையும், அதிலே பொன் நிறமாக விளங்கும் சந்திரனையும் பார்த்து "அற்புதம் அற்புதம்" என்று வாய்விட்டுக் கூறினான்.

2. பின்வரும் சொற்களுக்கு ஏற்ற தமிழ்ச் சொற்கள் கூறுக.

நித்திரை, மேகம், வருஷம், வாகனம், பிரகாசம், ஸ்ரீமதி, உபகாரம், நமஸ்காரம், மாதம், ஆரம்பம்.

16. சொல் சொல்வது என்ன?

ஒரு சிறு தாளில் 'வானகம்' என்ற சொல்லை எழுது கிரேம் என வைத்துக்கொள்வோம். இந்தச் சொல் ஆகாயம் என்ற பொருளைத் தருகின்றது. நாம் எழுதிய குறிகளின் ஒழுங்கைச் சிறிது மாற்றி எழுதுவோம். 'வாகனம்' இது வேறொரு சொல்லாகி வேறொரு பொருளைத் தருகின்றது. இன்னும் இந்த ஒழுங்கை மாற்றுவோம்.

'னகவாம்' இது பொருளற்றுச் சொல்லாகாது நிற் கின்றது. 'வானகம்' என்ற சொல்லை உரத்துச் சொல்லிப் பாருங்கள். இஃது ஒருவித ஒழுங்கில் அமைந்த ஒலிக் கூட்டத்தால் ஆனது.

'வாகனம்' இது வேறு ஒருவகை ஒழுங்கில் அமைந்த ஒலிக்கூட்டத்தால் ஆனது.

'னகவாம்' இது சொல்லாகாது பொருளற்ற ஓசையாக இருக்கின்றது.

வானகம், வாகனம் என்பன நான்கு எழுத்துக்களாலாய சொற்கள்.

ஆ (பக) கா (சோலை) மாடு, மரம், பூஞ்சோலை, சந்தனம் என்பன ஒன்று முதலிய பல எழுத்துக்களாலாய சொற்கள். ஆகவே, ஓர் எழுத்துத் தனித்தேனும், இரண்டு முதலிய பல எழுத்துக்கள் சேர்ந்தேனும் பொருளை அறிவிப்பின் அது சொல் எனப்படும்.

அது பேசப்படும் பொழுது ஒரு பொருளைக் குறிக்கும் ஒலிக்கூட்டம் எனவும், எழுதப்படும்பொழுது ஒரு பொருளைக் குறிக்கும் சில குறிகள் எனவும் அறிந்து கொள்ளுக.

நால் வகைச் சொல்

அச்சொல்லை நான்காக வகுக்கலாம். அவை:

1. பொருளைக் குறிக்கும் - பெயர்ச் சொல்.

காட்டு:- மனிதன், வீடு, நீர், மயில்.

2. தொழிலைக் குறிக்கும் - வினைச் சொல்.

காட்டு:- வந்தான், செல்கிறார், பாய்கிறது, ஆடுவாள்.

3. பெயரோடும் வினையோடுஞ் சேர்ந்துவரும் - இடைச் சொல்.

காட்டு:- நீர்வளமும், நிலவளமும் நிறைந்திருந்தது.

4. பெயர் வினைகளின் குணத்தை உணர்த்தும் - உரிச்சொல்.

காட்டு:- நனி சிறந்த நாடு, சாலப் பகைத்தான்.

பெயர்ச் சொல்

யாதேனும் ஒரு பொருளைக் குறிக்கும் சொல் பெயர்ச் சொல். இப்பெயர்ச் சொல்லைப் பற்பல இனங்களாக்கப் பகுக்கலாம். பொதுப் பெயர், சிறப்புப் பெயர், என்பன ஓரினம். பொருட்பெயர், இடப்பெயர், காலப்பெயர், சினைப்பெயர், குணப்பெயர், தொழிற்பெயர் என்பன மற்றோர் இனம். இவற்றைப்பற்றி நீங்கள் முன் வகுப்புக்களில் படித்திருப்பீர்கள்.

திணை

பெயர்ச் சொற்களை ஒருவர் குறிப்பிடும்போது *திணை, பால், எண், இடங்களை நாம் ஊகித்து அறியலாம், திணை என்பது சாதி. பொருளைக் குறிக்கும் சொற்களை இரண்டு திணையாகப் பிரிக்கலாம். தம் மனக்கருத்தினைச் சொற்களாலே சொல்லும் உயர்வு பெற்ற மக்கள் முதலாடிகள் உயர் திணை. தம் மன உணர்ச்சியைச் சொல்லும் ஆற்றல் பெருக உயிருள்ளவரும், இல்லாதவரும் உயர்வு அல்லாத அஃறிணை, (அல் + திணை = அஃறிணை. உயர்வு அல்லாத திணை.)

* "மக்க டேவர் நரக ருயர்திணை
மற்றுயி ருள்ளவு மில்லவு மஃறிணை"

பால் அல்லது பிரிவு-பகுப்பு

பால் என்பது பகுப்பு. உயர்திணையில் தனித்து ஓர் ஆண்மகளைக் குறிப்பது ஆண்பால் என்றும், தனித்து ஒரு பெண்மகளைக் குறிப்பது பெண்பால் என்றும், ஆண், பெண் இரு பாலாரிலும் பலரைக் குறிப்பது பல்ப்பால் எனவும் கூறப்படும். அஃறிணையில் ஆண், பெண் பாகுபாடு எல் லாப்பொருள்களிலும் இல்லை. எனவே, அஃறிணையில் ஒரு பொருளைக்குறிப்பது ஒன்றன்பால் எனவும், பல பொருள் களைக் குறிப்பது பலவின்பால் எனவும் கூறப்படும்.

உயர்திணைக்குரிய பால்கள் எவையென்றும், அஃறிணைக் குரிய பால்கள் எவையென்றும் உதாரணத்துடன் கூறுக.

அரசன், வண்ணான், பார்ப்பான், இடையன், ஊரான்.

இச் சொற்களின் ஈற்றில் உள்ள 'அன், ஆன்' முத லிய விசுதிகள் ஆண்பாலைக் குறிக்க வரும்.

பெரியள், கூந்தலள் பொன்னி, உழத்தி, ஓதுவாள். இச்சொற்களில் வந்துள்ள விசுதிகள் எவை? 'அன்,' ஆள்,' 'இ,' முதலிய விசுதிகள் பெண்பாலைக் குறிக்க வரும்.

நால்வர், மாமன்மார், மக்கள், மானிடர், அவர்கள், இச்சொற்களில் 'அர், ஆர், கள்' முதலிய விசுதிகள் பலப் பாலைக் குறிக்க வந்திருக்கின்றன.

அது பெரியது. அவை பசுக்கள் என்பவற்றில், அஃ றிணை ஒன்றன்பாலையும், பலவின்பாலையும் குறிக்கவரும் விசுதிகள் எவை எனக் கூறுக. 'து' விசுதி ஒன்றன் பாலை யும், வை, கள் முதலியன பலவின் பாலையும் குறிக்க வரும்.

ஆண்பாலில் அன் விசுதி பெறும் பெயர்கள் பெண் பாலில் 'அன்' விசுதி பெறும்.

காட்டு:-	ஆண்பால்	பெண்பால்
	அவன்	அவள்
	இவன்	இவள்
	நல்லவன்	நல்லவள்
	பெரியன்	பெரியள்

ஆண்பாலில் 'அன்' விசுதி பெறும் பெயர்கள் பெண்பாலில் இ விசுதி பெறும்.

காட்டு:-	ஆண்பால்	பெண்பால்
	அரசன்	அரசி
	மாமன்	மர்மி
	தலைவன்	தலைவி
	தோழன்	தோழி

ஆண்பாலில் அன்விசுதி பெறும் சாதிப்பெயர் பெண்பாலில் 'தி' அல்லது 'சி' விசுதிபெறும்.

காட்டு:-	ஆண்பால்	பெண்பால்
	குறவன்	குறத்தி
	குயவன்	குயத்தி
	வண்ணன்	வண்ணத்தி
	உழவன்	உழத்தி
	வாணிபன்	வாணிவிச்சி
	இடையன்	இடைச்சி

ஆண்பாலில் 'வான்' என்னும் இறுதியையுடைய வடமொழிப்பெயர், பெண்பாலில் வதி யென்று வரும்.

காட்டு:-	ஆண்பால்	பெண்பால்
	குணவான்	குணவதி
	பாக்கியவான்	பாக்கியவதி
	புண்ணியவான்	புண்ணியவதி

சில பெயர்கள், ஆண்பால் பெண்பால் இரண்டிற்கும் ஒன்றுபோலவே வரும்.

சில தமிழ்ப் பெயர்கள்

காட்டு:-	ஆண்பால்	பெண்பால்
	அவன் நோயாளி	அவள் நோயாளி
	அவன் ஏழை	அவள் ஏழை
	அவன் குற்றவாளி	அவள் குற்றவாளி
	அவன் சுத்தவாளி	அவள் சுத்தவாளி
	அவன் கடனாளி	அவள் கடனாளி
	அவன் குழந்தை	அவள் குழந்தை

சில வடமொழிப் பெயர்

ஆண்பால்

அவன் புத்திசாலி.

அவன் தைரியசாலி.

சில பெயர்கள் ஆண்பாலில் மட்டுமே வரும்.

பெண்பால்

அவள் புத்திசாலி.

அவள் தைரியசாலி.

காட்டு:- தோன்றல், குரிசில், விடலை, செம்மல் முதலியன.

சில பெயர்கள் பெண்பாலில் மட்டுமே வரும்.

காட்டு:- தையல், மங்கை, மடந்தை, செவிலி முதலியன.

உயர்திணை ஒருமைப் பெயரோடு 'அர்' விசுதி சேர்ந்தால் பன்மைப் பெயராகும்.

ஒருமை

பன்மை

காட்டு:- தந்தை + அர் = தந்தையர்

தாய் + அர் = தாயர்

அரசி + அர் = அரசியர்

உயர்திணை ஒருமைப் பெயரோடு ஆர் விசுதி சேர்ந்தால் அது உயர்வுப் பன்மை (மரியாதைப் பன்மை) ஆகும்.

ஒருமை

உயர்வுப்பன்மை

காட்டு:- தந்தை + ஆர் = தந்தையார்

தாய் + ஆர் = தாயார்

அரசி + ஆர் = அரசியார்

'து, அ, வை, கள்' என்னும் விசுதிகள் அஃறிணை ஒன்றன் பாலையும், பலவின் பாலையும் குறிப்பன என அறிந்தோம்.

காட்டு:- மரம் விழுந்தது.

மரம் தறிக்கும் மனிதன் இவன்.

இவற்றில் முதலாவது வாக்கியத்தில் வந்த 'மரம்' என்பது அஃறிணை ஒன்றன்பாலை உணர்த்திற்று இரண்டாவது வாக்கியத்தில் மரம் என்பது, ஒரு மரத்தை மட்டும் உணர்த்தாது பலமரங்களை (பலவின் பாலை) உணர்த்துகிறது. எனவே, மரம் என்னும் சொல் ஒன்றன்பாலோ, அல்லது

பலவின்பாலோ எனப் பால் பகுத்து அறியமுடியாத அஃ
றிணைப் பெயர். ஆகவே, இதனைப் 'பால் பகா அஃறிணைப்
பெயர்' என வழங்குவோம்.

மாடு, பறவை, நிலம் தலை, விரல் இவை என்ன பாற்
பெயர்கள்? ஏன்?

எண்

பொருள்களின் அளவை அஃதாவது அவை ஒன்றோ
பலவோ என்பதனைக் குறிப்பது எண் எனப்படும். அஃது
ஒன்றைக் குறிப்பின் ஒருமை எனவும், பலவற்றைக்குறிப்
பின் பன்மை எனவும் வழங்கப்படும்.

ஒருமை பன்மையை விளக்க உதாரணங்கள் தருக.

இடம்

பேசுகிறவன் தன்னைக் குறிக்கும் பொழுது நான் என்
றும், தன்னைச் சார்ந்தவர்களைக் குறிக்கும் பொழுது நாங்
கள் என்றும் பேசுவான். தனக்கு முன் நிற்கும் ஒருவனை
நீ என்றும், பலரை நீங்கள், நீவிர் என்றும் சொல்வான்.
இவை இரண்டுமல்லாது மூன்றாவது மனிதனை அவன் என்
றும், அவனைச் சேர்ந்தவர்களை அவர்கள் என்றும் சொல்லு
வான். பேசுவோன், அதைக் கேட்போன், இந்த இருவருக்கும்
புறம்பானவன் எனப் பொருள் வழங்கும் இந்த நிலைகளை
இலக்கண நூலார் இடம் என வழங்குவர்.

1. பேசுவோன் - தன்மையிடம்.

காட்டு:- நான், யான், நாங்கள், வந்தேன், வந்தோம்.

2. பேசுவோனுக்கு முன் நின்று கேட்போன்—
- முன்விலையிடம்.

காட்டு:- நீ, நீர், நீங்கள், நீவிர், வந்தாய், வந்தீர்.

3. பேசுவோன், கேட்போன் என்னும் இருவர் பேசும்
செய்தி படர்ந்து பேசப்படுவோன்—
- படர்க்கையிடம்.

காட்டு:- அவன், அவள், அவர்கள், அது, அவை, வந்தான்,
வந்தாள், வந்தார், வந்தது, வந்தன.

பயிற்சி

பின் வரும் பந்தியைப் படித்து வினாக்களுக்கு விடை தருக.

ஒருநாள் ஒரு செல்வன் தன் பல்லக்குச் சுமக்கும் ஏவலாளர்களை அழைத்து, “எனது பசுக்கன்றைக் காணவில்லை; தேடிப்பிடித்து வாருங்கள்” என்று கூறினான். அதற்கு அவர்கள், “நாங்கள் பல்லக்குச் சுமக்கிறவர்களோ? மாடு மேய்க்கிறவர்களோ? என்றார்கள். தனவான் அவர்களுக்குப் புத்திவரச் செய்ய வேண்டுமென்று எண்ணி, மத்தியான வேளையில் பல்லக்கைக் கொண்டு வரச்சொன்னான். பின் தான் அதில் ஏறிக்கொண்டு கன்றைத் தேடும்படி நெரிஞ்சி மூன் நிறைந்த காட்டு மார்க்கமாகப் போகச் சொன்னான். அவர்கள் அப்படியே போய்த் திரிந்து வருந்துகையில் செல்வனிடம் முறையிட்டார்கள். அதற்கு அவன், “பல்லக்குச் சுமப்பது உங்கள் கடமை. கன்றைத் தேடுவது என் கடமை” எனக் கூறினான்.

1. இப் பத்தியில் வரும் தடித்தவெழுத்துச் சொற்களுக்குத் திணை, பால் முதலியன கூறுக.
2. பின் வருவனவற்றிற்குப் பெண்பாற் பெயர்கள் கூறுக. செல்வன், தனவான், அவன், ஏவலாளன்.
3. பின் வருவனவற்றிற்குப் பலர்பால், பலவீன்பால் கூறுக. பல்லக்கு, மாடு, செல்வன், ஏவலாளன்.
4. இப் பத்தியில் வந்துள்ள பால்பகா அஃறிணைப் பெயர்ச்சொற்கள் இரண்டு கூறுக.
5. பின் வருஞ் சொற்களை வைத்து வாக்கியங்களமைக்க. தனவான், புத்திவரச், என்று எண்ணி, ஏவலாளர்களை, முறையிட்டார்கள்.

17. இடுகுறிப்பெயர், காரணப்பெயர்

ஏதாவதொரு பொருளின் பெயரை உணர்த்துஞ் சொல் பெயர்ச்சொல் என அறிவீர்கள். உலகில் பல பொருள்கள் இருக்கின்றன. அவற்றைப் பெயர் சொல்லி வழங்குகிறோம். அப் பெயர்களில் பலவற்றிற்குக் காரணம் இன்னதெனத் தெரியவில்லை. சிலவற்றிற்குக் காரணம் இன்னதெனத் தெரிகிறது.

இடுகுறிப் பெயர்

காட்டு:- மரம், ஊர், மிருகம், கடல், உறுப்பு, மாளிகை.

இவை யாதானும் ஒரு காரணம் பற்றிவரும் பெயர் களாகத் தோன்றுகின்றனவா? இப்பெயர்கள், ஒரு காரணமு மின்றி ஆன்றோரால் தொன்று தொட்டு வழங்கப்பட்டு வருகின்றமையால் இடுகுறிப்பெயர்கள் ஆயின.

இடுகுறிப் பொதுப் பெயர்

காட்டு:- மரம், உறுப்பு இவை இடுகுறிப்பெயர்கள்.

மா, பலா, வேம்பு என்னும் பல மரங்களுக்கும் 'மரம்' என்பது பொதுவாய் நிற்கின்றது. 'உறுப்பு' என்பது 'காது' 'மூக்கு' முதலிய பல உறுப்புகளுக்கும் பொதுவாய் வந்திருக்கின்றது. ஆகவே, மரம், உறுப்பு என்பன இடுகுறிப் பொதுப் பெயர்கள் என்க. இவ்வாறு மிருகம், கடல், மாளிகை, என்னும் பெயர்களும் இடுகுறிப்பொதுப் பெயராய் நின்றலை அறிக.

இடுகுறிச் சிறப்புப் பெயர்

காட்டு:- வேம்பு, யானை, பாற்கடல், காது.

இவை யாதானும் ஒரு காரணம் பற்றாது வழங்கப் பட்டு வருதலோடு ஒவ்வொரு பொருளுக்கே சிறப்பாக வருதலைக் காண்க. ஆகவே, இவை இடுகுறிச் சிறப்புப் பெயர்களாகும்.

காரணப் பெயர்

காட்டு:- பறவை, முடத்தி, குருடன்

பறத்தலையுடைய காரணத்தினால் 'பறவை' என்றும். முடமுடைய காரணத்தினால் 'முடத்தி' என்றும், கண் பாச் வையற்ற காரணத்தினால் 'குருடன்' என்றும் வழங்குகிறோம். எனவே, யாதானும் ஒரு காரணம்பற்றி வருவது காரணப் பெயர்.

காரணப் பொதுப் பெயர்

காட்டு:- பறவை, அணி,

'பறவை' என்பது கிளி, புறா, காகம் என்னும் பறவைகளுக்குப் பொதுவாக நிற்கின்றது. 'அணி' என்பது 'கவித்தல்'. 'கட்டுதல்' முதலிய ஆபரணங்களுக்குப் பொதுவாக நிற்கின்றது. எனவே, 'பறவை' 'அணி' என்பன காரணப் பொதுப் பெயர்கள். இவ்வாறு உடை, ஊர்வன, எழுத்து, ஊர்தி என்னுஞ் சொற்கள் ஒவ்வொன்றும் பல பொருள்களுக்குப் பொதுவாய் நின்றலோடு யாதானும் ஒரு காரணத்தையும் காட்டி நின்றலை நோக்குக.

காரணச் சிறப்புப் பெயர்

காட்டு:- காதணி

காதிலே அணியப்படும் அணியென்னும் காரணம் பற்றி இதற்கு இப்பெயர் வந்தது. அன்றியும், காதிலே மாத்திரம் அணியும் ஆபரணத்தையே இது சிறப்பாக உணர்த்தி நின்றலால் 'காதணி' என்பது காரணச் சிறப்புப் பெயர். இவ்வாறே 'வரவணர்தி' 'கரிக்குருவி' 'செம்போத்து' என்னும் பெயர்கள் யாதானும் ஒரு காரணம் பற்றி வந்த பெயராய் நின்றலோடு ஒவ்வொரு பொருளுக்கே சிறப்பாய் நின்றலையும் நோக்குக.

பயிற்சி

1. பின்வரும் சொற்களில் காரணப்பெயர், இடுகுறிப்பெயர் என்பவற்றைப் பிரித்துக் காட்டுக.

கூனி, ஆல், கடல், மான், வல்லூறு, வில்லி, வீடு, அழகி, காற்றடி, கத்தி,

2. காரணச் சிறப்புப்பெயர், இடுகுறிச் சிறப்புப்பெயர் இவற்றிற்கு இவ்விரண்டு உதாரணங்கள் தருக.

18. பண்புப் பெயர்

பெயர்ச் சொற்கள் எத்தனை வகைப்படும்?

வெண்மை, கருமை என்னும் சொற்கள் பொருள்களின் நிறமான குணத்தை உணர்த்துவன.

வட்டம், சதுரம், முக்கோணம் முதலியன பொருள்களின் வடிவமாகிய குணத்தை உணர்த்தும் சொற்கள்.

பொருள்களின் சுவை, அளவு என்னும் இரண்டினையும் உணர்த்தும் சில சொற்கள் கூறுக.

குணத்தைப்பண்பு, இயல்பு எனவும் வழங்குவர். பொருள்களின் பண்பை (குணம்) உணர்த்துஞ் சொற்கள் பண்புப் பெயர்ச் சொற்கள் எனப்படும்.

பண்பு = குணம் = இயல்பு

பண்புப் பெயர்களின் இறுதி (விகுதி) பின்வருவனவற்றுள் ஒன்றாக இருக்கும்.

பண்புப்பெயர்	விகுதி
வெண்மை, நன்மை	- மை
தொல்லை பழைமை	- ஐ
மாட்சி	- இ
பண்பு, மாண்பு	- பு
இரண்டு, மழவு (இளமை)	- உ
நன்கு	- கு
நன்றி	- றி
நன்று	- று
நலம் (நன்மை)	- ஆம்
நன்னர் (நன்மை)	- நர்

பயிற்சி

கீழேவரும் பந்தியைப் படித்து பண்புப்பெயர்களை அறிக.

புலவரின் பெருமையை அறிந்தவன் குமணன். அவன் உத்தம குணசாலி புலவர்களை அவர்கள் செம்மை அறிந்து போற்றும் இயல் புள்ளவன் அவனிடஞ் சென்றார் பெருஞ்சித்திரனார். புலவரது மாண்பை அறிந்த குமணன் ஏராளமான பொருளையும், ஒரு களிற்று யானையை யும் பரிசிலாகக் கொடுத்தான் பொருளைப்பெற்ற புலவர் நன்றி கலந்த உள்ளத்தினராய்த் தம்மார் சென்றார்.

19. தொழிற் பெயர்

தட்டான் நகை செய்தும், ஆசிரியர் படிப்பித்தும், சமையற்காரன் சமையல் வேலை செய்தும் சீவிக்கின்றனர். அவர்களுடைய தொழில்களை நகைசெய்தல், படிப்பித்தல், சமைத்தல் எனக் கூறுவோம். இங்குக் கூறிய தொழில்களின் பெயரையே தொழிற் பெயர் என்பார்.

தொழிற்பெயரின் இறுதிகள் (விசுதிகள்) பின்வருவன வற்றுள் ஒன்றாய் இருக்கும்

தொழிற் பெயர்	விசுதி	வினையடி
எடுத்தல்	- தல்	- எடு
பர்டல்	- அல்	- பர்டு
ஆட்டம்	- அம்	- ஆடு
நிலை	- ஐ	- நில்
நடக்கை, இருக்கை	- கை	- நட, இரு
பார்வை	- வை	- பார்
போக்கு	- கு	- போ
பிறப்பு, படிப்பு	- பு	- பிற, படி
நினைவு, பணிவு	- உ	- நினை, பணி

தொழிற் பெயர்	விருதீ	வினையடி
மறதி	- தி	- மற
தேர்ச்சி, உணர்ச்சி	- சி	- தேர், உணர்
கல்வி	- வி	- கல்
கடவுள்	- உள்	- கட
சாக்காடு	- காடு	- சா
கூப்பாடு	- பாடு	- கூ
தேற்றரவு	- அரவு	- தேறு
வாராணை	- ஆனை	- வா
செய்தமை	- மை	- செய்
பாய்ந்து	- து	- பாய்
நடப்பது	- து	- நட

பயிற்சி

கீழ்வரும் பந்திகளில் உள்ள தொழிற்பெயர்களை எடுத்துக் காட்டுக.

கல்வியிலும், ஆடல் பாடல்களிலும் வல்லவளான மணிமேகலை துறவற நெறியை மேற்கொண்டாள். அறவண அடிகளிடம் உபதேசம் கேட்டல், இறைவனுக்கு மலர்மாலை தொடுத்தல், முதலிய செயல்களில் அவளது மனம் ஈடுபட்டது.

2. சீதாதேவி அசோக வனத்தில் வீழ்தல் வீழ்முதல், மயங்குதல், எங்குதல் அன்றி வேறென்றுஞ் செய்யாதவளாய் இராமனையே நினைந்தபடி இருந்தாள்.

20. ஆகுபெயர்

1. வெற்றிலை தின்றான்.
2. வெற்றிலை நட்டான்.

இவ்விரு வாக்கியங்களிலும் வரும் 'வெற்றிலை' என்னும் பதம் கருதுவது எதனை? முதலில் உள்ளது இலையையே கருதும். இரண்டாவதோ உலகில் இலையை நடுவார் இல்லை யாகையால், அவ்விலையையுடைய கொழுந்து நட்டதனையே குறிக்கும். ஆகவே, முதலாவது, வெற்றிலை எனப்படும் 'இலை' என்ற பதம் இயல்பான பெயரையே கருதும். (இயல்பான பெயரை இயற்பெயர் என்பர்.)

இரண்டாம் வாக்கியத்தில் வந்த 'இலை' என்ற இயல்பான சொல், அதனோடு தொடர்புடைய கொழுந்துக்கு ஆகி நின்றது. ஆகி நின்றமையால், அஃதாவது இயற்பெயர், அதனோடு தொடர்புடைய வேறொன்றிற்கு ஆகி வருவதால் ஆகுபெயர் எனப்படும்.

பின்வருவன வற்றில் இயல்பாய் நிற்கும் பெயர்களையும் வேறொன்றிற்கு ஆகிநிற்கும் பெயர்களையும் காட்டுக.

1. புகையிலை தின்றான்.
புகையிலை நட்டான்.
2. முல்லை சூடிஞள்.
முல்லை நட்டாள்.
3. தாமரை வளர்த்தாள்.
தாமரை சூடிஞள்.
4. கோப்பாயார் மகிழ்ந்தனர்.
கோப்பாய் மகிழ்ந்தது.
5. சித்திரை மரதம் பிறந்தது.
சித்திரை வந்தாள்.
6. வெள்ளை மரடுகளை ஏரிற் பூட்டினார்கள்.
வெள்ளை உழுதது.

7. நெல்லுக் குற்றினள்,
புழுங்கல் குற்றினள்.

8. ஊரார் உறங்கினர்.
ஊர் உறங்கிற்று.

பெயர்கள் எத்தனை வகைப்படும்? ஒவ்வொன்றிற்கும் நர்ன்கு உதாரணத் தருக.

பின் வருவனவற்றில் இயற்பெயர் இதுவெனவும், ஆகு பெயர் இதுவெனவும் எழுதுக.

பொருள் - தாமரை படர்ந்தது.
தாமரை மலர்ந்தது.

இடம் - கிராமத்தில் மழை பெய்தது.
கிராமம் சிரித்தது.

காலம் - சித்திரை சூடான மாதம்.
சித்திரை வந்தாள்.

சினை - மிளகாய் ஆய்ந்தாள்.
மிளகாய் நட்டாள்.

குணம் - வெள்ளை மாட்டைக்கொண்டு உழுவித்தான்.
வெள்ளை உழுதது.

தெர்ழில் - வற்றலோடு உண்டோம்.
மிளகாயை வற்றலுக்காக வெயிலில் வைத்
தோம்.

பயிற்சி

பின்வரும் பந்தியில் உள்ள ஆகு பெயர்கள் இவையெனவும், அவை இன்ன ஆகுபெயர் எனவும் எழுதுக.

நாடு விழிப்படைந்தது. ஆட்சியாளர் மக்கள் நலனைப் பேணமுன் வந்தனர். பஞ்சத்தால் வாடிய ஏழைகள், தலைக்கு ஆறுகொத்துப் பெறு வாராயினர். வானம் பொய்யாது மறை பெய்தது. உழவர் கோடை அறுத்து வீடு சென்றனர். முல்லை சூடிய பெண்கள் மகிழ்ச்சி பொங்கப் பொங்கல் படைத்து உண்டனர்.

21. வினையாலணையும் பெயர்

பின்வரும் பந்தியைப் படித்து, தடித்தவெழுத்துச் சொற்களை ஊன்றி நோக்குக.

இசைவிழர் நடைபெற்றது. ஆடல் பாடலிற் சிறந்த கலைஞர் பலர், அதிற்கலந்து கொண்டனர். விழா நிகழ்ச்சிகள் முடிந்து வீடு சேர்ந்தோம். அவ்விழாவுக்குச் சமூகங்கொடுக்க இயலாதிருந்த எம் தந்தையார் எம்மை நோக்கி, “இசை விழாவிற் பரடினார் யார்? பாடினார் பாடிய பரட்டுக்கள் எவை? குழலிசைத்தார் பாவர்? ஆடினான் பிடித்த அவிநயங்கள் எவ்வாறிருந்தன? ஆடினானின் ஆட்டம் கூட்டத்தினரை மகிழ்வித்ததா?” என்று வினவினார்.

- (1) சுந்தரேசன் பாடினார்.
- (2) சிவகாமி ஆடினார்.
- (3) பாடினார் பாடிய பரட்டுக்களெவை?
- (4) ஆடினான் குழுமி இருந்தோரை மகிழ்வித்தாளா?

இங்குக் காட்டிய நான்கு சொற்றொடர்களையும் கருத்தூன்றிப் படிக்க. முதலாம் இரண்டாம் வாக்கியங்களில் வந்துள்ள பாடினார், ஆடினார் என்பன வினைமுற்றுக்கள் என்று நீங்கள் அறிவீர்கள். மூன்றாம், நான்காம் வாக்கியங்களை உற்றுநோக்குங்கள். முதலாம் இரண்டாம் வாக்கியங்களில் வந்த பாடினார், ஆடினார் என்னும் வினைமுற்றுக்களே உருவத்தில் வேறுபாடு அடையாது வந்திருக்கின்றன. ஆனால், இவை வினைமுற்றுக்களல்ல, சில வினைமுற்றுக்கள் தமது உருவத்தில் வேறுபடாது இருந்தபடியே பெயராக நின்றன உண்டு.

காட்டு:-

பாடினார் யார்? என்று சொல்லும்போது ‘பாடினார்’ என்பது வினைமுற்றன்று. சுந்தரேசன் பாடினார் ஆதலின், அச்சுந்தரேசனுக்கு அவன் பாடிய காரணத்தால் ‘பாடினார்’

என்னும் பெயர் உண்டாயிற்று. எனவே, 'பாடினான்' என்னும் வினைமுற்று, இங்குப் பெயர்த்தன்மைப் பட்டிருக்கிறது. நீங்கள் படித்த பத்தியில் வினைகள் பெயர்த்தன்மை அடைந்த சொற்கள் எவை?

- (1) நேற்றிருந்தார் இன்றில்லை.
- (2) நன்மை செய்தார்க்குக் கேடு குழலாமா?
- (3) சுற்பித்தானால் நல்வழிப்படுத்தப் பட்டான்.
- (4) அன்று வந்தேனை மதித்தாயில்லை.

மேலே உள்ள சொற்றொடர்களில் வந்த தடித்த எழுத்துச் சொற்கள் யாவும் வினையிலிருந்தே பிறந்தன. இவ்வாறு (வினைச்சொல்) வினைமுற்றுக்கள் பெயராகி (வினை + பெயர்) வருவது வினையாலணையும் பெயர் எனப்படும். வினைச்சொல் வேற்றுமை ஏற்குமாயின் வினையாலணையும் பெயராகும் என அறிந்து கொள்க.

பயிற்சி

பின்வரும் வாக்கியங்களிற் காணப்படும் வினையாலணையும் பெயர்களை அறிக.

1. பாரி தேர் ஏறி வந்தான். வந்தவன் வாடிக்கிடந்த முல்லை யைக் கண்டான்.
2. "உழுதுண்டு வாழ்வாரே வாழ்வார் மற்ற நெல்லாக் தொழுதுண்டு பின்செல் பவர்".
3. 'சாவாரை யாரே தடுப்பர்'.
4. பாடினானுக்குப் பரிசு கொடுத்தனர்.
5. உறங்கினானும், ஒழித்திருந்தவன் புத்திசாவி.
6. வென்றவனிடம் பல சிறப்புக்கள் காணப்பட்டன.
7. உண்கின்றானுக்கு நீர் கொடு.
8. உண்பார்க்கு வேண்டியன யாவை?

22. பெயரும் வினையுமாய் வரும் ஒரே சொல்

சில சொற்கள் பெயராயும், வினையாயும் வருவதுபற்றி 6 ஆம் வகுப்பிற் படித்திருக்கின்றீர்கள். அவ்விதம் வரும் இன்னும் சில சொற்களை அறிவோம்.

காட்டு:-

ஆடு	- ஆடு குழை தின்றது. - நீ ஊஞ்சல் ஆடு.	- பெயர் - வினை
உரை	- திருக்குறளுக்குப் பலர் உரை எழுதினர். - உண்மையை உரை.	- பெயர் - வினை
எரி	- எரி (நெருப்பு) வீட்டை ஆழித்தது. - குப்பை சூளங்களை எரி.	- பெயர் - வினை
ஏறு	- ஆண்சிங்கத்தை ஏறு எனவும் வழங்குவர். - விமலனைத் தாயார், "ஏணி வழியாக ஏறு" என்றார்.	- பெயர் - வினை
கல்	- வழியில் இருந்த கல் அகற்றப்பட்டது. - 'இளமையிற் கல்' என்றார் ஓளவைப் பிராட்டியார்.	- பெயர் - வினை
குடி	- இவ்வூரின் பழைய குடி இவர்கள் - காய்ச்சிய நீரைக் குடி.	- பெயர் - வினை
சொல்	- 'ஆ' என்பது ஓர் எழுத்துச் சொல் எனப்படும். - பிறர்க்குப் பயனுடையதைச் சொல்.	- பெயர் - வினை
தேர்	- அரசன் தேர் ஏறி வந்தான். - சிறந்த கலைகளிலே தேர்.	- பெயர் - வினை
பிடி	- கத்திப்பிடி அழகாயிருக்கின்றது. - கள்வனைத் துரத்திப் பிடி.	- பெயர் - வினை
வில்	- அருச்சுனன் சிறந்த வில் வீரன். - உணவுப் பொருள்களைக் குறைந்த விலைக்கு வில்.	- பெயர் - வினை

சொல்	பெயர்	வினை
அரை	- இடைப்பாகம்	- நசி
அளி	- அருள், அன்பு	- கொடு
ஆடு	- ஆடாகிய மிருகம்	- அசை
ஆள்	- வளர்ந்த மனிதன்	- அரசு செய்
ஆறு	- வழி, நதி	- களைப்பை நீக்கு
இசை	- புகழ், சங்கீதம்	- உடன்படு
இடி	- இடி, மா	- பொடியாக்கு
ஊர்	- நாடு	- ஊர்ந்துசெல்
கலை	- ஆண்மான்	- துரத்து
கரய்	- பழமாகாத நிலை	- கோபி
குடி	- குடும்பம்	- பருகு
குடு	- வெப்பம்	- அணி
செல்	- கறையான்	- போ
திரி	- விளக்குத்திரி	- அலை
தை	- தை (மாதம்)	- பிரிந்ததைப் பொத்து
நடு	- நடுப்பகுதி	- நாட்டு
பிணை	- பெண் மான்	- கட்டு
முடி	- கிரீடம்	- முடிவு செய்

பயிற்சி

1. அறை, கலை, ஓடு, நாடு, திரி என்னுஞ் சொற்கள் பெயராகவும், வினையாகவும் அமைய ஒவ்வொன்றுக்கும் இவ்விறு சொற்கள் எழுதுக.
2. நீர் விரும்பிய ஐந்து சொற்களைத் தெரிந்து அவை பெயராகவும், வினையாகவும் அமைய வாக்கியங்கள் எழுதுக.

23. வினைச் சொல்

முருகன் வயலை உழுதான்.

வள்ளி நீர் பாய்ச்சினாள்.

மேலே உள்ள வாக்கியங்களில் வந்த உழுதான், பாய்ச்சினாள் என்னுஞ் சொற்கள் பெயர்ச் சொற்களல்ல. இவை முருகன், வள்ளி என்போரது தொழில் நிகழ்ச்சியை (நிலை மாற்றத்தை) உணர்த்துகின்றன. இவ்வாறு பொருள்களின் தொழில் நிகழ்ச்சியை உணர்த்துஞ் சொல் வினைச்சொல் என அறிக.

வினை முற்று அல்லது முற்றுவினை

நாம் படித்த வினைச்சொற்கள் வாக்கியத்தின் பயனிலையாகி திணை, பால், எண், இடம், காலம் முதலியவற்றை உணர்த்திப் பொருள் முடிவு பெற்று நிற்கின்றன.

இங்ஙனம் முடிந்த பொருளைத் தரும் வினைச் சொற்களை எவ்வாறு கூறுவீர்கள்? முற்றுவினை அல்லது வினைமுற்று என்று கூறலாம்.

1. தெரிநிலை வினைமுற்று

காட்டு:-

'முருகன் வயலை உழுதான்' என்னும் வாக்கியத்தை மீண்டும் நோக்குவோம். இவ் வாக்கியத்தில் வரும் உழுதான் என்பது வினைமுற்று. இவ்வினைமுற்றிலிருந்து,

1. உழுதலைச் செய்தவனாகிய உழவனும், (கருத்தர, செய்வோன்)
2. உழுதற்குக் காரணமாகிய கலப்பை முதலியனவும், (கருவி)
3. உழுத இடமாகிய நிலமும், (இடம்)
4. அவன் செய்த தொழிலாகிய உழுதலும், (செயல்)

5. அவன் உழுத நேரமாகிய இறந்தகாலமும், (காலம்)
 6. செய்யப்படு பொருளாகிய வயலும் (செய்யப்படு
 தெரிய வருகிறது. -பொருள்)

செய்ப்பவன் முதலிய ஆறையும் வெளிப்படையாகத் தெரிவிக்கும் நிலை உள்ள வினைச்சொற்கள் தெரிநிலை வினைச் சொற்கள் எனப்படும்.

வனைந்தான், வரைகின்றான், எழுதுகிறான், பேசுவான் என்னும் வினைமுற்றுக்களால் அறியப்படும் ஆறுவகையினையும் விளக்குக.

உழுதான், பாய்ச்சினான், வரைகின்றார்கள்.

இம்மூன்றும் தெரிநிலை வினைமுற்றுக்களாகும். எங்ஙனம்? இவை உழு, பாய், வரை என்னும் (பகுதி) வினை அடிகளிலிருந்து உண்டாயின.

‘உழுதான், பாய்ச்சினான்’ என்பவற்றில் முதலாவது ஆண்பால் வினைமுற்றாகவும், மற்றையது பெண்பால் வினைமுற்றாகவும் இருக்கின்றன. இந்தப் பால் வித்தியர்சத்தைச் சொல்லின் இறுதிப் பாகமே நமக்குக் காட்டுகிறது. முதலாவது சொல் ‘ஆள்’ என முடிகிறது. இரண்டாவது சொல் ‘ஆள்’ என முடிகிறது. ஆண்பாலில் ‘ஆள்’ என முடியும் வினைமுற்று பெண்பாலில் எவ்வாறு முடியும்?

ஆகவே,

ஆள், ஆள் முதலியன பால்காட்டும் விசுதிகள் எனப்படும்.

உழுதான், உழுகிறான், உழுவான் இவை ஆண்பாற் சொற்கள். இவை எந்த விசுதியோடு முடிகின்றன? இவற்றுள் முதலாவது இறந்தகால வினைமுற்று. மற்றையவை நிகழ்கால, எதிர்கால வினைமுற்றுக்கள். இப்படியான கால வேறுபாட்டை எவ்வாறு அறிகிறோம்?

முதலாவதில் உள்ள 'த்' என்பது இடைநிலை. இஃது இறந்தகாலங் காட்டிற்று. இரண்டாவதிற் காணப்படும் 'கிறு' இடைநிலை நிகழ்காலங் காட்டிற்று. மூன்றாவதில் உள்ள 'ள்' இடைநிலை எதிர்காலங் காட்டிற்று.

தெரிநிலை வினைமுற்றுக்களின் விசுதிகள் பால் காட்டும் எனவும், இடைநிலைகள் காலங்காட்டும் எனவும் அறிந்து கொள்க.

இருதிணை, ஐம்பால்களுக்குமுரிய வினைமுற்றுக்கள் மூன்று காலங்களிலும் வரும்.

காட்டு:-

உழுதான்	=	உழு	+	த்	+	ஆன்	த்	(இறந்.)
உண்டான்	=	உண்	+	ட்	+	ஆன்	ட்	(இறந்.)
தின்றான்	=	தின்	+	ற்	+	ஆன்	ற்	(இறந்.)
எழுதினான்	=	எழுது	+	இன்	+	ஆன்	இன்	(இறந்.)
பேசுகிறேன்	=	பேசு	+	கிறு	+	ஏன்	கிறு	(நிகழ்.)
நடக்கின்றான்	=	நட	+	கின்று	+	ஆன்	கின்று	(நிகழ்.)
உண்பார்	=	உண்	+	ப்	+	ஆர்	ப்	(எதிர்.)
வருவான்	=	வா	+	வ்	+	ஆன்	வ்	(எதிர்.)

தடித்தவெழுத்திலுள்ளவை காலத்தைக் காட்டும் இடைநிலைகளாகும்.

2. குறிப்பு வினைமுற்று

பின் வருவனவற்றைக் கருத்தான்றி நோக்குக.

- (1) அவன் பொன்னன்.
- (2) அவள் இலங்கையள்.
- (3) முருகன் விசாகத்தான்.
- (4) கந்தன் பெருங் கண்ணன்.
- (5) அவள் நல்லன்.
- (6) அவன் நடையன்.

இவ்வாக்கியங்களில் வரும் எழுவாய், பயனிலைகளைத் தனித் தனி காட்டுக. இப்பயனிலைகளெல்லாம் எவ்வெப்பெயர்களின் அடியாகப் பிறந்திருக்கின்றன? இப்பெயர்களே பயனிலைகளாக நின்று வினையின் தொழிலைச் செய்வதால் இவைகள் வினையாகின்றன.

நடந்தான், முரித்தான், தூங்கினான் என்னும் வினைகளுக்கும் இந்த ஆறு வினைகளுக்கும் உள்ள வித்தியாசம் யாது? முந்திய வினைகள் நட, முரி, தூயில் என்னும் வினைகளின் அடிகளாகப் பிறந்திருக்கின்றன. இம்முற்றுக்கள் காலங் காட்டுகின்றன. பின்னைய ஆறும் காலத்தை வெளிப்படையாகக் காட்டாது குறிப்பாகக் காட்டுவதால் குறிப்பு வினைமுற்றுக்களாயின.

பல்லன், நெட்டையன், கரியன் என்ற வினைமுற்றுப் பதங்களின் பகுதிகள் எவை? இவற்றை நாம் ஏன் குறிப்பு வினை முற்றுக்கள் என்கிறோம்?

எழுந்தான், சிரிக்கிறான் ஓடுவான் என்னும் வினைமுற்றுக்கள் இடைநிலைகள் வாயிலாக என்றுங் காலந்தெரிய நிற்பன. தெரிய நிற்பன தெரிநிலை ஆயின. எனவே, இவை ஒழிந்தன காலத்தைக் குறிப்பாகக் காட்டுந் தன்மையினால் குறிப்புவினை முற்றுக்கள் ஆயின என்று அறிந்து கொள்க.

3. பெயரெச்சம் — வினையெச்சம்

தன் பொருள் முற்றுப்பெற பிறிதொரு சொல்லை வேண்டி (அவாவி) நிற்கும் வினையை எப்படிச் சொல்வீர்கள்?

பொருள் முற்றுப்பெறுதற்குப் பெயரை எஞ்சி நிற்கும் எச்சவினை பெயரெச்சம் எனவும், வினையை எஞ்சி நிற்கும் எச்சவினை வினையெச்சம் எனவும் ஆறும் வகுப்பிற் படித்திருக்கிறீர்கள்.

மேல்வரும் பந்தியிற் காணும் முற்றுக்கள், வினை எச்சங்கள், பெயர் எச்சங்களை எடுத்துக் காட்டுக.

தமிழில் வல்ல புலவர்களைத் தமிழரசர்கள் நன்கு மதித்துப் போற்றினர்; அவர்களுக்குப் பெரும் பொருளை வாரி வழங்கினர்; அவர்கள் மனம் நோகாதபடி நடந்து வந்தனர். அவர்கள் கூறிய அறிவுமொழிகளை ஏற்று நடந்தனர். புலவர்களுக்கு ஊர்களை வழங்கிய அரசர் சிலர். தமது நாட்டு வருவாயில் ஒரு பகுதியைப் பரிசாக அளித்த அரசர் பலர்.

பயிற்சி

பின்வரும் வாக்கியங்களிற் காணும் தெரிநிலை குறிப்புவினை முற்றுக்களை எழுதுக.

1. நேற்று மழை பெய்தது.
2. அஃது ஒரு தனி இடம்.
3. அருச்சுனன் ஒப்பற்ற வில்வீரன்.
4. அவள் கற்று வருகின்றாள்.
5. விருந்தினனே, குறைப்பசி கொடிது.

உடன்பாடு — எதிர்மறை

நாம் படித்த பலவகையான வினைகளை யெல்லாம் உடன்பாட்டு வினை, எதிர்மறை வினை என இரண்டுவகையாகப் பிரிக்கலாம்.

தொழிலின் நிகழ்ச்சியைக் குறிக்கும்போது உடன்பாட்டு வினை என்போம். தொழில் நிகழாமையையும், தொழில் நடந்ததை மறுத்தலையும் உணர்த்தும்போது எவ்வாறு கூறுவோம்? செயல்களை எதிர் மறுத்துரைப்பதனால் - வினை செய்தலை மறுத்துக் கூறுவதனால் எதிர்மறை வினை என்று சொல்வோம்.

பின்வரும் வாக்கியங்களுள் எவை உடன்பாட்டு வினை என்றும், எவை எதிர்மறை வினை என்றும் காட்டுக.

1. மணிமேகலை அரசவீதி வழியர்க நடக்க அஞ்சினள்.
2. அற்ப ஆசைக்கு அடிமையாவது அறிவன்று.
3. அந்த நாளில் வந்தாயில்லை.
4. பொருளை விரும்பி உன்னிடம் வந்தேனல்லேன்.
5. பசிக்கு உணவு கொடுத்தாள்.

வினைசெய்தலை மறுத்துக் (தொழில் நிகழாமையை) கூறும் வினைகள் அல், இல், ஆ என்னும் எதிர்மறை இடைநிலைகளுள் ஒன்றினைப்பெற்று எதிர்மறைப் பொருளைக் காட்டுவனவாகும்.

காட்டு:-

(1) மாதவி வந்தாளல்லள்.	- அல்
(2) அவன் ஓட்டினானில்லை.	- இல்
(3) நான் வருகிலேன்.	- இல்
(4) மேலோர் இழிசெயல் புரியார்.	- ஆ
(5) நாயும் தின்னது.	- ஆ
(6) அவள் ஆங்குச் செல்லாள்.	- ஆ
(7) நீவிர் வருகின்றிலீர்.	- இல்
(8) அவனன்றி அணுவும் அசையாது.	- ஆ
(9) அவன் உண்ணலன்.	- அல்
(10) அவள் ஓடுகின்றிலள்.	- இல்

இவ்வாக்கியங்களில் அல், இல், ஆ என்னும் இடைநிலைகள் எதிர்மறைப் பொருள் தந்து நிற்கின்றன.

செயப்படுபொருள் குன்றியவினை
குன்றாதவினை

ஒரு வாக்கியத்தில் 2 ஆம் வேற்றுமை உருபு (ஐ) ஏற்ற சொல் வருமாயின், அது செயப்படுபொருள் உள்ள வாக்கியம் என்பது உங்களுக்குத் தெரியும்.

(1) உழவன் நெல்லை விதைத்தான்.

(2) உழவன் நெல் விதைத்தான்.

இவ்விரு வாக்கியத்திலும் வந்த செயப்படுபொருள் எது? நெல். முதலாம் வாக்கியத்தில் 'நெல்' என்பதனுடன் ஐ (2-ஆம் வேற்றுமை உருபு) சேர்ந்து 'நெல்லை' எனச் செயப்படுபொருள் உள்ளதாய் வந்திருக்கின்றது.

உருபு மறைந்த வரல்

இரண்டாவது வாக்கியத்தில் 'நெல்' எனவரினும் 'நெல்' என்பது அவ்வாக்கியத்துக்குச் செயப்படுபொருளே. ஆனால், அதில் ஐ உருபு வெளிப்படையாக வரவில்லை.

(1) உழவன் நெல்லை விதைத்தான்.

(2) உழவன் நெல் விதைத்தான்.

(3) உழவன் விதைத்தான்.

மேற்காட்டிய முதல் இரு வாக்கியங்களையும் நோக்குக. முதலாவதில் 'நெல்' என்னுஞ் சொல் 'ஐ' உருபு பெற்றும், இரண்டாவதில் 'ஐ' உருபு பெறாதும் செயப்படுபொருளாய் வந்தது. எனவே, இவ்விரண்டு வாக்கியங்களும், இவை போன்ற வாக்கியங்களும் செயப்படுபொருள் குன்றாத வாக் கியங்கள் எனப்படும். மூன்றாவது வாக் கியமும் செயப்படு பொருள் குன்றாத வாக் கியமேயாகும். எங்ஙனம்? 'உழவன் விதைத்தான்' என்னும் வாக் கியத்தில், 'நெல்' என்னும் சொல் வராவிடிலும், விதைத்தான் என்னும்போது எதை விதைத் தான் என வினவி, நெல்லை அல்லது நெல் என்பவற்றுள் ஒன்றைச் சேர்த்துப் படிக்கமுடியும். ஆகவே, இந்த மூன்று வாக் கியங்களிலும் முடிக்குஞ் சொல்லாக வரும் விதைத்தான் என்னும்வினை செயப்படுபொருள் குன்றாதவினை எனப்படும்.

பரமேசன் வரைந்தான்

இந்த வாக்கியத்திலுள்ள 'வரைந்தான்' என்பது செய்ப்படுபொருள் குன்றாத வினையாகும். ஏன்?

'வாசகி வந்தான்' என்னும் வாக்கியத்தில் செய்ப்படுபொருள் வந்திருக்கின்றதா? இவ்வாக்கியத்தில் எவ்வாறேனும் ஒரு செய்ப்படுபொருளைச் சேர்த்துப் படிக்க முடியாது.

எனவே, 'வந்தான்' என்னும் வினை செய்ப்படு பொருள் குன்றிய வினை எனப்படும்.

(1) மாடு ஓடியது.

(2) நான் போனேன்.

இவ்வாக்கியங்களில் ஓடியது, போனேன் என்னும் வினைகள் செய்ப்படுபொருள் குன்றிய வினைகளாகும். ஏன்?

பயிற்சி

1. பின்வருவனவற்றை எதிர்மறை வினைகளாக்குக; நின்றாய், வந்தான், இறந்தது, கண்டேன்,
2. பின்வருவனவற்றை உடன்பாட்டு வினைகளாக்குக; செல்கின்றிலன், காணலன், படிப்பியான், வரா,
3. பின்வரும் பந்தியிற் காணும் வினைகளைச் செய்ப்படுபொருள் குன்றியவினை, குன்றாதவினை எனப் பிரித்தெழுதுக.

பாம்பாட்டி ஒருவன் வந்தான். பெட்டிக்குள் ஒரு பாம்பு வைத்திருந்தான். நாங்கள் பாம்பை ஆட்டச் சொன்னோம். அவன் பணங்கேட்டான். பணந் தருவதாகச் சொன்னோம். பாம்பை எடுத்து வெளியில்விட்டான். குழலை எடுத்து ஊதினான். பாம்பு படம் எடுத்து ஆடியது.

24. பகுபத உறுப்புக்கள்

பின்வரும் பகுதியைப் படிக்க:

மானிப்பாய் என்னும் ஊரிலிருந்து ஒருவன் மட்டக் களப்பிற் போய் வசிக்கிறான் என வைத்துக்கொள்வோம். ஆங்கு வசிக்கும் சிலருக்கு அவனுடைய பெயர் தெரியாது. அங்குள்ளார் அவனைப்பற்றிப் பேசும்போது என்னபெயர் வைத்துப் பேசுவார்கள்? 'மானிப்பாய் மனிதன்' என்று சொல்லுவர். அல்லது 'மானிப்பாயான்' எனவும் வழங்குவர். அங்கிருப்பவள் ஒரு பெண்ணை இருந்தால் எவ்வாறழைப்பர்? 'மானிப்பாயான்' என்பது ஓர் ஆண்பாற் சொல் என்றும், 'மானிப்பாயாள்' என்பது ஒரு பெண்பாற் சொல் என்றும் நீங்கள் அறிவீர்கள். இந்தப் பால் வேறுபாடு எதனால் நமக்குத் தெரிகிறது.

'மானிப்பாயான்' என்ற சொல்லை மீண்டும் நோக்குவோம். இதில் மானிப்பாய் என்னும் சொல்லுடன் அதை விட வேறு என்ன சேர்ந்திருக்கிறது? 'ஆன்' என்னும் ஓர் உறுப்புஞ் சேர்ந்திருக்கிறது. அவ்வாறே 'மானிப்பாயாள்' என்னுஞ் சொல்லிலும் மானிப்பாய் + ஆன் என ஈர் உறுப்புக்கள் உள்ளன. அவற்றைப் பகுத்துப் பார்ப்போம்.

மானிப்பாயான் - மானிப்பாய் + ஆன்

மானிப்பாயாள் - மானிப்பாய் + ஆள்

இவ்விரு சொற்களும் பிரிபடக்கூடியன. 'மானிப்பாய்' என்ற சொல்லை அப்படிப் பிரிக்க முடியுமா? அப்படிப் பிரிப்பின் அது பொருள்தரமாட்டாது. 'சொல்' என்பதைப் 'பதம்' என்ற வேறொரு பெயராலும் வழங்குகிறேமல்லவா? தான் பொருளானமைக்கு ஏற்ற பயன்தரும் உறுப்புக்களாகப் பிரிக்கக்கூடிய தன்மையையுடைய பதத்தைப் 'பகுபதம்' என வழங்குகிறோம். தான் பொருள் அறிவித்தற்கு ஏற்ற பயன்தரும் உறுப்புக்களாகப் பிரிக்கக்கூடாத இயல்பினையுடைய பதத்தை எவ்வாறு வழங்கலாம்?

கண்டி - கண்டியான். கூன் - கூனன்.

கார்த்திகை - கார்த்திகையாள். வலை - வலைஞன்.

இச்சொற்களிற் காணும் பகுபதங்களையும், பகாப்பதங்களையும் கூறுங்கள்.

ஆகவே, பகாப்பதம், பகுபதம் என்னும் இருவகைப் பதங்களையும் பிரிக்கும்போது, பகாப்பதத்தில் ஓர் உறுப்பு மட்டும் இருப்பதையும் பகுபதத்தில் அதற்கு மேற்பட்ட உறுப்புகள் இருப்பதையுங் காண்கிறோம், சொற்களின் பொருளைச் சரியாய் விளங்கிக் கொள்வதற்கும், சொல்லடிகளிலிருந்து பல்வேறு சொற்களை ஆக்குவதற்கும் பதங்களின் உறுப்புக்களை நாம் அறிந்திருப்பது அவசியமாகும்.

பின்வரும் சொற்களை அடியாகக்கொண்டு சில ஆண்பாற் சொற்களையும், சில பெண்பாற் சொற்களையும் ஆக்குவோம்.

பொன் - பொன்னன்.

கூன் - கூனி

சிங்கப்பூர் - சிங்கப்பூராள்.

கருமை - கரியன்.

நடை - நடையன்.

சித்திரை - சித்திரையாள்.

இவைகள் எவ்வகைப் பதங்கள்?

பொன்னன் - பொன் + அன்

சிங்கப்பூராள் - சிங்கப்பூர் + ஆள்

கரியன் - கருமை + அன்

சித்திரையாள் - சித்திரை + ஆள்

கூனி - கூன் + இ

நடையன் - நடை + அன்

இவை யாவும் பெயர்ப் பகுபதங்களாகும். ஏன்? பகுபதங்களைப் பிரிக்கும்போது முதலில் நிற்கும் உறுப்புப்பகுதி (முதலிலை) எனவும், ஈற்றில் நிற்கும் உறுப்பு விசுதி (இறுதிநிலை) எனவும் வழங்கப்படும்.

நடையன், மரங்கள் என்னும் பகுபதச் சொற்களைப் பிரியுங்கள். இவற்றில் நடை, மரம் என்பன பகுதிகள். 'அன்,' 'கள்' என்பன விசுதிகள். ஆகவே, பெயர்ப்பகுபதங்களின் பகுதிகள் கருத்தைத் தெளிவுபடுத்தியும் விசுதிகள் அப்பகுபதங்கள் எந்தெந்தத் திணை பாலுக்குரியன என்பதைக் கரட்டியும் நிற்கின்றன.

பகுதி, விசுதி என்னும் ஈர் உறுப்புக்கள் சேர்ந்த சில பெயர்ச் சொற்களைப் பற்றி அறிந்தோம். வலை என்னுஞ் சொல்லை அடியாகக் கொண்டு ஒரு பெண்பாற் பெயர் கூறுக. வலைச்சி, அறி என்பதை அடிப்படையாகக்கொண்டு ஓர் ஆண்பாற் பெயர் கூறுக. அறிஞன், இவ்விரு பதங்களையும் பிரித்துப் பார்ப்போம்.

வலைச்சி - வலை + ச் + இ.

அறிஞன் - அறி + ஞ் + அன்.

இவற்றில் முதலில் நிற்கும் பகுதியையும், இறுதியில் நிற்கும் விசுதியையுந் தவிர, இடையில் ஓர் உறுப்பு நிற்கிறதல்லவா? இவ்வுறுப்புக்கு இடைநிலை என்று பெயர்.

கவிஞன், வண்ணுத்தி, இடைச்சி, அழகன் என்னும் பதங்களின் இடைநிலைகளைக் காணுங்கள். இவ்விடை நிலைகள் பெயரிடை நிலைகள் எனப்படும்.

வினைச் சொல்

சில பெயர்ச் சொற்களைப் (பெயர்ப் பகுபதங்களை) பகுதி, விசுதி முதலிய உறுப்புகளாகப் பிரிக்கும் முறையை அறிந்தோம்.

பின்வருஞ் சொற்களை நோக்குக.

படிப்பான், ஓடுகிறான், உண்டான், சென்றான்.

இவையாவும் வினைச் சொற்கள் என்று அறிவீர்கள். படிப்பான் என்பதில் தொழில் படித்தல். ஓடுகிறான் என்

பதில் தொழில் ஒடுதல். உண்டான், சென்றான், போவான் என்பதிலுள்ள தொழில்கள் யாவை?

இவ்வாறே எல்லா வினைச்சொற்களின் அடிகளும் ஒரு தொழிலின் (செயல்கள்) நிகழ்ச்சியைக் காட்டுவன. 'படித் தான்' என்னுஞ் சொல்லிலுள்ள படித்தற்றொழிலை, படி என்னும் பகுதி உணர்த்துகின்றது. இதுபோல வேறு சில வினைச் சொற்களில் வரும் தொழிலைக் காட்டும் 'ஏவற்பகுதிகளை (வினை அடிகளை) அறிவோம்.

சொல்	வினை அடி
(1) போவான்	- போ
(2) படிப்பான்	- படி
(3) செய்தான்	- செய்
(4) சென்றான்	- செல்
(5) உண்டான்	- உண்
(6) மடிவான்	- மடி

சில வினையடிகள் பகுதியாக மாறும்போது விகாரமடைந்தும். வரும்.

சொல்	வினை அடிகள்
(1) தந்தான்	- தா
(2) செத்தான்	- சா
(3) வந்தான்	- வா
(4) கண்டான்	- காண்

போவான், உண்டான், செல்வான் என்பவற்றின் பகுதிகள் எவை?

வந்தான், கண்டான், செத்தான் என்பவற்றின் பகுதிகள் எவை?

போ, உண், செல் முதலிய பகுதிகள் விகாரப்படாமல் வந்திருக்கின்றன. சா, வா, காண், தா முதலிய பகுதிகள் விகாரப்பட்டு வந்திருக்கின்றன. இங்ஙனம் பகுதிகள் விகாரப்படும் விகாரப்படாமலும் வரும் எனத் தெரிகிறது.

பெயர்ப் பகுபதங்களைப் பிரித்தமைபோல, நாம் படித்த வினைப்பகுபதங்களையும் பகுத்து அறிவோம்.

சொல்	பகுதி	இடைநிலை	விசுதி
உண்டான்	உண்	+ ட்	+ ஆன்
செய்கிறான்	செய்	+ கிறு	+ ஆன்
போவான்	போ	+ வ்	+ ஆன்
சென்றான்	செல்	+ ற்	+ ஆன்
உண்கின்றான்	உண்	+ கின்று	+ ஆள்
கண்டான்	காண்	+ ட்	+ ஆள்
உண்பார்	உண்	+ ப்	+ ஆர்
செத்தான்	சா	+ த்	+ ஆன்

இவற்றில் காணும் இடைநிலைகள் என்ன தொழிலைச் செய்கின்றன? இவை தொழிலின் காலநிகழ்ச்சியைக் காட்டுகின்றன. ஆகவே, இவற்றைக் காலங் காட்டும் இடைநிலைகள் என்போம்.

வினைப்பகுபதங்களின் பகுதியினால் வேறுவேறு தொழிலை அறிந்ததுபோல, விசுதியினால் வெவ்வேறு திணை, பால் முதலியனவற்றை அறியமுடிகிறது. அன்றி வினைஇடைநிலைகளால் மூன்று காலங்களையும் அறிகிறோம். காலங்காட்டும் இடைநிலைகள் எவை? பெயர் இடைநிலைகள் எவை? பெயர் இடைநிலைகள் காலங் காட்டுமா?

ஆகவே, பகுபதம், பகர்ப்பதம் எனப் பதங்கள் இருவகைப்படும். பகுபதம் பெயர்ப்பகுபதமெனவும், வினைப்பகுபதமெனவும் அழைக்கப்படும்.

பெயர்ப்பகுபதம் பொருளாதி அறுவகைப் பெயரடியாகவும் பிறக்கும்.

வினைப்பகுபதம் வினைஅடியாகப் பிறக்கும்.

பெயரிடைநிலைகள் காலங் கரட்டா.

வினை இடைநிலைகள் காலங் காட்டும் என அறிந்து கொள்வோம்.

கீழேவரும் பட்டியலைப் படித்துச் சில பதங்களின் உறுப்புக்களை அறியுங்கள்.

பகுபத உறுப்புப் பட்டியல்

பதங்கள்	பகுதி	இடைநிலை	விகுதி
மூக்கன்	மூக்கு	+ - +	அன்
அறிஞன்	அறி	+ ஞ்	அன்
வண்ணாத்தி	வண்ணான்	+ த்	இ
மரங்கள்	மரம்	+ - +	கள்
மதுரையாள்	மதுரை	+ - +	ஆள்
செல்வாள்	செல்	+ வ்	ஆள்
உண்டான்	உண்	+ ட்	ஆன்
செய்தான்	செய்	+ த்	ஆன்
போன்றான்	போல்	+ ற்	ஆன்
உண்கிரான்	உண்	+ கிறு	ஆன்
போயினான்	போ	+ இன்	ஆன்
நடக்கின்றான்	நட	+ கின்று	ஆன்

இப்பட்டியலிற் சில பெயர்ப் பகுபதங்களும், சில வினைப் பகுபதங்களும் பகுதி, விகுதி, இடைநிலை என்னும் உறுப்புகளாகப் பிரிக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

பயிற்சி

- மேல்வரும் பதங்களுள் இன்னதினனது இன்ன இன்ன பகுபதம் என்று எழுதுக:
குழையன், செய்வாள், கணக்கன், கூடான், வருவாள்.
- மேல்வரும் பகுபதங்களின் பகுதிகளையும் விகுதிகளையும் எடுத்துக் காட்டுக;
கண்டான், அழகன், தொடுத்தான், பெரியார், ஆதிரையான், தின்கிரான்.
பின்வரும் பதங்களுக்குப் பகுதி, விகுதி, இடைநிலைகளைக் கூறுக:
ஓதுவான், உண்கிரான், குழையன், செய்யன், போயினான்.

25. எதிர்ப்பாற் சொற்கள்

முன்னொரு பாடத்தில் சில ஆண்பாற் சொற்கள் எங்ஙனம் பெண்பாற் சொற்களாக மாறுகின்றன என்று படித்தோம். இப்பாடத்திற் சில ஆண்பாற் சொற்களையும் அறிவோம்.

- ஆயன் - ஆய்ச்சி பால் கறந்தாள்.
 இடையன் - இடைச்சி மேய்த்த ஆடுகள் சிதறி ஓடின.
 உழவன் - உழந்தி வயலில் வேலை செய்தாள்.
 ஒருவன் - தனியே சென்ற ஒருத்தியை நாய் கடித்தது.
 குறவன் - குறத்தி சொன்ன குறிகேட்டு அவள் மகிழ்ந்தாள்.
 தலைவன் - கலாசாலைத் தலைவியின் பிறந்த நாளைக் கொண்டாடினர்.
 தோழன் - தமயந்தி தோழியருடன் சோலையில் நின்றாள்.
 நம்பி - நளன் தமயந்தி என்னும் நங்கையை மணந்தான்.
 பள்ளன் - பள்ளி வயலுக்கு உணவு கொண்டு சென்றாள்.
 புதல்வன் - மாதவியின் புதல்வி மணிமேகலையாவள்.
 புண்ணியவான் - ஏழை தனக்கு அன்னமிட்டவளைப் புண்ணியவதி என வாழ்த்தினான்.
 வலைஞன் - வலைச்சி மீன்களை விற்பனை செய்யச் சந்தைக்குச் சென்றாள்.

சில எதிர்ப்பாற் சொற்கள்

ஆண்	பெண்	ஆண்	பெண்
அடியான்	- அடியாள்	அழகன்	- அழகி
அன்னாள்	- அன்னாள்	ஆடவர்	- மகளிர்
ஆயன்	- ஆய்ச்சி	ஈசுவரன்	- ஈசுவரி
உத்தமன்	- உத்தமி	உழவன்	- உழத்தி

ஆண்	பெண்	ஆண்	பெண்
எசமான்	- எசமாட்டி	ஐயன்	- ஐயை
கணவன்	- மனைவி	குயவன்	- குயத்தி
குரு	- குருத்தினி	கூத்தன்	- கூத்தி
சிவன்	- சிவை	சிமான்	- சிமாட்டி
சுந்தரன்	- சுந்தரி	செல்வன்	- செல்வி
தமிழன்	- தமிழாட்டி	துணைவன்	- துணைவி
தூயவன்	- தூயவள்	நாயகன்	- நாயகி
பாங்கன்	- பாங்கி	பாடகன்	- பாடகி
பாணன்	- பாடினி	பின்னவன்	- பின்னவள்
பிரான்	- பிராட்டி	பிறன்	- பிறள்
புலையன்	- புலைச்சி	பூரணன்	- பூரணி
பேரன்	- பேர்த்தி	மணவாளன்	- மணவாட்டி
மருத்துவன்	- மருத்துவிச்சி	மருகன்	- மருகி
முடவன்	- முடத்தி	வடுகன்	- வடுகி
வாலிபன்	- வாலி	வித்தகன்	- வித்தகி
வினையாளன்	- வினையாட்டி	வேட்டுவன்	- வேட்டுவிச்சி

அஃறிணைப் பொருள்களில் ஆண் பெண் பெயர்கள்

அஃறிணைப் பெயர்களில் ஆண், பெண் பெயர்களைக் காட்டுவதற்கு விகுதிகள் இல்லை. சில உயிரினங்களின் ஆண் பெண் வேறுபாட்டைக் குறிக்கும் சில சொற்கள் மரத்திரம் வழக்கில் உள்ளன. அவற்றைக் காண்போம்.

பெண்	ஆண்	பெண்
ஆடு	கடா	மறி
எருமை	கடா	நாகு
குரங்கு	கடுவன்	மந்தி

மிருகங்கள்	ஆண்	பெண்
குதிரை	குண்டு	பெட்டை
நாய்	கடுவன்	பெட்டை
புலி	போத்து	பிணை
பூனை	கடுவன்	பெட்டை
மாடு	ஏறு, காளை, எருது.	நாகு, பசு, ஆன்
மான்	கலை	பிணை
யானை	களிறு	பிடி.
பறவைகள்	ஆண்	பெண்
மயில்	போத்து	அளகு
கோழி	சேவல்	பேடு, அளகு
பறவைகள்	சேவல்	பேடு, பெடை

பயிற்சி

1. மேல்வரும் சொற்களுக்கு எதிர்ப்பால் தருக.
பிராட்டி, வாலை, தச்சன், சீமான், தந்தை.
2. மேல்வரும் வாக்கியங்களை எதிர்ப்பாலில் மாற்றி அமைக்குக.
(அ) ஒரு நடிகளே தலைவனாகவும், வேலைக்காரனாகவும் நடித்தான்.
(ஆ) குருடிக்கும், செவிடிக்கும் கல்வி கற்பிக்க இக்காலத்தில் வாய்ப்புக்கள் இருக்கின்றன.
3. மேல்வரும் சொற்களை எதிர்ப்பாலாக்கி அவற்றைத் தனித்தனி வாக்கியத்தில் அமைக்குக.
பாங்கி, ஒருத்தி, நாயகி, தமிழாட்டி.
4. மேல்வரும் பொதுப்பாற் சொற்களை வாக்கியத்தில் அமைத்துக் காட்டுக.
புத்திசாலி, நோயாளி, சுத்தவாளி, ஏழை.

26. எதிர்ப்பொருட் சொற்கள்

- அறம் - இராவணன் அறத்தைப் பிழித்து மறம் பூண்டான்.
- ஆக்கம் - ஏதோ கேடு வரப்போகிற தென்பதை அறிந்த ஆய்ச்சியர் குரவையாடினர்.
- அண்மை - எனது வீடு பரட்சாலைக்குச் சேய்மையில் உள்ளது.
- அநீதி - ஆளுவோர் அனைவருக்கும் நீதி வழங்க வேண்டும்.
- இகழ் - அருச்சுனன் புகழ் பெற்ற வில்வீரன்.
- இழிவு - ஒழுக்கம் உயர்வு தரும்.
- இறுகுதல் - உறியில் இருந்த வெண்ணெய் உருகிற்று.
- பெறுதல் - பாடுபட்டு ஈட்டிய பொருளை இழத்தல் துன்பந்தரும்.
- உயர்வு - மக்களில் உயர்வு தாழ்வு கற்பிப்பது நன்றன்று.
- எளிது - சொல்லிய வண்ணம் செய்தல் யாவர்க்கும் அரிதாகும்.
- ஐயம் - வினாவுக்கேற்ற விடையைத் தெளிவுற அறிந்தான்.
- ஔரி - இருளிடையே மின்னல் தோன்றியது.
- கட்டுதல் - நான் பொதியை அவிழ்த்தேன்.
- காய் - மாங்கனி உண்டோம்.
- கொள்ளுதல் - தகாதனவற்றைத் தள்ளுகை நன்று.
- குற்றம் - குற்றங் களைந்து குணம் கெட்டுள்ளதல் பெரியோர் இயல்பு.
- செயற்கை - கவிஞர்கள் இயற்கையை நன்கு நுகர்வர்.
- தீவினை - "நல்வினை இல்லாத அரசன்வாயில் கர்ப்போனே" எனக் கண்ணகி விளித்தாள்.

- பகை - குகன் இராமனிடத்து மிக்க நட்பு உடையவன்.
- புதுமை - தமிழ் மிக்க பழமை பொருந்திய மொழியாகும்.

சில எதிர்ப்பொருட் சொற்களும் பொருளும்

சொல்	எதிர்ப்பொருள்	சொல்	எதிர்ப்பொருள்
அடைத்தல்	- திறத்தல்	ஆதி	- அந்தம்
அழுகை	- சிரிப்பு	ஆக்கம்	- கேடு
இசை	- வசை	குறைவு	- நிறைவு
இம்மை	- மறுமை	கூட்டல்	- கழித்தல்
இரகசியம்	- பரகசியம்	சில	- பல
இல்லறம்	- துறவறம்	சோகம்	- மகிழ்ச்சி
இறப்பு	- பிறப்பு	சின்னாள்	- பன்னாள்
ஈதல்	- ஏற்றல்	சுவர்க்கம்	- நரகம்
உண்மை	- இன்மை	நல்லுரை	- தீயுரை
உலோபி	- வள்ளல்	நற்குணம்	- துர்க்குணம்
உருவம்	- அருவம்	நிலைத்தல்	- அழித்தல்
உறக்கம்	- விழிப்பு	நிலையியல்	- இயங்கியல்
ஏற்றம்	- இறக்கம்	புதிய	- பழைய
ஒறுத்தல்	- பொறுத்தல்	பொய்ம்மை	- மெய்ம்மை
குனிதல்	- நிமிர்தல்	போற்றுதல்	- தூற்றுதல்
குணம்	- குற்றம்	மறைவு	- தோற்றம்

பயிற்சி

1. மேல்வரும் வாக்கியங்களில் தடித்த எழுத்துச் சொற்களுக்கேற்ற எதிர்ப்பொருட் சொற்கள் தருக.

(அ) பகைவர் செய்த தீமையை நல்லோர் மறப்பர்.

(ஆ) ஆண்டி காடேகினான்.

27. சொல்லும் பொருளும்

ஒரு பொருள் குறிக்கும் பல சொல்

குறிப்பிட்ட ஒரு பொருளை ஒரு சொல்லால் மட்டும் வழங்காது அதனைக் குறிக்க வேறு பல சொற்களையும் கற்றோர் வழங்குவது வழக்கம். தமிழில் இத்தகைய சொற்கள் பல இருக்கின்றன. நீங்கள் படிக்குஞ் செய்யுள்களிலும் உரைநடைகளிலும் இவ்வாறான சொற்கள் வழங்கி வருவதைக் காணலாம்.

காட்டு:-

- ஞாயிறு
1. சூரியனைக் கண்டு பனி விலகியது.
 2. காலே நேரத்திற் கதிரவன் உதயமானான்.
 3. வெய்யோன் வெப்பத்தினாலே பயிர்கள் வாடின.

இவ்வாக்கியங்களில் வந்துள்ள சூரியன், கதிரவன், வெய்யோன் என்னும் பல சொற்கள் ஞாயிறு என்னும் ஒரே பொருள் பொருளையே உணர்த்துகின்றன. இவ்வாறு ஏனைய வற்றையும் கண்டு கொள்ளுவோம்.

- ஆடி
1. இராமன் பாதம் பட்டு அகலிகை சாபம் நீங்கினான்.
 2. மந்திரியின் தலை அரசனின் தாளிற்பட வணங்கினான்.
 3. அக்கால மக்கள் கால் நடையாகப் பிரயாணம் செய்தனர்.
- அணிதல்
1. பார்ப்பனர் பூணூல் பூணுதல் வழக்கம்.
 2. தமயந்தியைத் தோழியர் அணிகளால் அலங்கரித்தனர்.
 3. அரசன் முடி சூடுதல் மரபு.
- அம்பு
1. இராமனது பாணம் இராவணனது உடலைத் துளைத்தது.
 2. அருச்சுனன் கணை தொடுப்பதில் வல்லவன்.
 3. வேடன் சரம் தொடுத்து மானைக் கொன்றான்.

- ஆகாயம்** 1. சில நாடுகளில் வான் தோய்ந்த கோபுரங்களைக் காணலாம்.
 2. கருமுகில்கள் விண்ணின்று அமுத மழை பொழிந்தன.
 3. ககனம் கறுத்திருந்தது.
- ஆபரணம்** 1. அஞ்சலை பலவித அணிகளை அணிந்தாள்.
 2. சிலர் வெள்ளியாலான நகை பூணுவர்.
 3. தமயந்தியின் இழை மரகதக் கற்களாலானது.
- இனம்** 1. மக்கள் பற்பல கூட்டத்தினராக வாழ்கின்றனர்.
 2. அன்று நிகழ்ந்த திருமணத்துக்குச் சுற்றத்தினர் எல்லோரும் வந்திருந்தனர்.
 3. இராவணன் கிளையுடன் ஒழிந்தான்.
- காதணி** 1. கூத்தன் காதிற் குழைகள் அணிந்திருந்தான்.
 2. அவளுடைய தோடு வைரத்தாலானது.
 3. உமாதேவியாரின் காதிலுள்ள ருண்டலங்கள் ஆடின.
- குளம்** 1. தாமரை பூத்த தடாகத்தைக் கண்டேன்.
 2. பொய்கையில் மூழ்கி எழுந்தனர்.
 3. நீர் வற்றிய வாஷியினின்றும் பறவைகள் பறந்தன.

ஒரு பொருள் குறிக்கும் பல சொற்கள்

- அந்தணர் - பிராமணர், வேதியர், மறையவர்.
 அந்திப்பொழுது - மாலைக்காலம், சாயுங்காலம்.
 அரசன் - வேந்தன், காவலன், கொற்றவன்.
 அழகு - வடிவு வனப்பு, சுந்தரம்.
 ஆனந்தம் - மகிழ்ச்சி, களிப்பு, உவகை.
 உதயம் - விடியல், புலரி, வைகறை.

எருது	- இடபம், விடை, ஏறு.
கடை	- இறுதி, ஈறு, முடிவு.
கணவன்	- நாயகன், தலைவன், கொழுநன்
காரணம்	- நிமித்தம், மூலம், ஏது.
கீழோர்	- கயவர், சிறியர், தீயோர்,
குற்றம்	- பிழை, தவறு, களங்கம்.
குளித்தல்	- முழுகுதல், தோய்தல், குடைதல்.
கூந்தல்	- குழல், அளகம் கேசம்.
சத்தம்	- ஒலி, அரவம், ஓசை.
சத்தியம்	- உண்மை, வாய்மை, ஆணை,
சாதல்	- இறத்தல், துஞ்சுதல், ஒழிதல்.
சிங்கம்	- சீயம், அரி, கேசரி.
சினேகம்	- நட்பு, கேண்மை, தொடர்பு.
சடுகாடு	- சுடலை, மயானம், முதுகாடு.
சொல்	- வாக்கு, மொழி, கிளவி.
சேரலை	- பொழில், கா, பூங்காவனம்.
துயில்	- உறக்கம், சயனம், நித்திரை.
பாம்பு	- அரவம், பணி, கட்செவி.
புகழ்	- இசை, கீர்த்தி, சிறப்பு.
போர்	- யுத்தம், செரு, அமர்.
மனம்	- உள்ளம், அகம், சிந்தை.
மேகம்	- முகில், கொண்டல், கார்.
மாலை	- ஆரம், இண்டை, தொடை.
வலி	- வீரம், உரம், விறல்.
வளம்	- செழுமை, கொழுமை, வண்மை.
வேலை	- கடல், சமுத்திரம், ஆழி.

பலபொருள் குறிக்கும் ஒருசொல்
முப்பொருள் விளக்கம்

காட்டு:-

- அணி 1. அவள் கழுத்தில் பலவித அணிகள் காணப் பட்டன.
2. மரணவர் அணி வகுத்து நின்றனர்.
3. கண்ணிற்கு அணி (அழகு) கருணை என்பர்.
- ஆதி 1. இறைவன் ஆதியும், அந்தமும் இல்லாதவன். (தொடக்கம்)
2. விமலை ஆதி தாளத்தில் அமைந்த பாடலைப் பாடினார்.
3. வள்ளுவர் தாயின் பெயர் ஆதி என்பாரரு முண்டு.
- ஆடி 1. கோபுரவாசற் கொடிகள் ஆடி அசைந்தன. (அசைதல்)
2. ஆனந்தி ஆடியிலே தன் முகத்தைப் பார்த்தாள். (கண்ணாடி)
3. ஆடிப் பிறப்பைக் கொண்டாடினர். (மாதம்)
- இதழ் 1. புத்தகத்தின் இதழ்கள் கிழிந்துவிட்டன. (தாள்கள்)
2. கோடை காலத்தில் மரங்கள் இதழ்களை உதிர்க்கும். (இலைகள்)
3. இதழ் குவிதலாற் சில எழுத்துக்கள் பிறக்கின்றன- (உதடு)
- கலை 1. கலைமான் இலாப்பியருக்கு உபயோகமான மிருகம்.
2. அழகுக் கலைகளில் ஓவியமும் ஒன்று.
3. நளன் பாதிக்கலைபுடன் தமயந்தியைப் பிரிந்தான்.

- கால்
1. அக்கால் மக்கள் கால் நடையரகப் பிரயாணஞ் செய்தனர்.
 2. அநுமன் காலின் உதவியாற் கடலைக் கடந்தான். (காற்று)
 3. ஒரு முழுப்பொருளின் நான்கின் ஒரு பாகம் கால் எனப்படும்.
- நாகம்
1. நஞ்சுடைய நாகம் மறைந்து வாழும்.
 2. நாகம் துதிக்கையினால் மரங்களை முரிக்கும்.
 3. மலையை நாகம் எனவும் வழங்குவர்.
- மா
1. மாப் பூத்தது. (மரம்)
 2. பாய் மா களைக்கும். (குதிரை)
 3. மாநகர் அழிந்தது. (பெரிய)

இவ்வாறு ஒருசொல் வேறுவேறுகிய பல பொருள்களை உணர்த்துவதை உணர்க.

பல பொருள் குறிக்கும் ஒரு சொல்

- அறை - வீட்டின் ஒரு பகுதி, அடி, கண்ணறை.
- ஆறு - நதி, வழி, இளைப்பை நீக்கு.
- இசை - புகழ், இணங்கு, இசைக்கலை.
- இரை - பஞ்சநூல், ஆபரணம், இழைத்தல்,
- உரம் - எரு, வலிமை, மார்பு.
- ஏற்றம் - உயர்ச்சி, துலர், ஏணி.
- கலம் - குடம், ஆபரணம், மரக்கலம்.
- கடகம் - கூடை, கைவளை, வட்டவடிவம்.
- கரி - யானை, விற்றுகாரி, சாட்சி.
- கூற்று - சொல், இயமன், கொடிய சத்துரு.
- சினை - முட்டை, அவயவம், மரக்கொம்பு.

திங்கள்	- சந்திரன், மாதம், மதி.
தோகை	- மயில், பெண், இறகு,
படி	- ஏறும்படி, பூமி, நிறைஅறி கருவி.
பணி	- ஆபரணம், பாம்பு, தொண்டு.
பதி	- ஊர், கடவுள், நாடு.
மதி	- சந்திரன், புத்தி, மதித்தல்.
மாடு	- ஒரு மிருகம், செல்வம், பக்கம்.
மெய்	- உண்மை, ஒற்று, உடல்.
வண்ணம்	- நிறம், அழகு, வடிவு.

பயிற்சி

1. தாமரை, பாம்பு, புகழ், கீனேகம், கூந்தல் என்னுஞ் சொற்களின் அதே கருத்துள்ள சொற்களை வைத்து வாக்ரியமமைக்குக.
2. பின்வரும் வாக்ரியங்களிற் காணப்படும் தடித்தவெழுத்துச் சொற்களின் பொருள்தரும் சொற்கள் இவ்விரண்டு கூறுக.
 - (அ) “நான் மறை அறங்கள் ஓங்க”
 - (ஆ) “மனம் போன போக்கெல்லாம் போகவேண்டாம்”
 - (இ) புதுமனை புக்கு வாழ்ந்தாள்.

28. மரபுச் சொற்கள்

எதனை எவ்வாறு பெரியோர்கள் வழங்கினரோ அஃதினை அவ்வாறு வழங்குதலே மரபாகும்.

தாவரங்களின் சினைகள் பற்றிய மரபுச் சொற்கள்.

இலைப்பெயர்

தென்னை	- ஓலை
பனை	- ஓலை
நெல்	- தாள்
புல்	- தாள்
வாழை	- இலை
மர	- இலை
பலா	- இலை

வித்துப்பெயர்

மிளகாய்	- விதை
கத்தரி	- விதை
மா	- கொட்டை
பலா	- கொட்டை
ஆமணக்கு	- முத்து
வேம்பு	- முத்து
நெல்	- மணி

பிஞ்சுப்பெயர்

தென்னை	- குரும்பை
பனை	- குரும்பை
வாழை	- பிஞ்சு
மர	- வடு

உள்ளீட்டுப் பொருள்

நெல்	- அரிசி
துவரை	- பருப்பு
அவரை	- பருப்பு
பலர்	- சுளை

கூட்டத்தைக் குறிக்குஞ் சொற்கள்

ஆ (பசு)	- நிரை	நெல்	- குவியல்
ஆடு	- மந்தை	பல்	- வரிசை
கல்	- குவியல்	பழம்	- குலை
கள்ளர்	- கூட்டம்	புகையிலை	- பிணையல்
			- முடிச்சு
			- சிப்பம்

சனம்	- கூட்டம் } - சும்பல் }	மரம்	- சோலை
சுருட்டு	- கட்டு	மலை	- தொடர்
தென்னை	- தோப்பு	மா	- தோப்பு } - சோலை }
நூல்	- பந்து	யானை	- பந்தி

வேறு சில மரபுச் சொற்கள்

ஆடு மேய்ப்பவன்	- இடையன்.
மாடு மேய்ப்பவன்	- இடையன்.
குதிரை செலுத்துபவன்	- பாகன்.
யானை செலுத்துபவன்	- பாகன்.
தேர் செலுத்துபவன்	- பாகன்.

சாணம், எச்சம்

மாடு, எருமை	- சாணம்
ஆடு	- பிழுக்கை
காகம், குருவி	- எச்சம்

பயிற்சி

1. பின்வருஞ் சொற்களைப் பொருத்தமாக வைத்து வாக்கியமமைக்குக. பிழுக்கை, இடையன், எச்சம், இலை, பாகன்.
2. பொருத்தமான சொற்களால் பின்வரும் இடைவெளிகளை நிரப்புக.
 - (1) வீடு வேய்ந்தனர்.
 - (2) துவரம் கறி சமைத்தனர்
 - (3) தேர் செலுத்துபவன் எனப்படுவன்.
 - (4) மக்கள் அணி வகுத்தனர்.
 - (5) குதிரை செலுத்துபவன் எனப்படுவான்.

29 இடைச் சொல்

பின்வரும் வாக்கியங்களைப் படிக்குக.

1. சிதம்பரனைப்போலச் சிவகாமியும் ஆடுவாள்.
2. நீ இனி ஒழுங்காய்ப் படிப்பாயா?
3. அவன் தினந்தோறும் பூப்பறிக்க வருவான்.
4. தடி நெறுநெறென முரிந்தது.
5. இம் மரங்களுள் இதுவே வயிரமுடையது.
6. நீயாபினும், தம்பியாபினும் வரவேண்டும்.
7. ஓகோ! அகப்பட்டுக் கொண்டார்.
8. திலகவதியாவது, சந்திரவதியாவது வருவார்கள்.
9. ஐயையோ! இஃது என்ன?
10. ஆ! இஃது என்ன புதுமை.

இவ்வாக்கியங்களிற் காணப்படும் தடித்தவெழுத்துச் சொற்களை ஊன்றி நோக்குக. இவை பெயர்ச்சொற்களு மன்று; வினைச்சொற்களுமன்று. இவை தமக்கென ஒரு பொருளின்றி, பெயர்ச்சொல்லோடும், வினைச்சொல்லோடும் சார்ந்து அவற்றிற்குரிய பொருளைக் கொடுத்து நிற்கின்றன. ஆகவே, இவை இடைச்சொற்கள் என வழங்கப்படும். இவ்வாறு வரக்கூடிய சில சொற்கள் பேச்சிலும், எழுத்திலும் பெரும்பாலும் வழங்கி வருவதைக் காணலாம். சில இடைச் சொற்கள் ஒவ்வொன்றும் தனித்தனி ஒரு பொருளையேனும், பல பொருள்களையேனும் உணர்த்துவனவாகும்.

காட்டு:- 1.

‘இம்மரங்களுள் இதுவே வயிரமுடையது.’ இவ்வாக்கியத்தில் வந்த ஏகாரம் ஓர் இடைச்சொல்லாகும். இது பல மரங்களினின்றும் ஒன்றை மாத்திரம் பிரித்து நிற்கின்றது. எனவே, இது பிரிநிலைப்பொருளில் வந்தது.

‘ஏ’ என்னும் இடைச்சொல் வேறு எவ்வெப் பொருளில் வருகின்றதெனப் பார்ப்போம்.

காட்டு: 2.

‘கிளியே, இறைவன் நாமம் எனக்கொருகாற் பேசாயே’
சுந்தரியே வந்தாள்?

இவற்றில் வந்துள்ள ஏகாரங்கள் வினுவதற் பொருளில்லவா வந்துள்ளன?

காட்டு: 3.

ஒரு பொருளமின்றிப் பெயர்ச் சொல்லோடும், வினைச் சொல்லோடும் சார்த்தப்பட்டு நிற்பது அசைநிலை.

‘உன் எண்ணத்தைச் சொல்வாயே’. இதன் இறுதியில் வந்த ஏகாரம் ஒரு பொருளுந் தராது, சார்த்தப்பட்டு நின்றலால் அசைநிலைப் பொருளில் வந்தது.

காட்டு: 4.

‘இறப்பும், பிறப்பும் எல்லோர்க்கும் உண்டே’

இவ் வாக்கியத்திலுள்ள ஏகாரம் பிறப்பும், இறப்பும் யாவர்க்கும் உரியது என்பதை ஐயமறத் தெரிவித்து நின்றலால் இந்த ஏகாரம் தேற்றப் பொருளில் வந்துள்ளது.

காட்டு: 5.

‘இயலே, இசையே, நாடகமே’ எனத் தமிழ் மூன்று வகைப்படும். இங்குக் காணப்படும் ஏகாரம் இயலும், இசையும், நாடகமும் என எண்ணி நின்றலால் ஏகாரம் எண்ணுப் பொருளில் வந்தது.

காட்டு: 6.

நீயேள மன மகிழ்வொடு கருணை செய்வாயே’ இங்கு ஏகாரம் இசையை நிறைத்து நின்றலால் அஃது இசை நிறைப் பொருளில் வந்துள்ளது.

காட்டு: 7.

‘பிறந்தோர் இறவாதிருத்தலுமுண்டே’. இதில் வந்த ஏகாரம் இல்லை என எதிர்மறைப் பொருளில் வந்துள்ளது.

‘ஓ’ உணர்ந்தும் சில பொருள்கள்

காட்டு: 1.

‘நீயும் நேற்றுத் திருவிழாவுக்கு வந்தாயோ’? இங்கு ஓகாரம் வினாப்பொருள் தந்து நிற்கிறது.

காட்டு: 2.

‘ஓ! ஓ! பெரியன் காந்தி’. இங்கு ஓகாரம் ஒருவருடைய சிறப்பின் உயர்வை மிகுதிப்படுத்தலால் இஃது உயர்வு சிறப்புப் பொருளில் வந்திருக்கின்றது.

காட்டு: 3.

‘ஓ ஓ! வஞ்சகனான குடிலனா மந்திரியானான்’!. ‘சிறு எலியோ என்னைக் காக்கப்போகிறது!’ இங்கு ஓகாரம் ஒருவருடைய குணத்தின் இழிவு மிகுதியைக் காட்டுகின்றது. ஆகவே, இஃது எப்பொருளில் வந்தது என்பீர்?

காட்டு: 4.

சாவித்திரி தனது புத்தகத்தைச் செவ்வனே உபயோகிக்காமல் அழுக்காக்கியும், கிழித்தும் வைத்திருந்தாள். இதனைக் கண்ட அவள் அண்ணன் சபாநாதன் அவளைப் பார்த்து, “சாவித்திரி, இஃது எவ்வளவு அருமையான புத்தகம். இப்படிக்கிழித்து அழுக்காக்கி விட்டாயே?” என்று இரங்கிக்கூறினான். அதற்குச் சாவித்திரி, “நீயோ! வாங்கித்தந்தாய்! உன் பணமோ செலவழிந்தது” என்றாள். இங்கு வந்த ஓகாரங்கள் நீ வாங்கிக் கொடுக்கவில்லை. உன் பணஞ் செலவழிந்திலது என எதிர்மறைப் பொருள்பட நிற்கின்றதல்லவா?

ஆகவே, இங்கு வந்த ஓகாரம் எப்பொருளில் வந்தது?

காட்டு: 5.

ஒரு செல்வனிடம் சுந்தரன், முருகவேள், கண்ணன் என்னும் மூவர் வந்தனர். அவர்கள் சென்ற பின்னர் அவனுடைய பணப்பெட்டியின் பூட்டுத் திறந்திருந்தது. அவருள் முன்னைய இருவரையும் செல்வன் பரிசோதித்தான். பின் தன் நண்பனுக்கு, “சுந்தரன் கள்வனோ? அல்லன்;” “முருகவேள் திருடனோ அல்லன்” என்றான். ஆகவே, இங்கு மூன்றும் ஆளாகிய கண்ணனே கள்வனென்பது தெளிவாகையால் இங்கு வந்த ஓகாரங்கள் தெரிநிலைப் பொருளைக் காட்டுகின்றன.

காட்டு: 6.

கனகன் கல்வியிற் கவனஞ் செலுத்தவில்லை. அவன் இளைய தம்பிமாரும், தங்கையும் படிப்பில் அவனை முந்தி விட்டனர். இஃதினை உணர்ந்த கனகன் தனது நிலைக்கு வெட்கப்பட்டான். அப்போது தகப்பனார். “கனகன் இனி யாவது கல்வியிற் கவனஞ் செலுத்தானோ?” என்றார். இங்கு வந்த ஓகாரம் கனகன் படியாதிருத்தற்கு இரங்கும் (முடிந்த காரியத்தை நினைத்து இரங்குதல்) கழிவிரக்கப் பொருளில் வந்தது.

காட்டு: 7.

தேவகி புனிதவதியைத் தனது வீட்டிற்குக் கூட்டிச் சென்றாள். அவர்கள் போன வீதியிற் பல வீடுகள் காணப்பட்டன. தேவகி ஒரு வீட்டு வாயிலிற் போய் நின்றாள். அப்பொழுது புனிதவதி தேவகியைப் பார்த்து ‘இதுவோ உனது வீடு?’ என்று கேட்டாள். இங்கே வந்த ‘ஓகாரம்’ அந்தத் தெருவில் உள்ள பல வீடுகளினின்றும் தேவகியின் வீட்டைப் பிரித்திருக்கிறது. ஆகவே, இந்த ஓகாரம் எப் பொருளில் வந்துள்ளதென்பீர்?

ஓகாரம் சிலவேளைகளில் செய்யுள்களிலே ஒரு பொருளுங் குறியாது அசைநிலையாக வருவதுமுண்டு.

காட்டு: 8.

“கண்காள் காண்மின்களோ!”

“கறைக் கண்டன் ஆடுந்திறம்

காண்மினோ! காண்மினோ!”

இங்கு வேறு பொருளின்றி ஓகாரம் ஈற்றில் அசை நிலையாக வருவதைக் காண்க.

காட்டு: 9.

புவனேசுவரி ஆசிரியர் வீட்டுக்குப் படிக்கப்போனால் போனவள் இடையில் ஓர் இடத்தே புத்தகங்களை வைத்து விட்டு, விளாமரத்தின் கீழே தோழியரோடு விளையாடினால் அவ்வழியால் வந்த ஆசிரியர் அவளைக் கரணாதவர் போல் தம்வீடு சென்றார். சிறிது நேரங் கழித்துப் புவனேசுவரி ஆசிரியர் வீட்டை அடைந்து படித்தாள். ஆசிரியர் முதல் நாட் பாடத்தில் இரண்டு மூன்று கேள்விகள் கேட்டார். புவனேசுவரி விடை சொல்லத் தெரியாது நின்றாள். அது கண்ட ஆசிரியர், ‘நீ படிக்கவோ வந்தாய்?’ என்று தலையசைத்துக் கூறினார். இங்கு வந்த ‘ஓ’ படித்தற்கன்று, விளையாடுதற்கு என வேறார் ஒழிந்த பொருளைத் தருகின்றது. ஆகவே, இஃது ஒழிபிசைப் பொருளில் வந்ததெனவறிக.

பயிற்சி

1. பின்வரும் வாக்கியங்களில் வரும் ஏகாரம், ஓகாரம் உணர்த்தும் பொருள்கள் எவை?
2. ஏகார இடைச்சொல் பிரிநிலைப் பொருளில் வர ஓர் உதாரணம் தருக.
 1. ‘நெல்லினுட் பிறந்த பதராகும்மே’
 2. ‘உண்டே மறுமை’
 3. ‘பொற் கொல்லன் சொற்கேட்ட நானோ அரசன்!’
 4. ‘இம்மாணவர் கூட்டத்துள் இவனோ பரிசு பெற்றவன்?’
 5. ‘நீயே அங்குப் பேசினாய்?’

உம் இடைச்சொல்

பேசும்போது வாக்கியங்களில் 'உம்' சேர்த்துப் பேசுவது வழக்கமல்லவா?

காட்டு: 1.

எல்லோரும் மகிழ்ந்தனர்.'

இவ்வாக்கியத்தில் எல்லோரும் என்பதில் உள்ள 'உம்' ஓர் இடைச்சொல். இஃது ஒருவரும் எஞ்சாது எல்லோருடைய மகிழ்ச்சியையும் உணர்த்தி நின்றலால் இது முற்றும்மை. முற்றும்மை வரக்கூடிய சில உதாரணங்கள் கூறுக.

காட்டு: 2.

பொன்னும், மணியும், முத்துங் குவிந்து கிடந்தன. இங்கு வந்த உம்மைகளுக்கும், முதலாவதாகக் காட்டப்பட்ட உம்மைக்கும், இடையில் என்ன வேறுபாட்டைக் காண்கிறீர்கள்? இந்த உம்மைகள் பொருள்களின் எண்ணிக்கையைக் காட்டி நிற்கின்றன. ஆகவே, இவை எண்ணுப்பொருளில் வந்தன.

காட்டு: 3.

'வான ஊர்தியும் தாண்டாத இமயம்'

'மறவனும் அஞ்சும் பாலை.'

இவ்வாக்கியங்களில் வந்த உம்மைகள் எப்பொருளில் வந்தன? மறவர் ஒன்றுக்கும் அஞ்சாத இயல்புடையவர். ஒன்றுக்கும் அஞ்சாத மறவரும் அஞ்சும் இயல்புடைய பாலை எனவே, பாலையின் கொடுமையை 'உம்' உயர்த்திக் காட்டுகின்றது. இஃது உயர்வுச் சிறப்புப் பொருளாகும்.

காட்டு: 4.

'இது நாயும் திண்ணை சோறு' என்றெல்லாம் நாம் பேசுவது வழக்கமல்லவா? எப்படிப் பதங்கெட்ட பொருள்களையும் நாய் உண்ணுந் தன்மையது. அப்படிப்பட்ட நாயும்

திண்ணைச் சோறு என்று கூறும்போது, அச் சோற்றின் பதங்
கெட்ட தன்மை (இழிவு) இன்னும் மிகுதியாக உணர்த்தப்
படுகின்றது. ஆதலால், நாயும் என்பதிலுள்ள உம்மை இழிவு
சிறப்பும்மை என அறிந்து கொள்ளுக.

காட்டு: 5.

புனிதவதி தன் சிநேகிதி தமயந்தி வீட்டுக்குப் போய்,
“நீ நாளைக்கு எனது வீட்டிற்கு வருவாயா?” என்று கேட்
டாள். அவள் புனிதவதியைப் பார்த்து “தோழி, நாளைக்கு
எனக்குப் பல வேலைகள் இருக்கின்றன; ஆதலால், வர இய
லாதிருக்குமென நினைக்கிறேன்; சில வேளை வரினும் வரு
வேன்” என்றாள். இங்கே ‘வரினும்’ என்பதிலுள்ள உம்மை,
ஒன்றிலும் துணிபு பெறுது ஐயப்பட்டு நின்றலை உணர்த்து
தலின் இஃது ஐயப்பொருளில் வந்தது.

காட்டு: 6.

‘அவன் தந்தையாரும் இறந்துவிட்டார்.’ என்னும்
வாக்கியத்திற் காணும் உம், முன்னரே அவன் தாயும்
இறந்துவிட்டார் என்பதனைக் காட்டுதலின், இந்த உம்மை
இறந்ததைக் காட்டி நிற்கும் உம்மையாகும். இதனையே
இறந்தது தமிழிய எச்சவும்மை என்பர்.

‘தந்தையார் போயினார்; தாயாரும் போயினார்; தாமும்
போவார்’ என்னுமிடத்து வரும் உம்மைகள் எப்பொருளை
உணர்த்துகின்றன?

காட்டு: 7.

‘அந்த உவமையைப் பற்றிய பாடம் மாணவருக்கு
இலக்கியமுமாயிற்று’ என்பதனால், அஃது இலக்கணமும் ஆகி
நின்ற தன்மையைக் காட்டும் ஆக்கப்பொருளை உணர்த்
துவதை அறிக.

காட்டு: 8.

‘அக்கதிரை அவனுக்குப் படுக்கையும் ஆயிற்று’.

‘பாலை வனத்திலுள்ள அவ்விதைகள் அங்குள்ள பிராணி களுக்கு நீருமாயின’.

இவற்றிற்காணும் ‘உம்மை’ தரும் பொருள்கள் எவை?

காட்டு: 9.

‘ஆணுமன்று’, ‘பெண்ணுமன்று’ என்னும் வாக்கியத்தில் வந்த உம் அலி எனத் தெரிய நின்றால் இந்த உம்மை தெரிநிலைப்பொருளில் வந்தது.

காட்டு: 10.

மேகத்தைப் பார்த்த ஒருவர், “இன்று நாளை மழை பெய்யினும் பெய்யு”மென்றார். இதில்வரும் “உம்மை” எப் பொருளில் வந்ததென்பீர்?

பயிற்சி

பின்வரும் வாக்கியங்களிற் காணும் ‘உம்’ இடைச் சொற்களைக் காட்டி அவை எவ்வெப் பொருளைத் தருகின்றனவென்று எழுதுக.

1. புலையனும் விரும்பாத இவ்வுடம்பு.
2. மோருமாயிற்று.
3. தேவகியும் வந்தாள்.
4. மாடுகளும், வீடுகளும். வயல்களும் அவனுக்காயின.

‘உம்’ இடைச்சொல் ஆக்கம், சிறப்பு என்னும் பொருள்களை உணர்த்த வாக்கியங்கள் அமைக்குக.

30. இணைப்புச் சொற்கள்

நாம் பல சமயங்களில் வாக்கியங்களிடையே ஆனால், ஆதலால், ஆனபடியால், என்றாலும், எனவே, என்ற சொற்களை வழங்குகிறோம். இவற்றை வாக்கியங்களில் எப்படித் திருத்தமாக உபயோகிக்கலாம் என அறிவோம்.

காட்டு: 1.

மேகம் இருண்டிருந்தது. மழை வரப்போகிறது.

வெண்கட்டி விழுந்தது. அது முரிந்தது.

மழை பெய்தது. புல் முளைத்தது.

நெருப்பு எரிகிறது. புகை உண்டாகிறது.

மேலே இருபிரிவாக உள்ள வாக்கியங்களைக் கருத்தாய் நோக்குக.

மழை பெய்த காரணத்தால் என்ன காரியம் நிகழ்ந்தது? புல் முளைக்கும் காரியம் நடக்கக் காரணமாய் இருந்த தென்ன? வெண்கட்டி முரியக் காரணம் யாது? நெருப்பு எரியும் காரணத்தால் உண்டான காரியம் எது?

முதலாம் பிரிவில் உள்ளவை காரண வாக்கியங்கள், இரண்டாம் பிரிவில் உள்ளவை காரியவாக்கியங்கள். ஏதாவது ஒரு வாக்கியத்தின் அல்லது வாக்கியங்களின் (பொருள்) செயல் பின்னாலும் வாக்கியத்திலுள்ள நிகழ்ச்சிக்கு (வாக்கியப் பொருளுக்கு)க் காரணமாக இருந்தால், பின் வாக்கிய (காரிய வாக்கியம்) ஆரம்பத்தில் அதனால், ஆதலால், ஆனபடியால் என்பவற்றுள் ஒன்றுவரும்.

மழை பெய்தது அதனால் புல் முளைத்தது. இங்கு அதனால் என்பது இருவாக்கியங்களையும் இணைக்கும் ஓர் இணைப்புச் சொல். இதற்குப் பதிலாக வேறு எந்தெந்த இணைப்புச் சொற்களை அமைக்கலாம்?

ஆகவே, ஆதலால், ஆகையால் என்னும் சொற்களை அமைத்துப் பார்க்குக.

காட்டு; 2.

புல் முளைத்தது. மழை பெய்தது. இவற்றுள் புல் முளைத்தது என்ன வரக்கியம்? காரிய வரக்கியம். மழை பெய்தது என்ன வரக்கியம்? காரண வரக்கியம். காரிய வரக்கியத்துடன் காரண வரக்கியத்தை இணைப்போம்.

புல் முளைத்தது ஏனெனில் மழை பெய்தது. இதற்குப் பதிலாக எனவே, ஏனென்றால் என்னும் இணைப்புச் சொற்களையும் வழங்கலாம்.

காட்டு: 3.

மழை பெய்தது. புல் முளைக்கவில்லை.

நெருப்பு எரிகிறது. புகை உண்டாகவில்லை.

இவ்வரக்கியங்களில் வந்த காரண வரக்கியங்கள் எவை? காரிய வரக்கியங்கள் எவை? இங்குக் காணப்படும் காரிய வரக்கியங்கள் ஒவ்வாத (பொருந்தாத) வரக்கியங்களாக அல்லவா காணப்படுகின்றன? இவ்வாறு காரண வரக்கியத்துடன் ஒவ்வாத காரிய வரக்கியமும், காரிய வரக்கியத்துடன் ஒவ்வாத காரண வரக்கியமும் எப்படி இணைகிற தென அறிவோம்.

காட்டு: 4.

காரண வரக்கியம் ஒவ்வாத காரியம்

மழை பெய்தது. ஆனால் புல் முளைக்கவில்லை.

காரிய வரக்கியம் ஒவ்வாத காரணம்

புல் முளைக்கவில்லை. மழை பெய்தது.

புகை உண்டாகவில்லை. நெருப்பு எரிகிறது.

இவற்றை இணைக்கவேண்டுமானால் எந்த இணைப்புச் சொல்லை அமைக்கலாம்.

கீழே காணும் வாக்கியங்களை இணைக்குக:

1. கிளியை விரும்புகிறேன். அஃது அழகாகக் காணப்படுகிறது.
2. மாணவர் மதிக்கின்றார். ஆசிரியர் நன்றாகப் படிப்பிக்கின்றார்.
3. வகுப்பில் முதலாக வந்தான். பரிசில் பெறவில்லை.
4. இலங்கை வளமுடையது. எல்லோரும் விரும்புகின்றனர்.
5. அவனது உடல் மெலிந்திருந்தது. போதிய உணவு கிடைக்கவில்லை.

கீழே காணும் வாக்கியங்கள் பொருத்தமாக இணைக்கப்பட்டுள்ளனவா? இன்றேல் திருத்தமாக அமைக்குக.

1. சுத்தி வெட்டியது ஆகையால், இரத்தம் வடியவில்லை.
 2. காந்தி பெரியமகான் ஏனெனில் சுட்டுக் கொல்லப்பட்டார்.
 3. கருத்தாகக் கற்றான் என்றாலும் பரீட்சையிலே தேறவில்லை.
 4. இராவணன் வீரன். ஆனால், அவனுக்குப் புகழ்கிடையாது.
 5. செல்வப்பொருள் பலவகையிலும் அழியக்கூடியது. ஏனெனில், கல்விப்பொருள் ஒன்றிலும் அழியக் கூடாது.
-

31. உரிச் சொற்கள்

பின் வருஞ் செய்யுட் பகுதிகளை ஊன்றி நோக்குக.

- (1) ஆலயம் தொழுவது சாலவும் நன்று.
- (2) உறு செயல் யாதென உரைத்தான்.
- (3) வெம்மை கூர் நரகு.
- (4) கண்ணோட்ட மென்னுங் கழி பெருங் காரிகை.
- (5) எம் அம்பு கடி விடுதும்.
- (6) நனி மூடன்.
- (7) கல்லாதவரும் நனி நல்லர்.
- (8) ஈயாது வீயும் உயிர் தவப் பலவே.

தடித்த எழுத்திலே காணப்படுஞ் சொற்கள் பொருள் கருக்கும், பொருள்களின் செயல்களுக்கும் உரிய பண்புகளை (குணங்களை) உணர்த்தி உரிமை பூண்டு வருவதால் உரிச் சொற்கள். இவை பெரும்பாலும் செய்யுள்களில் வரும்.

மேலே காட்டியுள்ள செய்யுட் பகுதிகளில் 'சால்' என்பது மிகுதிப் பண்பை உணர்த்தி, நன்று என்னும் வினைக்கு உரிமை பூண்டு அதை விசேடித்து நின்றது.

'உறு' என்னும் உரிச்சொல், பெருமைப் பண்பை யுணர்த்திச் 'செயல்' என்னும் பெயருக்கு உரிமை பூண்டு அதைச் சிறப்பித்து நின்றது. ஏனையவற்றையும் இவ்வாறே விளங்கிக் கொள்க.

குணங்களை உணர்த்துஞ் சொற்கள், அவற்றின் பெயரைக் காட்டி, பெயர்த்தன்மைப்பட்டு நிற்கும்போது அவை பெயர்ச் சொற்களாகக் கருதப்படும்.

'சால்' என்பது ஓர் உரிச்சொல்லென்று அறிந்திருக்கின்றீர்கள். 'சால்' என்னும் உரி அடியிலிருந்து சான்றான். சாலை கின்றான் என்னும் வினைச்சொற்கள் பிறக்கின்றன. இவ்வாறு

வினைத்தன்மைப் பட்டு, புடைபெயர்ச்சியை உணர்த்தும் போது அவை வினைச்சொற்களாகும்.

ஆகவே, பெயரையும், வினையையும் குறிக்காமல் பெயர் களுக்கு அல்லது வினைகளுக்குரிய பண்பை உணர்த்தி அவற்றை விசேடித்து நிற்கும் போது அவை உரிச்சொற்கள் எனப்படும்.

உரிச்சொல் வகை

பின்வரும் பந்தியைப் படிக்குக.

நளன் தமயந்தியைக் கூடி மணம் புரிந்தான். அன்பு கூர் மனத்தையுடைய அவனது ஆளுகையில் மக்கள் நனி சிறந்து விளங்கினர். கூழ் மகிழ்வெய்தினர். புட்கரன் நளனைச் சாலப் பகைத்தான்.

இப்பந்தியிலுள்ள தடித்த எழுத்துச் சொற்கள் யாவும் உரிச்சொற்கள்.

1. சாலப் பகைத்தான்.
2. நனி சிறந்தனர்.
3. அன்பு கூர் மணம்.
4. கூழ் மகிழ்வெய்தினர்.

முதலாவது வாக்கியத்தில் வந்துள்ள 'சால' என்னுஞ் சொல், 'மிகவும்' என்னும் பொருளையல்லவா தருகின்றது? இங்குக் கொடுமையின் மிகுதியை உணர்கின்றோம்.

'நனி சிறந்தனர்' என்னுமிடத்து சிறப்பின் மிகுதியை 'நனி' என்னுஞ் சொல் 'காட்டுகின்றது. இவ்வாறே மூன்றாம், நான்காம் வாக்கியங்களில் வந்த 'கூர்,' 'கூழ்' என்னுஞ் சொற்கள் அன்பின் மிகுதியைக் காட்டி நிற்பதை நோக்குக. சால, நனி, கூழ், கூர் முதலிய உரிச்சொற்கள், மிகுதியென்னும் ஒரு குணத்தைக் காட்டும் பல உரிச்சொற்களாகும்.

பின்வரும் வாக்கியங்களைப் படிக்குக.

கடி மலர் சூடினான். - வாசனை

கடி நகர் கடந்தான். - காவல்

அம்பு கடி விடுத்தும். - விரைவு

இவ்வாக்கியங்களிற் காணுங் 'கடி' என்னுஞ் சொல் மணம், காவல், விரைவு முதலிய பல குணங்களைக் காட்டும் ஓர் உரிச்சொல். ஆகவே, உரிச்சொற்கள் பல குணத்தையும், ஒரு குணத்தையுங் காட்டுவனவாகுமென்பதை அறிந்து கொள்வோம்.

பெயர் உரிச் சொல் - வினை உரிச்சொல்

'கடி' மலர் சூடினான்.' இவ்வாக்கியத்தை நோக்கும் போது 'கடி' என்னும் உரிச்சொல், மலர் என்னும் பெயரைத் தழுவி வருகின்றது. ஆகவே, 'கடி' என்பது பெயருரிச் சொல் எனப்படும்.

'சால்' பகைத்தான்' என்னும் வாக்கியத்தில் வந்த 'சால்' என்னும் உரிச்சொல் 'பகைத்தான்' என்னும் வினைமுற்றைத் தழுவி வந்திருக்கின்றது. ஆகவே, உரிச்சொல் பெயருரிச்சொல், வினையுரிச்சொல் என இருவகைப்படும்.

பயிற்சி

கீழ் வரும் பகுதியில் வரும் உரிச்சொற்களைக் காட்டி அவை எவ்வெச் சொற்களுடன் சேருகின்றன எனக் காட்டுக.

பேராதனைச் சோலை வசந்த காலத்தில் கடிமணம் வீசிற்று. சாலச் சிறந்த அப்பூங்காவின் காட்சிகளை நாம் கழிபேருவகையோடு மனத்திலிருத்தினோம். உறுதவஞ் செய்யும் யோகியர்களையும், நனி பேதையரையும், கூர்ந்த மதியினரையும் ஒருங்கே இன்பத்தில் ஆழ்த்துவதில் இப்பூங்காவிற்கு இணையானதொன்றுண்டோ!

32. இரட்டைச் சொற்கள் அடுக்குத் தொடர்

இரட்டைச் சொற்கள்

1. குளு குளுவெனத் தென்றல் வீசிற்று.
2. கள களவென்று இரத்தம் வடிந்தது.
3. பாத்திரங்களைப் பள பளவென வைத்திருந்தாள்.
4. வண்டிகள் கூட கூடவென்று ஓடின.

இவ்வாக்கியங்களிலே தடித்த எழுத்திற் காணப்படுபவை இரட்டைக் கிளவி என்பது உங்களுக்குத் தெரியும். இவை பிரிந்து பொருளைக் கொடுக்குமா? இவை எப்போதும் இரண்டு சொற்கள் சேர்ந்தேவரும் இயல்பின.

வாக்கியங்களிற் சில இரட்டைச் சொற்கள்

1. நண்பர்கள் தமக்குள் குசுகுசு எனப் பேசிக் கொண்டனர்.
2. அவன் துடிதுடித்து நடுங்கினான்.
3. தடி நெறுநெறென முறிந்தது.
4. பூகம்பத்தாற் பூமி கிடுகிடுத்தது.
5. காற்றாடி கிர்கிர் எனச் சுழன்றது.
6. காய்ந்த ஓலை சரசரத்தது.
7. காலில் இருந்த புண் சுளசுள் என்று வலித்தது.
8. காயத்திலிருந்து இரத்தம் குயிர்குயிர் என்று ஓடியது.
9. சந்திரமதி வேலையைச் சுறுசுறுப்பாகச் செய்தாள்.
10. அடுப்பிலிருந்த கறி பொடுபொடுத்தது.
11. கற்றச்சன் உளியின் ஓசை கல்கல் எனக் கேட்டது.
12. பசியினால் எந்தலை கிறுகிறென்று சுற்றியது.
13. சலவைக்கல் நிலவொளியில் வெள்ளாவேளேரென ஒளி வீசியது.

14. பசும் புற்றரைகள் பச்சைப் பசேல் எனக் காணப் பட்டன.
15. காலீசு சூரியன் தக தகவெனப் பிரகாசித்தான்.
16. மல்லிகை குழு குழு என மணங் கமழ்ந்தது.
17. அருவி நீர் சல சல என்று ஓடியது.
18. குற்றவாளியின் உள்ளம் குறு குறுத்தது.

அடுக்குத் தொடர்

பின் வருவனவற்றை ஊன்றிப் படிக்குக.

1. போ!போ! போ! - கோபம், விரைவு
2. வா! வா! வா! கண்ணு! - மகிழ்வு
3. வாழ்க! வாழ்க! - வாழ்த்து, மகிழ்வு
4. பொலிக! பொலிக! - வாழ்த்து, மகிழ்வு
5. ஐயையோ! கள்வன்! கள்வன்! - அச்சம்
6. இனிப் பிழையேன்! பிழையேன்! - துன்பம்

இவ்வாறு உரை நடையிலும், செய்யுளிலும் ஒரு சொல்லே அடுக்காகத் தொடர்ந்து வருவதைப் பார்த்திருக்கிறோம். இங்ஙனம் விரைவு, மகிழ்ச்சி, பயம், கோபம், துன்பம் முதலியவற்றை உணர்த்த ஒரு சொல்லே அடுக்காகத் தொடர்ந்து வருவது அடுக்குத் தொடர் எனப்படும்.

காட்டு:

1. பாம்பு! பாம்பு! பாம்பு! ஓடிவா.
2. சன சன வென்று பேசாதே.

இவ்விரு வாக்கியங்களுக்குமிடையில் நீங்கள் காணும் வித்தியாசமென்ன?

முதலாவதில், 'பாம்பு' என்னும் சொல் தொடர்ந்து மூன்றுதரம் வந்துள்ளது. 'பாம்பு' என்பதைத் தனியே சொல்லினும் அதற்குப் பொருள் உண்டு.

இரண்டாவது வாக்கியத்தில் வரும் 'சுள' என்னுஞ் சொல்லைச் சொல்லிப் பார்க்குக. தனியே அதற்குப் பொருள் தெரிகிறதா?

ஆகவே,

அடுக்குத் தொடர், ஒரே சொல் இரண்டு மூன்று தரம் வரும். தனியாகவும் பொருள் தரும். இரட்டைச் சொல் இரண்டுதரம் மட்டும் வரும். தனித்துவரின் அது பொருள் தராது என்பதை அறிந்து கொள்வோம்.

பயிற்சி

பின்வரும் வாக்கியங்களிற் காணும் அடுக்குத் தொடர்ச் சொற்களையும், இரட்டைக் கிளவியையும் எழுதுக.

1. கொட்டு, கொட்டு என மறை பெய்தது.
2. பழங்கள் பொலுபொலு என்று உதிர்ந்தன.
3. நெருப்பு ஒடுங்கள் ஒடுங்கள்.
4. அவனைப் பிடி பிடி, அடி அடி.
5. நெஞ்சு படபடவென அடித்தது.

பின்வரும் வாக்கியங்களிற் காணும் அடுக்குத் தொடர்கள் என்ன பொருளை உணர்த்துகின்றன?

1. மணிவண்ணா வாழ்க! வாழ்க!
2. ஒளி படைத்த கண்ணினாய் வா! வா! வா!
3. ஒலி இழந்த குரலினாய் போ! போ! போ!
4. வீழ்க! கொடுங்கோன்மை வீழ்க! வீழ்க!
5. தமிழணங்கே, வாழ்க! வாழ்க!

33. சிலேடை மொழிகள்

முன் வகுப்பிற் சில சிலேடை மொழிகளை அறிந்திருக்கிறீர்கள். இவ்வகுப்பிலுஞ் சிலவற்றை அறிக.

கண்ணாடி.	பளிங்கு
கள் + நாடி	= கள் விரும்பி
கல்விரிவிலாதவன்	கல்வியறிவில்லாதவன்
கல்வியில் + ஆதவன்	= கல்வியறிவில் மேம்பட்டவன்.
கூடப்படித்தவன்	அதிகம் படித்தவன்
	= உடன் படித்தவன்
திருக்கை	ஒரு வகை மீன்
திரு + கை	= அழகிய கை
பாரி யார்	பாரி என்பார் யார்?
பாரியார்	= மனைவி
பிண்ணாக்கு	நெய் நீக்கிய சக்கை
பிள் + நாக்கு	= பிளவுடைய நாக்கு
நங்கை	பெண்களுட் சிறந்தவர்
நம் + கை	= நமது கை
மணியஞ்சாகிறது	மணியஞ்சாகிறது.
	= மணி + அஞ்சாகிறது.
மன்றடி.	= பிறரை இரந்து கேட்பவன்
மன்று + ஆடி	= சபையின் கண்ணே ஆடுபவன்
மாதங்கம்	= யானை
மா + தங்கம்	= பெரிய தங்கம்
மாது + அங்கம்	= பெண்ணினுடைய அங்கம்

பயிற்சி

பின்வருஞ் சிலேடை மொழிகளை விளக்கி வாக்கியங்கள் எழுதுக. எட்டு, அங்கை, பெரியவிடம், மன்றடி.

34. சொற் புணர்ச்சி

என்றெய், வாழைப்பழம், பல்பொடி, அந்தக்காலம் என்று வழங்குவதைக் கேட்க இனிமையாக இல்லை. எண்ணெய், வாழைப்பழம், பற்பொடி, அந்தக்காலம் எனச் சொல்லுடன் சொல் கூடிக் குழையும்போது கேட்பதற்கு இனிமையாக விருக்கின்றது. இவ்வாறு சொற்கள் ஒன்றோடொன்று சேருவதே சொற்புணர்ச்சி எனப்படும். புணர்த்த வேண்டிய சொற்களைப் புணர்த்தியும், இயல்பாக வழங்க வேண்டிய சொற்களை இயல்பாகவும் வழங்குதலே சிறப்பாகும்.

'வாழைப்பழம்' என்னுந் தொடரில், எத்தனை சொற்கள் இருக்கின்றன? இரண்டு சொற்கள். ஆகவே, சொற்புணர்ச்சிக்கு இரண்டு மொழிகள் வேண்டும் எனத் தெரிகிறது. சேருஞ் சொற்களில் முன்னே நிற்கும் சொல் நிலைமொழி (முதலில் நிலைத்திருக்கும் மொழி) என்றும், அதனுடன் வந்து சேரும் மொழி வருமொழி என்றும் வழங்கப்படும். வாழை+பழம், பல்+பொடி என்னும் சொற்களின் நிலை மொழிகள் எவை? வருமொழிகள் எவை? அவற்றைப் புணர்த்துக. வாழைப்பழம், பற்பொடி. இவை நிலைமொழியின் ஈற்றெழுத்தும், வருமொழியின் முதலெழுத்தும் ஒன்று சேர்ந்து வந்த சொற்புணர்ச்சியாகும்.

காட்டு: 1.

மலர்+வனம், பொன்+மணி என்னுஞ் சொற்களைப் புணர்த்துவோம். மலர்+வனம், பொன்+மணி இச் சொற்கள் ஒன்றோடொன்று சேரும்போது நிலைமொழியும், வருமொழியும் எவ்வித வேறுபாடும் அடையாமல் இயல்பாகப் புணர்ந்துள்ளன.

காட்டு: 2.

வாழை + பழம் = வாழைப்பழம்

பால் + குடம் = பாற்குடம்

மரம் + வேர் = மரவேர்

மேலேயுள்ள சொற்கள் புணர்ந்திருக்கும் விதத்தை நோக்குக. முதலாவதிலே வருமொழி முதலில் 'ப்' என்னும்

மெய்யெழுத்துத் தோன்றியிருக்கின்றது. இரண்டாவதில் நிலைமொழி ஈற்றில் இருந்த 'ல்' என்னும் எழுத்து 'ற்' ஆகித் திரிந்து (மாறி) வந்திருக்கிறது. மூன்றாவது எப்படிப் புணர்ந்திருக்கின்றது? நிலைமொழி ஈற்றில் இருந்த 'ம்' என்னும் எழுத்துக் கெட்டு மரவேர் எனப் புணர்ந்திருக்கின்றது. ஆகவே, சொற்கள் ஒன்றோடொன்று சேரும்போது இயல்பாகவும், சில வேளைகளில் நிலைமொழியேனும், இவ்விரண்டு மொழியுமேனும் விகாரப்பட்டும் புணரும் எனத் தெரிகின்றது.

பின்வருஞ் சொற்கள் இயல்பாகவும், மூலகை விகாரத்துடனும் புணர்ந்துள்ளமையை அறிக.

1. இயல்புப் புணர்ச்சி:

மாடு + வந்தது = மாடு வந்தது.
பனை + வேர் = பனை வேர்.

2. விகாரப் புணர்ச்சி:

(அ) தோன்றல் விகாரம்

மா + காய் = மாங்காய்
பூ + சோலை = பூஞ்சோலை

(ஆ) திரிதல் விகாரம்

பொன் + காப்பு = பொற்காப்பு
கல் + தூண் = கற்றூண்

(இ) கெடுதல் விகாரம்

மரம் + வேர் = மரவேர்
பழம் + வகை = பழவகை

புணர்ச்சி, உயிர்முன் உயிர், உயிர்முன் மெய், மெய்ம்முன் உயிர், மெய்ம்முன் மெய் என நான்கு வகையாகப் புணரும்.

நீங்கள் அறியக்கூடிய சில சொற்கள் புணரும் விதம் எவ்வாறென அறிவோம்.

உயிர்முன் உயிர் புணர்தல்

பனை + ஓலை = பனை + ய் + ஓலை = பனையோலை.
 இஃது எவ்வாறு புணர்ந்தது? பனை என்னும் நிலைமொழி
 ஈற்றில் ஐ என்னும் உயிர் எழுத்து நிற்க, வருமொழி
 முதலில் ஓ என்னும் உயிர் நெட்டெழுத்து நிற்கின்றது.
 நிலைமொழி ஈற்றிலும், வருமொழி முதலிலும் உயிர்வந்தால்
 அவை தம்முள் ஒன்றுபடா. ஆகவே, அவற்றை ஒன்று
 படுத்த (உடம்படுத்த) ய், வ் என்னும் மெய்களில் ஒன்று
 தோன்றும். இங்கு உடம்படுத்த 'ய்' என்னும் மெய்வந்தது.
 இது யகர உடம்படுமெய் எனப்படும்.

காட்டு: 1.

*மணி + அழகு = மணி + ய் + அழகு = மணியழகு
 நீ + உண் = நீ + ய் + உண் = நீயுண்
 மனை + அறம் = மனை + ய் + அறம் = மனையறம்

இங்கு நிலைமொழி ஈற்றில் 'இ, ஈ, ஐ' என்னும் எழுத்
 துக்களின் பின் யகர உடம்படுமெய் வந்தது.

காட்டு: 2.

பல + ஆடுகள் = பல + வ் + ஆடுகள் = பலவாடுகள்
 மா + இலை = மா + வ் + இலை = மாவிலை
 மடு + ஓரம் = மடு + வ் + ஓரம் = மடுவோரம்
 பூ + அரும்பு = பூ + வ் + அரும்பு = பூவரும்பு
 கோ + இல் = கோ + வ் + இல் = கோவில்

இங்கு அ, ஆ, உ, ஊ, ஓ என்னும் உயிர்ஈற்றின்முன்,
 உயிர்வந்து புணர வகர உடம்படுமெய் தோன்றியது.

காட்டு: 3.

வ் அவனே + அழகன் = அவனே + ய் + அழகன்
 ப் = அவனேயழகன்
 சே + உழுதது = சேவுழுதது

வ்: இங்கு ஏகாரத்தின் முன், உயிர் எழுத்துக்கள் வந்த
 பேர்து யகர, வகர உடம்படுமெய்கள் வந்தன.

எகர வினா முன்னும் சுட்டின் முன்னும்
நாற்கணமும் புணர்தல்

* (அ) எ + உயிர்	= எ + வ் + உயிர்	= எவ்வுயிர்
அ + அரசன்	= அ + வ் + அரசன்	= அவ்வரசன்
இ + ஊர்	= இ + வ் + ஊர்	= இவ்வூர்
உ + ஆடு	= உ + வ் + ஆடு	= உவ்வாடு

எகர வினா, மூன்று சுட்டின் முன்னும் உயிர் வர இடையில் வ் மிகுந்து வந்தது.

(ஆ) எ + யாழ்	= எ + வ் + யாழ்	= எவ்யாழ்
அ + யானை	= அ + வ் + யானை	= அவ்யானை
இ + யானை	= இ + வ் + யானை	= இவ்யானை
உ + யானை	= உ + வ் + யானை	= உவ்யானை

எகர வினா, முன்னும் சுட்டின் முன்னும் யகரம் வர இடையில் வகரமெய் மிகுந்துள்ளது.

(இ) எ + நாடு	= எ + ந் + நாடு	= எந்நாடு
அ + கண்ணன்	= அ + க் + கண்ணன்	= அக்கண்ணன்
இ + மாடு	= இ + ம் + மாடு	= இம்மாடு
உ + வீடு	= உ + வ் + வீடு	= உவ்வீடு

எகர வினா முன்னும், மூன்று சுட்டின் முன்னும் வல் லின மெல்லின இடையினமாகிய பிறமெய்கள் வந்தபோது அந்த அந்த மெய்கள் தோன்றின.

* இ, ஈ, ஐ: வழி யவ்வம் ஏனை
உயிர் வழி வ்வம் ஏமுன் இவ்விருமையும்
உயிர் வரின் உடம்படு மெய்யென்றாகும்.

* எகர வினாச் சுட்டின் முன்னர்
உயிரும் யகரமும் எய்தின் வ்வம்
பிறவரின் அவையும்.....

சில குற்றியலுகரத்தின் முன்
உயிர் புணர்தல்

கன்று + ஈனும்	= கன்றீனும்
ஒடு + உடைந்தது	= ஒடுடைந்தது
வரகு + உமி	= வரகுமி
மார்பு + உரம்	= மார்புரம்
அஃது + ஓடும்	= அஃதோடும்

இங்கு, குற்றியலுகரத்தின்முன் உயிர் வந்தபோது அக் குற்றியலுகரம் மெய்யைவிட்டுச் செல்ல, நிலைமொழி ஈற்று மெய்யின்மேல் வருமொழி உயிர் ஏறிநின்றது.

உயிர்முன் வல்வினமெய் புணர்தல்

பாட + கண்டேன்	= பாடக்கண்டேன்
ஆடி + பிறப்பு	= ஆடிப்பிறப்பு
ஓடி + சென்றாள்	= ஓடிச்சென்றாள்
யானை + தந்தம்	= யானைத்தந்தம்

இங்கு உயிரை ஈராகவுடைய நிலைமொழி ஈற்றின்முன், வல்லெழுத்துக்களாகிய ஈ, ச, த, பக்கள் மிக்கன.

¹சில மெய்ய்முன் உயிர் புணர்தல்

கண் + இழந்தான்	= கண்ணிழந்தான்
மெய் + உரை	= மெய்யுரை
நல் + அரசு	= நல்லரசு
பெரீன் + அழகு	= பென்னழகு

இங்குக் காணும் நிலைமொழிகள் தனிக்குற்றெழுத்தைச் சேர்ந்தவை. தனிக்குற்றெழுத்தைச் சேர்ந்த மெய்யீற்றின் முன், உயிர்எழுத்துக்கள் வந்தால் நிலைமொழி ஈற்றுமெய் இரட்டிக்கும் என்றபடி புணர்ந்துள்ளன.

² அரசன் + அறம்	= அரசனறம்.
போர் + இயல்பு	= போரியல்பு

¹ தனிக்குறில் முன்ஒற்றை உயிர்வரின் இரட்டும். — ந. து.

² உடன்மேலுயிர் வந்தொன்று வதியல்பே. — ந. து.

பழம் + உதிர்சோலை = பழமுதிர்சோலை
 அணில் + ஓடியது = அணிலோடியது
 வேல் + ஏறிந்தான் = வேலெறிந்தான்

இங்குக் காணும் நிலைமொழிகள், தனிக் குற்றெழுத்
 தைச் சாராதவை. நிலைமொழி ஈற்று மெய்பின் மேல் வரு
 மொழி முதலிலுள்ள உயிர் ஏறி இணைந்துள்ளது.

சில மெய்முன் வல்லினமெய் புணர்தல்

(மிகுதல்)

நாய் + கால் = நாய் + க் + கால் = நாய்க்கால்
 தேர் + தட்டு = தேர் + த் + தட்டு = தேர்த்தட்டு
 தாழ் + கோல் = தாழ் + க் + கோல் = தாழ்க்கோல்
 வேய் + குழல் = வேய் + ய் + குழல் = வேய்ய்குழல்
 ஆர் + கோடு = ஆர் + ங் + கோடு = ஆர்ங்கோடு

இங்கு நிலைமொழிகள் ய், ர், ற் என்னும் மூன்று மெய்
 களை ஈருகவுடையன. இவற்றின் முன், வல்லின மெய்களை
 முதலாகவுடைய வருமொழி சேர்ந்த போது அவ் வெழுத்
 துக்கள் மிகுந்தும், அவ்வெழுத்துக்கு இனமாகிய மெல்லெழுத்து
 உறழ்ந்தும் வந்திருக்கின்றன.

ண, ன முன் வல்லினம் புணர்தல்

மண் + கலம் = மட்கலம்
 பொன் + காசு = பொற்காசு

ண, ன என்னும் எழுத்துக்களை ஈற்றிலே உடைய
 சொற்கள் வல்லினத்தோடு சேர்ந்தபோது னாகரம் டகர
 மாகவும், னகரம் றகரமாகவும் மாறின.

ல, ள முன் வல்லினம் புணர்தல்

பால் + சோறு = பாற்சோறு
 அருள் + சிறப்பு = அருட்சிறப்பு

இங்கு லகரம் றகரமாகவும், னகரம் டகரமாகவுந்திரிந்தன.

பயிற்சி

பிரித்து விடுக.

விண்ணகம்	போர்ப்பறை	அக்குதிரை
வாட்கண்	வரகுமி	பூவரும்பு

பின்வருவனவற்றைப் புணர்த்தி அவை புணர்ந்த வகையையுங்கூறுக.

நல் + அரசு	வாள் + படை	நீ + எறிந்தாய்
ஆடி + பிறப்பு	மா + இலை	ஓடு + உடைந்தது

35. இணைச் சொற்றொடர்

சொல்லும் விடயம் கேட்போரது மனத்தில் நன்கு பதியும் பொருட்டு இணைமொழிகள் ஆளப்படுகின்றன.

அங்கும் இங்கும்	- பல பக்கமும்
அந்தி சந்தி	- காலை மாலை
அல்லும் பகலும்	- இரவும் பகலும்
அருமை பெருமை	- மிகச் சிறப்பு
அடி முடி	- (வரலாறு) கீழ் மேல்
ஆகீ அந்தம்	- தொடக்கம் முடிபு
ஆடல்பாடல்	- கூத்தும் பாட்டும
ஆய்ந்தோய்ந்து	- நன்றாக யோசித்து
ஆற அமர	- அமைதியாய் ஆறுதலாய்
இன்ப துன்பம்	- சுக துக்கம்
இன்றூர் இனியார்	- பகைவர் நண்பர்
உற்றூர் உறவினர்	- இனசனர்
ஊண் உடை	- உணவும் உடுப்பும்
ஊண் உறக்கம்	- உணவும் நித்திரையும்
ஏழை எளியவர்	- வறியவர் சிறியவர்

ஒட்டி உலர்ந்து	- மெலிந்து வரண்டு
ஒளிப்பு மறைப்பு	- இரகசியம்
கங்கு கரை	- அளவு எல்லை
கண்ணுங் கருத்தும்	- மிகுந்த கவனம்
கள்ளங் கபடு	- வஞ்சகம்
கண்ணீரும் கம்பலையும்	- (அழுது) கண்ணீருகுத்தல்
காரசாரம்	- உறைப்பு
குறை குற்றம்	- பிழைகள்
கோணி நாணி	- வெட்கி
சண்டை சச்சரவு	- அடிபிடி
சாக்குப் போக்கு	- வீண் சாட்டு
சீறிச் சினந்து	- மிகக் கோபித்து
தங்கு தடை	- தாமதம்
நரை திரை	- மூப்பு
நன்மை தீமை	- நல்லதுங் கெட்டதும்
நாடு நகர்	- தேசம்
பேரும் புகழும்	- கீர்த்தி
முற்ற முடிய	- முழுவதும்
முலை முடுக்கு	- எங்கும்
வற்றி வரண்டு	- உலர்ந்து
வாழ்வு தாழ்வு	- ஆக்கமும் கேடும்

பயிற்சி

1. முலை முடுக்கு, அல்லும் பகலும், ஒட்டி உலர்ந்து என்றும் இணை மொழிகள் ஒவ்வொன்றையும் வாக்கியத்தில் அமைக்குக.
2. ஆய்ந்து ஓய்ந்து, சீறிச் சினந்து, நரை திரை என்பவற்றின் பொருளை விளக்குக.
3. கீறிட்ட இடங்களுக்குப் பொருத்தமாக இணைமொழிகள் அமைக்குக.

(அ) இல்லாத உள்ளத்தினள்.

(ஆ) மோகனின் படிப்பில் இருந்தான்.

(இ) நான் இழந்து காலடைந்தான்.

36. தொகைப் பெயர்ச் சொற்றொடர்

தமிழ் மொழியில் இத்தனை என அறியப்பட்ட பொருளை, அவற்றின் தொகை விளங்கும் வண்ணம் சொல்லும் வழக்கம் (மரபு) இருக்கிறது. அவற்றுட் சிலவற்றைக் காண்போம்.

கைப்பு, இனிப்பு, உறைப்பு, துவர்ப்பு, புளிப்பு, காழ்ப்பு	} - அறுசுவை
உயர்திணை, அஃறிணை	- இரு திணை
கல்வி, செல்வம்	- இருவகைப் பொருள்
சந்திரன், சூரியன்	- இருகடர்
தாய், தந்தை	- இருமுது குரவர்
மெய், வாய், கண், மூக்கு, செவி	- ஐம்பொறி
ஊறு, சுவை, ஒளி, நாற்றம், ஓசை	- ஐம்புலன்
நிலம், நீர், தீ, காற்று, ஆகாயம்	- ஐம்பூதம்
தேரற்கருவி, துளைக்கருவி, நரம்பு கஞ்சக்கருவி	} - நால்வகை இசைக்கருவி }
யானை, குதிரை, தேர், கரலாள்	- நான்படை
அச்சம், மடம், நாணம், பயிர்ப்பு	- நான்குணம்
அப்பர், சுந்தரர், சம்பந்தர், மாணிக்கவாசகர்	} - நால்வர்
குறிஞ்சி, முல்லை, மருதம் நெய்தல்	- நானிலம்
திணை, துவரை, நெல், பயறு, எள்ளு, உழுந்து, கடலை, கொள்ளு, சாமை	} - நவதானியம்
உண்பன, தின்பன, நக்குவன, பருகுவன	} - நால்வகை உணவு
மா, பலா, வாழைப்பழம்	- முக்கனி
படைத்தல், காத்தல், அழித்தல்	- முத்தொழில்
இராசதம், தாமதம், சாத்துவிதம்	- முக்குணம்
முதல், இடை, கடைச் சங்கம்	- முச்சங்கம்
இயல், இசை, நாடகம்	- முத்தமிழ்
தன்மை, முன்னிலை, படர்க்கை	- மூவிடம்

காலை, மாலை	- இருபோது
இம்மை, மறுமை	- இருமை
இறப்பு, நிகழ்வு, எதிர்வு	- முக்காலம்
கோட்டுப்பூ, கொடிப்பூ, நீர்ப்பூ, நிலப்பூ	- நால்வகைப்பூ
உயிர்க்கணம், வன்கணம், மென்கணம், இடைக்கணம்	} - நாற்கணம்
அறம், பொருள், இன்பம், வீடு	- நாற்பயன்
குரல், துத்தம், கைக்கிளை, உழை, இளி, விளரி, தாரம்	} - ஏழிசை
நகை, அழகை, இளிவரல், மருட்கை, அச்சம், பெருமிதம், வெகுளி, உவகை, சாந்தம்	} - நவரசம்

பயிற்சி

மேல்வரும் பகுதியில் உள்ள தொகைப் பெயர்களையும் அவைகளாற் குறிக்கப்படும் பெயர்களையுந் தருக.

1. மூவேந்தரும் முத்தமிழை வளர்த்தனர்.
2. மூவருள் முதல்வன் வந்தான்.
3. 'நாற்குணமும் நாற்படையா ஐம்புலனும் — நல்லமைச்சா ஆர்க்குஞ் சிலம்பே அணிமுரசா — வேற்படையும் வாளுமே கண்ணு வதன மதிக்குடைக் கீழ் ஆளுமே பெண்மை அரசு'.

மேல்வருவன எந்தெந்தத் தொகைப்பெயர்களைச் சேர்ந்தன?

முல்லை நிலம், துளைக்கருவி, பார்க்கை இடம், ஆகாயம்.

37. பல சொற்களுக்கு ஒருசொற் பிரயோகம்.

பல சொற்களைச் சொல்லி ஒரு விடயத்தைத் தெரிய வைக்கும் இடங்களில், அச் சொற்களை உபயோகியாமல் ஒரு சொல்லால் விளங்கவைக்கும் சிக்கன முறை தமிழ் வழக்கில் இருக்கிறது.

காட்டு:

அரசர் அல்லது பெருஞ் செல்வர் மனைகளில், மகளிர் இருப்பதற்கென்றே அமைந்த தனி இடத்தை அந்தப்புரம் என ஒரு சொல்லால் வழங்குகிறார்கள்.

அரசர் அல்லது பெருஞ் செல்வர் மனைகளில் மகளிர் இருப்பதற்கென்றே அமைந்த தனி இடம்	} - அந்தப்புரம்
ஆணுமன்று; பெண்ணுமன்று	- அலி
முனிவர்கள் வசிக்கும் இடம்	- ஆச்சிரமம்
கடவுள் உண்டு என்னும் கொள்கையுடையவன்	} - ஆத்திகள்
வேற்று அரசர்களுக்குக் கொடுக்கப்படும் காணிக்கை அல்லது திறை	} - கப்பம்
நம்பமுடியாத கதை	- கட்டுக்கதை
ஓரேபாடசாலையில் ஒன்றாகப் படித்தவன்	- சகபாடி
தெருக்கள் சந்திக்குமிடம்	- சந்தி, சதுக்கம்
பிறர் அறியாவண்ணம்கோட்டை முதலியவற்றில் அமைக்கப்படும் கள்ள வழி	} - சுருங்கை
தானே தன்னைப்பற்றிக் கூறும் வரலாறு	- சுயசரிதை
ஒன்றுக்கு மேற் கருத்துப் பயக்கும்படி அமைந்தது	} - சிலேடை

முனிவர் வசிப்பதற்கு இலை தழை கொண்டு வேய்ந்த குடிசை	} - பன்னசாலை
ஐம்பதாண்டு நிறைவிலே நிகழும் கொண்டாட்டம்	} - பொன்விழா தங்கவிழா
தனக்கென ஒன்றும்வைத்திராது கொடுக் கும் தன்மை வாய்ந்தவன்	} - வள்ளல்
புருடனை இழந்த பெண்	- விதவை
இருபத்தைந்து ஆண்டு நிறைவிலே நிகழும் கொண்டாட்டம்	} - வெள்ளிவிழா
அறுபதாண்டு நிறைவில் நிகழும் கொண்டாட்டம்	} - வைரவிழா

பயிற்சி

1. மேல்வருஞ் சொற்களை விளக்கி எழுதுக.
வள்ளல், சுயசரிதை, பன்னசாலை, தங்கவிழா?
2. பின்வருவனவற்றை ஒரு சொல்லாற் குறிப்பிடுக.
அ. ஒரே பாடசாலையில் ஒன்றாகப் படித்தவர்.
ஆ. பிறரறியாமல் அமைக்கப்படும் இரகசிய வழி.
இ. நம்பமுடியாத கதை.
ஈ. தெருக்கள் சந்திக்குமிடம்.
உ. கடவுள் உண்டு எனுங் கொள்கை உடையவன்.

38. உவமானம், உவமேயம், உருவகம்.

‘தேன் போன்ற மொழி பேசுவாள் அந்நங்கை’ இவ் வாக்கியத்தில் பேச எடுத்துக்கொண்ட பொருள் யாது? அதற்கு ஒப்பான பொருள் யாது? இரண்டையும் ஒன்றற் கொண்டு சமமானதாகக் காட்டும் சொல் யாது? ஆகவே, உவமை அணியில் வரும் உவமானம், உவமேயம், பொதுத் தன்மை, உவமை உருபிடைச்சொல் ஆகிய நான்கும். இவ் வாக்கியத்தில் அமைந்திருப்பதைக் காண்கிறோம். இவ்வாறு வரக்கூடிய சில உதாரணங்கள் கூறுக.

நான் எடுத்துக் காட்டிய வாக்கியத்தில், மொழிக்கும், தேனுக்கும் உள்ள பொதுத்தன்மை ‘இனிமை’ யென்னும் பண்பு. ஆகையினாலே இதன்கண் பண்புவமை அமைந் துள்ளது.

‘மேகம் அன்ன கூந்தலாள்’ என்னும் போது இதிற் கருமையாகிய நிறப்பண்பு அமைந்திருக்கின்றதைக் காண் கிறோம். ஆகவே, இதன்கண் வரும் உவமை வண்ண உவமை எனப்படும்.

‘உமாதேவி எட்டாம் நாட் சந்திரனை ஒத்த நுதலி னாள்’ என்னும் வாக்கியத்தை நோக்குக. இதில் வரும் உவமை யாதுபற்றி வந்தது? வடிவம் பற்றி வந்தது ஆகவே இது வடிவு பற்றி வந்த உவமையாகும்.

‘சூரியன் உலகிருளை ஒட்டுவது போல
இறைவன் அடியவர் உள்ளத்திருளை ஒட்டுகிறான்’

இங்கு இருளைத் துரத்துதலாகிய தொழில்பற்றி வந்த உவமை ஈரிடத்திலும் (சூரியன், இறைவன்) அமைந்திருத்தலைக் காண்கிறோம்.

பின்வரும் வாக்கியங்களைக் கருத்தூன்றிப் படிக்க.

1. அவள் மொழி தேன்.
2. அவள் கூந்தல் கார்.
3. அவள் நுதல் பிறை.
4. இறைவன் சூரியன்.

இந்நான்கு வாக்கியங்களும், முன் படித்த வாக்கியங்களிலிருந்து அணியில் எங்ஙனம் வித்தியாசமுடையன? இவ்வாக்கியங்களில் உவமை உருபிடை சொல்லும் பொதுத் தன்மையும் காணப்படவில்லை. உவமானம், உவமேயம் என்ற வித்தியாசமின்றி இரண்டையும் ஒரு பொருளாகவே கூறுதல் உருவகம் எனப்படும் அணியாகும். தமிழ் மொழிக்கு அழகு செய்யும் அணிகளுள் இஃதும் ஒன்று. இந்த அணியில் உவமைக்கும், பொருளுக்கும் வேறுபாடு இல்லையென்பது கருதப்பட வேண்டியது.

1. காந்தி அடிகளே அரிச்சந்திரன்.
காந்திஅடிகள் அரிச்சந்திரனைப் போன்றவர்.
2. கன்னன் கொடையிற் கார் நிகர்த்தவன்.
கன்னன் கார்.
3. பாதமலர்.
மலர்போலும் பாதம்.
4. கைத்தளிர்.
தளிர் அன்ன கை.

இங்குக் காட்டிய சோட்டு வாக்கியங்களிற் காணும் உவமை, உருவக அணிகளைக் காட்டுக.

பயிற்சி

கீழ்வரும் பகுதியிற் காணும் அணிகளை விளக்குக.

1. 'கனமும் தருக்கள் குலமும் தரித்த கரம்'.
2. முல்லைபோல் முறுவல்.
3. தயரதன் கன்றினுக் கிரங்கும் ஆவென நின்றான்.
4. தானே திறக்கு நின்கைத்தலமாகிய தாமரையே.
5. முகத்தாமரைக்கு வண்டாகிறது கண்.
6. 'நாற்குணமும் நாற்படையா ஐம்புலனும் நல்லமைச்சா ஆர்க்குஞ் சிலம்பே அணிமுரசா—வேற்படையும் வாளுமே கண்ணு வதன மதிக் குடைக்கீழ் ஆளுமே பெண்மை அரசு'

-
- 1, கனம்—மேகம், தரு—மரம்.

39. உவமைச் சொற்றொடர்

உவமைச் சொற்களும், சொற்றொடர்களும் பொருளை விளக்குவதேயன்றி, உரை நடையிலும், செய்யுள்களிலும் மொழிக்கு அணி செய்யவும் உதவுவன.

நம்நாட்டு மக்களின் பேச்சில் அடிக்கடி வழங்கி வரும் சில உவமைச் சொற்றொடர்களின் விளக்கம்:

ஒருதாய் வயிற்றுப் பிள்ளைபோல

இந்நாட்டு மக்கள் அனைவரும் 'ஒரு தாய் வயிற்றுப் பிள்ளைகள்போல' ஒற்றுமையாக வாழ்வது நன்று.

கண்ணை இமை காப்பதுபோல

நான் தன் குடிகளைக் 'கண்ணை இமை காப்பதுபோற்' காத்து வந்தான்.

கல்லின்மே லிட்ட கலம்போல

புல்லோர்க்கு நல்லோர் கூறிய புத்திமதி 'கல்லின்மே லிட்ட கலம்போ லர்யிற்று'.

கன்றைப் பிரிந்த கறவைபோல

இராமனைப் பிரிந்த அவன் தந்தை தசரதன், 'கன்றைப் பிரிந்த கறவைபோல்' துயரத்தால் வருந்தினான்.

காட்டுத் தீப் போல

காந்திமகான் இறந்த செய்தி 'காட்டுத் தீபோல' உலகெங்கும் பரவியது.

சித்திரப் பாவை போல

தமயந்தி சுயம்வர மண்டபத்தில் 'சித்திரப் பாவை போல' நின்றாள்.

துறவிகள் உள்ளம்போல

மனோன்மணியின் உள்ளம், 'துறவிகள் உள்ளம்போல' மாசின்றி இருந்தது.

பளிங்குபோல

காந்தி அடிகள் 'பளிங்கு போலக்' களங்க மில்லா மனத்தினர்.

பாலுந் தேனும்போல

அவ்வீட்டுத் தலைவனுந் தலைவியும் 'பாலுந் தேனும் போல' ஒருமனப்பட்டு வாழ்ந்தனர்.

ஆலையில் அகப்பட்ட கரும்புபோல

அந்தணரிடத்தில் அடிமைப்பட்ட சந்திரமதி 'ஆலையில் அகப்பட்ட கரும்புபோல' அல்லலுற்றாள்.

சில உவமைச் சொற்றொடர்கள்

1. அனலிடைப்பட்ட மெழுகு போல
2. அத்தி பூத்தாற் போல
3. இடியேறு கேட்ட நாகம்போல
4. ஊமை கண்ட கனவுபோல
5. ஒளியைக் கண்ட இருள்போல
6. கொளுகொம்பற்ற கொடிபோல
7. சூரியனைக் கண்ட பனிபோல
8. பசுமரத் தாணிபோல
9. மணி இழந்த நாகம்போல
10. யானைமுன் பூனைபோல
11. வலையிற் சிக்கிய மான்போல
12. வளர்மதி பேரல

உவமை அழகைக் காட்டுஞ் சில செய்யுள்களை நோக்குக

1. அகழ் வாரைத் தாங்கும் நிலம்போலத் தம்மை இகழ்வாரைப் பொறுத்தல் தலை.
2. உடுக்கை யிழந்தவன் கைபோல வாங்கே இடுக்கண் களைவதரம் நட்பு.
3. இனிய உளவாக இன்னாத கூறல் கவியிருப்பக் காய் கவர்ந்தற்று.

4. பயன் மரமுள்ளூர்ப் பழுத்தற்றும் செல்வம்
நயனுடையான் கட் படிண்.
5. ஊருணி நீர்நிறைந் தற்றே உலகவாம்
பேரறி வாளன் திரு.
6. ஆறிடு மேடு மடுவும் போலாந் செல்வம்
மாறிடும் ஏறிடும் மானிலத்தீர்—சோறிடும்.
தண்ணீரும் வாரும் தருமமே சார்பாக
உண்ணீர்மை வீறும் உயர்ந்து.
7. மன்னர் விழித்தாமரை பூத்த மண்டபத்தே
பொன்னின் மடப்பாவை போய்ப்புக்காள் - மின்னிறத்துச்
செய்யதாள் வெள்ளைச் சிறையன்மம் செங்கமலப்
பொய்கைவாய்ப் போவதே போன்று.
8. செங்கோலறத்தின் முறையே செலுத்து
திறலோன் எவர்க்கு முரவோன்
வெங்கோப யானை விறல் மன்னனம்மை
விடுவிக்க வெண்ணி வருநாள்
பங்கேருகத்து மலர்போல் விளக்கு வதனு
மிகுந்த பரிவால்
எங்கே யென்றாசை மகன் என்றுரைக்கில்
எதிரேது சொல்வன் மகனே.

பயிற்சி

கீழ்வரும் உவமைச் சொற்றொடர்களை விளக்க வாக்கியங்கள்
அமைக்க,

1. கீரியும் பாம்பும் போல
2. சூரியனைக் கண்ட பனிபோல
3. ஆறிடும் மேடும் மடுவும் போல

பின்வரும் சந்தர்ப்பங்களிற் சொல்லக்கூடிய உவமைச் சொற்
தொடர்கள் எவை.

1. விடையம் நன்றாக விழங்குகிறது.
2. உடம்பு நிலையற்றது.

40. முதுமொழிகள்

மக்கள் ஒருவரோடு ஒருவர் பேசும்போது தாம் எடுத்துக் கொண்ட ஒரு விடயத்தை விளக்கப் பழமொழிகளை உபயோகிப்பது வழக்கம்.

வழக்கமாகத் தன் வீட்டிற்கு வரும் சிநேகிதனான அசோகன், பல நாளாக ஆங்கு வரவில்லை. ஒரு நாள் திடீரெனக் காணப்படுகின்றான்.

சிநேகிதனைக் கண்ட சுத்தானந்தன்,

“ஏது? உன்னைக் காண்பது கார்த்திகைப் பிறையைக் கண்டது போலல்லவா இருக்கிறது?” என்கிறான் ஏன்?

கார்த்திகை மாதத்தில் வானம் மப்பும், மந்தாரமுமாய்த் தெளிவின்றி இருக்கும். அக் காலத்தில் பிறைச் சந்திரனைக் காண்பது மிக அருமை. தன் சிநேகிதனைக் காணும் அருமையை விளக்க, சுத்தானந்தன் மேற்கூறப்பட்ட பழமொழியை உபயோகித்தது எத்துணைப் பொருத்தமானது!

எடுத்துக்கொண்ட விடயத்தை, பிறிது ஒன்றிலே சார்த்தி விளக்குதலால் இதற்குப் பிறிது மொழிதல் என்று பெயர் வழங்கும். படித்தவர், பாமரர் என்னும் வித்தியாசமின்றி, மக்கள் தமது எண்ணத்தைத் தெளிவாக்க உயர்ந்தோராகிய நமது முன்னோர்கள் கூறிய பழமொழிகளை மிக அழகாக வழங்கி வருகின்றனர்.

நாம் அறிவதற்கான சில பழமொழிகள்

அகத்தின் அழகு முகத்திற்றெரியும்.

முகம் ஒரு கண்ணாடி.

அளவுக்கு மிஞ்சினால் அமுதமும் நஞ்சு.

அளவை மீறக்கூடாது.

அமுதபிள்ளை பால் குடிக்கும்.

முயற்சி செய்.

ஆழமறியாது காலை விடாதே.

ஆராய்ந்து செய்.

இரக்கப் போனாலும் சிறக்கப் போ.

வறுமையிற் செம்மை.

உணர்ச்சி சொத்து மண்ணாய்ப் போகும்.

உலோபம் கூடாது.

எட்டி பழுத்தென்ன ஈயாதார் வாழ்ந்தென்ன?

ஈதல் அவசியம்.

கரும்பு தின்னக் கைக்கூலியா?

நல்லதை விரும்பு.

கடுகு சின்னன் கர்ரம் பெரிது.

சிறியதிலும் சிறப்புண்டு.

கெடுவான் கேடு நினைப்பான்.

அழிவு அழிவைத் தேடும்.

சுக துக்கம் சுழல் சக்கரம்.

இன்பமும், துன்பமும் இணைபிரியா.

தான் பிடித்த முயலுக்கு மூன்றே கால்.

பிழையான பிடிவாதம்.

தொட்டிலிற் பழக்கம் சுடுகாடு மட்டும்.

பழக்கத்தின் வலிமை.

நிறைகுடம் தளம்பாது.

அறிவின் அடக்கம்.

பழகப்பழகப் பாலும் புளிக்கும்.

பழக்கத்தின் புளிப்பு.

புத்திமான் பலவான்.

புத்தியே பலம்.

புலிக்குப் பிறந்தது பூனையாகுமா?

தன்மதிப்பு.

புலி பசித்தாலும் புல் தின்னாது.

தன்மான உணர்ச்சி.

பெற்ற மனம் பித்து பிள்ளை மனம் கல்லு.
தாயன்பு மிக்கது.

மருந்தேயாயினும் விருந்தோ டுண்.
விருந்தோம்பலின் சிறப்பு.

மன்னன் எவ்வழி குடிகளும் அவ்வழி.
பின்பற்றுவது மக்கள் இயல்பு.

மின்னுவதெல்லாம் பொன்னன்று.
உண்மையை அறி.

வல்லவனுக்குப் புல்லும் ஆயுதம்.
திறமையில் நம்பிக்கை.

வெளுத்ததெல்லாம் பாலன்று.
உண்மையை அறி.

வெள்ளம் வருமுன் அணைபோட வேண்டும்.
முன்னேற்பாடு நன்று.

பயிற்சி

மேல்வருந் தருணங்களில் எப்பழமொழிகளை உபயோகிப்பீர்?

1. சிறியதிலும் சிறப்புண்டு.
2. சுத்தத்தின் அவசியம்.
3. உண்மையை அறி.
4. விருந்தோம்பல் சிறந்தது.
5. நல்லதை விரும்பு.

கீறிட்ட இடங்களிற் பொருத்தமான சொற்களை வைத்துப் பழ மொழிகளை நிறைவாக்குக.

1. உளவில்லாமற்
2. கைக்கூடியா?
3. சுக துக்கம்
4. புல்லுமாயுதம்
5. பிள்ளை மனங் கல்லு.

41. மரபுச் சொற்றொடர்

பழைய காலந்தொட்டு நம் முன்னோர் சொற்களையும், சொற்றொடர்களையும் என்ன கருத்தில் வழங்கினார்களோ, அவ் வழக்கத்தை மரபு என்பர்.

‘சந்திக்கியூத்தல்’ என்பது ஒரு சொற்றொடர். இதற்குச் சொல்லுக்குச் சொல் பொருள் கூறுவோமாயின் “தேருக்கள் கூடும் இடத்திற்கு இயூத்துச் செல்லல்” என்றே சொல்வோம். ஆனால், நமது முன்னோர் இந்தக் கருத்தில் இதனை வழங்கவில்லை.

‘ஒருவரது குற்றத்தைப் பற்றிய வெளிப்படுத்தி அவரை அவமானப் படுத்துதல்’ என்னும் கருத்திலேயே அவர்கள் இதனை வழங்கினர். ஆகவே, இஃது ஒரு மரபுச் சொற்றொடர். இவ்வாறு அழகும், பொருட் செறிவும் உள்ள பல மரபுச் சொற்றொடர்கள் குறித்த ஒரு கருத்தில் தலைமுறை தலைமுறையாக வழங்கி வருகின்றன. இவை வழங்கி வருமாற்றை உங்கள் பாடப்புத்தகங்களிலும் காண்க.

வாக்கியத்தில் சில மரபுச் சொற்கள்

1. நான் தன் மக்களைக் கண்டு உச்சி குளிர்ந்தான்,
2. பகையரசர் ஒருவரோடு ஒருவர் கைகலந்தனர்.
3. துர்மதியாளனான துரியோதனனது தலைவிக்கத்தினால் கொடிய யுத்தம் முண்டது.
4. தான் மடியினும் போர்க்கஞ்சிப் புறங்கொடுத்தல் தகாதெனச் சீவகன் கருதினான்.
5. சந்தர முனிவர் சீவகவழுதிக்குத் தோள்கொடுத்து உதவினார்.

நாம் அறிதற்கான சில மரபுச் சொற்றொடர்கள்

அச்சாணி	- இன்றியமையாதது
அடுக்குப்பண்ணல்	- ஆயத்தஞ் செய்தல்
அறிகுறி	- அடையாளம்
ஆகாயக் கோட்டை	- பொய்க் கற்பனை

இல்வு காத்த கிளி	- எதிர்பார்த்து ஏமாறுதல்
ஒட்டைக்கை	- மிகுந்த செலவு
கங்கணங்கட்டல்	- ஒரு காரியத்தை முடிக்க முனைதல்
கண்கூடு	- வெளிப்படை
கரையேறுதல்	- ஈடேறுதல்
கை கொடுத்தல்	- உதவி செய்தல்
கோடரிக்காம்பு	- தன் குலத்தைத் தானே கெடுப்பவன்
சந்தியில் நின்றல்	- ஆதரிப்பாரின்றி இருத்தல்
சாவுமணியடித்தல்	- முடிவு கட்டுதல்
தலையெழுத்து	- விதி
தலை கவிழ்தல்	- வெட்கமடைதல்
தோள் கொடுத்தல்	- ஆபத்தில் உதவுதல்
நட்டாற்றில் விடுதல்	- ஆபத்து வேளையிற் கைவிடுதல்
நடைப்பிணம்	- பயனற்றவன்
நெருப்பெடுத்தல்	- கோபித்துப் பேசுதல்
பல்லைக்காட்டுதல்	- வேண்டிக் கொள்ளல்
புறந்தருதல்	- காப்பாற்றுதல்
புறங்காட்டுதல்	- தோற்றோடல்
முகத்திற் கரிபூசுதல்	- அவமானம் வருவித்தல்
முயற்கொம்பு	- இல்லாத பொருள்
விழலுக்கிறைத்தல்	- வீண்பாடுபடுதல்

பயிற்சி:

பின்வரும் வாக்கியங்களில் தடித்த எழுத்துச் சொற்களுக்கு ஏற்ற மரபுச் சொற்களை எழுதுக:

1. 'ஈன்று காப்பாற்றுதல் என்றலைக் கடனே' என்றுள்'

2. அவன் செய்தன யாவும் வீண்பாடுபடுதலாய் முடிந்தன.

பின்வரும் சொற்றொடர்கள் சாதாரண வழக்கிலும், மரபிலும் வர வாக்கியங்க ளமைக்குக:

முயற்கொம்பு, தலைகவிழ்தல், கைகொடுத்தல்,

42. வாக்கியம்

எழுவாய். பயனிலை, செயப்படுபொருள்.

‘தமிழன்னை சிலம்பை யணிந்தாள்.’

இவ்வாக்கியத்தின் எழுவாய் எது? பயனிலை எது? எழுவாயாற் செய்யப்படும் செயலுக்குரிய பொருள் யாது?

பின்வரும் வாக்கியங்களில் வரும் எழுவாய் பயனிலை முதலிய உறுப்புக்களை எடுத்துக் காட்டுக.

1. தந்தையார் பேரயினார்.
2. அறஞ் செய விரும்பு.
3. நறுமலர்கள் வாடி உதிர்ந்துவிட்டன.
4. பகலவன் ஒளியைக் காலுகிரான்.
5. தமிழ்மன்னர் அருந்தமிழை அன்போடு வளர்த்தனர்.
6. சதங்கை கட்டினார்.
7. உணவு தாருங்கள்.
8. மலைநாடு சுற்றினேன்.

எழுவாயும், பயனிலையும் ஒரு வாக்கியத்தின் முக்கிய உறுப்புக்களாகும். சில வேளைகளில் எழுவாய் வெளிப்படையாயும், வெளிப்படாமலும் வரும்.

நீங்கள் படித்த வாக்கியங்களில் எழுவாய் வெளிப்படையாகநிற்கும் வாக்கியங்களையும், மறைந்துநிற்கும் வாக்கியங்களையும், காட்டுக. ஆங்குத் தோன்றாதுநிற்கும் எழுவாய்கள் எவை?

மேல்வரும் வாக்கியங்களை ஊன்றி நோக்குக.

1. வேள் வந்தான்.	4. பசுக்கள் வந்தன.
2. நாம் கற்றோம்.	5. அஃது ஓடியது.
3. பசு வந்தது.	6. அவை ஓடின.

இவ்வாக்கியங்கள் திணை, பால், எண் முதலியவற்றால் ஒன்றுக்கொன்று பொருத்தமாக அமைந்துள்ளன. இவ்வாறு அமையாவிடின் வழுவாம்.

மரம், பாம்பு முதலிய பால்காட்டும் விசுதி பெறாத அஃறிணைப் பெயர்ச் சொற்கள் ஒருமை வினையோடும், பன்மை வினையோடும் முடியும். அவை பால் பகா அஃறிணைப் படர்க்கைப் பெயர்கள் என வழங்கப்படும்.

காட்டு:- மரம் வளரும்.

பாம்பு படங் குறைந்தடங்கும்.

அடை மொழிகள்

‘நீ நல்லன செய்யாவிடினும் தீயன செய்யாதே’ இவ்வாக்கியத்திலே “செய்யாதே” என்னும் வினை முற்றுடன் சென்று சேருஞ் சொல்லெது? ‘செய்யாவிடினும்’.

‘மழை பெய்யாவிடினும் நாளைக்கு விதைப்புத் தவறாது. இதில் ‘தவறாது, என்னும் வினைமுற்றுச் சொல்லுடன் சென்று சேருஞ் சொல் யாது? ‘பெய்யாவிடினும்.’

‘சாந்துணையும் தீயனவே செய்திடினும் — தாமவரை ஆந்தனையும் காப்பாரறிவுடையோர்’ இங்கு வினைமுற்றுடன் சென்று சேருஞ் சொற்களெவை?

‘நின்றும், இருந்தும், கிடந்தும், நடந்தும் ஈசனைநினை’ இதில் பயனிலையோடு சென்று சேருஞ் சொற்களெவை? இவை எத்தகைய சொற்கள்?

தடாகத்துள் வளர்ந்து தண்டு நீண்ட தாமரைப் பூவின் இனிமையான தேனை உண்ட வண்டுகள் இனிதாக மிழற்றின. இவ்வாக்கியத்திலுள்ள பெயர்ச்சொற்களோடு சேருஞ் சொற்களெவை? வினைமுற்றுடன் சேருஞ் சொல் யாது?

கழுத்தில் ஆரமுடைய கிளி, தன்னை வளர்த்த மங்கையைப் பார்த்துக் கூசி வாயடங்கிற்று. இதில் வரும் பெயர்ச் சொற்களுடனும், வினைமுற்றுடனுஞ் சென்று சேரும் மொழிகளைக் காட்டுக. இவ்வாறு எழுவாய் பயனிலை செய்ப்படுபொருள்களைச் சென்று அடையும் மொழிகள் அடை மொழிகள் எனப்படும்.

நாம் பேசும்போதும், எழுதும் போதும் அழகுக்காகவும், எமது உணர்ச்சியை வெளிப்படுத்துவதற்காகவும் அடைமொழிகளை உபயோகிப்பது வழக்கம். விசேடமாகப் பாடல்களில் அடைமொழிகள் வருவதைப் பார்க்கலாம்.

பயிற்சி

பங்கீகரணஞ் செய்குக.

1. நன்றி மறவேல்.
2. செங்கண்ணன் ஓடிவந்தான்.
3. நெஞ்சையள்ளுஞ் சிலப்பதகாரத்தை இளங்கோவடிகளியற்றினார்.
4. காந்தி மகான் உண்மையையும், அகிம்சையையும் தம் ஆயுதங்களாகக் கொண்டார்.
5. வெண்ணெய் திரண்டு வந்தது.
6. கொடிய விடப்பாம்பு இன்னிசை கேட்டது.

வாக்கீய வகை

வாக்கியம் தனிநிலை வாக்கியம் தொடர்நிலை வாக்கியம், கலப்புநிலை வாக்கியம் எனப் பலவகைப்படும். தனி நிலை வாக்கியம் தொடர்நிலை வாக்கியங்களைப்பற்றி முன் வகுப்புக்களிலே படித்திருக்கிறீர்கள்.

பின்வரும் வாக்கியங்களைத் தனிநிலைவாக்கியம், தொடர்நிலைவாக்கியம் எனப் பிரித்தறிக.

1. நாவேந்தன் வந்தான்.
2. தமிழினிமையுள்ளது; இளமையுள்ளது; பழைமையுள்ளது.
3. நளன் புட்கரனோடு சூதாடினான்.
4. இராமன் சிறந்த வீரன்.
5. எல்லாளன் சோழநாட்டிலிருந்து வந்தான்; அவன் இலங்கையை ஆண்டான்; அவன் நீதியுடனானான்.

ஆகவே, தனிநிலை வாக்கியம் ஓர் எழுவாயும் ஒரு பயனிலையுங்கொண்டு முடிவது எனவும், தொடர்நிலை வாக்கியம் ஓர் எழுவாயையும், அதற்கேற்ற பல்வேறு வினைமுற்றுக்களையுங்கொண்டு முடிவது எனவும், பல்வேறு எழுவாய்க்கு ஒரு பயனிலைகொண்டு முடிவது எனவும் அறிக.

பல பயனிலைகளையுடைய வாக்கியங்கள்

காட்டு:- 1.

சேரன் செங்குட்டுவன் சிறந்த அரசன்; கண்ணகிக்கு வீரக்கல் நாட்டினான்; அவன் கோயில்கட்டி விழாவெடுத்து வழிபட்டான்.

இங்குச் செங்குட்டுவன் என்னும் எழுவாய், வெவ்வேறு பயனிலையுடையதாய் மீண்டும் மீண்டும் வந்திருக்கின்றது. இஃது எத்தகைய வாக்கியம் என்பீர்? ஓர் எழுவாயையும், பல பயனிலைகளையுமுடைய வாக்கியங்களை நீண்ட வாக்கியமாக்கலாம். எங்ஙனம்?

சிறந்த அரசனான செங்குட்டுவன், கண்ணகிக்கு வீரக்கல் நாட்டி, விழா எடுத்து வழிபட்டான். இங்கு முற்றுக்கள் எச்சமரீயின.

காட்டு: 2.

இரவீந்திரநாதர் சிறந்த கவிஞர்.

கம்பர் சிறந்த கவிஞர்.

காளிதாசர் சிறந்த கவிஞர்.

காட்டு: 3.

கோவலன் மதுரை சென்றான்.

கண்ணகி மதுரை சென்றாள்.

கவுந்தியடிகள் மதுரை சென்றார்

காட்டு ஒன்றில் உள்ள வாக்கியங்கள் ஒரே பெயரைப் பயனிலையாகக்கொண்டு முடிகின்றன. காட்டு இரண்டில் உள்ள வசக்கியங்கள் ஒரே வினைநிகழ்ச்சியைப் பயனிலை

யாகக்கொண்டு முடிகின்றன. இத்தகைய வாக்கியங்களை நீண்ட வாக்கியமாக்கும்போது பல எழுவாய்களையும் எண்ணும்மை கொடுத்து ஒன்று சேர்க்குக.

இரவீந்திரநாதரும், கம்பரும் காளிதாசரும் சிறந்த கவிஞர்கள்.

கண்ணகியும், கோவலனும், கவுந்தியடிகளும் மதுரை சென்றனர்.

காட்டு: 4.

காந்திமகான் உள்ளத்தாற் பெய்யாத உத்தமர்; உலகம் அவரைப் போற்றுகின்றது. இதனை நீளமான வாக்கியமாக்குவோம்.

காந்திமகான் உள்ளத்தாற் பெய்யாத உத்தமராதலினால் உலகம் அவரைப் போற்றுகின்றது.

இங்கு வேற்றுமையுருபு சேர்ந்து நீண்டவாக்கியமாவதை நோக்குக.

பின்வரும் வாக்கியத்தை வேற்றுமை உருபைச் சேர்த்து நீண்ட வாக்கியமாக்குக.

கமலினி கல்வியைக் கருத்துடன் கற்றாள்; அவள் அறிஞர் அவைக்கண் சிறப்புப் பெற்றாள்.

கலப்புநிலை வாக்கியம்

பின்வரும் பகுதியைப் படிக்குக:

ஆறுமுகநாவலர், தமிழையும், சமயத்தையும் காக்கக் கருதி, “தமிழர்களே, தாய்மொழியைப் போற்றுங்கள்; நாடோறும் தேவாரம் ஒதுங்கள்; திருக்கோயில் புகுங்கள்” என்று உபதேசித்தார்.

இஃது ஒரு கலப்பு வாக்கியம். இதில் ‘ஆறுமுகநாவலர் உபதேசித்தார்’ என்பதே தலையாய வாக்கியமாகும். இதனை முதலிலைவாக்கியம் என்பர். மற்றையவை அதனைச்

சார்ந்த வாக்கியங்கள். எனவே, இவை துணைநிலை வாக்கியங்கள் எனவும் பெயர்பெறும். தலைத்தொடருடன் (வாக்கியம்) சார்புத்தொடர் (துணைநிலை வாக்கியம்) ஒன்றோ பலவோ கூடிவரும். 'என்று' என்னுஞ்சொல் இரு வாக்கியங்களையும் இணைக்கின்றது. ஆதலால், இது துணைமொழி எனப்படும்.

நீர் படிக்கும் புத்தகத்தில் வரும் கலப்பு வாக்கியமொன்று கூறுக.

பயிற்சி

பின்வரும் வாக்கியங்களிலிருந்து தனி, தொடர், கலப்பு வாக்கியங்களுக்கு உதாரணங் காட்டுக.

- (1) மான் ஒரு காட்டு யிருகம்; அது மிகஅழகானது.
- (2) 'ஆறில்லாத ஊருக்கு அழகு பாழ்' என்பர்
- (3) கம்பர் சிறந்த கவிஞர் என்பதை நானறிவேன்.
- (4) பாரியின் நண்பர் கபிலர்; அவர் சுவையுள்ள பல பாடல்களைப் பாடினார்.
- (5) ஓளவையார், "மாநிலத்தீர், சாதியிரண்டொழிய வேறில்லை" யென்று கூறினார்.

43. தன்சுற்று பிறன்சுற்று

சொற்கருக்கத்திற்காகவும், விளக்கத்திற்காகவும் ஒருவர் கூறியதைக் கேட்டுக்கொண்டிருந்தவர் பிறிதொருவருக்கு அதனைச் சொல்லும்போது, நேரே அவர் கூறிய வார்த்தைகளைக் கூறாது தான் கூறுவதாகச் சொல்வது வழக்கம். பின்வரும் பகுதியை ஊன்றிப் படிக்குக:

தமிழ் மறைவிழா நடைபெற்றது. மாணவர் பலர் தமிழ்மறைப் போட்டியிற் பங்குபற்றிப் பரிசில்கள் பெற்றனர்; அங்ஙனம் பரிசுபெற்றவர்களில் ஒருத்தி விசாகை. மறுநாள் விசாகை வகுப்புக்குச் சென்றிருந்தபோது அவள் தோழிகளில் ஒருத்தி, “விசாகை, நீ நேற்றுப் பரிசு பெற்றாயா?” என்று வினவினாள். அதற்கு அவள், “நான் பரிசு பெற்றேன்” என்றாள்.

விசாகை கூறிய இந்த மறுமொழி வாக்கியத்தை வேறொருவர் விசாகை கூறியதாகக் கூறுவாரானால் எவ்வாறு கூறுவார்? விசாகை தான் பரிசு பெற்றதாகக் கூறினால் என்று கூறுவர்.

காட்டு:-

“நான் பரிசு பெற்றேன்” என்று விசாகை கூறினாள்.
தான் பரிசு பெற்றதாக விசாகை கூறினாள்.

இவ்விரண்டு வாக்கியங்களிலும் பொருள் ஒன்றேயாயினும் சொற்கள் வேறுபட்டிருக்கின்றன. அதாவது முதல் வாக்கியத்தில் நான் என்று இருப்பது இரண்டாம் வாக்கியத்தில் தான் எனவும், முதல் வாக்கியத்தில் பெற்றேன் என்பது இரண்டாம் வாக்கியத்தில் பெற்றதாக எனவும் மாறியிருக்கின்றன.

முதல் வாக்கியத்தில் விசாகையின் கூற்று அவள் கூறியவாறே கூறப்பட்டுள்ளது. இரண்டாம் வாக்கியத்தில் விசாகையின் கூற்று பொருள் வேறுபடாது பிறிதொருவர் கூறியதாகக் கூறப்படுகிறது.

ஆகவே, ஒருவர் கூறியதை அவர் கூற்றில் அமைப்பது தன்கூற்று அல்லது நேர்க்கூற்று எனப்படும். இங்கு மேற்கோட் குறி இடம்பெறும். அதனையே பொருள் வேறுபடாது பிறன் ஒருவன் கூறுவதாக அமைக்கும்போது காலம் இடம் முதலியவற்றில் மாற்றம் உண்டாகிறது. எனவே, முன்னையது தன்கூற்று எனவும், பின்னையது பிறன் கூற்று எனவும் பெயர் பெறும்.

கீழே காணுந் தன்கூற்று பிறன்கூற்று வாக்கியங்களை ஊன்றி நோக்குக.

த. கூற்று - “நீ நன்றாகப் பாடுகிறாய்” என்று ஆசிரியர் கூறுகிறார்.

பி. கூற்று - அவன் நன்றாகப் பாடுவதாக ஆசிரியர் கூறுகிறார்.

த. கூற்று - “நானும் உன்னுடன் விளையாட வரலாமா?” எனக் சுத்தானந்தன் கேட்டான்.

பி. கூற்று - நானும் அவனுடன் விளையாட வரலாமா எனச் சுத்தானந்தன் கேட்டான்.

த. கூற்று - தாய் விமலனிடம், “இது நமது நாய்” என்று கூறினாள்.

பி. கூற்று - தாய் விமலனிடம், அது தங்களது நாய் என்று கூறினாள்.

த. கூற்று - “இந்தியா என் தாய்நாடு என்றான்” இளந்திரையன்.

பி. கூற்று - இளந்திரையன் இந்தியா தன் தாய் நாடு என்றான்.

த. கூற்று - “நானே மழை பெய்யும்” என விஞ்ஞானி கூறினான்.

பி. கூற்று - மறு நாள் மழை பெய்யக் கூடுமென விஞ்ஞானி கூறினான்.

இவ்வரக்கியங்களில் வந்த தடித்த எழுத்துச் சொற்களை நோக்குக. தன்கூற்று வாக்கியங்கள் பிறன் கூற்று வாக்கியங்களாக மாறும்போது பின் வருமாறு மாறுதலடையும் எனத் தெரிகிறது.

தன் கூற்று

நீ

நான்

உன்

என்

இது

நானே

பிறன் கூற்று

அவன், அவள்

தான்

அவன், அவள்

தன்

அது

மறு நான்

பயிற்சி

பின்வரும் வாக்கியங்களுள் வரும் தன்கூற்று, பிறன்கூற்றுக்களைத் தெரிந்தெழுதுக.

1. அவர் தூதின் முடிபறியச் சோலையிலே வழிமேல் விழி வைத்துக் கொண்டிருப்பார் எனக்கு விடைதரும்போது, "உன் வாயுடையது என்னுடைய வாழ்வு" என்று என்னிடஞ் சொன்னார்.
2. "என்னை உருசிய மக்கள் மகிழ்வுடன் வரவேற்றனர்" என்றார் இந்தியநாட்டு முதலமைச்சர்.
3. தான் தமிழ் மொழியை விரும்பிக் கற்பதாகத் தமயந்தி கூறினள்.
4. அடாது ஈழை பெய்தாலும் தாங்கள் விடாது நாடகம் நடத்தப் போவதாக அந்த நடிகர் குழு கூறிற்று.
5. "குழந்தைகளே" மரத்திலிருந்து பழங்களைப் பறியாதீர்கள்" என்று அப்பெரியார் கூறினார்.

44. நிறுத்தற் குறிகள்

வாக்கியங்களின் பொருளை நன்கு விளங்குவதற்கும். வாக்கியப் பிரிவு பரட்டிற்கும், கால அளவுக்குத் தக்கதாய் நிறுத்திப் பொருள் விளங்க வாசிப்பதற்கும் நிறுத்தற் குறிகள் - மாத்திரைத் தரிப்புக்கள் உதவி புரிவதை உணர்ந்திருக்கின்றோம்.

பின்வரும் பந்தியைப் படித்து நிறுத்தற்குறிகள் வருமிடங்களை ஊன்றி நோக்குக.

ஓர் அறிவாளி ஒரு தோட்டம் வாங்கினார். அவர் அதன் வாயிலாகத் தாம் விலை கொடுக்காது வாங்கிய அதிலுள்ள அழகிய பறவைகளையும், அவற்றின் இனிய பாடல்களையும், வனப்பு மிக்க தோற்றத்தையும், பக்கலிலுள்ள ஆற்றையும், மேலே ஓடும் பல்வேறு வடிவுடைய முகில்களையும், ஞாயிறு திங்களையும், அவை உதிக்கும் போதும் மறையும் போதும் உண்டாகிற எழில் மிகு காட்சியையும், மாறி மாறி வரும் அறுவகைப் பருவங்களின் வளங்களையும் பக்கலிலுள்ள நல்ல உண்மை வாய்ந்த எளிய குடிகளையும் துள்ளி விளையாடும் சிறுவர் சிறுமிகளையுங் கண்டு மகிழ்ந்து, தாம் பெற்ற பெரிய அநுபவத்தை நினைந்து, நினைந்து இறும்புதெய்தினார். ஒரு தோட்டத்தை வாங்கி இத்துணை இன்பமெய்துவோர் எத்துணைபேர்? பலர் இலர் எனின் ஏன்?

அ. (.) முற்றுப் புள்ளி வருஞ் சில இடங்கள்.

1. ஓர் அறிவாளி ஒரு தோட்டம் வாங்கினார்.

2. முற்பகல். — மு. ப.

திருவாளர். — திரு.

தென் இந்தியா. — தெ. இ.

முதலாவது வாக்கியத்தில், முற்றுப்புள்ளி பெரருள் முடிபையுணர்த்தி நிற்கின்றது. இரண்டாவதில் சொற்களின் சுருக்கத்தை உணர்த்தி நிற்கின்றது.

(.) காற்புள்ளி அல்லது உறுப்பிசைக்குறி வரும் சில இடங்கள்.

நீங்கள் படித்த பந்தியை மீண்டும் படித்துக் காற்புள்ளிவரும் இடங்களை நோக்குக.

1. பல்வேறு வடிவுடைய முகில்களையும், ஞாயிறு திங்களையுங் கண்டு மகிழ்ந்தான்.
2. அரசர்களே, என் பக்கலில் நிற்கும் இப்பொற் கொடியே தமயந்தி.
3. பக்கலிலுள்ள எளிய குடிகளையும், சிறுவர் சிறு மியர்களையும், துள்ளி விளையாடும் மானினங்களையும் கண்டு மகிழ்ந்து, தாம்பெற்ற அநுபவத்தை நினைந்து, நினைந்து இறும்புதெய்தினார்.
4. கோவலனையும், கண்ணகியையுங் கண்ட இடைச் சேரி மக்கள், தங்கள் தெய்வமே தம்மிடம் வந்திருப்பதாக எண்ணி மகிழ்ந்தனர்.
5. அன்று ஆனந்தியின் ஆடல் இனிமையாக விருந்தது. ஆனால், அதனைக் கண்டிப்புற்றோர் சிலரே. இடை விடாது மழை பெய்தது. எனினும், இசை நிகழ்ச்சிகள் இனிது நிகழ்வுற்றன.
6. விசாகை அவனைப் பார்த்து, "நான் பரிசில் பெற்றேன்" என்றாள்.

முதலாம் வாக்கியத்தில் தொடர்புடைய பல பொருள்களைப் பிரித்தற்குக் காற்புள்ளி பயன் படுகிறது.

இரண்டாவதில் விளிக்குப் பக்கத்தில் இக்குறி வந்திருக்கின்றது.

மூன்றாவதில் நீண்ட வாக்கியத்தில் வரும் எச்சங்களின் பின் இக்குறி பயன்படுகிறது.

நான்காவதில் ஒரு நெடுந்தொடரின் பொருளைத் தெளிவு படுத்தப் பிரிக்கும்போது ஒரு நீண்ட வாக்கியத்தில் வந்த எழுவாயை அடுத்துக் காற்புள்ளி வரும் என அறிகிறோம்.

ஐந்தாம் வாக்கியத்தில் இணைப்புச் சொற்களின் பின் இக்குறி இடம் பெறுகின்றது. இவ்வாறே வாக்கியங்களைத் தொடர்புறுத்தவரும் ஆதலின், ஆகவே, என்றாலும், ஏனெனில், ஆயினும் முதலிய இணைப்புச் சொற்களின் பக்கலில் வரும்.

ஆறாம் வாக்கியத்தில் தன்கூற்று வாக்கியத்தை ஏனைய வாக்கியத்தினின்றும் பிரித்துக் காட்டற்கு காற்புள்ளி பயன்படுகிறது.

இ. (?) வினாக்குறி

ஒரு தோட்டத்தை வாங்கி இத்துணை இன்புறு
வோர் எத்தனை பேர்?

பலர் இலர் எனின் ஏன்?

மேலே காணப்பட்ட வாக்கியங்கள் எத்தகையன.

இத்தகைய வாக்கியங்களை எக்குறியீட்டைக்கொண்டு அறியலாம்?

ஈ. (;) அரைப்புள்ளி

ஒரு நீண்ட வாக்கியத்தைத் தொடர்புபடுத்தும் தனி வாக்கியங்களின் இறுதியில் அரைப்புள்ளி இடம் பெறும்.

பின்வரும் வாக்கியங்களை நோக்குக.

இயந்திரம் உழவுத்தொழில் செய்கின்றது; மாவரைக்கின்றது; அச்சடிக்கின்றது; பொருள்களை ஆக்குகின்றது.

உ. (!) உணர்ச்சிக்குறி

உணர்ச்சிகளைப் புலப்படுத்தும் சொற்களின் ஈற்றில் உணர்ச்சிக்குறி இடம் பெறும்.

பின்வரும் வாக்கியங்களை நோக்குக.

1. இஃதென்ன புதுமை! இப்பறவை நளன் பெயரைச் சொல்கின்றதே!
2. வாழிய செந்தமிழ்! வாழ்க! நற்றமிழர்.
3. பாவம்! வாயில்லாப் பிராணி!
4. ஐயோ! அம்மா!
5. அவளை விட்டேனோ பார்!
6. புலி! புலி! ஓடி வாருங்கள்.

இவ்வாக்கியங்களில் புதுமை, மகிழ்ச்சி, இரக்கம், துக்கம், கோபம், பயம் என்னும் உணர்ச்சிகளைப் புலப்படுத்தும் சொற்களின் ஈற்றில் வியப்புக்குறி இடப்பட்டுள்ளது.

ஊ. (“ ”) மேற்கோள் என்னுங் குறியீடு.

1. “செந்தமிழ் என் உயிர்” என்றான் செழியன்.
2. “நன்றி மறவேல்” என்றார் ஓளவைப்பிராட்டியார்.

முதலாவது தன்கூற்று வாக்கியம். இங்கு ஒருவர் கூறிய சொற்றொடரை அவர் கூறியவரே குறிக்குமிடத்து முதலிலும், முடிவிலும் மேற்கோள் என்னுங்குறி பயன்படுவதைக் காண்கிறோம்.

இரண்டாவதில் பெரியோர்களுடைய பழமொழிகள் நீதி வாக்கியங்கள் ஆகியவற்றை நாம் எடுத்தாளும்போது அவை எம்முடையனவல்ல எனக் காட்டுவதற்கு இக்குறியீட்டை இடுகிறோம்.

எ. (' ') ஒற்றை மேற்கோள் என்னுங் குறி.

பின்வருவனவற்றை ஊன்றி நோக்குக.

1. ' காற்றுள்ள போதே தூற்றிக்கொள் '.
2. ' கலைமகள் ' வெளியீட்டைப் படிக்கின்றோம்.
3. ' பாலபோதினி ' என்னும் நூலில் வரும் 'இயற்கை இன்பம்' என்னுங் கட்டுரையைப் படித்தேன்.

முதலாவதிலே பழமொழியை எடுத்தாளும்போது ஒற்றை மேற்கோள் என்னும் குறி உபயோகப்படுகிறது.

இரண்டாவதில் ஒருநூலின் பெயரைக் குறிக்கும்போது இக்குறி இடப்பட்டுள்ளதைக் காண்கிறோம்,

மூன்றாவதில் குறிப்பிட்ட ஒருநூலின் பெயரைக் குறித்து அதில் உள்ள கட்டுரைத் தலைப்பைக் குறிக்க இக்குறி இடப்பட்டுள்ளது.

பயிற்சி

மேல்வரும் பந்தியைப் படித்து ஏற்ற மாத்திரைத் தரிப்புக்களை இகே.

வில்லின் செல்வனாகிய மோகநாதன் மானமே உயிரினும் மாண்புடையதெனக் கருதினான் விண்ணையும் மண்ணையும் வென்று வீரத்தால் உலகளந்த தந்தையான இராவணனின் புகழை நினைந்து நினைந்து நெஞ்சந் தழைத்தான் இத்தகைய வீரமன்னன் அரசாண்ட விழுமிய நகரில் விலங்காய ஒரு குரங்கு புகுந்து இலங்கை வேந்தன் சேனையை வென்று அழித்தது என்பதை அறிந்தபோது மோகநாதன் மானத்தால் மனங்கொதித்தான் அந்தோ மரக்கொம்பில் வாழும் குரங்கினில் என் தந்தையின் புகழன்றோ தேய்ந்தது என்று மனந்துடித்தான்.

இத்தகைய வீரன் போர்புரிந்து வீரமரணம் எய்தினான் அறுபட்ட அவனது தலையை அங்கதன் எடுத்து வந்து இராமன் முன்னே வைத்

தனன் அப்பொழுது அந்த அண்ணல் அவனை நோக்கி நான் இனித் தலை எடுத்தேன் என்று கூறி மகிழ்வெய்தினுனென்றால் மேகநாதன் வலிமைக்கு வேறு சான்றும் வேண்டாமோ

மேல்வரும் வாக்கியங்களில் ஏற்ற மாத்திரைத் தரிப்புக்களையிடுக.

- (1) விற் கொடியும் புலிக் கொடியும் மீன் கொடியும் மூவேந்தருக்குரியன
- (2) கிளியே இறைவன் திருநாமம் எனக்கொருகாற் பேசாயே
- (3) இருந்தமிழே உன்னால் இருந்தேன் இமையோர் விருந் தமிழ்தம் என் றாலும் வேண்டேன் என்றார் அருந்தமிழ்ப் புலவர்
- (4) பாவலர் பல்லாண்டிசைப்ப அணி விளக்குகள் ஒளி பரப்ப மெல்லிய பட்டு மெத்தையிலே படுத்தற்குரியன் அல்லலே
- (5) கோடையிலே இளைப்பாற்றிக் கொள்ளும் வகை கிடைத்த குளிர் தருவே தருநிலே நிலல் கனிந்த கனியே

45. திருத்தமான தமிழ் (1)

தமிழ்மொழி பேச்சுவழக்கில் தமிழ் நாட்டின் பல்வேறு பாகங்களில், வெவ்வேறு வகையாக வழங்கப்பட்டு வருகின்றது. யாழ்ப்பாணத்திலும், அதனைச் சுற்றியுள்ள சில ஊர்களிலும், செஞ்சொல்லாய தமிழ்மொழி எப்படிப் பிழையாக வழங்கப்படுகிற தென்பதையும், அதைத் திருத்தும் முறையையும் அறிவோம். சொற்களுக்குக் காரணமான சில எழுத்துக்கள் பேச்சுவழக்கில் எவ்வாறு ஒலி மாறியிருக்கின்றன வென்பதை நோக்குக.

காட்டு:

அங்கே என்பது அங்கை என்றும்.

இதிலே என்பது இதிலே என்றும் பிழையாக வழங்கப் படுகிறது. இங்குச் செந்தமிழ்ச் சொற்களில்வரும் ஏகாரம், ஐகாரமாக மாறி இருப்பதைக் காண்கின்றோம்.

‘பன்றியைக் கொண்டு தின்றான்’ என்பதை,
 ‘பண்டியைக் கொண்டு திண்டான்’ எனவும்,
 ‘நன்றி கொன்றவன்’ என்பதை,
 ‘நண்டி கொண்டவன்’ என்றும்,
 ‘அன்றாடு கூலிக்குச் சென்று வருவான்’ என்பதை,
 ‘அண்டாடு கூலிக்குச் செண்டு வருவான்’ என்றும்

வழங்கப்படுகிறது. இங்கு நகரம் வரவேண்டிய இடங்களில்
 டகரமும், னகரம் வரவேண்டிய இடங்களில் னகரமும்
 பிழையாக வந்திருக்கின்றன.

சிலர்,

காத்திகைப் பூவைப் பார்த்தேன் என்பதை,

காத்திகைப் பூவைப் பாத் தேன் எனப் பிழையாக வழங்
 குவர். இங்குச் சில சொற்களில் ரகரம் மறைந்து விடுகிற
 தைப் பார்க்கிறோம்.

‘கடையில் முற்றூத வெற்றிலை விற்பர்கள்’ என்பதை,
 ‘கடையில் முத்தூத வெத்திலை வித்தார்கள்’ எனவும்,
 ‘குற்றவாளி சுத்தவாளி யாரெனத் தெரியவில்லை’ என்பதை,
 ‘குத்தவாளி சுற்றவாளி யாரெனத் தெரியவில்லை, எனவும்

வழங்குவர். இவ்வாக்கியங்களில் இரட்டை நகரமெய் இரட்
 டைத் தகரமெய்யாக மாறியிருக்கின்றது.

சிலர்,

வாழைப்பழம் அழுகிவிட்டது என்பதை,

வாளைப்பளம் அளுகிவிட்டது என்றும்,

தமிழ்மொழி கற்றோம் என்பதை,

தமிள்மொளி கற்றோம் எனவும்,

பழக்க வழக்கம் என்பதை,

பளக்க வளக்கம் என்றும்,

வழங்குவதுண்டு. இங்குச் சிறப்பு முகரம் வரவேண்டிய இடங்களில், பொது ஊகரம் பிழையாக உபயோகிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

இழிவழக்கும் உயர்வழக்கும்

பிழை	திருத்தம்
அவையள் அவன்கள் அவனவை	- அவர்கள்
ஆக்கள்	- ஆட்கள்
உசர்	- உயர்
என்றை	- எனது, என்னுடைய
கதியால்	- கதிகால்
கரலமை காலம்பிற காத்தரலை	- கர்லை
கிராணம்	- கிரகணம்
குரவளை	- குரல்வளை
சிலதுபேர்	- சிலர்
சீயாக்காய்	- சிகைக்காய்
செகிடன்	- செவிடன்
துகில்	- துயில்
நாத்தம்	- நாற்றம்
நெரிஞ்சில்	- நெருஞ்சி
நொங்கு	- நூங்கு
பறண்	- பரண்
புத்து	- புற்று
பூட்டன்	- பீட்டன்

இழிவுக்கும் உயர்வுக்கும்

பிறை	திருத்தம்
பவுறணை	- பூரணை
பொக்களம்	- கொப்புளம்
மகிடி	- மகுடி
மறவணை	- மணவறை
மாதானை	- மாதானை
யாவாரம்	- வியாபாரம்
வகிறு	- வயிறு
வெக்கம்	- வெட்கம்
வெண்காயம்	- வெங்காயம்
வேர்வை	- வியர்வை

சில வினைச்சொற்கள்

பிறை	திருத்தம்
அவிட்டான்	- அவிழ்த்தான்
இருக்கினை	- இருக்கிறார்கள்
எண்டார்கள்	- என்றார்கள்
கதைக்கிறியள்	- கதைக்கிறீர்கள்
குடுத்தேன்	- கொடுத்தேன்
சுறண்டுகிறான்	- சுரண்டுகிறான்
செய்யுது	- செய்கிறது
சொன்னவை	- சொன்னார்கள்
பாருங்கோ	- பாருங்கள்
பாருங்கோவன்	
பேசிச்சினை	- பேசினார்கள்
வந்தினை	- வந்தார்கள்
வந்திச்சினை	
வந்தவ	- வந்தாள்
வெச்சினை	- வைத்தார்கள்

ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட சொற்கள்
ஒரு சொல்லாதல்

பிழை	திருத்தம்
அவர்களிட்டை	- அவர்கள் + இடம் (அவர்களிடம்)
அவர்களின்றை	- அவர்கள் + உடைய (அவர்களுடைய)
அவையிடை	- அவர்கள் உடைய
இஞ்சரார்	- இங்கே பார்
இராப்போல்	- இரவு பகல்
இவையிட்டை	- இவர்கள் இடம்
கொண்டந்து	- கொண்டுவந்து
கொண்டா	- கொண்டு வா
போட்டுது	- போய்விட்டது
போயிட்டிது	- போய்விட்டது
போட்டான்	- போய்விட்டான்
போயிறுண்	- போய்விட்டான்
போயிட்டினை	- போய்விட்டார்கள்
வரமட்டைக்கு வரயுக்குள்ளை	} - வரும்பொழுது
பேரட்டினம்	

இலக்கணப் பிழை

பின்வரும் பிழையான சொற்கள் கருத்தில்லாது பேசுவதினாலும், உச்சரிப்பு வேறுபாட்டினாலும் உண்டாவன. பிழைகளை நீக்கித் திருத்தமாக வழங்க அறிந்துகொள்ள வேண்டும்.

பிழை	திருத்தம்
அடமழை	- அடைமழை
இனிமேல்	- இனி
உடமை	- உடைமை

பிழை	திருத்தம்
உணந்து	- உணர்ந்து
ஊந்து	- ஊர்ந்து
எழுத்துகள்	- எழுத்துக்கள்
கடசி	- கடைசி
கோர்வை	- கோவை
கைமாறு	- கைம்மாறு
சாயங்காலம்	- சாயுங்காலம்
செய்யுட்கள்	- செய்யுள்கள்
சேதி	- செய்தி
நாட்கள்	- நாட்கள்
நிலமை	- நிலைமை
பண்டகசாலை	- பண்டசாலை
பிடவை	- புடைவை
பொருட்கள்	- பொருள்கள்
மிதுவடி	- மிதியடி
வென்னீர்	- வெந்நீர்
வேணும்	- வேண்டும்

சில சொற்களின் திருத்தமான பிரயோகம்

சொற்களின் பொருள் வேறுபாடு நன்கு உணரப் பெறுமையால் சிலர் சொற்களைப் பொருத்தமின்றி வாக்கியங்களில் உபயோகித்து இடர்ப்படுகின்றனர்.

நாம் வழங்கும் சில பெயர்ச் சொற்கள் வாக்கியங்களில் திருத்தமாக உபயோகிக்கப்பட்டிருப்பதைக் காண்போம்.

- கன்று - பசுக்கன்று துள்ளியது.
கண்டு - திருவிழாவைக் கண்டு களித்தேன்.

- பேசுதல் - நல்லனவற்றைப் பேசுதல் நன்று.
- ஏசுதல் - பிழை செய்தவரைப் பெரியோர் ஏசுதல் வழக்கம்.
- துகில் - 'மைதிலி' வெள்ளைத் துகில் உடுத்தியிருந்தாள்.
- துயில் - குழந்தை துயிலத் தாய் தாலாட்டினாள்.
- பட்டினம் - கொழும்பு இலங்கையின் தலைப்பட்டினம்.
- பட்டணம் - அநுரதபுரி ஓர் உள்நாட்டுப் பட்டணம்.
- தூண்டுதல் - சுடர் விளக்காயினும் தூண்டுதல் வேண்டும்.
- தீண்டுதல் - மக்கள் உடலைத் தீண்டுதல் பெற்றோருக்கு இன்பம் விளைவிக்கும்.
- அவசரம் - நான் அவசரமாக அஞ்சல் (தபால்) நிலையஞ் சென்றேன்.
- அவசியம் - மக்களுக்கு உணவு, உடை, உறையுள் முதலியன அவசியமானவை.

சில, பல என்னுஞ் சொற்களின் பிரயோகம்

காட்டு:

- பல - சோலையிலே பல பசுக்கள் நின்றன.
- சில - சில மாடுகள் வந்தன.
- பலர் - மாணவர் பலர் பாடினர்.
- சிலர் - மன்றிலிற் சிலர் ஆடினர். (மன்று - சபை)

'சில,' 'பல' என்னுஞ் சொற்கள் அஃறிணைப் பெயரின் முன்னும், 'சிலர்,' 'பலர்' என்னுஞ் சொற்கள் உயர்திணைப் பெயர்களை அடுத்தும் வரும்.

சில வினைச் சொற்களின் பிரயோகம்

காட்டு:

- அல்ல - எனது புத்தகங்கள் இவைகள் அல்ல.
 அன்று - எனது புத்தகம் இஃது அன்று.
 ஏத்தினுள் - என்றும் இறைவனை ஏத்தினுள்.
 ஏற்றினுள் - பொருள்களை வண்டியில் ஏற்றினுள்.
 மிஞ்சிய - மிஞ்சிய (எஞ்சிய) உணவை நாய்கள் உண்டன.
 விஞ்சினுள் - அவன் படிப்பில் என்னை விஞ்சினுள்.
 பாவிப்பது - எல்லோரையும் நம்மைப்போல் பாவித்து அன்புசெய்ய வேண்டும்.
 உபயோகிப்பது - அவள் வீணையை உபயோகிக்கத் தெரிந்தவள்.
 நீத்தினுள் - தடாகத்தில் நீந்திப் பழகினுள்.
 நீங்கினுள் - இராமன் நாட்டினின்றும் நீங்கினுள்.
 வேய்ந்தனர் - பனை ஓலையால் வீடு வேய்ந்தனர்.
 மேய்ந்தன - மாடுகள் புல்லை மேய்ந்தன.
 (மேய்தல், உண்ணுதல் விலங்கின் தொழில்)

பயிற்சி

பின்வரும் பந்தியில் தடித்தவெழுத்திற் காணப்படும் சொற்களின் பிரயோகம் சரியா? பிழையெனின் திருத்துக.

நாய் குலைத்தலைக் கேட்டுத் துசிக் கொண்டிருந்த குழந்தை எழுந்தது. முத்தத்தில் நின்ற நாய் அக்குழந்தையின் அழுதரல் கேட்டு அவசியமாக ஓடிவந்தாள். அதன் அழுகையை மாற்றி உணவு குடுத்தாள். குழந்தை உண்டு விஞ்சியதை அங்குநின்ற நாய்க்கு வெச்சாள்.

திருத்தமான தமிழ் 2

வேறு சில பிழைகளுந் தீருத்தமும்

ஓர், ஒரு என்னுஞ் சொற்களின் உபயோகம்

ஓர், ஒரு என்னுஞ் சொற்களைப் பிரயோகிக்கும் முறை பற்றி 6 ஆம் வகுப்பிற் படித்ததை நினைவிற் கொள்வோம்.

ஓர் அணில் ஓடியது.

ஒரு மனிதன் வந்தான்.

உயிர் எழுத்துக்களை முதலாகவுடைய சொற்களின் முன் எச்சொல் வரும்? ஓர். உயிர்மெய்யெழுத்துக்களை முதலாகவுடைய சொற்களின் முன் எதனை உபயோகிப்பீர்கள்? ஒரு.

சுட்டுச் சொற்களின் உபயோகம்

அது, இது, உது என்பன சுட்டுச் சொற்கள். இவற்றுடன் ஆவது, எப்படி, ஓர் என்னுஞ் சொற்களைப் பொருத்துங்கள். அஃதாவது, இஃதெப்படி, அஃதோர் ஆடு. ஆகவே, உயிர் எழுத்துக்களை முதலாகவுடைய சொற்களின் முன் அது, இது, உது என்னுஞ் சுட்டுச் சொற்கள் வருமாயின் அவை அஃது, இஃது, உஃது என மாற்றமடையும்.

அது நன்று. இது பிழை. உது சிறிது. இத்தொடர்களில் அது, இது, உது என்னும் சுட்டுக்களின் பின் உயிர் மெய்யை முதலாகவுடைய எழுத்துக்கள் வந்துள்ளன. இவ்வாறு வரும்போது சுட்டுச் சொற்கள் மாற்றமின்றி இயல்பாகவே வழங்கப்படும்.

6 ஆம் வேற்றுமை உருபின் பிரயோகம்

'இவன் எனது மகன்.' இதில் 6 ஆம் வேற்றுமை அது உருபு பிழையாக உபயோகிக்கப்பட்டுள்ளது. உயர்திணைப் பெயர்கள் வருமொழியாய் வரும்பேரது 'உடைய' என்னுஞ் சொல்லுருபைச் சேர்க்கலாம். அல்லது எனக்கு மகன்.

என 4 ஆம் வேற்றுமை 'கு' உருபைச் சேர்த்தும் வழங்கலாம். வேற்றுமை உருபின்றி, 'இவன் என் மகன்' என வழங்குதலும் நன்று. 'அது' உருபு எத்திணைக்குரியது?

சொற்களைப் புணர்த்தாது வழங்குதல்

'தமிழ்தாய்,' 'கடல்கரை,' 'தமிழ் பயிற்சி,' 'பாட்டு புத்தகம்' என வழங்குதல் பிழை. இவை கேட்பதற்கு இனிமையாகவுமில்லை. இச்சொற்களை முறையே 'தமிழ்த்தாய்,' 'கடல்கரை,' 'தமிழ்ப்பயிற்சி', 'பாட்டுப்புத்தகம்' என வழங்குதலே சிறப்பாகும். இரண்டு சொற்கள் சேர்ந்து ஒரு பொருளைக் கொடுப்பதாயின் அவற்றைப் புணர்த்தியே வழங்குதல் வேண்டும்.

அர் - ஆர் விருதிகளின் பிரயோகம்

'தம்பியர் வந்தார்'.

'தம்பியார் வந்தார்'.

இவ்விரு தொடர்களும் வித்தியாசமான பொருளைத் தருகின்றன. முன்னையது சகோதரர் பலரைக் குறிக்கிறது. பின்னையது மரியாதைப்பன்மையில் ஒரு சகோதரனை மட்டும் (தம்பி) குறிக்கின்றது. ஆகவே, ஒருவரைக் குறிப்பதாயின் 'தம்பியார் வந்தார்' என்பதே சரியானது. முந்தியதில் வந்துள்ள 'வந்தார்' என்னுஞ் சொல்லினிடத்தில் 'வந்தனர்' என்னுஞ் சொல்லை உபயோகிக்க வேண்டும். 'அர்' என்பது பன்மை விருதி. 'இவ்விருதி' சில இடங்களில் பன்மையைக் குறிக்க வந்தாலும் பெரும்பாலும் மரியாதைப் பன்மையையே குறிக்கின்றது.

கவர்ச்சி - கவற்சி

இப்படம், காண்போர் மனத்தைக் கவருந் தன்மையதாய்க் கவற்சிகரமாய் விளங்குகிறது என எழுதுவது பிழை. இப்படம், காண்போர் மனத்தைக் கவருந் தன்மையதாய்க் கவர்ச்சிகரமாய் விளங்குகிறது என எழுதுவதே திருத்த

மானதாகும். 'கவற்சி,' 'கவர்ச்சி' என்னுஞ் சொற்கள் வெவ்வேறு பொருளுடையன.

கவர் + சி = கவர்ச்சி கவர் - கவர்ப்படுதல்.

— இழுக்கப்படுதல்.

கவல் + சி = கவற்சி கவல் - துன்பப்படு.

இவ்வாறு வரும் வேறு சில சொற்களை அறிக.

1. உயர் + சி = உயர்ச்சி	3. பயில் + சி = பயிற்சி
2. தேர் + சி = தேர்ச்சி	4. முயல் + சி = முயற்சி

இச் சொற்களின் ஈற்றில் வரும் 'சி' என்பது தொழிற் பெயர் விசுவயாகும். இது 'ர்' ஐ இறுதியாகவுடைய சொல்லுடன் பொருந்தியபோது 'ர்ச்சி' ஆகவும், 'ல்' ஈற்றுச் சொல்லுடன் பொருந்தியபோது 'ற்சி' ஆகவும் வரும்.

ரகரமும், றகரமும்

பின்வரும் பந்தியைப் படிக்குக.

நேற்குப் பெய்த பெருமழையின் பின் நானும் மற்ரவர் களோடு வெளியே சென்று பார்த்தேன். மரங்கள் காற்ரினால் வீழ்ந்து கிடந்தன. முற்ரத்திலிருந்த மாமரம் பாறி மற்றொரு மரத்தின் மேற் சாய்ந்து கிடந்தது.

இப்பந்தியில், தடித்த எழுத்திலே வருஞ் சொற்கள் எழுத்துப் பிழையுடன் காணப்படுகின்றன.

நேற்று என்பதை நேற்கு என்றும்,
மற்றவர் என்பதை மற்றவர் என்றும்,
முற்றம் என்பதை முற்ரம் என்றும்,

மற்ரொரு என்பதை மற்றொரு என்றும் வழங்குவது முறையன்று.

'ர-ற' என்னும் இரண்டெழுத்துக்களையும் ஒலியுங்கள். இவை ஒரே மாதிரியான ஒலிப்புடையனவல்ல. ஆனால்,

உரத்துப் படிக்கும்போது சில இடங்களிலே 'ற' என்னும் எழுத்து 'ர' போல ஒலிக்கப்படுகிறது. இது காரணமாக 'ற' எழுதவேண்டிய இடத்தில் 'ர' வை எழுதிவிடுகின்றனர். இவ்வாறு எழுதுதல் தவறாகும்.

பின்வருஞ் சொற்களை உச்சரிக்குக.

கற்றோர். ஏற்றம். தேற்றம்.

முற்றம். மற்றோர். பெற்றான்.

இவை கற்றோர், முற்றம், பெற்றான், தேற்றம் என்னும் ஓசைபோலவே கேட்கின்றது. இப்படிக் கேட்பதனால் அது போல எழுதுதல் முறையன்று. ஏனெனில், 'றகர' மெய்யின் பின் 'றகர' மெய்யே தொடர்ந்து வருமன்றி, 'ரகரம்' வர மாட்டாது. 'றகரம்' வல்லின ஓசையுடையது. 'ரகரம்' இடையின ஓசையுடையது.

குறியீட்டுப் பிழைகளின் பிரயோகம்.

1. வலிமையற்ற தோளினாய் போ, போ, போ,
2. உறுதிகொண்ட நெஞ்சினாய் வா? வா? வா?
3. அமுதை விரும்புவவர் கள்ளை விரும்புவாரோ.

இவற்றில் முதலாந்தொடர் இழிவையும், இரண்டாந் தொடர் மகிழ்ச்சியையும் காட்டுவன. இங்கு உணர்ச்சிக்குறி (!) வரவேண்டும். மூன்றாந் தொடர் ஒரு வினாவாகும். இதன் பக்கலில் வினாக்குறி (?) இடுதல் வேண்டும்.

திருத்தமான தமிழ் 3

பெயர் வினைப் பொருத்தம்

தமிழருடைய வளப்பம் மிகுந்த வாழ்வில் வெவ்வேறு பொருள்களும், அவைகளுக்குத் தனித்தனியே பெயர்களும், அவை உபயோகப்படும்போது நிகழுந் தொழில்களுக்குத் தனித்தனி சொற்களும் இருந்ததாகத் தெரிகிறது.

உணவு வகை,

காட்டு: பாயசந் தின்றேன்.

மோர் சாப்பிட்டேன்.

இவ்வாறு பலர் தவறாக வழங்குவதைக் காண்கின்றோம். தின்னும் பொருள் வேறு. பருகுகிற - குடிக்கிற பொருள் வேறு. நக்கும் பொருள் வேறு. ஒவ்வொருவகை உணவை உண்ணும் முறைக்கும் வெவ்வேறு சொல்லை நமது முன்னோர் பலகாலமாக வழங்கி வந்துள்ளார்கள்.

உண்ணும் பொருள்களில் ஒன்றற்கே உரிய சொல்லை மற்றொன்றிற்குப் பொருத்தமாகச் சொல்வது மரபன்று.

உணவு, அடிசில் முதலியன பொதுவாகச் சாப்பாடு, உணவு என்னும் பொருளைக் குறிப்பன. ஆகவே, உணவு என்பது கறி, சோறு, கஞ்சி, வடை, பாயசம் என்னும் உண்ணும் பொருள்களைக் குறிக்கும் பொதுச்சொல். பொதுச் சொல்லுக்குப் பொதுவினையை உபயோகித்தலே சிறப்பாகும்.

காட்டு: உணவு உண்டான்.

அடிசில் அயின்றான்.

சோறு, கறி, குழம்பு, மோர், தோசை என்னும் பொருள்கள் நமக்கு உணவாக உதவுகின்றன. ஒவ்வொன்றையும் ஒவ்வொருவிதமாக உண்கின்றோம். சிறப்பாகச் சில உணவுப் பொருள்கள் வழங்கும் முறையினை அறிவோம்.

காட்டு: 1. நீர் பருகினான், குடித்தான்.

2. பால் குடித்தான்.

3. கூழ் குடித்தான்.

4. பாயசம் குடித்தான்.

5. தோசை தின்றான்.

6. கறி தின்றான்.

7. சோறு உண்டான், அயின்றான்.

8. வெற்றிலை தின்றான்.

ஒவ்வொரு அணியை அணியும் முறைக்கும் பழங்காலந் தொட்டே தனித்தனிச் சொற்கள் உள. நாமும் அவ்வாறே வழங்குதல் வேண்டும்.

அணி, அணிகலம், நகை என்பன முடி, வளை, பதக்கம் மாலை ஆகிய பலவற்றிற்கும் பொதுப்பெயர்களாகும். ஓர் ஆபரணத்திற்கு உரியதல்லாத வினைச்சொல்லை அதனோடு சேர்த்துச் சொல்லுதல் முறையன்று.

(அ) ஆபரணப் பொது

காட்டு: 1. அணி அணிந்தான்.

2. நகை பூண்டான்.

(ஆ) ஆபரணச் சிறப்பு

1. முடி கவித்தான், சூட்டினான்.

2. சதங்கை கட்டினான்.

3. மேகலை பூண்டான்.

4. பதக்கம் அணிந்தான்.

5. வளை செறித்தான்.

ஆயுத வகைகள்

பண்டைத் தமிழர் கையாண்ட ஆயுத வகைகள் பல வாகவும், அவற்றின் பிரயோகங்கள் பலவாகவுந் தெரிய வருகிறது.

படைக்கலம், படை என்னும் சொற்கள் வாய், ஈட்டி, அம்பு, படை முதலிய எல்லாவகை ஆயுதங்களுக்கும் பொது வானவை. படை என்பதனைப் பொதுவாக உபயோகிக்கும் போது அதற்கு ஏற்ற வினைச்சொல்லைச் சேர்த்து வழங்க வேண்டும்.

காட்டு: (அ) படைகலப் பொது.

1. படைக்கலம் வழங்கினான்.

2. படை தொட்டான்.

(ஆ) படைச் சிறப்பு

- காட்டு: 1. வேல் எறிந்தான்.
 2. அம்பு எய்தான்.
 3. வான் ஓச்சினான், வீசினான்.
 4. ஈட்டி ஓச்சினான், எறிந்தான்.
 5. குண்டு எறிந்தான்.

பல வகையான உணவுப் பொருள்களையும், ஆபரணங்களையும், ஆயுதங்களையும் கையாண்ட தமிழர், பலவிதமான இசைக் கருவிகளையும் கையாண்டுள்ளமை அவர்களது நாகரிகச் சிறப்பையும் வாழ்வின் செழிப்பையுமே காட்டுவனவாகும்.

இயம் என்பது வீணை, யாழ், குழல், கோம்பு, முழவு, முரசு, சங்கு முதலிய இசைக்கருவிகள் பலவற்றைக் குறிக்கும் பொதுவான சொல். இசைக்கருவிகள் ஒவ்வொன்றையும் உபயோகிக்கும் முறைகளுக்கு வெவ்வேறு சொற்களை வழங்கியுள்ளனர் நம் முன்னோர்.

(அ) இசைப்பொது

காட்டு: இயம் இயம்பினான்.

(ஆ) இசைச் சிறப்பு

- காட்டு: 1. முரசு கொட்டினான்.
 2. வீணை மீட்டினான்.
 3. யாழ் எழுப்பினான், வரசித்தான், இசைத்தான்.
 4. யாழ் தைவந்தான் (தை வருதல் - தடவி வாசித்தல்)
 5. கோம்பு ஊதினான்.
 6. சங்கு ஊதினான்.
 7. மத்தளம் தட்டினான், முழவினான்.

பயிற்சி

பின்வரும் பந்தியிற் காணும் பிழைகளைத் திருத்தி, அவை என்ன பிழைகள் என்றுங் கூறுக.

அக்கூட்டத்திற்குப் பலர் சமூகமளித்தனர். பல நிகழ்சிகள் நடைபெற்றன. எட்டாம் வகுப்பிற் படிக்கும் சம்பந்தன் “தமிழ் மொளி” என்னும் பொருள் பற்றிப் பேசினான். அடுத்து ஒரு இசைவிருந்து நிகழ்ந்தது. பத்து வயதுச் சிறுமியான திருவாளர் ஈசமனோகரி தாளத்திற்கியைய நடனமாடினாள், அது கண்டோர் மனதைக் கவரக்கூடியதாய் கவற்சிகரமாய் இருந்தது. இசைப் பயிற்சி உடையவரான வசந்தியும் அவள் தங்கை வாசுதியும் வீணை தட்டினர். ஈசமனோகரிக்கு தமயனான மனமொகன் குழல் மீட்டினான்.

46. இவர்கள் யார்?

1.

நம் நாட்டு வைத்தியசாலைகளையும், நோவாளர் விடுதி களையும் போய்ப் பார்ப்போமானால் அன்பு, பொறுமை, அமைதி முதலிய குணங்களை அணிகலனாகக் கொண்டு, அல்லும் பகலும் அயராது பணிபுரியும் தாதிமார் பலரை நாம் காண்போம்.

உடற்பிணியால் வருந்துவோரது துன்பத்தைத் தமதென எண்ணி அன்புப்பணி ஆற்றுவோரே இத்தொழிலில் ஈடுபாடுடையவராவர். இத்தொழிலில் ஈடுபட்டு உழைப்பது இழிவென எண்ணப்பட்ட அக்காலத்தில், இதனை மிக உயர்ந்த பணியாகக்கொண்டு, தாமே இதற்கு வழிகாட்டியவர் இங்கிலாந்திலே உள்ள ‘புளோரன்சு’ நகரத்திற் பிறந்த ஒரு நங்கை நல்லாளாவர். இவர் செல்வத்திலே திளைத்த சீரிய குடும்பத்திற் பிறந்தவர். மணப்பருவம் எய்தியதும், தமக்கு ஒத்த குணமும், நலனும் பொருந்திய கனவான் ஒருவனை மணந்து வாழ்க்கை நடத்த வேண்டுமென இவர் பெற்றோர் விழைந்தனர். ஆனால் இவ்வம்மையாரோ “என் கடன்

பணி செய்து கிடப்பதே” என்னுங் குறிக்கோளை மனதிற் கொண்டு வைத்தியத் தாதித்தொழிலை மேற்கொண்டார். உயர் குடிப் பெண்மணி ஒருத்தி, நோயாளரைப் பராமரிக்கும் பணியை மேற்கொள்ள எண்ணியமை இவருடைய பெற்றோருக்கு மிக்க கவலையை அளித்தது. ஆகவே, அவர்கள் தம் அருமை மகளாரின் மனத்தை மாற்றப் பெரிதும் முயன்றனர் முயற்சி வீணாகவே பெற்றோர் இவர் விருப்பத்திற் கிணங்க வைத்தியத் தாதித் தொழிலிற் பயிற்சி பெறுவதற்கு இவரைச் சேர்மனிக்கு அனுப்புவராயினர்.

ஆங்கு இவர் பயிற்சிபெற்றுத் திரும்பிய காலே, ‘கிரியியா’ என்னுமிடத்தில் ஒரு போர் நடந்தது. அதனால், எண்ணற்ற வீரர்கள் காயப்பட்டு இறக்குந் தறுவாயில் இருந்தனர். இச் செய்தியைக் கேள்வியுற்ற அம்மையார் உடனே தன் உடனூழியர்களுடன் சென்று, அன்புடன் சிகிச்சை செய்து அவர்களைக் காப்பாற்றினார்.

இவர் தமது பணிகளை ஒழுங்காகச் செய்து முடித்த பின் நாடோறும் இரவில் ஒரு விளக்கைக் கொண்டு சென்று ஒவ்வொரு நோயாளியையும் அன்போடு பார்வையிடுவார். இவரது அன்பையும், ஆதரவையும், சலியா உழைப்பையும் பெற்ற மக்கள் இவரை ‘ஒளிநங்கை’ என அன்புடன் அழைத்தனர். அக்காலத்தில் இங்கிலாந்தை ஆண்ட ‘விக்டோரியா’ இராணியார் இவருடைய சிறந்த தொண்டினைப் பாராட்டிப் புகழ்ந்தார்.

உலகில் எங்கெங்கு வைத்தியத் தாதிமாரைப் பார்க்கின் றோமோ அவ்வேளைகளிலெல்லாம் இத்தொழிலுக்குத் தம்மை அர்ப்பணித்து, பிறர் நலனுக்காகவே வாழ்ந்து, இறவாப் புகழடைந்த இவ்வம்மையாரின் நினைவு வராமலிராது.

2.

இவர், அன்னை, கத்தாரிபாய், சுவாமி இராமகிருட்டிண பரமகம்ச தேவரின் மனைவி அன்னை சாரதாதேவியார் போன்ற ஓர் உத்தமப் பெண்மணியாவார். இலங்கை அன்னையின் இணையற்ற புதல்வரான உயர் திரு. பொன்.

இராமநாதன் அவர்களுடைய அருந்துணைவியாய் விளங்கியவர். இவர் ஒரு மேலை நாட்டுப் பெண்மணியாக விருந்தும் தம் நாட்டு நாகரிகம், நடை, உடை, பழக்க வழக்கங்களை அறவே களைந்து, தம் வாழ்க்கைத் துணைவரது சமயம், மொழி, பண்பாடு முதலியவற்றை மேற்கொண்டவர். மனை வாழ்கைக்குகந்த மனையாளாகி, தமது தலைவரது பணிக்குத் தம்மைச் செப்பமுஞ் செய்து கொண்டவர். எல்லா வகையாலும் பெண்மணிகளுக்குச் சிறந்த முன்மாதிரியாகத் திகழ்ந்தவர்.

இவர் ஈழநாட்டின் மாபெரும் தலைவரான அறிஞர் பொன். இராமநாதப் பெரியாரின் அருள் செயல்களுக்கெல்லாம் ஊக்கமளித்து, ஆக்கந் தேடிய ஓர் உத்தமப் பத்தினியாக விளங்கினார். இவரது துணைவரான பொன். இராமநாதன் அவர்கள் நாட்டிய இரு கலைக்கோவில்களையும், மற்றும் அன்னார் செய்த நல்லறங்களையும் இவர் மிகத்திறமையுடன் கண்காணித்து வந்தார். இவருடைய நிருவாகத்தில் ஒரு தனிப்பெருமை இருந்தது. சிறு அலுவல்களையுந்தனித்தனியாகப் பார்வையிட்டு அவ்வேலைகள் நிறைவேறும் வரை அதிலே கண்ணுங் கருத்துமாயிருப்பர்.

இவர் ஒரு சிறந்த நூலாசிரியை. தங் கணவனார் எழுதிப் பதிப்பியாது விட்டுச்சென்ற நூல்களைப் பதிப்பித்ததோடு, தாமும் பல நூல்களை ஆக்கி உதவி உள்ளார். கல்வித்துறையில் இவர் ஆற்றிய சேவைகளை நன்குணர்ந்த இலங்கைப் பல்கலைக் கழகத்தினர், இவருக்குக் 'சுலாபிதி' என்னும் பட்டத்தை வழங்கி மேன்மைப்படுத்தினர்.

மேலை நாட்டிற் பிறந்து, அந்நாட்டுக் கல்வி கேள்விகளிலே தேர்ச்சியடைந்த இவ்வம்மையார், தமிழர் பண்பாட்டிலும், தமிழ்ப் பழக்க வழக்கங்களிலும் புதைந்து இறுதிவரை அதற்காக அயராது உழைத்தமையைத் தமிழராகிய நாம் என்றும் மறக்க முடியாதன்றோ!

3.

இவள் தனக்கென வாழாது மக்கள் நலனுக்காகத் தன்னைத் தியாகம் செய்த தவநங்கையாவள்.

இவள் கர்விரிப்பும் பட்டினத்தில் வாழ்ந்த கோவலனுக்கும், ஆங்கு ஆடல், பாடல், அழகு என்பனவற்றிற் சிறந்த நாடகக் கணிகையரம் மாதவிக்கும் மகளாய்த் தோன்றியவள். கோவலன் தன் குலதெய்வத்தின் பெயரைத் தன் மகளுக்கு இட்டு மகிழ்ந்தான். மதுரையில் கோவலன் கொலை யுண்டு இறந்த கொடுமையை அறிந்த மாதவி, கொடுந்துயரம் பொறுக்க ஆற்றாது துறவறத்தை மேற்கொண்டாள். அவளோடு இவளுந் துறவற நெறியிற் புகுந்தாள்.

ஒருநாள் இவள் தன் தோழியாகிய சுதமதியோடு நந்தவனத்தில் மலர் கொய்து நின்றாள். நெடுநாளாக இவள் பால் ஆசை கொண்டிருந்த உதயகுமாரன் என்னும் அந்நாட்டு அரசினங்குமாரன் அங்கே வந்தான். அவனது தீய எண்ணத்தை அறிந்த இவள், சுதமதியின் உதவியால் அங்கிருந்த பளிங்கு அறையிலே புகுந்து தன்னைக் காத்துக் கொண்டாள்.

அவன் மறுபடியும் வருவாரே என்ற பயத்தால் வருந்திய இவள், சிந்தனையில் ஆழ்ந்து உறங்கி விட்டாள். அப்போது இவளிடத்து இரக்கங்கொண்ட மணிமேகலை என்னும் தெய்வம் சுதமதி துயின்ற சமயம் பார்த்து இவளை அன்றிரவே மணிபல்லவம் என்ற இடத்திலுள்ள ஒரு சோலைக்கண் கொண்டுபோய் விட்டது. மறுநாட் காலை துயில் நீத்துத் தன் தனிமையை உணர்ந்து வருந்திய இவள், நாற்றிசையும் நோக்கினாள். ஆங்கு தன்முன் தோன்றிய புத்த பீடிகையைக் கண்குளிரக்கண்டு வணங்கினாள். அச்சமயம் அங்கே வந்த மணிமேகலைத் தெய்வம், பசிப்பிணியை அகற்றவும், வேண்டும்போது வேற்றுரு எடுக்கவுங் கூடிய மந்திரங்களை இவளுக்கு உபதேசித்தது. அறச்சிந்தையுடையவர்களுக்கே கிட்டக்கூடிய 'அமுதசுரபி' என்னுந் திருவோடும் இவள் கையிற் சேர்ந்தது. அதைக்கொண்டு தனது ஊர் திரும்பினாள்.

அங்கே கற்புக்கரசியாகிய ஆகிரைபிடம் முதன் முதல் பிச்சை ஏற்றாள். அந்த அமுதசுரபியில் உணவு குறைவுருது எடுக்க எடுக்கப் பெருகுவதாயிற்று, பின்னர் வஞ்சிமாநகரஞ்

சென்று, கண்ணகி கேரவிலை வழிபட்டுக் காஞ்சிமா நகரஞ் சேர்ந்தாள். அங்குப் பல ஆண்டுகள் மழையில்லாமல் உயிர்கள் வாடிவதங்கின. இவள் அமுதசுரபியிலிருந்து அன்னம் வழங்கி, அந்நகரத்துள்ளாரின் பசிப்பிணியை அகற்றினாள்

மக்களை அலைத்துக் குலைத்து வருத்தும் கொடிய நோயாம் பசினேரையை நீக்கும் முயற்சியில் முனைந்து அறநெறியினின்றும் வழுவாது வாழ்ந்த இப்பெண்மணியின் பெருமையே பெருமை!

பயிற்சி :

பின்வரும் வினாக்களுக்கு விடை எழுதுக.

1. இம் முவரினும் உமக்கு மிகவும் விருப்பமானவர் யார்?
2. இவர்களிற் காணப்பட்ட சிறந்த நலன்கள் யாவை?
3. இவர்கள் எந்தெந்த நாட்டைச் சேர்ந்தவர்கள்?
4. இவர்களில் மிக அண்மையில் வசித்தவர் யார்?
5. அமுத சுரபியின் விசேட மென்ன?
6. இவர்களையொத்த வேறிரு பெண்மணிகளின் பெயர்கள் கூறுக. பின்வருவனவற்றை விளக்க வாக்கியங்கள் அமைக்குக.

(அ) கல்வி கேள்வி

(ஆ) அலைத்துக் குலைத்து

(இ) ஆடல் பாடல்

(ஈ) வாடி வதங்கி

பொருள் கூறுக.

நெறி, வழி, பணி, நீத்து, இழிவு.

47. கதை படிப்போம். (1)

பின் வருங் கதையைப் படித்துப் பொருத்தமான தலையங்கம் இடுக.

ஒரு முறை வலைச்சிகள் சிலர் சந்தைக்குப் போய் மீன் விற்றுவிட்டு தமது ஊருக்கு திரும்பினார்கள். அன்று சந்தையில் அதிகநேரம் இருக்க நேர்ந்ததாலும், வழியில் மழை தடுத்தமையாலும் இருட்டுவற்கு முன் அவர்கள் தம்மூர் போய்ச் சேர முடியவில்லை. அதனால் வழியில் ஒரு கிராமத்திலேயுள்ள பூக்கடைக்காரன் ஒருவனது குடிசையிலே தங்கினார்.

அந்தக் குடிசையில், பூக்கடைக்காரன் தன்னிடம் வழக்கமாக வரும் பூக்காரருக்காக ஒரு கூடை நிறைய மல்லிகைப் பூக்களைப் பறித்து வைத்திருந்தான். நாள் தோறும் புலால் நாற்றக் குடிசையில் உறங்கியவருக்கு மல்லிகைப் பூவின் நறுமணம் பெரருத்தமானதாக இருக்கவில்லை. அதனால், அவர்கள் புலால் மணம் வீசும் கூடையைத் தமது நாசி அருகில் வைத்துக்கொண்டு உறங்கினர்.

பயிற்சி

பின்வரும் வினாக்களுக்கு விடை தருக.

1. வலைச்சிகள் தங்கள் ஊர் போகாத காரணம் யாது?
2. அவர்கள் துயில் கொள்ள முடியாது தவித்ததேன்?
3. 'பழக்கம்பெரிது' என்பதனை இக்கதைமூலம் எவ்வாறறியலாம்?
4. பூக்கடைக் காரனிடம் காணப்பட்ட தமிழ்ப் பண்பாடொன்று கூறுக. பின்வரும் சொற்களுக்குப் பொருத்தமான வேறு சொற்கள் சில எழுத்துக்களின் மூலம் காணப்படுகின்றன. அவற்றை நிறைவாக்குக.

(அ) வாசனை

(ஈ) ம.....ம்

(ஆ) துயில்

(உ) நி...தி...

(இ) பூந்தோட்டம்

(ஊ) ம...ர் வ...ம்,

எதிர்ப்பாற் சொற்கள் தருக:

- (அ) வலைச்சி
- (ஆ) ஒருத்தி
- (இ) தோட்டக்காரன்
- (ஈ) நல்லவன்

பின்வருஞ் சொற்களை வைத்து வாக்கியங்களமைக்குக:

- (அ) புலால் நாற்றம்
- (ஆ) நறுமணம்
- (இ) நாள்தோறும்

கதை படிப்போம் 2

ஓணனின் நிறம்

இரண்டு பையன்கள் மரத்தின் மேலிருந்த ஓர் ஓணனின் நிறத்தைப் பற்றிச் சண்டையிட்டுக்கொண்டிருந்தார்கள்.

“நன்றாகப் பார்! அந்த ஓணன் சிவப்பு நிறம்! நீ குருடனைப்போல் மஞ்சள் நிறம் என்கிறாயே” என்றான் ஒருவன்.

“பைத்தியக்காரனே, நீ தான் குருடன்; மஞ்சள்நிற ஓணனைச் சிவப்பு என்கிறாய்” என்றான் மற்றவன்.

இப்படியே விவாதம் முற்றிப்போயிற்று. பின்னர் அவர்கள் நின்ற அந்தத் தோப்பில், ஒரு குடிசையிலிருந்த ஒரு மூதாட்டியைக் கண்டு அதை அவளிடம் முறையிட்டனர்.

“உங்களுக்குள் என்ன சண்டை?” என்று மூதாட்டி கேட்டாள்.

“அந்த மரத்தைப் பாருங்கள்! அங்கு ஒரு சிவப்பு ஓணன் இருக்கிறது; இவன் அதன் நிறம் மஞ்சள் என்

கிருஷ்ணன்; என்னைக் குருடன் என்று சொல்கிருஷ்ணன்; நீங்கள் அதனைப் பார்த்துச் சொல்லுங்கள்; சொன்னால் ஒரு வேளை அவன் ஒப்புக் கொள்வான்” என்றான் சிவப்புக் கட்சிக்காரன்.

“அம்மா, நீங்களே பார்த்துச் சொல்லுங்கள். மஞ்சள் நிற ஓணை இவன் சிவப்பு, சிவப்பு என்று உளறிக்கொண்டிருக்கிறான்” என்றான் மஞ்சள் நிறவாதி.

கிழவி சிரித்தாள். “நீங்கள் இருவர் சொல்லுவதுஞ்சரியே. வீணாகச்சண்டையிடாதீர்கள். அந்த ஓணை பல நிறங்கொள்ளும் பச்சேர்ந்தி. அதனுடைய நிறம் அடிக்கடி மாறுவதை நான் கண்டிருக்கிறேன். இதற்காகவா நீங்கள் சண்டையிடுகிறீர்கள்? போங்கள்” என்று அன்புடன் கூறினாள் அந்த முதாட்டி.

பயிற்சி

பின்வரும் வினாக்களுக்கு விடை தருக.

1. பையன்கள் எதைப்பற்றிச் சண்டையிட்டார்கள்?
2. ‘விவாதம்’ என்றால் என்ன?
3. பையன்கள் முதாட்டியின் உதவியை நாடியதேன்?
4. அம்மையார் எப்படி அவர்களைச் சமாதானப்படுத்தினார்?

பின்வரும் தொடர்களை வைத்து வாக்கியங்கள் அமைக்குக:

(அ) அந்தத் தோப்பில்

(ஆ) சொன்னால் ஒருவேளை

(இ) அடிக்கடி மாறுவதை

எதிர்ப்பால் கூறுக:

குருடன், பாட்டி, பையன், பைத்தியக்காரி.

கதை படிப்போம் 3

கோதாவரிக் கரையில் ஒரு பெரிய வன்னிமரத்தில் இலகுவதனன் என்னுங் காகம் வாசஞ்செய்துகொண்டிருக்கையில், ஒரு நாள் விடியற் காலத்தில், அங்கே, இய

மனைப்போல மிகவும் பயங்கரனாய் ஒரு வேடன் வந்தான். இலகுபதனன் அவனைப் பார்த்துப் பயங்கொண்டு “இந்தத் துரர்த்துமா என்ன செய்வானே? தெரியவில்லை; ஆகையால், இதைச் சோதிக்கவேண்டும்” என்று இரை தேடுகிற முயற்சியை விட்டிருந்தது.

இதற்குள் அவ்வேடன் வலையை விரித்துப் பலவகைப் பட்ட தானியங்களைத் தெளித்து அங்கே ஒரு செடிமறைவிற்பதுங்கிக்கொண்டிருந்தான். அதன் பிறகு தன் பரிவாரத்தோடு அந்த மரத்தில் வந்திறங்கிய சித்திரக்கிரீவன் என்னும் புறவரசு, அங்கே இறைத்திருந்த தானியத்தைப் பார்த்துத் தன் பரிவாரப் புறக்கருடனே, “இந்த மனித சஞ்சாரமற்ற காட்டிலே தானியம் எப்படிவரும்? இஃதினை ஆராயாமல் உண்ணக்கூடாது” என்று கூறியதைக் கேட்டு ஒரு புற கர்வத்தோடு, “இப்படி ஆலேர்சித்தரால் நமக்கு இரையகப்படாது; மேலும் வெட்கமுறுகின்றவன், பொருமையுள்ளவன், மகிழ்ச்சியடையாதவன், குரோதமுள்ளவன், தீராச் சந்தேகமுள்ளவன், பிறர்பொருளாற் சீவிக்கின்றவன் ஆகிய இந்த ஆறுவகையினருந் துக்கத்தையே அனுபவிப்பார்கள்” என்றது.

இதைக் கேட்டுப் புறக்களெல்லாம் தானியத்தைத் தின்னும்படி போனவிடத்து வலையில் அகப்பட்டன. புறவரசன் அதைப் பார்த்து, “எல்லோரும் என் சொல்லைக் கேளாமற் போனார்கள்; இப்போது நான் ஒன்றியா யிருப்பதிற் பயனில்லை” என்று சொல்லித் தானும் வலையில்வந்து அகப்பட்டது.

பயிற்சி

பின்வரும் வினாக்களுக்கு விடை தருக:

1. இக்கதைக்கு ஒரு பெயரிடுக.
2. வேடனின் பயங்கரத் தோற்றத்திற்கு உவமையாக யாது கூறப்பட்டிருக்கின்றது?
3. ‘இலகுபதனன்’ இரை தேடுகிற முயற்சியை விட்டிருந்ததேன்?

4. புறவரசு அத்தானியத்தை உண்ணலாகாது என்று ஏனைய புரக்களைத் தடுத்ததேன்?
5. எத்தகையோர் துக்கத்தை யனுபவிப்பவராவார்?
6. புறவரசு தானும் போய் வலையிலகப்பட்டதேன்?

பின்வருஞ் சொற்களை யுபயோகித்து அவற்றின் பொருள் விளங்க வாக்கியங்களமைக்குக:

தூரத்துமா, எத்தனம், பரிவாரம், குரோதம்.

மேற்படி பகுதியில் பின்வருவனவற்றுக்கு ஒவ்வோர் உதாரணங் காட்டுக;

(அ) "அ" அகச்சுட்டாக வர.

(ஆ) 7-ஆம் வேற்றுமை 'இல்' உருபு இடப்பொருளில் வர.

(இ) இறந்தகாலப் பெயரெச்சம்.

(ஈ) பால்பகா அஃறிணப்பெயர்.

மேற்படி பகுதியைப் படித்துப் பொருள் சிதையாமல் புரக்களுக்கிடையில் நிகழ்ந்த நிகழ்ச்சியை உரைநடையில் எழுதுக.

கதை படிப்போம் 4

வீரத்தாய்

முற்காலத்திலே தமிழ் நாட்டில் வீரர்கள் மலிந்திருந்தனர். அன்றோ,

"உச்சிமீது வானிடிந்து வீழுகின்ற போதிலும்
அச்சமில்லை! அச்சமில்லை! அச்சமென்ப தில்லையே"

என்று பாடிக்கொண்டு போர்க்களஞ் செல்லும் இயல்புடையார். ஆண்களும், பெண்களும் வீரம் வாய்ந்து விளங்கினர். இத்தகைய மறக்குடியிலே தோன்றினான் ஒரு மங்கை. அவள், தன் மனப்பான்மைக்கேற்ற ஒருவனை மணந்து ஒரு வீரக்குழந்தையைப் பெற்றாள். அவள் தமையனும் ஒரு தீரன்.

இவர்கள் ஒரு குடும்பமாக இன்புற்று வாழ்ந்து வருகையில், நாட்டிலே பெரும்போர் மூண்டது. போர் முழக்கங் கேட்டபோது அம்மங்கையின் தமையன் போர்க்கோலம்

பூண்டு அமார்க்களம் போந்தான். கண்டோர் வியக்கக் கும்போர் புரிந்தான். அனேக வீரதீரச் செயல்களின்பின் மாலைப்பொழுதில் மார்பில் அடிபட்டு மாண்டான்.

மறுநாட் காலையில் போர்ப்பறை மீண்டும் வீரரைப் போருக்கு அழைத்தது. உடனே அம்மங்கையின் கணவன் போருக்குக் கிளம்பினான். அமார்க்களம் புகுந்து அரும்போர் புரிந்தான். செருக்களத்தில் உயிர் கொடுத்துப் புகழ் கொண்டான். பொழுது புலர்ந்தது. மறுபடியும் போர்ப்பறை முழங்கிற்று. மங்கை எழுந்தாள்; தன் மகளை அழைத்தாள்; அவன் மயிரை வாரிப் போருடை புனைந்து, வேல்கையில் தந்து, “போய் வருக” என மகிழ்ச்சியோடு வழி கூட்டி அனுப்பினான். முதல்நாள் தமையன் இறந்தான் என்றுந் தாளாது, மறுநாள் கணவன் மாண்டான் என்றுங் கலங்காது, தன் குடும்பத்திற்கு ஒரு மகளை உள்ளான் என்றுஞ் சிந்தியாது, இளம்பாலனைப் போர்க்களம் அனுப்பிய பெண்மணியின் வீரந்தான் என்னே! இஃதிங்ஙனமாக,

நரம்பு எழுந்து தோல் வற்றிய முதியவன் ஒருத்தியின் புதல்வன், செருநரை அடக்கச் செருக்களஞ் சென்று போரிலே புறமுதுகிட்டுப் பட்டான் என்று பலர் அம்முதியவளுக்கு இயம்பினர். அதுகேட்ட அன்னை தனது முதுமையைச் சிறிதுங் கருதாது பொங்கி எழுந்தாள். வானைக் கையிலே தாங்கினாள். “இவர் கூற்று மெய்யாயின் அவனுக்குப் பாலாட்டிய எனது மார்பை இவ்வாளினால் அறுப்பேன்” என்றெழுந்து போர்க்களம் புகுந்தாள். ஆங்குப் பிணங்களினிடையே நடந்து சென்று தன் மகனுடலைக் கண்டாள். முகத்திலும், மார்பிலும் அடியுண்டு இறந்து கிடந்த அவ்வுடலைக் கண்டநிலையில் அத் தாய் அவனை ஈன்றபோது அடைந்த இன்பத்திலும் பெரிதுவந்தாள். இவர்களன்றோ வீரத்தாயர்!

பயிற்சி

பின்வரும் வினாக்களுக்கு விடை தருக.

1. தமிழ்நாட்டு வீரர் போர்க்களஞ் செல்லும்பான்மை எப்படிக்கூறப்படுகிறது?
2. பெண்ணின் தமையனும், கணவனும் போர் புரிந்த தெங்ஙனம்?
3. தமிழ்நாட்டில் போர் முரசைவிட வேறு எந்தெந்த முரசுகள் முழங்குவது வழக்கம்?

4. இளம்பாலனைப் போருக்கனுப்பிய தாயைப்பற்றி உமதுகருத்து யாது?
5. போரில் மார்பிலே காயம்பட் டிறத்தலைப் புகழாகக் கருதுவ தேன்?
6. முதியளான தாய் பிணக்குவியல்களைக் கடக்க முடிந்தது எதனால்?
- 7 ஈன்ற பொழுதிலும் பெரிது மகிழ்ச்சியுற்றாள் ஏன்?
8. வீரப்பெண்கள் வரிசையில் சேர்க்கக்கூடிய வேறு இருவர் பெயர் தருக.
9. பல்லாயிரம் ஆண்டுகள் தம்மீது படையெடுத்தும் மாற்றாரைப் புறங்கண்ட தமிழன்னை நம்மிடம் எதனை எதிர்பார்க்கிறாள்?
10. (அ) “அச்சமில்லை! அச்சமில்லை” எனத் தொடங்கும் பாட்டு என்ன உணர்ச்சியை உமக்களிக்கிறது?

(ஆ) அப்பாட்டின் பொருளுக்குப் பின்வரும் தொடர்களில் எவை மிகப்பொருத்தமானவை?

1. 'நாமார்க்கும் குடியல்லேம் நமனை அஞ்சேம்'
2. 'உன்னைப் பிடித்தேனென்று நில்! நில்!'
3. 'அஞ்சுவ தொன்றுமில்லை. அஞ்சவருவது மில்லை'

48. மொழி வளர்ச்சி

மக்கள் சமூகங்களாக வாழத் தொடங்கிய பின்பே மொழியும் கலைகளுந் தோன்றி வளர்ச்சியடைந்தன.

ஒருவன் தனது கருத்தை வெளிப்படுத்துவதற்கு சைகைகளையோ, சில ஒலிக் குறிகளையோ பயன்படுத்து கிறான். இந்த அடிப்படையினின்றே மொழி தோன்றிற்று. விலங்குகள், பறவைகளிடத்தும் மொழிக்கு அடிப்படை யாகவுள்ள இயல்புகளைக் காணலாம். குஞ்சுகளோடு உலா வித்திரியும் கோழி சடுதியில் ஒருவகை ஓசை செய்கின்றது. உடனே குஞ்சுகள் ஓடி மறைகின்றன. அஃது அபாயம் நீங்கிவிட்டதை அறிவிக்க இன்னொரு வகையாகச் சத்தமிடு

கின்றது. அப்பொழுது மறைந்திருந்த குஞ்சுகள் தாயிடம் ஓடிவருகின்றன. இவ்வாறே விலங்குகள் தம் மகிழ்ச்சி, வெறுப்பு, அச்சம் முதலியவற்றை உணர்த்த வெவ்வேறு வகையாக ஒலித்தலைக் காணலாம். விலங்குகள் மனிதன் பேசத் தொடங்குவதற்கு மிக முற்காலத்திலேயே பேசின.

நாய் தனது வால்க்கொண்டு அன்பு முதல் கோபம் வரையிலுள்ள பலவகையான உணர்ச்சிகளை அறிவிக்கின்றது. எறும்பும் மற்றைய பூச்சிகளும் முகத்திலுள்ள கொம்புகளாற் பேசுகின்றன. பறவைகள், மகிழ்ச்சி, அழகை, பயம், காதல் என்பனவற்றைக் குறிக்க வெவ்வேறு வகையாகச் சத்தமிடுகின்றன. குதிரைகளும், ஆடு மாடுகளும் ஒன்று மற்றொன்றை மூக்கினால் உரோஞ்சியும், களைத்தும், அழுதும் பேசுகின்றன.

மக்களும் ஆதியில் இவ்வகையான ஒலிக் குறிகளையும் சைகைகளையுமே தமது மொழியாகப் பயன்படுத்தினார்கள். இம்மொழி, மக்கள் எல்லோருக்கும் பொதுவாக இருந்தது. பின்பு மக்கள் தம்மைச் சூழ்ந்துள்ள பறவை, விலங்கு முதலியன செய்யும் ஓசைகளை உற்றுக் கேட்டார்கள். அவர்கள் அவ்வொலிகளையே அவ்விலங்குகள், பறவைகள், முதலாம் இயற்கைப் பொருள்களுக்குப் பெயராகவும் இட்டு வழங்கினார்கள். 'கோ, கோ' என்று சத்தமிடும் பறவை கோழி எனப்பட்டது. 'கூ, கூ,' என்று கூவும் பறவை குயில் எனப்பட்டது. 'மா, மா,' எனக் கத்தும் விலங்கு மாடு எனப்பட்டது. 'கா, கா,' எனக் கரையும் பறவை காக்கை அல்லது காகம் எனப்பட்டது.

இவ்வாறு தோன்றிய பல சொற்களை மொழிகளிலே காணலாம். பின்பு மக்கள் பொருள்களின் பண்புகளையும், செயல்களையும் குறிக்க ஒலிக்குறிகளை அமைத்து வழங்கினார்கள். மக்கள், கூட்டமாக வாழ்கின்ற காலத்திலேயே இவ்வகையான ஒலிக்குறிகள் தோன்றி, அக்கூட்டத்திலுள்ள மக்கள் எல்லோராலும் அவ்வப் பொருள்களையும் பண்புகளையும், செயல்களையும் குறிப்பனவாக வழங்கப்பட்டன. இவ்வொலிக் குறிகளும், ஒலிக்குறிகள் இல்லாதவற்றுக்கு

இடையிடையே காண்பிக்கப்படும் உடற்குறி, பார்வை போன்றவைகளுமே ஆதியில் மொழியாக வழங்கின. இன்னும் ஒலி வடிவான மொழியேயாடு சைகைகளும் இருந்துவருதலைக் காண்கிறோம். ஆதிகாலத்தில் மக்கள் சிறிது, சிறிதாகச் சொற்களை உண்டாக்கித் தோற்றுவித்த மொழியின் வளர்ச்சியே இன்று உலகிலே காணப்படும் எல்லா மொழிகளும் என்க.

பயிற்சி

(அ) பின்வரும் வினாக்களுக்கு விடை தருக:

1. மக்கள் தம் மனக் கருத்தை வெளிப்படுத்தும் கருவிகளாய் அமைந்தவைகள் எவை?
2. விலங்குகள், பறவைகள் எவ்வாறு தம் கருத்தைத் தெரிவிக்கின்றன?
3. விலங்கு, பறவை முதலானவற்றிற்கு வாயிருந்தும் 'வாயில் லாப் பிராணி' என்கிறோம். ஏன்?
4. உடற்குறி என்றால் என்ன?
5. மக்கள் எங்ஙனம் மொழியைத் தோற்றுவித்தார்கள்?

(ஆ) பின்வருஞ் சொற்களின் எதிர்ச்சொற்களை வாக்கியங்களில் உபயோகிக்குக:

ஆதி, மக்கள், இயற்கை, மகிழ்ச்சி, இன்று.

(இ) மேற்படி பகுதியைப் படித்துப் பின்வருவனவற்றுக்கு ஒவ்வொரு உதாரணம் தருக;

(அ) நிகழ்காலத் தெரிநிலைவினைமுற்று.

(ஆ) பண்புப்பெயர்கள் இரண்டு.

(இ) இறந்தகாலத் தெரிநிலைவினையெச்சம் இரண்டு

(ஈ) இறந்தகாலத் தெரிநிலைப்பெயரெச்சம் இரண்டு.

(உ) 2-ஆம் வேற்றுமை உருபேற்ற சொற்கள் இரண்டு.

ஈ புணர்த்தி விடுக.

(அ) அ+ஒலி (இ) உடல்+குறி

(ஆ) அ+கூட்டம் (ஈ) வேறு+வேறு

உ பின்வருவன எவ்வகைக் குற்றுகரங்கள்?

இன்று, நாடு, அமுது, விலங்கு, உற்று.

49. கம்பர் காட்டுங் காட்சி

கவிச்சக்கரவர்த்தியாகிய கம்பரை ஆதரித்த சடையப்ப வள்ளல் ஒரு பெரு நிலக்கிழார். அன்பு கனிந்து விருநீ தோம்புவதில் நிலக்கிழார்களை எவரும் விஞ்சமுடியாது. ஒருமுறை கார்காலத்தில் சடையப்பவள்ளல் தமது நிலத்தைச் சுற்றிப் பார்க்கச் சென்றபோது கம்பருங் கூடச் சென்றார். அன்று அவர்கள் பல காட்சிகளைக் கண்டார்கள்.

அவர்கள் புறப்பட்ட பொழுது வெயிலே இல்லாத மாலைக் காலம். வானத்தில் கரிய மேகங்கள் உலவின. இடியின் குமுறல்கள் கேட்டன. மேகங்களைக் கண்ட மயில்கள் தோகைகளை விரித்தாடின. குளங்களிலே தாமரை மலர்கள் பூத்தவை குவிந்திருந்தன. நீல நிறமுள்ள குவளை மலர்கள் மலர் வனமாய்க் காணப்பட்டன. மெதுவாக வீசிய காற்றினால் குளத்தின் நீரில் சிறிய அலைகள் எழுந்தன. இவை தாம் அன்று அவர்கள் கண்ட காட்சிகள். இவை கம்பர் கருத்தில் வேருன்றி விட்டன.

அவர் இராமாயணத்தைப் பாடுங்கால் இக்கருத்தைப் பயன்படுத்திக் கொண்டார். இராமாயணத்திலே கோசல நாட்டின் வளத்தைக் கூறும்பொழுது இக்கருத்து வெளிப்படுகிறது. இயற்கையையே ஒரு நாடகமேடையாக்கி விடுகிறார் கம்பர். அத்துடன் தான் முன்கண்ட காட்சிகளைத் தனது கற்பனைத் திறத்தினால் மாற்றிக் கொண்டு விரிக்கும்

அரசன் ஒருவனை நம்முன்னே கொண்டுவருகிறார். கம்பர் காட்டும் அரசன் மக்களுக்கு அரசன் அல்லன். இயற்கையின் அரசனாகிய மருதமென்னும் அரசனே அவன்.

ஓர் அரசன் அத்தாணி மண்டபத்தில் கொலுவிருக்கையில் நாம் காணுங் காட்சிகளைப் போலவே, மருதமென்னும் அரசனின் அவையிலும் கவிஞர் பல கரட்சிகளைக் காட்டுகிறார். ஆங்கு நல்ல இசையும், நாட்டியமுமில்லாதிருக்குமா? இதோ நாட்டியம் நடைபெறப் போகின்றது.

நாட்டியம் நடைபெற அரசங்கமும், விளக்குகளும் இருக்க வேண்டுமல்லவா? நல்ல வயற்புறத்தில் அரசங்கம் அமையப் பெற்றுள்ளது. நீர் அலைகள் திரைகளாக அமைந்துள்ளன. மேகங்கள் கூடி முழுவொலி செய்கின்றன. வண்டுகள் யாழ் மீட்டிப் பாடுகின்றன. இந்தப் பின்னணியில் நாட்டிய மங்கையாகிய மயில் வந்து ஆடுகின்றது. மயில்களின் இந்த ஆட்டத்தைப் பார்ப்பவர் யார் என்று நினைக்கிறீர்கள்? இதோ குவளைகள் தம் மலர்களாகிய விழிகளால் நாட்டியத்தைக் கண்டு களிக்கின்றன.

இந்தக் காட்சிகளையெல்லாங் கண்டு களித்துக் கொலு வீற்றிருக்கின்றது மருதத்திணை என்னும் அரசு. கம்பர் காட்டும் இக்காட்சியை நாமுங் காண்போம்.

* தண்டலை மயில்க ளாடத் தாமரை விளக்கந் தாங்கக் கொண்டல்கள் முழவி னேங்கக் குவளைகண்

—விழித்து நோக்கத்

தெண்டிரை யெழினி காட்டத் தேம்பிழி மகர

—யாழின்

வண்டுக ளினிது பாட மருதம்வீற் றிருக்கு—மாதோ!

* தண்டலை - சோலை; கொண்டல்கள் - மேகங்கள்; முழவின் - மத்தளம் போல; ஏங்க - ஒலிக்க; தெளிதிரை - தெண்டிரை - தெளிவான அலை; எழினி - நாடகத்திரைச்சேலை; தேம்பிழி மகரயாழின் - தேன் ஒழுக்குப் போன்ற நரம்பின் அமைதியும், இனிமையுங் கொண்ட மகரயாழின் இன்னிசைபோல.

செய்யுளை ஒரு முறைக்குப் பல முறை இசையுடன் படித்து அனுபவிக்குங்கால் காட்சிகள் யாவும் நமது மனக் கண்முன் வந்து நிற்கும்.

பயிற்சி

அ விடை எழுதுக.

1. நிலக்கிழார் என்பதின் பொருள் யாது ?
2. கம்பருக்கும், சடையப்பவள்ளலுக்கும் உள்ள தொடர்பு என்ன ?
3. பழந்தமிழர் நிலத்தை எத்தனையாகப் பிரித்தனர் ? எதனைநோக்கி ?
4. கோசல நாடு எங்கே இருக்கின்றது ?
5. அதற்கும் இராமாயணத்திற்கும் என்ன தொடர்புண்டு ?
6. கோசலநாடு எந்த நிலத்தைச் சார்ந்தது ?
7. கொலுவீற்றிருக்கும் அரசனுக்கும் கோசலநாட்டை ஒப்பிட்டதேன் ?
8. மருதத்தினை அரசுபற்றிக் கம்பர் எவ்வாறு காட்டுகின்றார் ?

ஆ பின்வருஞ் சொற்களுக்குப் பொருள் தருக.
முழவு, வீழி, தண்டலை, கொண்டல, தெண்டிரை.

இ பின்வருஞ் சொற்றொடர்களை வாக்கியத்தில் அமைக்குக.
எவரும் வீஞ்சு, மலர் வனமாய், வளத்தைக் கூறுங் கால்.
நீர் அலைகள், மேகங்கள் கூடி, கருத்தில் வேருன்றி.

50. இவர்கள் யார்?

1.

தமிழ்க் கலைக்கோவில் எல்லோருக்கும் பொதுக்கோயில். ஆங்கு சாதி, மத, மொழி வேறுபாட்டிற்கு இடமில்லை. அந்தத் தமிழ்க்கோயிலில் வீற்றிருக்கும் தமிழ் அன்னைக்கு அன்புத் தொண்டுசெய்து, அறிவு விளக்கேற்றி, ஆர்வமாலை சூட்டி, அணிசெய்த மேல்நாட்டறிஞர் பலராவர். இந்த அணி மாலைகளுள் வாடாத கற்பகமாலை ஒன்றுண்டு. அதுதான் தேம்பாவணி. இது கத்தோலிக்கக் கருத்துக் களையும், கிறீஸ்து பெருமானுடைய பெற்றோரின் வரலாற்றையும், அவர் நிறுவிய சமயச் சபையின் வரலாற்றினையும் கூறும். இந்நூலை இயற்றியவர் இத்தாலி தேசத்து 'வேனிசு' நகரில் ஒரு செல்வக் குடும்பத்திலே தோன்றிய தவமகனாவர்.

இவர் சிறந்த தெய்வபக்தியும் நல்லொழுக்கமுங்கொண்ட தியாகி. தம்மையே பொதுநலத்தொண்டிற்கெனத் தந்த தூய துறவி. அன்பு வள்ளல். அறிவுச்சுடர். வீரம், வைராக்கியம் முதலிய குணங்களுக்கு உறைவிடமாக விளங்கியவர்.

இவர் உரோமாபுரியென்னும் நகரில் கலையும், சமயசாத்திரங்களும் பயின்று தமது முப்பதாம் வயதில் துறவியானார். தொண்டுசெய்யும் ஆர்வத்தினாலே 'பாப்பரசர்' கட்டளையைத் தாங்கித் தமிழ் நாட்டிற்கு வந்தார். இலத்தீன், பிரெஞ்சு, ஆங்கிலம் முதலிய ஐரோப்பிய மொழிகளில் தேர்ச்சிபெற்ற இப்புலவர், தமிழ்நாட்டிற்கு வந்து செந்தமிழ் மொழியின் செழிப்பிலும், சிறப்பிலும் மனத்தைப் பறிகொடுத்தார்.

இருபத்தைந்தாண்டுகள் முறையாகத் தமிழைக் கற்றுத் தமிழ்ப் புலவர்களே வியக்கும்படி, அவர்கள் சிந்தைக்கு விருந்தாகும் 'தேம்பாவணி' என்னும் நூலை இயற்றினார். செய்யுள் நடை மலிந்திருந்த அக்காலத்தில் உரைநடைக்கு முதன் முதல் வழிகாட்டியவர் இவரே. இவர் எழுதிய 'அவிவேக பூரண குரு கதை' நகைச்சுவையில் இணையற்ற

றது. தமிழில் முதன் முகல் 'சதுரகராதி' என்னும் அகராதியை ஆக்கியவரும் இவரேயாவர். இவ்வகராதியின் துணைக் கொண்டே பிற்காலத்தில் வேறு பல தமிழ் அகராதிகள் எழுந்தன. இவர் நாற்பதாண்டுகள் தமிழகத்தில் இருந்து பொதுநலத் தொண்டு செய்தார்.

2.....

இவர், 'தோன்றிற் புகழொடு தோன்றுக' என்பதற்கிணங்க வங்கத்திற் றேன்றிய தங்கக் கவிஞராவர். இவரது குடும்பம் சகல சிறப்புக்களாலும் மேன்மைபெற்றது. இசைப்பயிற்சியும், கவிபாடும் வன்மையும், ஆடல் பாடல்களின் அழகும், ஓவியத் திறமையும் இவரது இல்லத்தில் குடிகொண்டிருந்தன. இத்தகைய சூழ்நிலையில் வளர்ந்த இவரது உள்ளம், அழகையும், கலையையும், இயற்கையையும் நாடுவது இயல்பே.

சிறு வயதிலேயே இயற்கை அழகில் ஈடுபட்டுக் கவிபாடும் வன்மைபெற்ற இவருக்குப் பள்ளிக்கல்வி உள்ளத்தைக் தொடவில்லை. வீட்டிலேயே வங்கமொழி, வடமொழி, ஆங்கிலம் முதலிய மொழிகள் கற்க வசதிகள் செய்யப்பட்டன. சிறு வயதிற் கற்ற ஆங்கில நாடகங்களும், வங்கநூல்களும் இவருக்குப் பல நல்ல அருபவங்களை அளித்தன. ஆதலின், பின்னர் இவர் இங்கிலாந்துக்குப் போனகாலத்து ஆங்குக் கற்கவேண்டியன அதிகம் இருக்கவில்லை. எனினும், மேல்நாட்டு இசையில் விருப்புடையராகி அதிற் சிறந்த பயிற்சியும், தேர்ச்சியும் பெற்றார். இவர் இயற்றிய இசைநாடகங்களில், மேலைநாட்டு இசை நுட்பங்களும், மெட்டுக்களும் நன்கு மிளிர்வதைக் காணலாம்.

தாய் மொழியிற் பேசுவதும், எழுதுவதும் அநாகரிகம் எனக் கருதப்பட்ட அக்காலச் சூழ்நிலையில், இவரிடத்தில் விளங்கிய நாட்டுப்பற்றும், மொழிப்பற்றும் போற்றுதற் குரியன. அந்நியரும் வியக்கும்படி, தமது சொந்தமொழியிலேயே இயற்றி உலகப் புகழ்பெற்ற 'கீதாஞ்சலி'யே இதற்குப் போதிய சான்றாகும் இந்நூலின் கவிதைச் சிறப்பைப்

யும், அருமையையும் உணர்ந்த ஆங்கிலக் கவிஞர்கள் உலக இலக்கிய மேதைக்கு வழங்கப்படும் 'நோபல்' பரிசை இவருக்கு அளித்தனர். இவருடைய பல நாடகங்கள், கவிதைகள், தொடர்கதைகள் தமிழிலே மொழி பெயர்க்கப் பட்டுள்ளன.

பல ஆண்டுகளுக்குப் பின் இவர் தந்தையாரான தேவேந்திரநாதருக்கு விருப்பமான ஓர் இடத்தில், 'அமைதிக்கு இருப்பிடம்' என்னும் பொருள்படும் 'சாந்தி நிகேதனம்' என்னும் ஒரு கலைக்கோயிலை நிறுவினார். இங்கு இயற்கைக்கு ஒத்ததாய், பாரதநாட்டுப் பண்டைக்கல்வி முறையைப் பின்பற்றி கலைகள் போதிக்கப்படுகின்றன. நமது கல்விக் கூடங்களில் இருப்பதுபோல இங்கு வகுப்பறைகள் இல்லை. வகுப்புக்கள் யாவும் திறந்த வெளிகளிலும், மரங்களின் கீழேயும் நிகழ்கின்றன.

3

“வெள்ளை நிற மல்லிகையோ வேறெந்த மாமலரோ

வள்ளலடியினைக்கு வாய்த்த மலரெதுவோ”....

என்று தொடங்கும் அழகான பாடலை உங்களிற் பலர் அறிந்திருப்பீர்கள். இந்த அழகான பாடலைத் தந்தவர், ஈழ நாட்டில் மட்டக்களப்புப் பகுதியிலுள்ள காரைதீவிற்பிறந்த ஒரு தவமகராவர். இவரை அறியாத தமிழர் உலகில் இவர். இவருக்குப் பெற்றோர் இட்ட பிள்ளைத் திருநாமம் மயில்வாகனன் என்பது. இவர் ஆங்கிலம், தமிழ், வடமொழி ஆகிய மும்மொழி வல்லுனர். முத்தமிழ் வித்தகர். ஆங்கிலத்திலும், தமிழிலும் அழகாகப் பேசும் ஆற்றல் வாய்ந்தவர். இவர் சிலகாலம் யாழ்ப்பாணத்து மானிப்பாய் இந்துக்கல்வாரி ஆசிரியராகக் கடமை புரிந்தவர்.

இவரது உள்ளத்தில் இயல்பாகவே அமைந்து கிடந்த துறவறவுணர்ச்சியானது படிப்படியாக வளர்ச்சியுறவே இவர் உலக இன்பங்களை உவர்த்து துறவற நெறியிற் புகுந்தார். ஆகவே, இவர் சென்னை இராம கிருட்டின மடத்துத் திருக்கூட்டத்திற் சேர்ந்தார். 1924ஆம் ஆண்டு சித்திரை மாதத்துப் பூரணைத் திருநாளில் காவியுடை புனைந்து அம்

மடத்துத் துறவியருள் ஒருவரானார். பின்னர் பாரதநாட்டி-
லிருந்து மீண்டும் தமது தாய்நாட்டை யடைந்து தமிழுக்கும்,
சமயத்திற்கும் தன்னலமற்ற தொண்டுகள் பல ஆற்றினார்.
இவர் தென்னிந்தியாவில் இருந்த காலத்தில் சிதம்பரம்
அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்தில் முத்தமிழ்ப் பேராசிரிய
ராகவும், கீழ் நாட்டுக் கலையராய்ச்சிப் பகுதித் தலைவராக
வும் விளங்கினார். இவரது ஆற்றலைப் பயன் படுத்த எண்-
ணிய ஈழநாட்டுப் பல்கலைக் கழகத்தார் இவரைத் தமது
கழகத்துக்குத் தலைமைத் தமிழ்ப்பெரும் பேராசானாக அமர்த்-
தினர். இவர் மொழிபெயர்த்தும், தாமாக ஆக்கியும்
வெளிவந்த நூல்கள் பல. நாடக இலக்கண அமைதிகூறும்
மதங்கநூலாமணி என்னும் நூலினையும், பழந்தமிழரின் இசை
நுட்பங்களை விளக்கும் யாழ்நூல் என்னும் இசைத் தமிழ்
ஆராய்ச்சி நூலினையும், உலகுக்கு அளித்தபெருமை இவ-
ருக்கே உரியது.

யாழ்நூல் இவரது ஆராய்ச்சித் திறனுக்கும், ஆழ்ந்த
அறிவிற்கும் எடுத்துக் காட்டாக விளங்குகின்றது. இது
தமிழருக்கும், தமிழ்கலைக்கும் பெருமைதரும் ஓர் இசைத்
தமிழ் நூலாகும். தமிழிசை பற்றிய சிறந்த நூல்கள் தமிழில்
இல்லாத பெருங் குறையை இந்நூல் பெரிதும் நீக்கி
விட்டது. முத்தமிழ் வித்தகனார் என்னுஞ் சிறப்புப்பெயர்
பெற்ற இப்பெரியாராலேயே தமிழன்னை இழந்த யாழிசை
யைத்திரும்பவும் பெற்றோள்.

பயிற்சி

அ பின்வருவனவற்றுக்கு விடை தருக.

1. இவர்களுடைய தாய்மொழிகள் எவை?
2. இம்மூவருள் காலத்தால் முதியவர் யார்?
3. இவர்களியற்றிய நூல்களில் மிகச் சிறந்தவைகள் எவை?
4. விபுலானந்த அடிகள் இசைக்கலைககுச் செய்த தொண்டு என்ன?
5. வீரமாமுனிவர் தமிழ் மொழிக்காக உழைத்தார். இதனை விளக்குக.

6. 'நோபெல் பரிசு' என்றால் என்ன?
அஃது எத்தகையவருக்கு வழங்கப்படுகிறது?
7. இரவீந்திர நாதருடைய நாட்டுப்பற்று மொழிப்பற்றைப் பற்றி யாது கூறுவீர்?
8. விபுலானந்தருக்கு 'முத்தமிழ் வித்தகனார்' என்னுஞ் சிறப்பு எதனாகிடைத்தது?
- ஆ. 'நான் விரும்பும் பெரியார்' என்பது பற்றி ஒரு கூட்டத்தில் பேச நேரிட்டால் இம்மூவரில் யாரைப்பற்றிப் பேசுவீர்?

51. காட்டிலே பொங்கும் இசையமுது

கானகத்திலே ஓர் இன்னிசை விழா நிகழ்கின்றது. எங்கிருந்தோ கேட்கின்றது இனிமையான வேயங்குழலோசை! அக்குழலின் ஓசை பசுக்கூட்டத்தின் செவியில் புகுகின்றது. ஆ! அவை கடித்த அறுகம் புல்லையும் மென்று தின்றது மெய்ம்மறந்து குழலோசை எழுந்திக்கில் வந்து கூடுகின்றன. அதோ! கன்றுக் குட்டிகள்! அவை பாலாட்டுவதை மறந்து வாயைப் பிளந்துகொண்டு நிற்கின்றன. இன்னிசை கேட்டு மகிழ்ந்து ஆடுகின்றன மயிலினங்கள். பறவைக் கூட்டங்கள் பறத்தலொழிந்தன! பாடுதலொழிந்தன! பேசுதலொழிந்தன! அவை உணர்வழிந்து இசை வருந்திக்கை நோக்கிச் செல்கின்றன.

ஆங்கு விளையாடிக் கொண்டும், மரங்களில் தழைபறித்துக் கொண்டுமிருந்த மாடு மேய்க்கும் பிள்ளைகள் குழலிசை கேட்டு விரைந்து நிற்கின்றார்கள்! குழலிசைப் புலவர் மேலும் மேலுங் குழலினை ஊதுகின்றார். அக்குழலிசையைக் கேட்டுக் கேட்டு யாவும் மயங்குகின்றன. உணர்வழிக்கின்றன! உவகை பூக்கின்றன!

இங்ஙனமாக இன்னிசையில் உள்ளம் பறிகொடுத்த மையால் விலங்குகள் தங்கள் தங்கள் பகைமையைக் கூட மறந்து விட்டன! என்ன வியப்பு! பாம்பும், மயிலும்

பகையல்லவா? சிங்கம் யானைக்குப் பகையன்றோ? புலியும், மானும் தோழமை கொண்டாடுமா? ஆனால், வேயங்குழலிசை நிறையப்பெற்ற எல்லா உயிரினங்களும், உயிரற்றவைகளும் என்னென்னமோ புதுமைகளை யெல்லாஞ்செய்கின்றன!

சேக்கிழார் என்னும் பெரியார், மேற்கண்ட காட்சிகளைப் பின்வரும் பாடல்களில் படம் பிடித்துக் காட்டுகின்றார். இவை பன்முறை படித்து இன்புறத்தக்கவை.

1. ஆனிரைக ளறுகருந்தி
 அசைவிடா தீணைந்தயரப்
 பானுரைவாய்த் தாய்முலையிற்
 பற்றுமிளங் கன்றினமுந்
 தானுணவு மறந்தொழியத்
 தடமருப்பின் விடைக்குலமு
 மர்ன்முதலாங் காண்விலங்கு
 மயிர் முகிழ்த்து வந்தணைய.
2. ஆடுமயி லினங்களுமங்
 கசைவயர்ந்து மருங்கணுக
 ஊடுசெவி யிசை நிறைந்த
 உள்ளமொடு புள்ளினமு
 மாடு படிந் துணர்வொழிய
 மருங்கு தொழில் புரிந்தொழுஞங்
 கூடியவண் கோவலருங்
 குறைவினையின் துறை நின்றார்.
3. நலிவாரு மெலிவாரும்
 உணர்வொன்ற நயத்தலினுல்
 மலிவாய் வெள் ளெயிற்றரவ
 மயில்மீது மருண்டு விழுஞ்
 சலியாத நிலைபுரியுந்
 தடங்கரியு முடன் சாரு
 புலிவாயின் மருங்கணையும்
 * புல்வாய புல்வாயும்

* புல்வாய்—மான்.

பின்வரும் வினாக்களுக்கு விடை தருக.

1. வேய்ங்குழல் ஓசையைக் கேட்ட பசுக்கள், பறவைகள், மரங்கள், அருவிகள் நிலையை விபரிக்குக.
2. கோவலர் என்போர் யாவர்?
3. ஒன்றோடொன்று பகைமைபூண்ட பிராணிகள் எவை?
4. 'இன்னிசையானது பகைமையை மறக்கச் செய்துவிட்டது' எங்ஙனம்?
5. 'நலிவாரு மெலிவாரு முணர் வொன்றாய் நயத்தலினால்' என்பதனை விளக்குக.
6. கீழ்வருங் கருத்தமைந்த சொற்கள் சிலஎழுத்துக்களின்றி உள்ளன. எழுத்துக்களை நிரப்பி விடுக.

பசுக்கூட்டம்	ஆ—ரை
பாம்பு	அர—
மாண்கள்	பு—வா—
ஆகாயம்	வி—ம்—

நிரப்பிச் சொல்லுக.

“ஆடுமயி.....

கசைவயர்ந்து மருங்கணுக

.....

உள்ளமொடு புள்ளினமுங்

.....

மருங்கு தொழில் புரிந்தொழுகும்

.....

குறைவினையின்.....”

பிரித்து விடுக.

பானுரை	வந்தீனைய
உணர்வொழிய	ஆனிரை

பின்வருவன எவ்வகைக் குற்றுகரங்கள்?

அறுகு, கன்று, மருப்பு, விலங்கு, மாடு.

52. களிமண்ணின் உபயோகம்

தண்ணீர் வற்றின குளங்களைக் கண்டிருக்கிறீர்களா? அவற்றினடியிற் சில இடங்களில் மண் படிந்திருப்பதைப் பார்க்கலாம். அது சில இடங்களிற் கருஞ்சிவப்பாகவும், மற்றுஞ் சில இடங்களிற் கறுப்பாகவும் இருக்கும்.

உலர்ந்த களிமண்கட்டி யொன்றை யெடுத்து அதிற் சிறிது தண்ணீரை ஊற்றுங்கள். அது தண்ணீரை உறுஞ்சுகிறது. அந்தக் களிமண் கட்டியில் தண்ணீரை வார்த்து நன்றாகப் பிசைந்தால் அது கைபிலொட்டிக் கொள்கிறது. ஈரக்களிமண் மிருதுவாகவும், மழமழப்பாகவு மிருக்கின்றது. பிசைந்த ஈரக்களிமண்ணைக் குழிப்படுத்தி அதில் தண்ணீரை விடுங்கள். ஆங்கு ஊற்றப்பட்ட தண்ணீர் சிறிதும் வெளியிற் போகாமல் அப்படியே தங்கிநிற்கிறது. அவ்விதமே களிமண் தரையிற் பெய்யும் மழைத்தண்ணீர் முழுவதும் உள்ளே சுவரூது.

மட்பாண்ட விளைஞர் ஈரக்களி மண்ணுடன் மிகப் பொடியான மணலையுங் கலந்து காலால் மிதித்துப் பிசைவார்கள். இவ்விதம் பிசையப்பட்ட மண் மிருதுவாயிருக்கும். அதைக்கொண்டு சட்டி, பானைகள் செய்து உலர வைப்பார்கள். உலர்ந்தபின் அவைகளைச் சூளையில் வைத்துச் சுடுவார்கள். களிமண்ணால் செங்கல், ஓடு முதலியனவுஞ் செய்யப்படுகின்றன.

பயிற்சி

விடை எழுதுக.

1. சட்டி பானைகள் செய்வதற்குக் களிமண்ணைப் பக்குவஞ் செய்வதெப்படி?
2. களிமண் நமக்கு எவ்வகையிற் பயன்படுகிறது?

3. முதல் நிரையிலுள்ள சொற்களுக்கு எதிர்ப்பொருள் தருஞ் சொற்களை அடுத்த நிரையிற் தெரிந்தெழுதுக.

(1) சில	உள்ளே
(2) சிறிது	பிரித்து
(3) மிருது	பல
(4) வெளியே	பெரிது
(5) கலந்து	கரடு முரடு

(4) பிழையுளவேற்றிருந்துக.

ஓர் குயவன் ஒரு நாட்காலமை குழக்கறைக்குப் போனான். குளத்தில் தண்ணீர் வற்றி இருந்தது. அதனடியில் கருப்புநிறமான கழிமண் இருந்தது. குயவன் மண்ணை வெட்டிக்கொண்டந்து அதில் தண்ணீரை ஊத்தினான்,

5. பின்வரும் ஒவ்வொரு சொல்லுக்குமேற்ற வேறு சொற்கள் தருக.

இளமை, கலத்தல், உலர்தல், தண்ணீர், நிரை.

6. பின்வருஞ் சொற்களுக்குப் பகுதி வீகுதி கூறுக.

நிற்கிறது, சுடுவார்கள், வைப்பார், வினைஞர்,

7. பின்வரும் வாக்கியங்கட்கு எழுவாய்; பயனிலை கூறுக.

களிமண் கறுப்பாகவும், சிவப்பாகவும் இருக்கும்.
காலால் மிதித்துப் பிசைவார்கள்.

8. இப்பகுதியில் வந்த இரட்டைக் கிளவி ஒன்று எழுதுக.

53. தலை ஏன் நரைக்கவில்லை?

பிசிராந்தையர் சிறந்த புலவர். கோப்பெருஞ் சோழனுக்கு நண்பர். சோழன் *வடக்கிருந்தபோது அவனோடு உயிர்நீத்த உத்தமர். ஒருமுறை பிசிராந்தையாரைச் சூழ்ந்து நின்றவர், “ஐய, உம்மைப்பற்றிப் பல ஆண்டுகளாய்க் கேள்வியுற்று வருகிறோம்; ஆதலின், நீர் நரைத்துத் திரைத்து முதியராய் இருத்தல்கூடும் என எண்ணியிருந்தோம்; உமக்கு நரை சிறிதுங் காணவில்லை; இது மிக வியப்பாகவே இருக்கின்றது! காரணம் யாதோ? என வினவினர். அதற்கு அவர்,

யாண்டு பலவாக நரையில வாகுதல்
 யாங்கு) ஆகியர் எனவினவுதி ராயின்
 மாண்டவென் மனைவியொடு மக்களும் நிரம்பினர்
 யான்கண் டனையர்'என் இனையரும்; வேந்தனும்
 அல்லவை செய்யான் காக்கும்; அதன்தலை
 ஆன்று) அவிந்து) அடங்கிய கொள்கைச்
 சான்றோர் பலர்யான் வாழு மூரே.

என்றார்.

பயிற்சி

இப்பாட்டைப் பலமுறை படித்து மேல்வரும் வினாக்களுக்கு விடை எழுதுக.

1. புலவர் மனைவி எப்படிப்பட்டவராம்?
2. இனையவர் என்பது யாரை?
3. தனது ஊரில் எப்படிப்பட்ட சான்றோர் வாழுகின்றனராம்?
4. 'ஆன்று அவிந்து அடங்கிய' என்னுந் தொடரின் பொருள் யாது?
5. இப்பாட்டில் அரசனுடைய பண்பு எப்படிக் கூறப்படுகிறது?

* வடக்கிருத்தல்—தமது மன எண்ணம் நிறைவேறுதற்காகத் தருப் பைப்புல் ஆசனத்திலே இருந்தபடி வடக்கை நோக்கிக் கடவுட் தியானத்தோடு உயிரை விடுதலாகும்.

6. இப்பாட்டில் வரும் வினாத்தொடர் எது?
7. பின்வருவனவற்றிற்கு இப்பாட்டிலிருந்து உதாரணத் தருக.
 - (அ) மென்றோடர்க் குற்றியலுகரம் இரண்டு.
 - (ஆ) இறந்த காலத் தெரிநிலை வினையெச்சம் இரண்டு.
 - (இ) 'உம்' இடைச்சொல் வரும் இடங்கள் இரண்டு
8. எதிர்ச்சொல் தருக.

அல்லவை, பலர், இனையர், சான்றோர்.
9. நீர் வாழும் ஊருக்கும், பிசிராந்தையார் வாழ்ந்த ஊருக்கு முள்ள ஒற்றுமை வேற்றுமைகள் எவை?
10. இப்பாட்டில் இருந்து புலவருடைய உட்கருத்துப் பற்றி ஐந்து வாக்கியங்கள் எழுதுக,

54. அடிமைத் தொழிலில் அரசியார்

சந்திரமதியையும், மகனையும் விலைகொண்ட பார்ப்பானும், பார்ப்பனியும் தீவினையே உருக்கொண்டவர்கள். அவர்களால் சந்திரமதிக்கு இடப்பட்ட வினைகளோ இழிந்தனவும், அளவிறந்தனவுமாகும். அப்பார்ப்பனன் ஆணையிட்டபின்பே அரசி உண்ணலும், உறங்கலும் மேற்கொள்வார். அரண்மனையில் இருந்து ஆனந்தம் அநுபவிக்க வேண்டிய தேவதாசனுக்கோ, அல்லும் பகலும் ஆள் அறியாக் காட்டில் அலைந்து, தருப்பைப்புல், விறகு முதலியன சேகரித்து வருதல் வேலையாகும். அவை அளவில் இம்மி குறைந்தாலும் வேதியன் உணவிற்பாதியே அளிக்க ஆணையிடுவன். அத்துணை அலக்கண் அடைந்த காலத்தும், சந்திரமதி தன் பதியையோ அன்றிப் பரமனையோ நொந்தாரில்லை. தன்னைக்கொண்டு தகாதன செய்விப்பார்களிடத்தும் அவர் அகத்திலேனும், முகத்திலேனும், சுளிப்புக் கொண்டாரில்லை. எதிலும் இன்முகமே தோற்றுவிப்பார். இந்நிலையில் சிந்தனைகள் ஒன்றன்பின் ஒன்றாக அவர் அகத்திற்கு ஒன்றும்.

பளிங்குபோலக் களங்கமில்லாத பாலகனையுமே இவ்விதி சூழ்ந்ததே என்று பதைப்பார். பாவிப் பார்ப்பான் பதைக்க அடிக்கும் கொடுநிலைகண்டு துடிப்பார்.

‘என் மகனே, உன்நிலையை உன்ன என் உள்ளம் உருகுகின்றது! உயிர்சோருகின்றது! ஆ! ஐயகோ! என் நாயக, நீர் எங்கு இருக்கின்றீர்? செங்கோல் பிடித்த கையால் எத்தகையோரிடம் எத்தகைய செயல்களைச் செய்கின்றீர்? ‘அற்றகுளத்தில் அறுநீர்ப் பறவைபோன்று’ துன்பகாலத்தில் உம்மைவிட்டுப் பிரியுமாறு விதி சதி செய்து விட்டதே! யான் உம்மை அடைதல் எப்போது? எங்ஙனம்?’ என்று கலங்குவார்.

பயிற்சி

விடை எழுதுக.

1. சந்திரமதி வேதியனுக்கடிமையானதேன்?
2. இவருடைய கதைகூறும் நூல் எது?
3. தேவதாசனுக்கு இடப்பட்ட பணிகள் யாவை?
4. மகனின் நிலைகண்டு சந்திரமதி கூறும் கூற்றினைத் தருக.
5. இப்பகுதியிற் காணும் உவமைச் சொற்றொடர்கள் இரண்டு கூறுக.
6. ஆனந்தம், அநுபவிக்க இச்சொற்களுக்கு ஏற்ற தமிழ்ச் சொற்களை எழுதுக.
7. சுழி, சுளி என்னும் பதங்களின் வேறுபாட்டை விளக்க வாக் கியங்களமைக்குக.
8. அல்லும் பகலும்; உண்ணலும் உறங்கலும்; அகத்திலும் முகத்திலும்; என்னுந் தொடர்களைப் பொருத்தமாக வாக் கியத்தில் அமைக்குக.
9. இப்பகுதியில் வருந் தொழிற்பெயர்கள் கூறுக.
10. இப்பகுதியிற் பக்கக் கோடிட்ட பகுதியில் வரும் குறியீடுகள் எவை எனக் கூறி அவற்றின் பிரயோகங்களை விளக்குக.

55. சுவைக் கவிதைகள்

தமிழ்ச் செய்யுள்களைப் படிக்கும்போது பலவிதமான சுவைகள் உள்ள பாடல்களை நாம் அறியலாம்.

“நாலைந்து நரளாய்ச் சாப்பிடவில்லை; அம்மா, பிச்சை போடுங்கள்” என்ற குரலைக் கேட்கும்போது நமக்கு உடனே கருணை அல்லது சோகம் பிறக்கின்றதல்லவா?

‘இறைவன் நெறு நெறுவென இராவணன் தலையை நசித்தான்.’ இதனில் நீர்காணும் சுவை யாது?

“இனி யாரை நம்பி உயிர் வாழ்வ” மெனச் சந்திர மதி இறந்த மகனைப் பார்த்துக் கேட்டாள். இவ்வடியில் உள்ள சுவை யாது?

இவ்வாறு நகை, வீரம், சோகம், இழிவு, வெகுளி, மகிழ்ச்சி முதலிய சுவைகள்கொண்ட ஆயிரக்கணக்கான பாடல்கள் தமிழ் இலக்கியங்களில் இருக்கின்றன.

1. மகிழ்ச்சி

“அள்ளி அணைத்திடவே என்முன்னே
ஆடிவரும் தேனே!”

இவ்வடியில் தாய் பிள்ளையைச் செல்வமாக என்ன சொல்லால் அழைக்கிறாள்? இவ்வாறு அழைக்குந் தாயின் உள்ளத்தில் எத்தகைய உணர்ச்சி உண்டாகிறது? உள்ள மகிழ்ச்சியின் நிறைவால் அல்லவா தாய் பிள்ளையை இவ்வாறு அழைக்கிறாள்?

இதைப் போலவே வேறொருதாய் தன் பிள்ளையைப் பார்த்து மகிழ்ச்சி கூருகின்றாள். எங்ஙனம்? குழந்தை தள்ளாடித் தள்ளாடி நடந்து வருகின்றது! தளர்நடையீட்டு ஆடி அசைந்து வருகின்றது. தண்டை, வெண்டயம், கிண்கிணி, சதங்கை குலுங்க வருகின்றது! இடையில் உள்ள உடைமணி ‘கிணின் கிணின்’ என்று ஒலிக்க வருகின்றது! குறு குறு நடந்து சிறுகை நீட்டி வருகின்றது! அதைப் பார்க்கிறபோது தாயின் உள்ளம் பரவசம் அடைகிறது.

தந்தை மகிழ்ச்சிச் சிகரத்திலே உலாவுகிறார். அப்படியே வா! வா! என்று வாரி அணைத்துக் கொள்ளத் தோன்று கிறது. “கண்ணே வா! முத்தே வா! கட்டிக்கரும்பே வா!” என்று கைநீட்டி வரவேற்கிறார். எதனால்?

கோசலை தன் குழந்தையாகிய இராமனை நோக்கி,

“எந்தை வருக! ரகுநாயக வருக!
மைந்த வருக! மகனே! இனி வருக!
என் கண்வருக! எனதாருயிர் வருக! அபிராமா
இங்கு வருக! அரசே வருக! முலை
உண்க வருக! மலர் சூட்ட வருக!.....”

என்று பரிவினோடு புகல்வதை நோக்குக.

இன்னும் ஒரு பாடலைப் படித்து மகிழ்வோம். அழகிய மங்கையர் மாலைக்காலத்தில் ஒருங்கு சேர்ந்து பல பல விளையாட்டிலே திளைப்பர். அக்காலத்தில் கைப்பந்தாட்டம் மகளிர்க்குரிய விளையாட்டுகளில் ஒன்றாயிருந்தது.

தளிர்ன்ன தம் மென்விரலால் இளமங்கையர் பந்தினை நிலத்தில் வீழாது ஏற்றி அடித்துத் தமது அங்கங்களும், ஆபரணங்களும் குலுங்க விளையாட்டயர்வர்.

அந்தரத்திலே பந்து துள்ளிக் கைகளால் எற்றப்பட்டு அங்கும் இங்கும் பறந்தோடுங்கால் இவர்கள் புருவங்கள் வில்போல் வளையும். கண்களோ அங்குமிங்கும் பறந்து பந்தைப் பின்பற்றிச் செல்லும். கைகளோ குறிதவறாது பந்தை ஓச்சிக்கொண்டிருக்கும். இக் காட்சியைக் காணும்போது இப்பெண்களது குதூகலம் எல்லையற்றுச் செல்வதை நாம் உணரலாம். இவர்கள் பந்தாடும்போது மகிழ்ச்சி பொங்கப் பாடிக்கொண்டே அடிப்பதுமுண்டு. அப்படிப் பாடும் பாட்டுக்குக் *கந்துக வரி என்று பெயர். இதோ சிலப்பதிகார ஆசிரியர் நமக்குக் காட்டும் இப்பந்து விளையாட்டின் குதூகலத்தைப் பாடலின் சத்த சித்திர மூலமாகக் கண்டு களிப்போம்.

* கந்துகம் - பந்து

“பொன்னிலங்கு பூங்கொடி பொலஞ்செய் கோதை வில்விட
மின்னிலங்கு மேகலை ளார்ப்ப வார்ப்ப வெங்கணுந்
தென்னன் வாழ்க வாழ்க வென்று சென்று பந்தடித்துமே
தேவரார மார்பன் வாழ்க வென்று பந்தடித்துமே”

“பின்னு முன்னு மெங்கணும் பெயர்ந்துவந் தெழுந்துலாய்
மின்னுமின் விளங்கொடி வியனிலத் திழிந்தெனத்
தென்னன் வாழ்க வாழ்கவென்று சென்று பந்தடித்துமே
தேவரார மார்பன் வாழ்க வென்று பந்தடித்துமே”

2. அழகை

அந்தணன் வீட்டில் அடிமைத்தொழில் புரிந்த அரசி
யாகிய சந்திரமதி, தனையன் இறந்த செய்திகேட்டுத் துடிக்
கின்றாள். வேதனையுடன் வேதியன் வீட்டு வேலைகளை முறை
யாக முடிக்கின்றாள். பின்னர் மறையவன் முன்னே வாய்
புதைத்தமுது விம்மி, “ஐயா, விடியுமுன் வருவேன்; நல்கு
விடை” என்று இரந்து கேட்கின்றாள். “அடிமைக்கும் ஒரு
மகனா?” என்றந்தக் கெர்டியோன்வாய் கூறியதைக் கேட்ட
சந்திரமதி.

“அடிமையே எனினும் ஐயா அந்தரத் திறந்தா னென்றாற்
கொடியனேன் றனக்குப் பெற்ற வயிறுதான்
கொதித்திடாதோ
படியின்மேல் இறந்தான் றன்னைப் பார்த்தெடுத் தடக்கிக்
கங்குல்
விடியுமுன் வருவேன் நல்கு விடை யெனத் தொழுது
வீழ்ந்தாள்”

ஒருவாறு அக்கொடியோனிடம் விடைபெற்றுச் சென்ற சந்திர
மதி மகன் கிடந்த இடத்திற்கு எவ்வாறு செல்கின்றாள்?

“ஓடினாள் உள்ள மெல்லாம் உருகினாள் கருகி மேனி
வாடினாள் விறகு வைத்த வடத்தினுக் கருகே வந்தாள்
நாடினாள் கமுகும் பேயும் நரிகளுங் குறளுந் துன்றிக்
கூடிய குழுவில் நாப்பண் குமரனைச் சென்று கண்டாள்”

3. கோபம்

அரிச்சத்திரன் மயானங் காக்கின்றான். நள்ளிரவில் ஒருத்தி இறந்த தன் பிள்ளையின் உடலை எரிக்கின்றான். கள்ள வழியிலே முழத்துண்டுங் காற்பணமுங் கொடாது அவள் செய்யும் வேலையைக் கண்ட அரிச்சந்திரனுக்கு எத்தகைய உணர்ச்சி பொங்கி இருக்கும்? அந்தப் பொங்கலைப் பின்வரும் பாட்டிலுள்ள எந்த எழுத்துக்கள் தெளிவாக்குகின்றன?

“ஆரடி கள்ளி நீதான் அடாத இவ்விருளிற் றுனே
பேரிடி மழையில் வந்தே பிணந்தனைச் சடவுமானாய்
கூறடி உந்தன்பேரும் கொழுத்துமிப் பிணத்தின் வாரும்
பாரடி தண்டத்தாலே பதைத்திட மாட்டுவேனே”

இப்பகுதியில் அரிச்சந்திரனது உணர்ச்சியை வெளிப்படுத்தும் எழுத்து யாது? அந்த வல்லோசை எழுத்தை இங்குப் புலவர் ஏன் பல விடங்களில் எடுத்தாளுகின்றார்?

4. இழிவு

தங்களை உயர்ந்தோர் என மதிக்குஞ் சிலர், ஏனை யோருக்குக் கட்டளையிடும் முறையில் தங் கருத்தை வெளியிடுவர். தாம் நினைத்தவற்றை அவர் நிறைவேற்றியே வைப்பர் என்ற திண்ணமான எண்ணத்துடன் தங்கூற்றை நிகழ்த்துவர். ஆயின். முடிவோ அவர் எதிர்பார்த்திருந்த தற்கு மாறாக அமைகிறது. அதனால், தம்மைப் பெரிதாக மதித்தவர் உள்ளத்தில் சோர்வு எழுகிறது. அது தம் வார்த்தைக்கு மற்றையோர் சிறிதும் மதிப்புக் கொடாமையால் அல்லவா எழுகிறது? அந்த நிலையில் மற்றையோர் தம்மைப்பற்றி எத்தகைய எண்ணங் கொள்ளுகிறார் என்று அவர் உள்ளத்திற் பளிச்சிடுகிறது.

பாண்டி நாட்டுக்கடுத்து வெங்கையென்றோர் ஊர். அவ் லூர்த் தலைவனான வேடனுக்கு ஓர் அழகான மகள். அவளை ஓர் அரசன் மணம் முடிக்க விரும்பினான். அவன் தன் விருப்பத்தைக்கூறி ஓலை எழுதித் தூதுவனிடங் கொடுத்து

வேடுவர் தலைவனுக்கு அனுப்பினான். அதைப் பார்த்ததும் தலைவனுக்குக் கோபங் கிளருகிறது. "எவனாவது தன்மகளை அரசர்களாயினோருக்கு மணம் முடிக்க ஒருப்படுவானோ?" என்று இழித்துக் கூறுகிறான். கேள்விக்குமேல் கேள்வி கேட்டுத் தூதுவரை நடுங்க வைக்கிறான். எங்ஙனம்?

விற்றதார்? கலைபாதியொடு
வனத்திலே அழவிட்டதார்?
வெஞ்சிறைப்புக விட்டதார்?
துகில் உரியவிட்டு விழித்ததார்?
உற்ற தாரமும் வேண்டும் என்றினி
மன்னர் பெண்கொளல் ஒக்குமோ?
உமியடா மணம் என்ற வாய்கிழித்து
ஒலை காற்றில் உருட்டடா.

வெற்றியாகிய முத்திதந்திடும்
வெங்கை மாநகர் வேடர்யாம்
விமலரானவர் எமையடுத்து இனிது
எங்கள் எச்சில் மிசைந்ததால்
பெற்ற வேலன் தனக்கு நாம் ஒரு பெண்
வளர்ப்பினில் ஈந்தனம்
பெற்ற பெண்ணைக் கொடுப்பமோ! இஃதென்
பேய்பிடித்திடும் தூதரே.

5. பயம்

பந்தம் எரியுதோடி — கண்களைப்
பார்க்க நடுங்குதடி
குந்தம் வாள் ஈட்டியெல்லாம் — கூடவே
கொண்டு திரியுதடி
வாயைப் பிளக்குதடி...கையுறை
வாளும் உருவுதடி
பேயைப் படைத்த பின்னோ — இதனையும்
பிரமன் படைத்தானடி

இப்பாடலைப் படிக்கும் போது உமக்கு எத்தகைய உணர்ச்சி உண்டாகிறது? ஆகவே, இஃது எச்சுவைக்கு உதாரணமாகும்?

6. வியப்பு

நாம் ஒருகாட்சியைக் கண்டின்புறச் செல்லுகிறோம். நாம் எதிர் பார்த்ததினும் அஃது எத்தனையோ மடங்கு சிறப்புடையதாக அமைந்துவிடுகிறது. நாம் வாய்விட்டு அம்மம்ம! என்கிறோம். இந்த 'அம்மம்ம' என்னுஞ்சொல், திடீரென நம் வாயினின்றும் வெளிப்பட்டது எதனால்? அது வெளிப்படுவதற்குக் காரணமாயிருந்த உணர்ச்சி யாது? நினையாப் பிரகாரம் எழுந்த வியப்பல்லவா அதற்குக் காரணம்?

பாரடியோ வானத்தில் புதுமை யெல்லாம்
 பண்மொழி! கணந்தோறு மாறி மாறி
 ஓரடிமற் றோரடியோ டொத்த லின்றி
 உவகையுற நவநவமாய்த் தோன்றுங் காட்சி
 யாரடியிங் கிவைபோலப் புவியின் மீதே
 யெண்ணரிய பொருள் கொடுத்து மியற்ற வல்லார்
 சீரடியாற் பழவேத முனிவர் பேரற்றுஞ்
 செழுஞ்சோதி வனப்பையெல்லாம் சேரக் காண்பாய்
 அடிவானத் தேயங்கு பரிதிக் கோலம்
 அளப்பரிய விரைவினோடு சுழலக் காண்பாய்!
 இடிவானந் தோளிமின்னல் பத்துக் கோடி
 யெடுத்தவற்றை யெரன்றுபட வருக்கி வார்த்து
 முடிவான வட்டத்தைக் காளி யாங்கே
 மொய்குழலாய் சுழற்றுவதன் மொய்ப்பு காணாய்
 வடிவான தொன்றும்த் தகடி ரண்டு
 வட்டமுறச் சுழலுவதை வளைந்து காண்பாய்.

பின்வரும் பகுதிகளில் எவ்வெச் சுவை உமக்குத் தோற்றுகிற தெனக் காரணத்துடன் கூறுக.

- (1) பூமகளின் புன்னகை போல்
பூத்திடுவோமே—கம்பன்
பாமணக்கும் தமிழினைப் போல்
பரிமளிப் போமே.
- (2) நெஞ்சிற் கிடத்தி வளர்த்த பிள்ளை—கண்ணில்
நீத்திரை நீக்கியான் காத்தபிள்ளை
விஞ்சு தவத்தினில் பெற்ற பிள்ளை—என்னை
விட்டுப் பிரிந்தறி யாதபிள்ளை
பெற்ற வயிறு துடிக்குதையா—ஒரு
பிள்ளையும் வேறெனக் கில்லைஐயா
உற்ற உறவினர் இல்லைஐயா—என்மீ(து)
உள்ளம் இரங்கிட வேணுமையா.
- (3) மகன்: அப்பா! அப்பர்! அதோ! உயர்ந்து வானத்தைத்
தொட்டு நிற்கின்றதே அஃது என்ன?
தந்தை: மகனே, அதுதான் கோயிலின் கோபுரம் ஆகும்.
மகன்: அப்பா, அதனை ஏன் இத்துணை உயரமாகக்கட்
டியிருக்கின்றனர்?
- (4) வில்லினை ஒத்த புருவம் வளைத்தனை வேலவா
வெற்பும் ஒடிந்து பொடிப்பொடியானது வேலவா.
- (5) புலையனும் விரும்பாத இப்புன்புலால் உடம்பைப் பாது
காப்பதற்கு நான் என் உண்மைநிலை தவறுவேனோ!
நாயும், நரியும், பேயும் நமது நமது என்றிருக்கின்ற
தல்லவா இவ்வுடம்பு!
- (6) நெஞ்சு பொறுக்குதில்லையே—இந்த
நிலைகெட்ட மனிதரை நினைந்து விட்டால்!

56. கதையாக்கஞ் செய்வோம்

பாடப்புத்தகங்களிலும், செய்தித்தாள்களிலும் பல கதைகளைப் படித்து அவற்றின் சுவைகளில் ஈடுபடுகிறோம். அவற்றில் அடங்கியுள்ள சிறந்த உண்மைகளை உணர்ந்து நமது வாழ்க்கையுடன் தொடர்பு படுத்துகிறோம்.

கதை ஒவ்வொன்றிலும் ஏதாவது ஓர் உண்மை ஒன்று இருக்குமென்று முன் வகுப்புக்களில் அறிந்திருக்கிறீர்கள். 'சிங்கமும் சுண்டெலியும்' என்ற கதையில் என்ன உண்மை தெரிகிறது?

'ஒருவர் செய்த தீயையளவு நன்றியையும் மறக்கக் கூடாது' என்னும் உண்மை தெரிகிறது. இவ்வாறு ஏதாவது தோர் உண்மை கதையில் வரும்.

கீழே வருங் கதையைப் படித்து அதற்கொரு பெயர் இடுக.

ஒரு குன்றின் பாதையின் நடுவில் ஒரு பள்ளம் இருந்தது. அக்கம் பக்கத்தில் உள்ள பசிய இலைகளை நோக்கிக் கொண்டு சென்றமையாய் அவ்வழியே சென்ற ஆடுகள் அப்பள்ளத்தைக் காணவில்லை.

எல்லாவற்றிற்கும் முன்னே சென்ற ஆடு, கால் தவறி அப்பள்ளத்தில் வீழ்ந்து விட்டது. மற்றைய ஆடுகள் "இந்தப்பள்ளத்தில் ஏதோ ஒரு விசேடம் இருக்க வேண்டும்; நாம் முன் பின் பாராமல் இதில் விழுவதே சரியென" நினைத்தன.

ஒன்று, இரண்டு, மூன்று, நான்கு, ஐந்து பள்ளம் நிரம்பிக்கொண்டே வந்தது. கடைசி ஆடு ஓடி வந்தது. பள்ளம் நிறைந்து விட்டபடியால் அது பள்ளத்திற்கிடந்த ஆடுகளின் மீது விழுந்து புரண்டு கொண்டே பள்ளத்தைக் கடந்து சென்றது. பின் பள்ளத்தில் விழுந்து கிடக்கும் மற்றைய ஆடுகளை நோக்கி, 'மூடர்களே, வழியிலுள்ள பள்ளங் கூடவர்' உங்கள் கண்ணிற் படவில்லை? என்று அது கேட்டது.

கதையாக்கஞ் செய்வோம் 2

இக்கதையில் இடையிடையே சில பகுதிகள் விடப் பட்டுள்ளன. இடைவெளிகளைப் பொருத்தமாக நிரப்பிக் கதையை நிறைவாக்குக.

கூடும் பூகம்பமும்

ஓர் ஊரின் நடுவே ஒரு பெரிய காடு இருந்தது. ஆங்கு மிகப் பழங்காலத்து மரமொன்று நின்றது. ஒரு பறவைக் குஞ்சின் முன்னோர் நெடுங்காலமாக அதிற் கூடுகட்டி வாழ்ந்தனர். பலமுறை அடித்த சூறாவளிக்கும், புயலுக்கும் அதிற் கட்டியிருந்த ஒரு கூடாவது கீழே விழவில்லை.

ஒரு நாள் இரவு திடீரென்று அந்த மரம் 'கிடு, கிடு' என்று நடுங்க ஆரம்பித்தது. வெளியில் புயல் வீசி இருக்கும் என்று எண்ணிய அந்தக் குஞ்சின் தாய்ப் பறவை, வெளியே எட்டிப்பார்த்த தனது குஞ்சை உள்ளே இழுத்து, "ஏதாவது சூறைக்காற்றாக இருக்கும்; நீ பேசாமற் துயில்கொள்" என்று கூறியது. ஆனால், அது தாயின் சொல்லைக் கேளாது தலையை வெளியே நீட்டிப் பார்த்தது. மரங்கள் பின்னும் அதிகமாக ஆட ஆரம்பித்தன. அது பார்த்துக் கொண்டே இருக்கையில், அக்கம்பக்க வீடுகள் தட தட வென்று சரிந்தன. கேரயில்கள், அரண்மனைகள் யாவும் தவிடுபொடியாயின. தட தட தட! அம்மா! அம்மா! அம்மா! ஐயோ! ஐயோ! அந்தப் பயங்கரக் குரல்களைக் கேட்ட குருவிக் குஞ்சு தன் தாயைக் கூட்டுக்கு வெளியே வரும்படி இழுத்தது.....

.....
தாய் தள்ளிய வேகத்தில் குஞ்சு கூட்டுக்கு வெளியே போய்ப் பறந்தது. சிறிது நேரத்தில் காது செவிடுபடும் படியான மிகப்பெரிய சத்தமொன்று கேட்டது.

யீண்டும் கட கட, கட கட

அந்தக் குருவிக் குஞ்சு தாயைத் தேடுவதற்காகச் சாய்ந்து
கிடந்த மரத்தைச் சுற்றி வட்டமிட்டது.

கதையாக்கஞ் செய்வோம் 3

(1) கீழே காணும் இடைவெளிகளைப் பொருத்தமாக
நிரப்பிக் கதையை நிறைவாக்குக.

(2) கதைக்கு ஒரு பெயரிடுக.

சேரநாட்டை ஆண்ட மன்னர்களுள் பெருஞ்சேரலிரும்
பொறை என்பவன் ஒருவன். அவன் அறநெறி வழுவா
தவன். கொடையிற் சிறந்தவன். புலவர் பலர் அவனை
நாடிச் சென்று பரிசில் பெற்றுச் செல்வது வழக்கம்.
அங்ஙனம் இரும்பொறையை நாடிச் சென்றவர்களுள் மோசிகிரனார்
என்பவரும் ஒருவர். புலவரின் நுண்ணறிவைக்
கண்டு வியந்த இரும்பொறை அவரிடம் நட்புரிமை
புண்டான்.

ஒருநாள் புலவர் நெடுந்தொலைவிலிருந்து பொறையைக்
காண வந்தார்.

அரசன் கட்டிலை அணுகியபோது அதன்மீது யாரோ
ஒருவர் உறங்குவதைக் கண்டான். அவனுக்குச் சினம்
மூண்டது. கண்கள் கனல் வீசின. அவன் வாளை உருவிக்
கட்டிலினருகே சென்றான். உடனிருந்தவர் திகைத்து நின்
றனர். கட்டிலிற் படுத்திருந்தவரை வெட்டுதற்குக் கை
யைத் தூக்கிய புரவலன், புலவர் முகத்தைக் கண்டான்!

தம்மை மறந்து தூங்கிக்கொண்டிருந்த மோசிகிரனார் சிறிது
நேரங் கழித்துக் கண்விழித்தார். அருகில் அரசன் நின்று

கவரி வீசுவதையும் அண்மையில், வீரமுரசம் இருப்பதையுங் கண்டார். திடுக்குற்றெழுந்தார். தாம் செய்தவற்றை உணர்ந்தார். மன்னர்தம் மலர்க்கரத்தால்

புலவரது நிலையை உணர்ந்த மன்னன் அவரை அன்புடன் தழுவிக்கொண்டு

அதுகேட்ட புலவர் 'மன்னர் ஏறே

நிகழ்ச்சிக் குறிப்புகள்

1. சிங்கத்தின் நன்றி

1. ஓர் அடிமை.
2. கொடிய தலைவன்.
3. அடிமை காட்டுக்கு ஓடுதல்.
4. ஒரு குகையில் உறங்குதல்.
5. சிங்கமோன்று கர்ச்சித்துக்கொண்டு அவனை நெருங்குதல்.
6. அது தன்காலைத் தூக்கிக் காட்டுதல்.
7. அதன் உள்ளங் காலிலே தைத்த முள்ளை அடிமை எடுத்து விடுதல்.
8. சிலநாளில் அந்த அடிமை பிடிக்கப்படல்.
9. அதே சிங்கத்தினால் கொல்லப்படும்படி அது கிடந்த கூட்டுக் குள் தலைவனால் அவன் விடப்படல்.
10. சிங்கம் அவனை மோந்து நாய்போலப் பழகுதல்.

2. பொதுநன்மை

1. ஒரு கிராமத்தை அடுத்த பாதையில் பெரியகற்பாறை கிடத்தல்.
2. ஒருவரேனும் அதை அப்புறப்படுத்தாமை.
3. இராக்காலங்களில் அக் கல் கிடப்பது தெரியாமை.
4. வண்டிகள் மாடுகள்.
5. ஏழைக் குடியானவன் அதனைப் புரட்டித் தள்ளுதல்.
6. கல் இருந்த இடத்தில் ஒரு பணமுடிப்பிருத்தல்.

3. வீதியில் நிகழ்ந்தது

கொழும்பிலுள்ள பெரியவீதி யொன்றில் நான் 'மோட்டார்' வண்டியிற் சென்றேன். திடீரென ஒருவன் மிதிவண்டியில் வீதியின்குறுக்கே வந்தான். நான் மோட்டார் வண்டியை நிறுத்த முயன்றபோதும் அது மிகவிரைவாகச் சென்றதால் மிதிவண்டியுடன் மோதியது.

இதனைத் தொடர்ந்து பதினைந்து வரிகளுக்குக் குறையாமல் எழுதுக.

57. கடிதம் எழுதுதல்

நீங்கள் முன்வகுப்பிற் சில கடிதங்களை எழுதிப் பழகி இருக்கின்றீர்கள். நாம் ஒவ்வொருவரும் பல சமயங்களில் பலவகையான கடிதங்கள் எழுதநேரும். உறவினருக்கும், நண்பர்களுக்கும் நமது நலன்குறித்தும், பல செய்திகள் குறித்தும் கடிதம் எழுதுகின்றோம்.

திருமணம், புதுமனை புகுதல் முதலியனவற்றிற்கு அழைப்புக் கடிதம் எழுதுகின்றோம். ஓய்வு தரும்படி ஆசிரியருக்குக் கடிதம் எழுதுவதும் வழக்கம். வணிகம், பொது நன்மை முதலியன குறித்தும் பெரியார்கள் கடிதம் எழுதுவார்கள். கடிதம் எழுதுதல் என்பது ஒருகலை. அது மேலாட்டு மொழிகளில் சிறப்பாகக் காணப்படுகிறது. ஒருவர் ஒருகாலத்து எழுதிய கடிதங்கள் பிற்காலத்துச் சிறந்த இலக்கியங்களாகப் போற்றப்படுகின்றன.

பண்டிதர்நேரு, இரவீந்திரநாததாசுர் முதலியவர்களின் கடிதங்கள் இதற்குச் சான்றாக உள்ளன. தமிழ் நாட்டு அறிஞர், மு. வரதராசனார் எழுதிய அன்னைக்கு, தம்பிக்கு, தங்கைக்கு என்னும் நூல்களும் இத்தகையனவே.

ஒரு கடிதமானது செய்தியை மாத்திரங் கூறுவதோடமையாது, எழுதியவரின் அறிவுத்திறன், பண்பாடு முதலியவற்றையும் எடுத்துக்காட்டும்.

எனவே, கடித வகை ஒவ்வொன்றையும் எழுதும் முறையை நன்கு தெரிந்துகொள்ள வேண்டுவது அவசியம்.

எவ்வகைக் கடிதங்களிலும் நாம் கைக்கொள்ள வேண்டிய சில பொதுமுறைகள் உள்ளன. அவை முறையே,

1. தலைப்பு
2. உறவுமுறை, விளி,
3. எழுதுஞ் செய்தி.
4. உறவுத் தொடர்மொழி.
5. கையெழுத்து
6. முகவரி என்பனவாகும்.

இவற்றைக் குறித்துத் தனித்தனியே சிறிது ஆராய்வோம்.

1. தலைப்பு

கடிதம் எழுதுபவர் தமது ஒவ்வொரு கடிதத்திலும் அஃது எழுதப்பட்ட இடமும், காலமும் (தேதி) குறித்தல் வேண்டும். அவை கடிதத்தின் மேற்பக்கத்தில் வலப்புற ஓரத்தில் அமைந்திருத்தல் வேண்டும்.

காட்டு:

விவேகானந்த விதி,
கொழும்பு 2.
20-10-56.

விண்ணப்பங்கள், அழைப்புக்கள் முதலியனவற்றில் கடிதத்தின் இடப்புறக் கீழ் ஓரத்தில் இடமுங், காலமுங் குறிக்கப்படும்.

நல்லூர்,
யாழ்ப்பாணம்,
16-8-56.

இங்ஙனம்,
தங்கள் அன்புள்ள,
அ. காண்டபன்,

2. விளி

இது செய்தி தொடங்குமுன் இன்றைக்கு இன்னும் அல்லது இன்றை இன்றைக்கு என எழுதப்படும். நர்ம் யாருக்கு எழுதுகின்றோமோ அவர்கட்குத் தக்கவாறு இதனை அமைக்கவேண்டும்.

உறவினருக்கு எழுதும்போது பெரும்பாலும் முறைப் பெயரே அமையப்பெறும். இவற்றோடு அடைமொழி சேர்ப்பதும் நன்று.

முறையினரில் தம்மில் மூத்தோருக்கு:

1. அன்பார்ந்த தந்தையீர், வணக்கம்.
2. அருமை அன்னையீர், வணக்கம்.
3. அருமைத் தாயாரே, வணக்கம் பல.
4. அன்புடைய அண்ணை,
5. அன்புமிக்க அக்கா.

முறையினருள் இனையவருக்கும், தம்மையொத்த நண்பருக்கும்:

முறையினருள் இனையவருக்கும், நம்மையொத்த நண்பருக்கும் அடைமொழி கொடுத்தும், கொடாமலும் ஒருமையாற் குறிக்கலாம்.

காட்டு:

1. அன்புள்ள தம்பி,
2. அருமைத் தங்காய்,
3. அன்புள்ள கண்மணி,
4. அருமை நண்ப, அன்ப, என வரும்.

அடைமொழி கொடாது குறித்தல்:

1. விமலன்.
2. பூங்கோதை.
3. சானகி.
4. பாலன்.

பெரியோரை விளித்தல்:

1. ஐய,
2. ஐயா,
3. ஐயன்மீர்,
4. அன்பிற்குரிய ஐயா,
5. கனம் பொருந்திய ஐயா,

3. செய்தி

இதுவே கடிதத்தின் முக்கியவுறுப்பு என்பதை நீங்கள் அறிவீர்கள். உறவினருக்கும், நண்பருக்கும், பழகிய பெரியோருக்கும் எழுதும்பொழுது வணக்கம், உடல் நலன் முதலியவற்றைத் தெரிவித்துக்கொள்வீர்கள். அடுத்த புதிய பந்தியில் எழுதுஞ் செய்தியை ஆரம்பிக்கலாம்.

காட்டு:

(அ) அன்புள்ள அப்பா,

வணக்கம் பல உரித்தாகுக. நான் நலமுடையேன். தங்கள் நலம் அறிய அவாவுடையேன்.

(ஆ) அருமைச் சிநேகிதி,

நலம். விரும்புவதும் அது.

எழுதவிரும்பும் செய்திகளைப் பற்றிச் சிறிது நேரஞ் சிந்திக்கவேண்டும், பின்பு அவற்றை முறைப்படுத்தி எழுத வேண்டும், எழுதுவனவற்றை யெல்லாம் பந்தியாகவும்; ஒழுங்காகவும் எழுதுதல் நன்று. கடிதநடை அதன் வகையைப் பொறுத்திருக்கும்.

உறவினருக்கு அல்லது நண்பருக்குக் கடிதம் எழுதுவதானால், அவரோடு நேரே பேசுவதுபோல எண்ணிக்

கொள்ளவேண்டும். அப்பொழுதுதான் நீங்கள் எழுதுவது இயற்கையாய், எளிதாய், விளக்கமாய் அமையும். ஆனால், பேசுவதுபோலக் கொச்சை மொழிகளை உபயோகித்து எழுதுதல் முறையன்று. கடினமான சொற்களைக் கையாள்வோமாயின், கடிதத்தின் அழகு கெட்டுவிடும். ஆகவே, எளிய நடையில் - தெளிவாக - நிறுத்தற் குறிகளை அமைத்து, எழுத்துப்பிழை சொற்பிழை இலக்கணப் பிழைகளின்றி, படிப்போருக்குக் கருத்து விளங்கும் முறையில் சிறுசிறு வாக் கியங்களில் அமைத்துக் கடிதத்தை எழுதுதல் மிகநன்று. தமிழ் மரபுங் கெடலாகாது என்பதையும் மனத்திற் கொள்ளுக.

4. முடிவு அல்லது உறவுக் தொடர்மொழி

1. இது கடிதம் எழுதுவோர்க்கும், பெறுவோர்க்கும் உள்ள தொடர்பைக் காட்டும்.
2. கடிதத்தை முடிக்கும்போது செய்திக்குப்பின் கையொப்பமிட்டு முடித்துவிடின் அது மரியாதை முறையன்று.

எப்படிக் கடிதத்தை முடிக்கவேண்டும் என்னும் முறை பற்றி அறிஞர்கள் வகுத்துள்ளனர். அவை செய்திப் பகுதியின் இறுதியில் வலப்புறத்திலே அமையும்.

காட்டு: .

உறவினருள் பெரியவருக்கு:

தங்கள் அன்பார்ந்த மகன், மகள்,
தங்கள் அருமைத் தம்பி, தங்கை,
தங்கள் அன்புள்ள மருமகன், மருமகள்,

உறவினருள் சிறியவர்க்கு:

உன் அன்புள்ள தந்தை,
உன் அருமைத் தாயார்,
உன் அன்பார்ந்த மரமன்,

நண்பருள் பெரியவர் சிறியவர்,

தங்கள் அன்புள்ள—உன் அன்புள்ள,

தங்கள் அன்பார்ந்த—உன் அன்பார்ந்த,

அலுவலகங்களில் தலைவராயுள்ளவருக்கு,

தங்கள் உண்மையுள்ள,

தங்கள் நன்றியுள்ள,

தங்கள் பணிவுள்ள என எழுதலாம்.

5. கையெழுத்து

இஃது உறவுத் தொடர்மொழிக்குக் கீழாக எழுதப் படும். கடிதம் எழுதுபவர் தன் பெயரோடு தன் தந்தையின் பெயரின் முதலெழுத்தையும் முன்னாகச் சேர்த்து எழுத வேண்டும்.

தாய் தந்தையருக்கெழுதும் பொழுது தன் பெயரை மாத்திரம் எழுதினாற்போதும், பழக்கமில்லாதவர்க்கு அல்லது அலுவலகங்களுக்கு எழுதும்பொழுது கையெழுத்துத் தெளிவாக இருக்கவேண்டு மென்பதை மனத்திற் கொள்ளுக.

காட்டு:

1. தங்கள் அருமை மகள்,
செம்மனச்செல்வி.

2. தங்கள் பணிவுள்ள,
க. சந்திரசேகரன்.

6. முகவரி

இஃது அஞ்சலுறை(கடிதஉறை) அல்லது அஞ்சலட்டை (தபாலட்டை)யின் மேற்புறத்தில் எழுதப்படுவது. முகவரியின் முதல்வரியில் முறையாக அடைமொழி, பெயர், பட்டம் முதலியன எழுதப்படலாம். இரண்டாம் வரியில் அலுவலக (தொழில்நிலையம்)மும், மூன்றாவது வரியில் தெருப் பெயரும், நாலாவது வரியில் அஞ்சலகம் (தபாலகம்) முத

லியனவும் எழுதநேரும். சிலருக்கு இரண்டாவது வரியில் வீட்டிலக்கமும் தெருப்பெயரும், மூன்றாவதுவரியில் ஊர்ப் பெயர் அல்லது அஞ்சலகப் பெயரும் வரும்.

காட்டு:

அஞ்சற்

றலை

கலாநிதி. க. துனஞ்சயன் அவர்கள்,
தமிழ்க்கலைக் கழகத் தலைவர்,
இல. 33, 44 ஆவது ஒழுங்கை,
கொழும்பு 6.

அஞ்சற்

றலை

செல்வி. அங்கயற்கண்ணி கந்தையா அவர்கள்,
அன்பு அகம்,
இல. 217, திருக்கோணமலை வீதி,
கண்டி.

கடித வகை

நாம் எழுதுங் கடிதங்களை இரு வகையாகப் பிரிக்கலாம். அவை:

1. உறவாடற் கடிதங்கள்.
2. தொழில் முறைக் கடிதங்கள்.

1. உறவாடற் கடிதங்கள் மூன்று வகைப்படும்.

- (அ) தாய் தந்தை சுற்றத்தாருக்கு எழுதுங் கடிதங்கள்.
- (ஆ) நண்பருக்கு எழுதுங் கடிதங்கள்.
- (இ) அழைப்பிதழ்கள்.
- (ஈ) உறவுக் கடிதம்.

(அ) மகளிர் கல்லூரி,
கொழும்பு,
20-8-56.

எனது அன்பு மிக்க அம்மா,

வணக்கம். நான் இறைவன் அருளால் நலமுடையேன். தங்கள் அனைவர் நலத்தினையும் அறிய அவாவுடையேன்.

நான் பாடங்களை ஒழுங்காகப் படித்து வருகிறேன். தவணைத் தேர்வு நெருங்கி வருகிறது. தேர்வில் நன்றாக எழுதிச் சிறந்த முறையில் வெற்றிபெற முயற்சிக்கிறேன். இவ்விடம் எனக்கு யாதொரு குறையுமில்லை. தங்கை புனிதவதியை ஒழுங்காகப் படிக்கும்படி புத்தி கூறுக. தம்பியைக் காண ஆவலுடையேன். நன்றாகப் பேசுகிறானா? பதில் எழுதுங்கள்.

தங்கள் அன்புமிக்க மகள்,
சத்தியவதி.

(ஆ) நட்புக் கடிதம்

ஒருத்தி தனது கலாசாலை குறித்து தனது சிநேகிதிக்கு எழுதுவது:-

மங்கையர் கழகம்,

கொழும்பு - 6

16-2-66.

அன்பார்ந்த சிநேகிதி,

நலம். உமது நலன் அறிய அவாவுடையேன். நான் சென்ற மாதந்தான் இக் கல்விச் சர்லையிற் சேர்ந்தேன். இங்குள்ள மாணவிகளிற் பெரும்பாலோர் தமிழ் மாணவிகளாவர். இந்தக் கல்விச்சாலையே கொழும்பு மாநகரில் உள்ள ஓர் இந்துக் கல்விக் கழகமாகும். இஃது ஏறக்குறைய ஆயிரத்துக்கு மேற்பட்ட மாணவிகளையும், முப்பத்துமூன்று ஆசிரியைகளையும் கொண்டதாக விளங்குகிறது. என்னுடைய வகுப்பில் அறுபது பேர் இருக்கின்றனர்.

இங்கு இசை, நடனம் முதலிய கலைகளைச் சிறப்பாகக் கற்பிக்கின்றனர். நான் நடனமும், இசையுங் கற்று வருகின்றேன். இங்குள்ள மாணவிகளோடு இன்னும் நான் நன்றாகப் பழகவில்லை. அவர்களுடன் நன்கு பழகிய பின்பு இங்கு வாழ்க்கை அதிக மகிழ்ச்சியாக இருக்கும் என நம்புகிறேன். உமது பதிலை எதிர்பார்க்கிறேன்.

இங்ஙனம்

உமது அன்புள்ள

இராசேகவரி.

(இ) அழைப்பிதழ்

வேள்ளி விழா அழைப்பிதழ்

சுண்டிக்குளி மகளிர் கல்லூரி,
யாழ்ப்பாணம்.

அன்புடையீர்,

நிகழும் துன்மதி ஆண்டு ஆடித்திங்கள் 3 ஆம் நாள்
(18-6-57) புதன்கிழமை பிற்பகல் 2 மணியளவில் சுண்டிக்குளி மகளிர் கல்லூரி வேள்ளி விழா நிகழ்ச்சிகள் பாரதப் பிரதமரின் பாராளுமன்றச் செயலாளர்

திருமதி. இலக்குமி மேனன் அவர்கள்
தலைமையில் நடைபெறும்.

நிகழ்ச்சி நிரல்

- பி. ப. 2. 00-2. 15 கொடியேற்றம்
— திருமதி இலக்குமி மேனன்.
,, 2. 15-2. 30 மாணவிகளின் அணிவகுப்புப் பார்வையிடல்.
,, 2. 30-2. 45 வரவேற்புரை — கல்லூரி அதிபர்.
,, 2. 45-3. 00 நினைவு மரம் நாட்டல்.
,, 3. 00-4. 00 தேநீர் விருந்து.
,, 4. 00-5. 00 பொதுக் கூட்டம்.

1. கல்லூரி அறிக்கை படித்தல்.
2. சொற்பொழிவு.

(அ) திருமதி. குந்தவை குமாரதேவன்,
ஆசிரியை, 'தமிழ் முரசு.'

(ஆ) திரு. அ. காண்டபன்,
வழக்கறிஞர், கொழும்பு.

3. இசை நிகழ்ச்சி.
4. பரிசில் வழங்கல்.
5. நன்றியுரை.

பெற்றோர்கள், பழைய மாணவிகள், அன்பர்கள், ஆதரவாளர்கள் அனைவரையும் அன்புடன் அழைக்கின்றோம்.

மகளிர் கல்லூரி,
சுண்டிக்குளி,
10-6-57.

இங்ஙனம்
அதிபர், ஆசிரியர், மாணவிகள்-

வாழ்த்துக் கடிதம்

ஒருவன் தன் சிநேகிதனது பிறந்த நாளன்று அவனை வாழ்த்தி எழுதுவது:-

பெரியதெரு,
யாழ்ப்பாணம்.
6-10-59

அன்ப,

இன்று உமது பிறந்த நாளென அறிந்து பெருமகிழ்ச்சி அடைகிறேன். சென்ற வருடம் உமது பிறந்த நாளன்று நாம் ஒன்று கூடிக் கொண்டாடியது இப் பொழுதும் நினைக்க எனக்கு மகிழ்ச்சியைத் தருகின்றது. இவ்வாண்டு எனது அப்பா அலுவல் நிமித்தம் இவ்வூருக்கு மாற்றலாகி வந்தபடியால், இம்முறை உமது பிறந்தநாட் கொண்டாட்டத்தில் உம்முடன் கலந்து கொள்ள முடியவில்லை. நீர் படித்து மேன்மேலும் முன்னேற வேண்டும் மென்பது எனது அவா.

உமது வாழ்வு உயர்க!
பல்லாண்டு வாழ்க!

இத்துடன் நான் அனுப்பும் நூல்களை உமது பிறந்த நாட் பரிசிலாக ஏற்றுக்கொள்ளுக.

நண்பன்,
நாவுக்கரசன்.

ஒருவனுடைய பிறந்தநாளை வாழ்த்துவது போலவே நம்மோடு நெருங்கிய தொடர்புடையோர் வாழ்வில் நிகழும் பல இன்ப துன்ப நிகழ்ச்சிகளிலும் அவருக்கு நமது அன்பையும், அநுதாபத்தையும் தெரிவித்துக் கொள்ள நேரிடுகின்றது.

சில மங்கல வாழ்த்துக்கள்

1. தமிழும், சுவையும்போல் இன்புற்று வாழ்க!
2. அன்பும், அறனும் பொலிந்து வாழ்க!
3. பாக்கிய நாளிது பன்முறை வருக!
4. மலரும், மணமும் போல் மகிழ்வுடன் வாழ்க!
5. அன்பு பெருக! அறம் பெருக! பல்லாண்டு வாழ்க!

அநுதரபச் செய்திகள்

1. எனது ஆழ்ந்த அநுதாபம் உரியதாகுக.
 2. ஈடுசெய்ய முடியாத இந்த இழப்பில் இறைவன் ஆறுதல் கிடைக்குமாக.
 3. இறைவனடி சேர்ந்தாரின் ஆன்மா சாந்தியடைவதாக.
 4. உங்கள் யாவர்க்கும் எனது மனமார்ந்த அநுதாபம் உரியதாகுக.
2. தொழில்முறைக் கடிதங்கள்.

இது பலவகைப்படும்.

(அ) அலுவற் கடிதம்.

(ஆ) வணிகக் கடிதம்.

(இ) விண்ணப்பக் கடிதம்.

(ஈ) ஈவுக் கடிதம்.

(உ) செய்தித்தாட் கடிதம்.

காட்டு:-

(அ) அலுவல் கடிதம்

அஞ்சலகத் தலைவர் அவர்கள்,
திருக்கோணமலை,

ஐயா,

இத்துடன் இணைக்கப்பட்டிருக்கும் காசுக் கட்டளையை மாற்றி, இக் கடிதம் கொண்டு வருபவரிடம் கொடுக்குமாறு தாழ்மையுடன் வேண்டிக்கொள்கிறேன்.

இங்ஙனம்
தங்கள் உண்மையுள்ள
பா. அருள்மொழி

(ஆ) வணிகக் கடிதம்

ஒருவர் சில புத்தகங்கள் தமக்கு அனுப்புமாறு ஒரு புத்தக நிலைய அதிபருக்கு எழுதுதல்.

அதிபர்,

சண்முகநாதன் புத்தகசாலை,
கரங்கேசன்துறை வீதி,
யாழ்ப்பாணம்.

ஐயா,

தங்கள் புத்தகசாலையில் கீழே காணும் புத்தகங்கள் இருப்பின், மேற்குறித்த முகவரிக்குக் 'சுட்டிப் பேற்றஞ்சலில்' (V. P. P.) அனுப்புமாறு கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

'ஒளி நிலையம்'
'நாரந்தனை'
22-10-56.

1. தமயந்தி திருமணம் — ஒன்று
2. செந்தமிழ்ப் பயிற்சி மாலை
7ஆம் 8ஆம் வகுப்பு — ஒன்று
3. “தம்பிக்கு” — ஒன்று
4. பாலபோதினி (7 ஆம் வகுப்பு) — ஒன்று

இங்ஙனம்,
தங்களுண்மையுள்ள,
இ. இரமணேசன்.

செய்தீந்தாட் கடிதம்

பத்திராதிபர் அவர்கள்,
'வீரகேசரி'
கொழும்பு.

ஐயா,

சென்ற திங்கள் நாட்டில் உண்டான கொந்தளிப்
பினால் கல்லோயாவிலே உள்ள பல நூற்றுக் கணக்கான
வர்கள் துன்பப்பட்டார்கள் என்று கேட்டு என் மனம்
துன்பமுற்றது.

அவர்களுக்கு உதவும் முகமர்கத் தங்கள் செய்தித்
தாள்மூலம் ஒரு நிதி திரட்டும் இயக்கத்தை ஆரம்பித்து
துன்பமுற்ற அச்சகோதரர்களின் துயரந்துடைக்க ஆவன
செய்வீர்களென எதிர்பார்க்கிறேன். அதற்கு நானும், என்
நண்பர்களும் எங்களால் ஆன உதவியைச் செய்யக் காத்
திருக்கிறோம்.

வணக்கம்.

97, கண்டி வீதி,
யாழ்ப்பாணம்.
15-4-56.

இங்ஙனம்,
கு. ஆதித்தன்.

ஈவுக் கடிதம்

ஒரு மாணவன் தனக்கு ஈவு அளிக்குமாறு கல்லூரி முதல்வருக்கு எழுதுதல்.

'அன்பு நிலையம்'

கண்டிவிதி,

சாவகச்சேரி,

12-6-56.

அன்பு மிக்க ஐயா,
வணக்கம்,

காலில் எதிர்பாராது உண்டான காயங் காரணமாக இன்று முதல் ஐந்து நாளைக்குக் கல்லூரிக்கு வர இயலாதிருக்கின்ற தென்பதைத் தங்களுக்குத் தாழ்மையுடன் தெரிவிக்கின்றேன்.

தங்கள் பணிவுள்ள.

மாணவன்,

க. வேந்தன்.

பயிற்சி

பின்வரும் தலைப்புக்களில் கடிதம் எழுதுக.

1. நீர் உமது வருங்காலக் கல்விபற்றித் தந்தையாருக்கு எழுதும் கடிதம் ஒன்றைத் தயாரிக்குக.
2. தென்னாபிரிக்காவில் உமது நண்பர் ஒருவர் இருப்பின் ஆங்கு வதியும் தமிழர்பற்றி அவர் எவ்வாறு எழுதுவார்?
3. உமது கல்விச்சாலையில் ஒருநாடகம் நடக்கப்போகின்றீர் என எண்ணி, அதற்காய விளம்பரமொன்றை எழுதுக.
4. உங்கள் பாடசாலை மாணவர் மன்ற விழாவுக்குத் தலைமை வகிக்க வருமாறு ஒரு பெரியாரை வேண்டிக்கொள்ளும் கடிதம் ஒன்று எழுதுக.
5. உமது உறவினர் ஒருவரது 'குடிபுகல்' விழாவுக்கு உமது பெற்றோர் சமூகங்கொடுக்க முடியவில்லை. அவர்கட்கு உமது பெற்றோர் வாழ்த்தி அனுப்பும் கடிதமொன்றைத் தயாரிக்குக.

6. தாயை இழந்து துயருறும் உமது சிநேகிதன், அல்லது சிநேகிதிக்கு ஆறுதல்கூறி ஒரு கடிதம் எழுதுக.
7. செய்தித் தாளொன்றில் வெளியிடப்பட்ட வேலை ஒன்றிற்கு விண்ணப்பிக்குக.
8. உமது அயலவர் ஒருவருக்கு அவரது நாய் வழிப்போக்கர் களைக் கடிக்கின்றதென முறையிட்டு எழுதுக.
9. உமது கலாசாலை வெளியீட்டின் இயல்புபற்றி அதன் ஆசிரியர்க்கு எழுதுக.
10. உமது உறவினர் ஒருவருக்குக் கலாசாலை விடுதிவீட்டின் இயல்புபற்றி எடுத்துக் கூறுக.
11. செய்தித்தாள் ஆசிரியர் ஒருவருக்கு உமது தேர்தற்றெருகுதி ஆளுவோராற் புறக்கணிக்கப்படுவதை எடுத்துக் கூறுக.
12. சிறைச்சாலை அதிபருக்குச் சிறையில் இருக்கும் தந்தையைக் காண உத்தரவு தரும்படி எழுதுக.

58. கட்டுரை எழுதுவோம்

எழுத்தின் பயன்பற்றி இந்நூலின் முதலாம் பாடத்திலே கூறப்பட்டுள்ளதைப் படித்திருப்பீர்கள். நமது மனத்தில் எழும் எண்ணங்கள் எவ்வகையாலாவது வெளிப்படவேண்டும். பேச்சினால் வெளிப்படுவது ஒருவகை. பேச்சு வாயிலாக வெளிப்படும் எண்ணங்கள் சிறந்தனவாக இருந்து, அவற்றைக் கேளாத பிறரும் பயன்பெறத் தக்கதாகவும், என்றும் நிலைத்திருக்கக்கூடியதாகவும் இருக்குமாயின் அவற்றை எழுதியே வெளியிடவேண்டி யிருக்கின்றது. இவ்வாறு ஒருபொருள்பற்றி மனத்திலே தோன்றிய எண்ணங்கள் ஒழுங்குபட அமைந்த உரையே கட்டுரை எனப்படும்.

முன் வகுப்புக்களிற் சில கட்டுரைகள் எழுதியிருக்கின்றீர்கள். கட்டுரை எழுதப் புகுமுன் குறித்த தலைப்பு அல்லது பொருள்பற்றி நன்கு சிந்திக்கவேண்டும். அவ்வாறு

எண்ணும்போது என்னென்னவற்றை எழுதப்போகிறோம் எனக் கூறுசெய்து எண்ணுவதும், எண்ணிய முறைப்படி அவற்றை கட்டுரையில் அமைப்பதும் சிறந்த முறையாகும்.

ஒருவரது வாழ்க்கை வரலாறாயின், பிறப்பு, இளமை, வாழ்வின் உயர்வு தாழ்வுகள், முடிவு என்னும் உறுப்புக்களாகக் கூறுசெய்தே எழுதுகின்றோம். இவ்வாறே வேறு பொருள்பற்றி எழுதும்போதும் அதற்கேற்றவண்ணம் உறுப்புக்களாகப் பிரித்து எழுதவேண்டும்.

கட்டுரை எழுதும்போது இன்னும் நாம் மனத்திற்கொள்ளவேண்டிய சில முக்கிய குறிப்புக்களுள், அவற்றைக் 'கடிதம் எழுதுவோம்' என்னும் பாடத்திற்கண்டு கொள்க.

1. தமிழ் தன் கதைகூறல்

செந்தமிழ்ச் சிறுவர் சிறுமியர்களாகிய நீங்கள் எனது வரலாற்றை அறிவதற்கு மிகவும் ஆவலுடையீர் என்பது எனக்கு நன்கு தெரியும். இன்று தலைநிமிர்ந்து ஓய்யாரமாக நடக்கும் ஆங்கிலநங்கை பிறக்கு முன்னரே, அவள்போன்ற பல பெண்கள் நல்லாருக்கு அரசியாக விளங்கியவள் நான்.

என்பிறப்பே மிகமிகப் பழமையானது. நான் எப்போது எங்கே தோன்றினேன் என்பதைத் திட்டமாக எவரும் அறிந்திலர் எனினும், நினைப்பிற்கு எட்டாத நெடுங்காலத்திலிருந்தே நான் செம்மையுடைய நங்கையாகச் சிறப்புற்று விளங்குகிறேன். எல்லாவற்றிற்கும் ஆதியான இறைவனே என்னைப் பெற்றதாயும், தந்தையுமாவர். என்னை வளர்க்கும் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டவர்களில் மிக முதியவர் அகத்தியமுனிவர் என்னும் பெரியாராவர்.

அவரும், அவருடைய மாணுக்கர்களும் என்னைப்பற்றிய விபரங்கள் எல்லாவற்றையும் ஆராய்ந்தார்கள். அவர்கள் என்னில் இயல், இசை, நாடகமாகிய மூன்று அம்சங்கள் அமைந்திருக்கக்கண்டு, அந்த மூன்றுறுப்புக்களும் எழிலுடன் விளங்குமாறு என்னை அலங்கரித்தனர். என்னைப் பற்றிப்

பேசுவது வாய்க்கு இனிமை. பேசக் கேட்பது செவிக்கு இனிமை. என்னை நினைப்பது மனத்துக்கு இனிமை. இத்துணை இனிமை என்னிற் காணப்பட்டமையால் என் மக்கள் என்னைத் தேன்தமிழ், தீந்தமிழ், இன்தமிழ், முத்தமிழ் எனப் பெயர்கூட்டி அருமையாக அழைக்கலாயினர்.

இவ்வாறு நான் வளர்ந்து வருங்காலத்து எனது எழிலிலுஞ் சுவையிலும் மனத்தைப் பறிகொடுத்தவர் பலர். அவர்களுள் சேர, சோழ, பாண்டியரென்றும் மூவேந்தரும் முக்கியமானவர். அன்றோ என்னைப் பரிந்து, மகிழ்ந்து வரவேற்று அன்பூட்ட நான் அவர்தம் செல்வ மகளாக வளர்ந்தேன்.

நான் மேன்மேலுஞ் செழிப்புற்றோங்க வேண்டுமென விழைந்த பாண்டியர், என்னில் ஆராத அன்புகொண்டுகன்னியாகுமரி என அழைக்கப்படும் இடத்திற்குத் தெற்கிலிருந்த தென்மதுரையில் ஒருசங்கம் நிறுவி என்னைச் செம்மை செய்தனர், அதுதான் நான் இருந்த முதற்சங்கம். எனக்கு அப்பொழுதிருந்த மகிழ்ச்சிக்கு எல்லையேது! அதனாற் பொருமைப்பட்டது போன்று கடலென்னும் கொடிய காலன் நான் இருந்த இடத்தை விழுங்கிவிட்டான். இதுகண்ட பாண்டியர் மனங்கலங்கிரால்லர். எங்கெங்கு தமக்கு அரசிருக்கை உண்டாக்கினரோ அங்கங்கெல்லாம் எனக்கு முதலிருக்கை அளித்தனர் அம்மன்னர்.

பின் கபாடபுரம் என்னுமிடத்தில் இரண்டாம் சங்கம் நிறுவி என்னைப் பக்குவஞ் செய்தனர். ஆங்குக் குழுமிய புலவர், புரவலர் என்போர் எனது அருமை பெருமைகளை உலகோர் அறியுமாறு பலநூல்களை எழுதினர். ஆங்கும் நான் பெருமைப்படுவது இயற்கைக்குப் பிடிக்கவில்லைப் போலும்! பின்னும் நானிருந்த இடத்தைக் கடல் விழுங் யது. சிறிதும் மனஞ்சலியாது என்னைப் பாதுகாப்பதிலும், வளர்ப்பதிலுமே இடையறா அன்புகொண்டிருந்த அம்மன்னர்களும், புலவர்களும் இப்பொழுது மதுரை எனவழங்கும் இடத்தில் சங்கம்கூட்டி என்னைக் கொலுவிருத்தினர்.

இவ்வாறு சங்கங் கூட்டி ஆராயப்பட்டு அருமைப்பட்டே னுதலின், எனக்குச் 'சங்கத்தமிழ்' என்னும் சிறப்புப் பெய ருண்டாயிற்று.

உலகில் உள்ள மொழிகளைச் சிறப்பிக்கும்பொழுது அந்தமொழியின் இனிமையையோ அன்றி அழகையோ வெளிப் படுத்துமுகமாக விசேடித்துச் சொல்லுவார்கள். ஆனால், எனக்கு அந்தச் சிறப்புக்களோடு, வேறு எம் மொழிக்கு மில்லாத 'சங்கத் தமிழ்' என்னுஞ் சிறப்பும் உண்டென் பதில் நான் பெருமைப்படலாமல்லவா? ஔவைப்பிராட்டி யும் இறைவனிடம் வேறென்றும் வேண்டாது, "சங்கத் தமிழ் மூன்றுந் தா" என்றல்லவா கேட்டார்!

இச்சங்கங்களிலிருந்த பல ஆயிரத்துக்கதிகமான செந் தமிழ்ப் புலவர்களும், அதன்பின் வந்தோரும் எனது அன்பிற் பிணைப்புண்டு எழில்மிகுந்த நூல்கள் பலபுனைந்து எனக்களித்தனர். அவற்றை நான் விரும்பிப்பெற்று என் அணிகலன்களாக்கினேன். அவற்றுள் சிந்தாமணியையும், சூளாமணியையும் எனது தலையிலேயே தரித்தேன். உங்க ளது பெருமைக்கும், செம்மைக்கும் என்றும் அழியாச் சான்று கூறுவதாய் விளங்கும் சிலப்பதிகாரத்தை என் தாள் களிலே பூண்டேன். மணிமேகலையை இடையிற் பூட்டினேன். இன்றும் உலகில் வாழும் மக்களுக் கெல்லாம் உயர்நெறி காட்டிய புலவர் பெருமானாகிய வள்ளுவரைத் தோற்றுவித் தவள் நானல்லவோ! இதனை அவருக்குப்பின் வந்த என் னருமைச் செல்வன் பாரதி,

“வள்ளுவன் தன்னை உலகினுக்கே தந்து
வான்புகழ் கொண்ட தமிழ்நாடு”

என்று கூறிய அழகிய மொழிகளால் இனிதுணரப்படும். இன்றும் கவிநயமும் கற்பனையும் கனிந்து இலங்கும் காவியஞ்செய்த கம்பர்பெருமர்னைப் பெற்றவரும் நானே.

இறைவனை நினைந்து, நினைந்து நெஞ்சம் குழைந்து, குழைந்து தேவாரப் பாமாலைகளைப் பாடிய நாயன்மார் முதலியோர் என்செல்வர்களேயாவர்.

இவ்வாறு மூவேந்தர் காலத்தின்போதும், அதற்குப் பின்னரும் நானிலமாகிய மனையில் நாகரிக விளக்கேற்றிய எனக்கு நேர்ந்த சிறுமையை நினைத்தால் நெஞ்சு உருகும். எனது நாட்டில் வேற்றரசர் ஆட்சி வேரூன்றியது. அவர் மொழியே ஆட்சி மொழியாயது. எல்லாப் பாடங்களும் ஆளுவோர் மொழியிற் கற்பிக்கப்பட்டன. எனது நிலையை என்னென்பது! நான் பொலிவிழந்து ஒடுங்கி ஒதுங்கி நிற்க வேண்டியவளானேன். என் சிறுர்களும் என்னை விரும்பிக் கற்காது வெறுத்தனர். ஆளுவோர் மொழிக்கு அடிமைப் பட்டு என்னைப் பழித்தும், இழித்தும் பேசினர். இவ்வாறு நலமிழந்து கிடந்த என்னைக்கண்டு கலங்கிக் கண்ணீர்விட்ட வர்களும் இல்லாமலில்லை. “அவர்கள் எம் அன்னையை மறு படியும் ஆட்சிப்பீடத்தில் ஏற்றிவைத்தே தீருவோம்” என்று இராப்பகல் ஓயாது உழைத்தனர்.

என் கண்ணீரும், என் மக்கள் கண்ணீரும் வீண்போக வில்லை. அந்நியர் ஆட்சி ஒழிந்தது. தம்முடைய நாட்டை தாமே ஆளும்நிலையை அடைந்தனர் தமிழ் மக்கள். இனி மேல் கலைகள் யாவையும் உங்கள் சொந்த மொழியாகிய என் வாயிலாகவே கற்கப்போகிறீர்கள் என்பதை யறிய என்னுள்ளம் களிகூருகின்றது. என்னருமை மக்களே. கடந்த காலத்தில் வெள்ளத்தால் மாளாதும், வெந்தழலால் வேகாதும், வேற்றுமொழிகளால் மங்காதும் தெய்வ ஒளியுடன் திகழும் நான் இனிமேல் எதற்கும் அஞ்சமாட்டேன். இனிமேல் எனக்கு எத்தகைய இடரும் நேரிட என் மக்களாகிய நீங்கள் விட்டுவிடமாட்டீர்கள் என்பதில் அசையாத நம்பிக்கை எனக்குண்டு.

2. துரியோதயக் காட்சி

நிலமகள் இருண்ட போர்வையினால் இறுக்கப் போர்த்திக்கொண்டிருக்கிறாள். அவளை மூடிக்கொண்டிருந்த இருள் மெல்ல விலகிக்கொண்டிருக்கின்றது. தண்மையான ஒளிக் கிரணங்களைப் பரப்பி மண்ணவரை மகிழ்வித்த சந்திரன் மேற்குக் கடலில் மெல்ல மெல்ல மறைகின்றான். வானம்

செக்கச்செவேலெனச் சிவந்து காணப்படுகின்றது. இந்த நேரத்தில் இளஞ்சூரியனானவன் கிழக்குக்கடலில் மெல்லென எழுந்து தனது தங்கக்கம்பிபோன்ற பொற்கிரணங்களை அள்ளி வீசுகின்றான். எங்கு பார்ப்பினும் புதியதோர் எழில் மிகுந்து காணப்படுகின்றது.

மரக்கொம்பரில் மறைந்துறங்கும் பறவையினங்கள் புலரியின் முன்பே துயில்உணர்ந்து காலைக் கதிரவனை வர வேற்றுச் சுதியொடும் ஆடிப்பாடுகின்றன. கதிரவன் வரவை யுணர்ந்த கோழிச்சேவல்கள் குரலெடுத்துக் கூவி மக்களைத் தட்டிஎழுப்புகின்றன. காகங்கள் 'கா கா'வென்று கரைந்து உற்றரோடு உறவாடுகின்றன. செழுமையான மாந்தோப்பில் இருந்த குயில்கள் உள்ளக்களிப்பு விஞ்சுதலால் கூவி மகிழ்கின்றன. பூவைகள் இசை மிழற்றுகின்றன. மரங்கள் மலர்களைத் தூவிப்போற்றுகின்றன. கதிரவன் வரவைக் காணத் தடாகமெங்குந் தவங்கிடந்த தாமரைகள் அவனை வரவேற்கும்பொருட்டு இதழ் விரித்து அழகுடன் காணப்படுகின்றன. இத்தருணத்தில் இரவெல்லாம் விழித்துச் சிரித்துநின்ற குழுதமலர்கள் வெய்யோனொளி தம் மேனியிற் பட்டுவிடுமோ என ஏங்கிக் கூம்புகின்றன. இரவு முழுவதும் அயர்ந்திருந்த வண்டினங்கள் மணமிகுந்த மலர்கள் தோறும் தேனெடுக்க விரைகின்றன. அவைகள் மகிழ்ச்சி மிகுதியினால் முரலும் ஓசை கேட்கின்றது.

இல்லங்கள்தோறும் இல்லக்கிழத்தியர் உறக்கந் தெளிந்து காலைக்கடன்களைக் கடிது முடித்து,

“ புலர்தல் தொடங்கியதே
பொழுது கிளம்பியதே
அலர்மாமலர்க் கொழுந்தே—கிளியே
அயராநெழு விரைந்தே ”

என்று பாடித் தம் குழந்தைகளைத் துயில் எழுப்புகின்றனர். ஆலயங்களிலுள்ள மணிகள் 'கணீர் கணீ'ரென்று

ஒலிக்கின்றன. இறைவனடியார்கள் பூக்கொண்டு ஆலயங்களை நாடி விரைகின்றனர். ஓங்கி உயர்ந்த மலைமுகடுகளில் மண்டிக் கிடந்த பனிப்படலம் கதிரவனது செங்கதிர்கள் பட்டுச் சிறிது சிறிதாகக் கரைந்து பள்ளத்தை நாடி வழிந்து ஓடுகின்றது. மருதநிலத்தைச் சொந்தமாக உடையவரும், உலகம் புரக்கும் பெருந்தொழிலாகிய உழவுத் தொழிலைச் செய்பவருமாகிய உழவர், ஏரைத் தேள்மேற் சுமந்து கழனிகளை நாடுகின்றனர். இடையர்கள் ஆனிரைகளையும், மந்தைகளையும் ஓட்டிக்கொண்டு மேய்ச்சல் நிலங்களை அடைகின்றனர். பல்வேறு தொழில்புரியும் பல்வேறு மக்கள் தத்தம்பணியை ஆற்ற ஆவலுடையவராய் அலுவலகங்களுக்குச் செல்கின்றனர். இவை யெல்லாங் காலைக் கதிரவன் உதயமாகும் நேரத்திற் காணும் அற்புதக் காட்சிகளன்றோ!

3. உடற்செல்வம்

மக்களாய்ப் பிறந்த எல்லோரும் நல்வாழ்வு வாழவே விரும்புகின்றனர். அதற்கு மிக அவசியமானது உடல்நலம். ஒருவன் எத்துணைச் செல்வம் படைத்தவனாய் இருப்பினும் அவனுக்கு உடற் செல்வமின்றேல் அச்செல்வத்தினாலும் பயன் என்ன? 'நோயற்ற வாழ்வே குறைவற்ற செல்வ' மென்பது நமது முன்னோர்கண்ட முடிபன்றோ? உடல் நலத்தைக் குன்றச்செய்வது நோய். மக்கள் முயன்றால் இந்த நோய் வராமலே தடுக்கமுடியும்.

,நோய் வராமற்றடுப்பவன் அறிஞன். வந்து தடுப்பவன் மனிதன். வந்தும் தடுக்காதவன் பிணம் என்பது புதுமொழி'. எமது பெற்றோர் பனி அதிகமாயிருந்தால் வெளியிற் போகாதே எனப் புத்தி புகட்டுகின்றனர். ஏன்? பனி அவ்வளவு பொல்லாததா? அல்லது பயங்கரமானதா? இல்லை. நன்றாகப் பனியிலும் திரியலாம். மழையிலும் நனையலாம். காற்றிலும் அடிபடலாம் (உலாவலாம்).

ஆனால், நாம் வெயிலிலும் காய்ந்திருக்கவேண்டும். நாள் தோறும் சில மணி நேரமாவது வெயிலைத் தாங்கும் உடம்புதான் அவ்வளவு நேரப் பனியையும் மழையையுந் தாங்கும். வெயில் படாத பிள்ளைகளின் உடலில் மழைத்துளியும், பனித்துளியும் பட்டால் என்ன நிகழும்? இளமையிலேயே அவர்களின் உடல்நலம் கெட்டு விரைவில் மாண்டுவிடவும் நேரிடும்.

வெயிலில் நாடோறும் அலைகின்ற மக்களின் உடலை உற்று நோக்குங்கள். அவர்களின் உடலைக் காற்றும் வெயிலும் கடும் பனியுமன்றோ வளர்க்கின்றன. இந்த உண்மையை நம் கிராம மக்களிடையேயும் காண்கிறோமல்லவா? உடல் உழைப்பின்றி உண்டு, வெயில் மழை படாது வாழும் நகரமக்களிலும், கடும் வெயிலில் நின்று காடு திருத்தியும் மண் வெட்டியும், உழுதுண்டு வாழும் மக்கள் சிறந்த உடற் செல்வமுடையராயிருக்கின்றனர்.

வெயில், மழை, காற்று, பனி ஆதியன மக்கள் உடல் உரம் பெறுதற்காய இயற்கைச் செல்வங்களாகும். விலங்குகள் பறவைகளை உற்று நோக்குவோமாயின் அவை அந்த இயற்கைச் செல்வங்களை பயன் படுத்தித் தம் உடற் செல்வத்தைச் செழிக்கச் செய்வதைக் காணலாம்.

உணவு உடலுக்குத் தேவை என்பதை எவரும் அறிவர். ஆனால், உணவு உண்ணும் உடலுக்கு உழைப்புத் தேவை என்பதைப் பலர் அறியார். உழைக்காது உண்பவர்களே எதை உண்ணலாம்? எவ்வளவு உண்ணலாம் என வைத்தியரை நாடிச் செல்பவர்களாவர். அவர்களுக்கு உணவு செரிப்பதில்லை. உடல் வருந்தி வேலை செய்து உண்ணாதவர் உடற்செல்வத்தைப் பெறுவதெங்ஙனம்?

பொருட் செல்வத்தைத் தேட எவ்வளவு முயற்சி செய்கிறோமோ அவ்வாறே உடற் செல்வத்தை அடைவதற்கும் ஒழுங்கான பயிற்சி வேண்டுவதாகும். உடற்பயிற்சிக்கு நமது கல்விக்கூடங்களில் விளையாடும் விளையாட்டும் நல்லனவே. ஆனால், நமது வேலையை நாமே செய்வதுதான் சிறந்த உடற்பயிற்சியாகும். நமது படுக்கையை விரிப்பது, வீட்டை

யுள் சுற்றாடல்களையும் உடைகளையுள் சுத்தஞ் செய்வது, நீர் இறைப்பது, பூங்கொல்லைக்கு நீர் வார்ப்பது முதலிய வேலைகளை நாமே செய்து கொள்வதில் வெட்கம் என்ன? இவற்றால் நமது உடலுறுப்புக்களல்லவா வலுவடைகின்றன!

பாலுமாயிற்று அதுவே மருந்துமாயிற்று என்றாற் போல இவை நமது கருமங்களும் காரியங்களுமாயின.

சீல கட்டுரைக் குறிப்புகள்

தைப்பொங்கல் விழா

அ. தொடக்கம்

- (1) கொண்டாட்டங்கள் விழாக்கள் மக்கள் வாழ்க்கையில் கலந்துள்ளன.
- (2) தைப்பொங்கல் தமிழரின் தலை சிறந்த திருநாள்.

ஆ. தைப்பொங்கல் வரலாறு

- (1) சூரியன் வடக்கு நோக்கிச் செல்லத் தொடங்கும் காலம்.
- (2) மழையுங், குளிரும் நீங்கும் காலம்.
- (3) உழவர் விளைச்சலின் பயனை அடையுங் காலம்.
- (4) விளைவுக்கு மழை தந்த சூரியனை நன்றியுடன் வழிபடுங் காலம்.
- (5) எல்லா உயிர்களும் உணவுச் செல்வம் பெறுங் காலம்.

இ. பொங்கல் நிகழ்ச்சி

- (1) பொங்கலுக்கு முன்னரே மனையிடங்களைச் சுத்தமாக்கல்.
- (2) பொங்கலன்று கரலை அனைவரும் தூயராய் கோலமிட்ட முற்றத்தில் பொங்குதல்; பொங்கற் பா இசைத்தல், பொங்கலோ! பொங்கலென்று ஒலித்தல், சிறுவர் வெடி சுடுதல்.

- (3) பொங்கிய சோற்றைச் சூரியனுக்குப் படைத்து வழிபாடு செய்தல்.
- (4) மனை புகுந்து உறவினரோடு உண்ணல், விருந்தினருக்கு அளித்தல்.

கட்டுரைக் குறிப்புகள் 2.

வினையாட்டுப் போட்டி

கல்விச்சாலையில் நிகழ்வது

- (1) கல்விச்சாலையின் பெயர்.
- (2) இல்லங்களின் பெயர்கள்.
- (3) இல்லங்களின் அழகுகள்.
- (4) நடுவுநிலை வகிப்போர், மற்றைய அலுவலாளர்.
- (5) கொடி வணக்கம் (கொடி ஏற்றம்) அணி வகுப்பு.
- (6) வினையாட்டு முன்றிலின் காட்சி.
- (7) வினையாட்டுக்களின் வருணனை (ஒலிபெருக்கி மூலம் வருணித்த முறை.)
- (8) வெற்றிப் பீடம், வினையாட்டு வீரர்களும் வீராங்கனைகளும் வெற்றிப் பீடத்தில் நின்ற முறை, புள்ளிகள் காட்டப்பட்ட முறை.
- (9) முடிபு.
- (10) பயன்.
(ஐக்கியம், மகிழ்ச்சி, உண்மை, எல்லோருடனும் பழகுதல், வெற்றி தோல்வியைப் பாராட்டாமை முதலிய நற்குணங்களை வளர்த்தல்)

கட்டுரைக் குறிப்புகள் 3

வானொலியும் பயனும்

- (1) நிகழ்ச்சிகளை எவ்வாறறிகிறோம்?
- (2) வானொலி நிகழ்ச்சிகளை எங்கெங்கே அறிகிறோம்?
(வீடுகள், கடைகள், சனசமூக நிலையங்கள்)

- (3) எதன் மூலம் நிகழ்ச்சிகள் கிடைக்கின்றன.
(வாடுலிக் கருவி)
- (4) என்னென்ன நிகழ்ச்சிகள்.
- (5) நிகழ்ச்சிகள் எங்ஙனம் வருகின்றன?
(ஒலி அலைகள் மின் அலைகளாகி ஆகாயத்தின மூலம் வரும்)
- (6) மின் அலைகளை ஒலி அலைகளாக்குவது வாடுலிப் பெட்டி.
- (7) 'மார்க்கோனி' என்னும் இத்தாலியர் கண்டுபிடித்தார்.
- (8) பயன்.
(இருந்த இடத்திலிருந்தே செய்திகள், கல்வி, இசை, நாடகம், வாணிகம், போர் முதலியனவற்றை அறிதல்).

4 எனது புகைவண்டிச் செலவு

- (1) செலவின் அவசியம்.
அவற்றின் அவசியமும், வகையும்.
புகைவண்டிப் பிரயாணம்.
- (2) செலவுக்காய ஆயத்தம்.
உடை, கைப்பெட்டி. உணவு, பணம்.
- (3) புகைவண்டிநிலையக் காட்சி.
மக்கள் பலர் கூடியிருத்தல், அங்குள்ள பலவித அலுவல்கள், செலவுக்காய அனுமதிச் சீட்டுப்பெறல், புகைவண்டி வருதல்.
- (4) புறப்படுங் காட்சி
ஊதுகுழல் கேட்டல், வழியனுப்ப வந்தோர்.
- (5) புகைவண்டிச் செலவின்போது கண்டவை.
வயல்கள், மரங்கள், காடுகள், மேடுகள், பள்ளங்கள், சமவெளிகள், பிரயாணிகளிற்பிரிவோரும் இடையிற்பிரிவோரும்.

- (6) செலவின் முடிவு.
சினேகிதர், உறவினர் வரவேற்பு. பிரயாணிகள்
இறங்குதல்.
- (7) பயன்.
பார்வையிட்ட இடங்கள், புதிய அநுபவங்கள், அறிவு
வளர்ச்சி.

கட்டுரைக்குரிய தலைப்புக்கள்

1. நீர் அறிந்த ஒரு பெரியார்.
2. ஒரு பரிசளிப்பு விழா.
3. சிகிரியாச் சிற்பங்கள்.
4. ஓணனின் நிறம் என்னுங் கதையை உரையாடலாக அமைக்குக.
5. திருக்குறள் பற்றி நீர் நிகழ்த்தும் சொற்பொழிவின் சுருக்கம்.
6. உமது சகோதரி வீட்டைச் சுத்தமாக வைத்திருக்க வில்லை. அவருக்கு நீர் புத்திமதி கூறுவதாக ஒரு கடிதம்.
7. நீர் செய்த ஒரு கடற்செலவு. (பிரயாணம்)
8. மதுவை விலக்கவேண்டுமென விரும்பி நீர் செய்தித் தாள் ஒன்றுக்கு விடுக்கும் ஒரு பொதுக் கடிதம்.
9. நீர் விரும்பும் தொழில்.
10. உமக்கு விருப்பமான பழமொழியை விளக்க ஒரு கதை.
11. பாராளுமன்றத் தேர்தல்
12. உம்மால் மறக்க முடியாத ஒரு நிகழ்ச்சி.
13. நீர் ஒரு குருடனாக இருந்தால்?
14. ஏன் விளையாட வேண்டும்?
15. வீரத்தாயார் என்ற கதையின் முதற் பகுதியை ஒரு நாடகமாக எழுதுக.
16. ஆச்சாரிய வினோபா பாவே.

17. சருக்கரையும் உப்பும் தத்தஞ் சிறப்புப்பற்றி உரையாடல்.
18. பாழடைந்த ஒரு நகரம் தன் வரலாறு கூறல்
19. நான் விரும்பும் ஓர் உத்தமப் பெண்மணி.
20. எங்கள் ஐக்கிய கழகக் கடை.
21. நீர் பார்த்த ஒரு நாடகத்தின் அல்லது திரைப்படத்தின் கதை.
22. இலங்கையில் நீர் கண்ட ஒரு காட்சி.
23. நீர் ஒரு செல்வந்தரானால்?
24. தமிழரின் பழக்கங்கள் பற்றி மேலை நாட்டார் ஒருவர் அறிய விரும்பின் அவருக்கு எவ்வாறு எழுதுவீர்?
25. கொழும்புத் துறைமுகக் காட்சி.
26. நான் சென்ற ஆகாயவூர்திப் பிரயாணம்.
27. ஆறுமுக நாவலர்.
28. விளக்குத் தன் வரலாறு கூறுதல்.
29. கடனீராடுதல்.
30. நான்படித்துச் சுவைத்த ஒரு நூல்.
31. ஓர் ஏறும்பினது தற்சரிதை.
32. வீட்டுக்கொரு நூல் நிலையம் அவசியம்.
33. எம்மினத்திலுள்ள சாதிப் பிணக்கு.
34. ஒரு நிலவுலா.
35. இசை வளர்த்த மும்மூர்த்திகள்.
36. தமிழனது போர் முறை.
37. திருவள்ளுவர் கண்ட பெண்.
38. எமது நாட்டு மிருகங்கள்.
39. தமிழ் நாட்டு நங்கைகள்.
40. எனது கலாசாலை வாழ்க்கை.

41. வாழ்வுந் தாழ்வும் ஒரு வழி நில்லா.
42. நல்ல குடிமக்களின் கடமை.
43. இசைக் கருவிகள்.
44. விஞ்ஞான வித்தகர்கள்.
45. தமிழகத் திரைப் பாடகர்களில் நீர் விரும்புபவர்கள்.
46. சரித்திரப் பெருமை பெற்ற ஒரு நகரம்.
47. தமிழ்ப் புலவர்களின் சிறப்பு.
48. வறியார்க் கென்றீவதே ஈகை.
49. தூக்குத் தண்டனை நல்லதா?
50. என் வாழ்க்கையின் குறிக்கோள்.
51. தொழிற்றுறைக் கல்வி.
52. யான் விரும்பிய ஆசிரியர்.
53. கூட்டுறவு இயக்கம். (உரையாடல்)
54. நான் கண்ட மலைக் காட்சி.
55. ஓய்வு நேரத்தை நன்கு கழித்தல்.
56. ஏழை அழுத கண்ணீர் கூரியவாளை யொக்கும். (கதை)
57. தீப்பிடித்த கிராமம் ஒன்று தன் கதை கூறுமானால்.....
58. நமது மூடப் பழக்க வழக்கங்கள்.
59. தமிழ்ச் சுவைகண்ட மேல் நாட்டறிஞர்.
60. நீர் ஆற்ற விரும்பும் ஒரு சொற்பொழிவு.
61. மொழிப் பற்று அவசியமா?
62. தமிழ் நாட்டுக் கோயில்கள்.
63. இலங்கைக் காட்சிகள்.
64. தருமம் தலைகாக்கும். (கதையாக்குக)
65. தமிழன் மானம் (ஒரு நாடகமாக்குக.)
66. இசை இன்பம்.

67. கடற்கரை உலாவொன்று.
68. நான் கண்ட ஒரு கனவு.
69. நான் முதன் முதல் அநுபவித்த துன்பம்.
70. எல்லோரும் ஓர் இனம்.
71. நான் பார்த்த தமிழ்த் திரைப் படம்.
72. அயல் மொழி கற்பது நன்று.
73. மிருகக் காட்சிச் சாலையில் ஒரு நாள்.
74. தேர்தல் நாள்.
75. தமிழ்நாட்டுக் கலைகள்.

தேர்வு வினாக்கள் 1

1. அ. பின்வரும் வாக்கியங்களிலுள்ள பிழையான சொற்களைத் திருத்துக.

1. தென்னம் பிஞ்சு விழுந்தது.
2. மாந்தாளால் தோரணங் கட்டினர்.
3. சூதிரை மேய்ப்பன் வந்தான்.
4. மாட்டுப் பிழுக்கையால் மெழுகினோம்.
5. மக்கள் குவியலாக நின்றனர்.

- ஆ. பிழை நீக்கி எழுதுக.

1. நேத்தைக்கு என் தங்கைக்கு வயித்துவலி.
2. சீதையை மிதிலைச்செல்வி எண்டும் அனைச்சினையாம்
3. எங்க மேனை போயிட்டு வாறாய்.
4. எனக்குச் சுகவீனம் எண்டினையாம்.
5. கரிகாலன் கடலில் நல்லாய் நீங்கினான்.

2. பின்வருஞ் சொற்களின் பொருள் விளங்கத் தனித்தனி வாக்கியங்களமைக்குக.

குழி	வேலை	புல்	வெல்	அவல்
குளி	வேளை	புள்	வேல்	அவள்

3. பின்வரும் வாக்கியங்களிற் சில எழுத்துக்கள் உருவம்மாறி இருக்கின்றன. அவற்றைக் கண்டு திருத்துக.

1. தென்னையின் கீற்றுச் சலசலவென்றிரைந்தது.
2. சோலைக் குயில்கள் கூவின.
3. தேனொத்த செந்தமிழால் வாழ்த்தினேன்.
4. கோயில்மணி கணீரென் றொலித்தது.

4. தடித்தவெழுத்துச் சொற்களில் உள்ள எழுத்துக்களின் மாத்திரையைக் காண்க.

உழவுக்கும், தொழிலுக்கும் வந்தனை செய்வோம்.

5. பின்வருஞ் சொற்களுக்குப் போலிச்சொற்களை அமைக்குக. சாம்பல், நிலம், மதில், குடல், மஞ்ச, வண்டு, அறம், ஐந்து.

6. பின்வரும் வாக்கியங்களிலே கீறிட்ட இடங்களுக்குப் பொருத்தமான சொற்களை அடைப்புக் குறிக்குள் இருந்து தெரிக.

1. பூவோடுகூடிய நாரும்--பெறும். (மனம், மணம்)
2. —நீலநிறமாகக் காணப்படுகிறது. (வாணம், வானம்)
3. தலைவனது—நிறைவேறியது. (ஆணை, ஆனை)
4. பூனை எலியைக்—தின்றது. (கொண்டு, கொன்று)

7. மேல்வரும் ஆரியச் சொற்களைத் தமிழ் உருவமாக எழுதுக. ஜெந்து, ரகசியம். லோகம், ஸக்தி, ஸண்முகம்.

8 (அ) பின்வரும் பகுதியிலே வரும் அளபெடைகளைத் தெரிந்து கூறுக.

1. “தயிரோ ஓ தயிர்” என்ற சத்தங் கேட்டது.
2. “சங்கரா அஅ! நீ எங்கே நிற்கிறாய்?” என்று கேட்டான்.

3. “நற்றூள் தொழாஅ ரெனின்”

(ஆ) பின்வருஞ் சொற்கள் ஒவ்வொன்றும் இருபொருள் தரத்தனித்தனி வாக்கியங்களில் அமைக்குக.

ஆதி, மதி, கால், ஆறு, குடி.

தேர்வு வினாக்கள் 2

1. மேல்வருவனவற்றில் உள்ள எழுத்துறுப்புப் பிழைகளைத் திருத்தி எழுதுக.

கற்சிலை, பொற்றொடி, கண்ணோய், தென்னோலை, கற்றான், வெள்ளை.

2. மேல்வரும் எழுத்துக்களைச் சேர்த்தெழுதுக.

ற்+ஆ, ன்+ஐ, ண்+ஓ, ள்+ஐ, ல்+ஐ.

3. பின்வருவனவற்றின் பொருள் வேறுபாடுகள் விளங்கத் தனித்தனி வாக்கியங்கள் அமைக்குக.

ஒலி, ஒளி, ஒழி: வலி, வழி, வளி; அலி, அழி, அளி.

4. மேல்வருஞ் சொற்கள் பிழையானவை திருத்துக.

தேள்வை, கற்றோர், காச்சல், ஆட்ச்சி, கோர்வை.

5. மேல்வரும் பொதுப்பாற் சொற்களைக் கீறிட்ட இடங்களிற் பொருத்த மாக அமைக்குக.

மாணவர், ஏழைகள், அறிவாளிகள்.

அநாதை—வதியும் ஓளவை விடுதியில அன்று வள்ளுவர் தினத்தைக் கொண்டாடினர். —பலர் சொற்பெருக்காற்றினர். —களுக்கு உணவளிக்கப்பட்டது. —பலர் பேச்சுப் போட்டியிற் கலந்துகொண்டனர்.

6. தடித்த வெழுத்துச் சொற்களுக்கு எதிர்ப்பொருட்சொற்கள் தருக.

1. நளன் காட்டின்கண் மனைவியைப் பிரிந்தான்.

2. பொய் சொல்லிக் கேட்டான்.

3. கொடுங்கோல் ஒழிக.

7. (அ) தடித்த வெழுத்துச் சொற்களுக்கொத்த பொருளைக்குறிக்கும் வேறு சொற்கள் தருக.

1. அறங்கள் ஓங்க.

2. அகத்தின் அழகு முகத்திற்றொரியும்.

3. வையம் பகலை இழந்தது.

4. வானம் ஒளியை இழந்தது.

(ஆ) தமிழ் இலக்கிய நூல்களில் மேலே கூறப்படுவன கருதும் பொருள்கள் எவை?

நானிலம், ஐம்புலன், மூவேந்தர், முத்தமிழ்.

8. பின்வரும் முதுமொழிகளை எத்தருணங்களில் உபயோகிப்பீர்?
1. 'காற்றுள்ளபோதே தூற்றிக்கொள்'
 2. 'உண்ணாச் சொத்து மண்ணாய்ப் போகும்'
 3. 'புலிக்குப் பிறந்தது பூனையாகுமா?'
 4. 'வெள்ளம் வருமுன் அணை போடவேண்டும்.'
9. பின்வரும் மரபுச் சொற்றொடர்களைக்கொண்டு கீறிட்ட இடங்களைப் பொருத்தமாக நிரப்புக.

(அ) விழலுக்கிறைத்தல் (ஆ) கை கலத்தல்.

(இ) கம்பிநீட்டல். (ஈ) கங்கணங் கட்டுதல்.

1. கடுங்காவலில் வைக்கப்பட்ட கைதி—என்ற செய்தி எட்டியது.
2. ஊக்கமுடைய ஒருத்தி தான் எடுத்த முயற்சியை முடிக்க—நிற்பாள்.
3. அவன் செய்தன யாவும்—முடிந்தன.
4. இராமர் படையும், இராவணன் படையும்—

10. மேல்வரும் உவமைகளை வாக்சியங்களில் அமைக்குக.

1. அடியற்ற மரம்போல. 3. காட்டுத்தீப்போல.
2. வெயிலவன்முன் பணிபோல. 4. பளிங்குபோல.

தேர்வு வினாக்கள் 3

1. கீழ்வரும் பகுதிக்குப் பொருத்தமான ஒரு தலையங்கம் இடுக. இஃதினை அரைப்பங்காகச் சுருக்கி எழுதுக.

ஒரு செட்டியார் ஒரு மூடனின் துணையுடன் காட்டிற்கு அருகாமையிலுள்ள ஓர் ஊருக்குப் பணப்பையுங் கொண்டு

புறப்பட்டார். மூடனிடம் செட்டியாரிடமிருந்து கூலியாகப் பெற்ற ஒருபணம் இருந்தது. காட்டைக் கடக்குமுன் இரவு வேளையானதால் கள்வருக்குப் பயந்த செட்டியார் ஒருசெடி மறைவிலும், மூடன் நடுப் பாதையிலும் படுத்துறங்கினர்.

சிறிது நேரத்தின்பின் அதே வழியாற் சென்ற திருடர் காலில் மூடனின் கால்பட்டது. அவர்களில் ஒருவன் மூடனை ஒரு மரங் கிடப்பதாக எண்ணி மற்றவர்களுக்கு அறிவித்தான் இதைக் கேட்ட மூடன் கோபங்கொண்டு, 'நான் மரமல்ல; என்னிடம் ஒருபணம் இருக்கிறது' என்றான். திருடர்கள் அவனிடமிருந்த அப்பணத்தைப் பறித்துக் கொண்டனர். பறித்தபணம் செல்லக்கூடியதோ என்று திருடர்கள் பேசியதைக் கேட்ட மூடன், செட்டியார் படுத்திருக்கும் இடத்தைக் காட்டி, "அவரிடம் கேளுங்கள்" என்றான். திருடர்கள் செட்டியாரின் பணப் பையையும் பறித்துப் போயினர். செட்டியார் மூடனை நம்பியதால் உண்டான கேட்டை எண்ணி மிக வருந்தினார்.

2. இப்பந்தியிற் காணும் தற்கூற்று வாக்கியம் ஒன்றுகூறுக. அதனைப் பிறன் கூற்றாக எப்படி அமைப்பீர்?
3. கீழ்க்காணும் சொற்களை எதிரே கொடுக்கப்படும் அவற்றின் கருத்துக்கேற்பத் தேவையெனின் திருத்துக.

வழி - பாதை

பொழி - பெய்

வளி - தெரு

பொளி - கொத்து

விழி - கூப்பிடு

வாழி - அம்பு

விளி - கண்

வாளி - வாழ்த்து

4. பின்வரும் வாக்கியங்களிலுள்ள பிழைகளைத் திருத்தி எழுதுக.

(அ) இரந்து வருபவர்களுக்கு வயறு நிறைய உணவு குடுத்தல் லேண்டும்.

(ஆ) உத்தரவின்றி யொறுவரும் உள்ளே போகக் கூடாதென்று எழுதியிருக்கினம்.

- (இ) நான் இஞ்சை வந்து இண்டைக்கு மூண்டு நாள்.
 (ஈ) இப்ப போயிலையை ஏத்துமதி செய்யினையிலை.

5. மேல்வரும் பாட்டின் பொருளை உரைநடையில் எழுதுக.

“காலைப் பொழுதிலே கோழிகள் கூவிடும்
 காகங்க ளெல்லாங் கரைந்து மகிழ்ந்திடும்
 சோலைக்குள் ளேகுயில் கூவிக் களித்திடும்
 தூமணி யேநன்று கேட்டிடுவாய்.”

6. பின்வருஞ் சொற்கள் ஒவ்வொன்றும் மூன்றுபொருள் தரத் தனித் தனி வாக்கியங்களில் அமைக்குக.

ஆடி, வெள்ளி, பதி, மெய், மா.

7. பின்வரும் பந்தியிலுள்ள புணர்ந்த சொற்களைப் புணர்ச்சி நீக்கி எழுதுக.

எம்பெருமாட்டி உங்கள் மனத்திலிருந்த கவலை ஆடல் பாடல்களாற் றணிவுற்றதென்றீர்கள். கவலை யாதென்று அடிச்சி அறியக்கூடாதா பெருமாட்டிக்கு எல்லாச் செல்வமும் நிரம்பியிருக்கக் கவலைக்கு இடமுண்டோ.

8. பின்வருஞ் சொற்களை வாக்கியங்களில் அமைக்குக.

திருவிழா, நடுநடுங்கி, வாடுவோலி, நீதி, ஊன்றுகோல்.

9. பின்வருஞ் சொற்றொடர்களை ஒருசொல்லாற் குறிப்பிடுக

1. கணவனை இழந்தவள்.
2. பிறரறியாமல் அமைக்கப்படும் கள்ள வழி.
3. ஐம்பதாண்டு நிறைவிலே நிகழும் விழா.
4. கடவுள் உண்டென்று சொல்பவன்.
5. தெருக்கள் கூடுமிடம்.

10. உம்மை உமது கல்விச்சாஸையின் தமிழ் மன்றச் செயலாளராக எண்ணி, அம்மன்ற அறிக்கை ஒன்றைத் தயாரிக்குக.

தேர்வு வினாக்கள் 4

1. பின்வரும் பகுதிக்குக் குறியீடுகள் இடுக.

யாழ்ப்பாணம் என்பது நல்ல தமிழ்ப் பெயர் தமிழ் நாட்டுப் பழங்குடிகளில் பாணர் என்பார் ஒரு வகுப்பாராவர் பண்ணோடு பாட வல்லவர் பாணர் என்றுபெயர் பெற்றார் என்பர் இன்னிசைக் கருவியாகிய யாழைக் கையிலேந்திப் பாடிய பாணர் யாழ்ப்பாணர் எனப்பட்டனர். யாழ்ப்பாணர் குடியேறித் திருந்திய நகரமே யாழ்ப்பாணம் என்று பெயர் பெற்றது என்று கூறுவார் சிலர் எவ்வாறாயினும் ஆக சொல்வதற்குச் செவ்விதாய் கேட்பதற்கு இனிமையாயுள்ள யாழ்ப்பாணம் என்னும் நல்லதமிழ்ப் பெயர் அதற்குச் சூட்டப்பெற்றுள்ளமை பற்றித் தமிழராகிய நாம் பெருமைப்படலாமன்றோ.

2. பின்வரும் பாடல்களில் வரும் விளிக்கப்பட்ட பெயர்களைக் கண்டு, அவை விளிக்கப்படுமன் எவ்வாறு இருந்திருக்குமெனக் கூறுக.

“பொன்னே கொடியே புனை பூங்கோதாய்
நானின் பாவாய் நீணில விளக்கே
கற்பின் கொழுந்தே பொற்பின் செல்வி”

“வாவும் இளமாண்காள் மயில்காள் மடப்பிடிக்காள்
கூவுங் கரிய குயிலினங்காள் மென்புள்ளினங்காள்
ஆவியென மேவி அகலேம் எனவிருந்த
காவலன்றான் போன வழியெனக்குக் காட்டிரோ.”

3. (அ) பகுதியில் ஒரு தொடரும், (ஆ) பகுதியில் ஒரு தொடருமாகப் பொருட்பொருத்தமுற இயைத்து வாக்கியங்களை அமைக்குக.

(அ)

(ஆ)

1. வள்ளல் எனப்படுவன்.	1. நாத்திகன் எனப்படுவன்.
2. கடவுள் இல்லையென்று வாதிப்பவன்.	2. சிலேடை எனப்படும்.
3. ஒன்றுக்குமேற் கருத்துத் தரும்படி அமைந்தது.	3. அலி யெனப்படும்.
4. ஆணுமன்று; பெண்ணுமன்று.	4. வரையாது கொடுப்பவன்.

4. பின்வரும் வாக்கியங்களில் உள்ள பிழைகளைத் திருத்துக
 1. ஓர் காட்டில் ஒரு மானும், காகமும் சிநேகமாக இருந்தது.
 2. கரும்பலகையில் எழுதுவதற்கு வெண்கட்டியைப் பாவிப்பர்.
 3. விமலை குளத்தில் நீங்கினான்.
 4. மிஞ்சிய உணவை நாய் உண்டது.
5. எழுவாய் பயனிலை கூறுக.
 1. நளனுக்கு மனைவி தமயந்தி.
 2. இரவலர்க்கு அளித்து அவர்கள் துயரைத் துடைத்தான்.
 3. வலிமையிற் சிறந்தவன் வீமன்.
 4. எனக்கு ஐந்தாண்டு இனையவன்.
6. பின்வரும் வாக்கியங்களிற் காணும் வேற்றுமை உருபுகளையும் பொருளையும் தருக.
 1. தேரில் ஏறினான்.
 2. இராமனுடைய தேவி
 3. பந்தடியிற் பரமன் பெரியன்.
 4. பயிருக்கு நீர் இறைத்தான்.
7. பின்வரும் பந்தியிற் காணும் ஆகுபெயரினைக்கண்டு அவை என்ன ஆகுபெயர் என்றுங் கூறுக.

ஊர் திரண்டு ஆடி கொண்டாடியது. மக்கள் வெள்ளை கட்டிய வண்டியிற்சென்று விழாவைப் பார்த்தனர். பொங்கல் உண்டு மகிழ்ந்தனர்.
8. உமது இல்லில் நிகழவிருக்கும் காந்தியடிகளின் நினைவு விழாவின் நிகழ்ச்சிகளைப்பற்றி விரிவாகக் குறித்தமைக்க வேண்டிய ஓர் அழைப்பிதழினை எழுதுக.

தேர்வு வினாக்கள்

1. பின்வரும் உரைநடைப் பகுதியைப் படித்து அரைவாசியாகச் சுருக்கி எழுதுக

முற்காலத் தமிழரசர்கள் கள்வருக்குக் கடுந்தண்டம் விதித்தார்கள். களவு செய்தவனுக்குக் கொலைத்தண்டனை விதித்தல் முறையாகக் கருதப்பட்டது. சிலப்பதிகாரம் இதற்குச் சான்று தருகின்றது.

அரண்மனைச் சிலம்பைக் களவு செய்ததாகக் குற்றஞ் சாட்டப்பட்ட கோவலனுக்குப் பாண்டியன் கொலைத் தண்டனை விதித்தான். கொலையுண்டிறந்த கோவலன் மனைவி, மன்னன் முன்போந்து மனந்துடித்துக் கண்ணீர் வடித்தாள். அதைக் கண்ட மன்னவன், “மாதே, நின் கணவன் களவு செய்தான்; அக்குற்றத்திற்காகக் கொல்லப்பட்டான்; இதில் கொடுமை யொன்றும் இல்லையே” என்று நீதி முறையை எடுத்துரைத்தான்.

2. பின்வருஞ் செய்யுளின் கருத்தை உரைநடையில் எழுதுக.

“ தலைநிமிர் தமிழா—பெற்ற
தாயின் மனங் குளிர
மலை குலைந்தாலும்—தமிழா
மானங் குலையாதே!

வீரக்கனல் வளர்ப்போம்—தோள்
விம்மத் திறல் செழிப்போம்
சூரத் துணிவொடு நில் தமிழா!
சொந்த உரிமையை வெல்.”

3. ஷெ செய்யுளைப் படித்து நீர் அடைந்த உணர்வை உமதுநண்பன் அல்லது நண்பிக்கு எவ்வாறு சொல்வீர் என்பதை எழுதுக.

4. மேல்வரும் வாக்கியங்களிற் காணும் இடைவெளிகளைப் பொருத்த மான சொற்களால் நிரப்புக.

1.இமை காப்பதுபேரலத் தாய் தன் குழந்தைகளைப் பேணி வளர்த்தாள்.
2. அவன்போலத் தந்திரமுள்ளவன்.
3. மனோன்மணியின் உள்ளம்.....போலக்களங்கமின்றி இருந்தது.
4. கணவனும் மனைவியும்.....போலத் தம்முள் ஒற்றுமையாக வாழ்ந்தனர்.

5. பின்வரும் வாக்கியங்களிற் காணும் மரபுச் சொற்களின் பொருளை எழுதுக.

1. அவன் பெரருள் முழுவதையும் அழித்து மனைவி மக்களை நடுத்தெருவில் விட்டுச் சென்றான்.
2. மரியாதையுடன் வாழும் பெற்றோர் சிலர், இழி செயல்புரியும் மக்களால் கரிபூசப்படுதலுமுண்டு.
3. பாரதி விழாவிலே பேசிய வேலன் வேளுத்து வாங்கினான்.

6. பொருத்தமான இணைப்புச் சொற்களை அமைக்குக.

- (அ) காற்று வீசியது. மரங்கள் ஆடின.
- (ஆ) நன்றாய் உண்கிறான். உடம்பு தேறவில்லை.
- (இ) மிருகங்களுக்கு வாயுண்டு. அவை பேசமாட்டா.
- (ஈ) குழந்தை அழவில்லை. அதற்குப் பசியில்லை.

7. மேல்வருவனவற்றின் பொருள் விளங்க வாக்கியங்கள் அமைக்குக.

வாடிவதங்கி, முறுமுறுப்பு, கண்கூடு.

- 8 பின்வரும் பகுதியிலே வரும் இரட்டைக்கிளவி, அடுக்குத் தொடர்களை எழுதுக. அடுக்குத் தொடர்கள் தரும் பொருள்களெவை?

(அ) பெரியீர் வருக! வருக!

(ஆ) தாயின் பிரிவுகேட்டு மனந் துடிதுடித்தான்.

(இ) பாம்பு! பாம்பு! ஒடுங்கள்! ஒடுங்கள்!

(ஈ) குழந்தை குறுகுறு என நடந்து விந்தது.

(உ) ஐயையோ! பிழையேன்! பிழையேன்!

9. பின்வரும் சொற்களாலே குறிக்கப்படும் பொருள்கள் எவை?
முப்பழம், இருதிணை, நாற்படை, மூவிடம், ஐம்பூதம், நால்வகை இசைக்கருவி, அறுசுவை.

10. உமது சிநேகிதன் அல்லது சிநேகிதியின் மணவிழாவின்போது அவர்களை வாழ்த்தி அனுப்பும் செய்தியை எழுதுக.

தாரத்திலுள்ள உமது உறவினருள் ஒருவர் இறைவனடி சேர்ந்ததாக அறியின் அவர் குடும்பத்தாருக்கு உமது அனுதாபத்தை எவ்வாறு தெரிவிப்பீர் என்பதை எழுதுக.

தேர்வு வினாக்கள் 6

உழவுக்கும் தொழிலுக்கும் வந்தனை செய்வோம்—வீணில் உண்டு களித்திருப்போரை நிந்தனை செய்வோம்

என்றார் பாரதியார்.

அக்காலத்தில் உழவருக்கிருந்த பெருமை திருவள்ளுவர் முதலாய தலைமைப் புலவர்கள் வழங்கிவந்துள்ள கூற்றுக்களால் இனிது விளங்கும். வில்லெடுத்துப் போர்செய்யும்வீரனை 'வில்லேர் உழவன்' என்றும் சொல்வன்மை

வாய்ந்த கவிஞனை 'சொல்லேர் உழவன்' என்றுங் குறித்தார் வள்ளுவர்.

வில்லேர் உழவர் பகைகொளினும் கொள்ளற்க
சொல்லேர் உழவர் பகை.

என்பது திருக்குறள்.

1. இப்பகுதியைக் குறியீடு செய்க.
2. 'வில்லேர்', 'சொல்லேர்' உழவர்கள் யார்?
3. உழவுக்கும், தொழிலுக்கும் எனபதிலுள்ள உம்மைதரும் பொருள் யாது?
4. வன்மை, வண்மை; உன், உண் என்னுஞ் சோடிச் சொற்களை விளக்க வாக்கியங்கள் எழுதுக.
5. இப்பகுதியில் வரும் குறட்பாவை உமது உரையிலே எழுதுக.
6. பிரித்துவிடுக.

அக்காலம், உழவருக்கிருந்த, வில்லேர், சொல்லேர்.

7. பின்வருஞ் சொற்கள் எவ்வெவ் மயக்கங்கள் எனக் கூறுக.

அங்ஙனம், கஞ்சி, கன்று, அப்பம், வெய்யோள்,
பொன்னி, வஞ்சி, போய்ம்மை, நுங்கு.

8. பின்வரும் வாக்கியங்களில் வரும் ஏகார ஓகாரங்கள் என்ன பொருளில் வந்தன என்பதை விளக்குக.

1. இதுதானே அவன் செய்த நன்றி?
2. அது கழுதையோ குதிரையோ பார்.
3. அழுது புரண்டாலும் மாண்டார் வருவரோ?
4. பார்மினே! பார்மினே! இவன் எத்துணை வீரன்.
5. நல்லோரைக் காண்பதுவும் நன்றே.
6. கற்றாரைக் கற்றாரே விரும்புவர்.

9. பின்வரும் வாக்கியங்களை ஒரு பயனிலைகொண்ட வாக்கியமாக்குக.

நீரோட்டம் வரவரப் பெருகுகின்றது; வரும் நீரினை ஏற்கின்றது; இடத்திற்கேற்றவாறு விரிந்தும், சுருங்கியும், செல்கின்றது; இடைவிடாது உழைக்கின்றது.

10. முத்துமாலை தன் வரலாற்றைத் தானே கூறுவதாக ஒரு கட்டுரை வரைக.

தேர்வு வினாக்கள் 7

1. இன்பக் கலைகளைப்பற்றி வெறுத்துக்கூறும் உமது சிநேகிதிக்கு அல்லது சிநேகிதனுக்கு 'இலக்கிய இன்பம்' என்பதுபற்றி ஒரு கடிதம் எழுதுக.

2. (அ) பின்வரும் ஆண்பாற் சொற்களுக்கு ஏற்ற பெண்பாற் சொற்களை எழுதுக.

பாட்கன், பிரான், தலைவன், தோழன், அடிச்சி.

(ஆ) 'உண்டு' என்னும் சொல்லின் முதலிலும், இறுதியிலுமுள்ள உகரம்பற்றி என்ன அறிவீர்?

3. பின்வரும் சோடிச் சொற்களின் பொருள் நன்கு புலப்படுமாறு அவை ஒவ்வொன்றையும் ஒவ்வொரு வாக்கியத்தில் அமைத்து எழுதுக.

இன்ப துன்பம், பேரும் புகழும், நரை திரை, ஏழை எளியவர், ஆடி ஓடி, தாயும் சேயும்.

4. கீழே உள்ள பெயர்ச் சொற்களுக்கு மிகப் பொருத்தமான வினைச் சொற்கள் அமைக்குக.

1. வேல்....	4. நகை....	7. வீணை....
2. தோசை...	5. பறை....	8. தாளம்...
3. அம்பு....	6. குண்டு....	9. மோர்....

5. மேல்வரும் பாட்டின் கருத்தை உரைநடையில் எழுதுக.

“ ஏழையென்றும் அடிமையென்றும் எவருமில்லை சாதியில்
இழிவுகொண்ட மனிதரென்ப திந்தியாவி லில்லையே
வாழிகல்வி செல்வமெய்தி மனமகிழ்ந்து கூடியே
மனிதர் யாருமொருநிகர் சமானமாக வாழ்வமே ”

6. பின்வருவனவற்றிற் காணும் உருவத்தினைக் காட்டுக.

1. சேனைகளாகிய கடலை வீமனாகிய மலை கலக்கியது.
2. தமிழ்விழாவிலே மக்கள் சனசமுத்திரமாகக் குழுமி இருந்தனர்.
3. தங்கள் வருகையால் நாங்கள் அன்பு வெள்ளத்தில் மிதந்தோம்.

7. பின்வரும் வடமொழிப் பதங்களுக்கேற்ற தமிழ்ப் பதங்களைத் தருக.

ஆச்சரியம், அவயவம், சந்தோஷம், கல்யாணம்,
பரீட்சை, நித்திரை, சோதி, மேகம்.

8. (அ) கீழ்வருஞ் சொற்களைப் பிரித்துவிடுக.

நமக்குமது, பொற்குடம், மணியோசை,
பூந்தோட்டம், ஆற்றோரம், ஆட்டுக்குட்டி.

(ஆ) பின்வரும் வாக்கியங்களிலுள்ள வினையாலணையும் பெயரை
எழுதுக.

1. வந்தோரை எதிர்கொண்டாள்.
2. மேய்ந்தது திரும்பிற்று.
3. வந்தானைக் கண்டேன்.

9. பின்வரும் பதங்களுக்குப் பகுபத உறுப்பிலக்கணங் கூறுக.

செய்தான், கூனன், சொல்வான், நடையன்,
உண்டாகின்றது, மதுரையான், வந்தான்.

10 பிழைகளைத் திருத்தி எழுதுக.

1. நாள்க் கணக்கில் கூலிவேளை செய்தவர்கள் வேலை முடிந்ததும் சம்பளத்தைப்பற்றிப் பேசினார்கள்.
2. முறிஞ்ச குடையைக் கய்யிலே பிடிச்ச கிழவரைப் பாத்து பொடியன்கள் சிரிச்சான்கள். அவர் என்ன செய்வதென்று தெரியாமல் திண்டாடினார்.

தேர்வு வினாக்கள் 8

பின்வரும் பந்தியைப் படித்து வினாக்களுக்கு விடை கூறுக.

சச்சந்தமன்னன் மனைவி விசயை. சூல் கொண்டிருந்த அவளை ஒரு மயிற்பொறியில் ஏற்றி வேற்றிடம் பறந்து செல்ல விடுத்துச் சச்சந்தன் போர்புரிந்து இறந்தான்.

விசையை ஏறிய மயிற்பொறி ஒரு மயானத்தில் வீழ்ந்தது. ஆங்கு கணவன் இறந்த செய்தி கேட்டு அவள் உயிர் துடித்துச் சோர்ந்தாள். விமானம் வீழ்ந்த அதிர்ச்சியால் அம்மயானத்தில் அரசமாதேவி ஓர் அழகான ஆண்மகவை ஈன்றாள். அதைக் காப்பாற்ற வழியில்லை. அவள் நெஞ்சம் பதறியது. அச்சமயம் ஒரு தெய்வப்பெண் தோன்றி அவளுக்கு ஆறுதல்கூறி, சச்சந்தன் பெயருள்ள ஒரு மோதிரத்தைக் குழந்தையின் விரலிற்போட்டு, “அம்மா, கவலை வேண்டாம்; நீ மறைந்திரு. உன் குழந்தையை இப்போது செல்வனொருவன் வந்து எடுத்துச் செல்வான்” என்று கூறினாள்.

1. இப்பகுதிக்குப் பொருத்தமான ஒரு தலையங்கமிடுக.
2. மயிற்பொறி என்னால் என்ன?
3. தெய்வப்பெண் சொன்னதை வேறொருவர் கூற்றாக மாற்றுக.
4. இப்பந்தியிற் காணும் மென்றோடர்க் குற்றியலுகரச் சொற்கள் மூன்று தருக.

5. பெயரெச்சம் மூன்று. வினையெச்சம் மூன்று தருக.
6. பகுபதங்கள் மூன்று கூறுக.
7. பின்வருஞ் செய்வினை வாக்கியங்களைச் செயப்பாட்டு வினை வாக்கியமாக்குக.

சூத்தன் புகழேந்தியைச் சிறையிட்டான். புகழேந்தி சிறையைப் பள்ளியாக்கினான். ஆங்கிருந்த கைதிகள் புலவராயினர். சூத்தனை அவர்கள் வென்றனர்.

8. பின்வரும் வாக்கியங்களில் காணும் இடுதிறிப்பெயரையும், காரணப் பெயரையும் தருக.

அன்று வானம் நீலநிறமாகத் தெளிவுடன் காணப்பட்டது. வானத்து மீன்கள் மின்னிக்கொண்டிருந்தன. ஆங்கு மரத்திலிருந்த ஒரு பறவை மகிழ்ச்சியினூற் பாடும் ஒலி கேட்டது.

9. பின்வருஞ் செய்யுளின் கருத்தை உரைநடையில் எழுதுக.

“எல்லை அறியாப் பெருங்கடலே—நீதான்
இரவும் உறங்காயோ கடலே!
அல்லும் பகலும் அலைகடலே—உனக்கு
அலுப்பு மிலையோ கருங்கடலே.”

10. பின்வரும் வாக்கியத்தில் வரும் வியங்கோள், ஏவல் வினைகளைக் கூறுக.

1. நல்வழி நடமின்.
2. 'செய்வன திருந்தச் செய்'
3. வேந்தனும் ஓங்குக.
4. வாழ்க அந்தணர், நற்றவம் வேள்வி மல்க.

தேர்வு வினாக்கள் 9

கீழே வரும் பாட்டைப் படித்துப் பின்வருவனவற்றிற்கு விடை எழுதுக.

செந்தமிழ்த் தாயினைப் போற்றுவோம் - அவள்
சீர்மைசில சொல்லி வரழ்த்துவோம்-இங்கு
முந்துமொழி மங்கையாரினும் - மிக
மூத்தும் இளங்கொடி யாயினாள்.

கானவிலங் கெனப் பச்சையுண் - தின்று
காசினியோர் திரிநாளிலே - அவள்
நானில மாமனை மீதிலே நல்ல
நாகரிக விளக் கேற்றினாள்.

வில்லுப் புலிக் கயலேந்திய - தமிழ்
வேந்தர்க ளாற் புவி தாங்கினாள்
வல்லமை போர்த்திறன் யாவையும் - அந்த
மல்லற் பனிவரை சொல்லுமே.

மாயிரு ஞாலத்துக் கோர்நெறி - கண்ட
வள்ளுவனைத் தந்து போற்றினாள் - அவள்
ஆயிரமாங் கதிர் வீசியே - உல
கெங்கும் அறிவொளி நீட்டினாள்.

1. தமிழ்த்தாயின் சிறப்புக்களவை?
2. முந்துமொழி நங்கையர் யாவர்?
3. தமிழ்நங்கை நாகரிக விளக்கேற்றிய தன்மையை இப்பாட்டு எங்ஙனம் கூறுகின்றது?
4. வில்லுப் புலிக்கயல் ஏந்திய வேந்தர்கள் யார்?
5. அவர்கள் புகழ் சொல்லும் மல்லற் பனிவரை எது?
6. ஞாலத்துக்கொருவழி கண்ட தமிழ்ப்பெருமகன் யார்?
7. வள்ளுவப் பெருமானைப் பாரதியார் எவ்வாறு பாராட்டுகின்றார்?

8. பின்வருஞ் சொற்களை விளக்க வாக்கியங்கள் அமைத்துக்.
 (அ) சீர்மை (ஆ) உளன் (இ) காசினி
 (ஈ) நெறி (உ) ஞானம் (ஊ) நாகரிகம்
9. பின்வருந் தொடர்களைப் பிடித்தெழுதுக.
 விலங்கென, மூத்துமிளங்கொடி, அறிவொளி,
 உலகெங்கும்
10. இப்பாட்டிலிருந்து பின்வருவனவற்றிற்கு உதாரணக் தருக.
 (அ) 2 ஆம் வேற்றுமை உருபேற்ற இரண்டு சொற்கள்.
 (ஆ) ஈரொற்றுக்கள் சொற்களின் நடுவே இரண்டும்
 புள்ளி பெற்று வரும் இரண்டு சொற்கள்.
 (இ) பெயரெச்சங்கள் இரண்டு.

தேர்வு வினாக்கள் 10

1. கதையைப் படித்து வினாக்களுக்கு விடை கூறுக.

இரண்டு புலவர்கள் ஒருவரை ஒருவர் விட்டுப் பிரியாமல் இருந்தார்கள். ஒருவர் முடவர். மற்றவர் குருடர். குருடர் தோள்மேல் முடவர் அமர்ந்து வழிகாட்ட, ஊர் ஊராகச் சென்று இருவரும் கவி பாடிப் பிழைத்தார்கள். இவர்கள் உறுப்புக் குறைபாடுள்ளவர்களாயிருந்தாலும் அறிவொளியிற் சிறந்து விளங்கினார்கள். ஒரு பாடலின் முற்பகுதியை ஒருவர் பாட மற்றவர் பாடலின் பிற்பகுதியைப் பாடி முடிப்பர்.

ஒருநாள் இவர்கள் மதுரைச் சொக்கலிங்கநாதர் கோயில் பொற்றாமரைக் குளத்தில் நீராடப் போனார்கள். குருடர் படித்துறையில் இறங்கி ஆடையைத் துவைத்துக் கொண்டிருந்தார். முடவர் கரையிலிருந்தார். குருடர் ஓர் ஆடையைத் துவைத்து ஒரு பக்கமாக ஒதுக்கிவைத்து

மறு ஆடையைத் தப்பினார். ஒதுக்கிவைத்த ஆடை தண்ணீரிலே நழுவி விழுந்து மெல்ல மிதந்து போய்க்கொண்டிருந்தது. கரையிலிருந்த முடவர் இதனைப் பார்த்துச் சிரித்தார். முன்னமே கந்தையாக உள்ள ஆடையை மேலும் மேலும் அடித்துத் தப்பினால் அது நம்மைவிட்டு நீங்காதோ என்ற கருத்தில்,

“அப்பிலே தோய்த்திட் டடுத்தடுத்து நாமதனைத் தப்பினால் நம்மையது தப்பாதோ”

என்றார் முடவர். அதுகேட்ட குருடர், ஆடை தண்ணீரில் விழுந்துவிட்ட தென்று அறிந்தார். ஆனால், எப்படிக் கண்டு எடுப்பார்? “போனாற் போகட்டும்; பழைய ஆடைபோனால் புதிய ஆடை தருவார் சொக்கலிங்கம்” என்று நம்பிய குருடர்,

—“இப்புவிவில்

இக்கலிங்கம் போனாலென் ஏகலிங்க மாமதுரைச் சொக்கலிங் கமுண்டே துணை”

என்றார்.

1. இக்கதைக்கு ஒரு பெயரிடுக.
2. இரு புலவர்களிடத்தும் இருந்த பொதுத்தன்மைகள் எவை?
3. பொற்றாமரைக்குளம் எங்கிருக்கிறது?
4. ஆடை குளத்தில் விழுந்தபோது முடவர் சிரித்த தேன்?
5. குருடர் கூறிய விடையிலிருந்து நீர் விளங்குவ தென்ன?
6. பொருள்கூறுக.
கலிங்கம், அப்பு, புவி, தப்புதல்.

2. பின்வருஞ் சொற்களைப் பிரித்துவிடுக.

இக்கலிங்கம், பொற்றாமரை, நம்மையது, அறிவொளி.

3. மேல்வரும் தொடர்களில்வரும் ஏகார, ஓகார, உம் இடைச்சொற்கள் தரும் பொருள்களெவை?

நீங்காதோ, உண்டேதுணை, இரவும் பகலும்.

4. இப்பகுதியில் வரும் பெயரெச்சங்கள் இரண்டு தருக.

5. விஷயெச்சச் சொற்கள் இரண்டு தருக.

6. பிறவினை வாக்கியங்களாக்குக.

(1) நீங்கள் அவனை அழைத்தீர்கள்.

(2) அவன் கட்டுரை எழுதினான்.

(3) அரசன் கோவில் கட்டினான்.

7. பின்வருவனவற்றை இடுகுறிப்பெயர், காரணப்பெயர் எனப்பிரித்து எழுதுக.

பூமி, கொளுகொம்பு, கண்ணன், குருடர், கல்.

8. பிழை திருத்துக.

அந்த மாணவர்களில் ஒருத்தன் வெளியிலே போக யிக்கை நாயொண்டு கடிச்சப்போட்டுது. அவன் குளரிய சத்தத்தைக்கேட்டு அவன்ரை தேப்பன் ஓடியந்தார். மோனைத் தூக்கிக்கொண்டு பரியாரியட்டைப் போனார்.

9. இரு பொருள்தர வாக்கியங்கள் எழுதுக.

இடி	அன்னம்	காய்	ஆறு
நகை	படை	தட்டு	மதி

10. பின்வருஞ் சொற்களுக்கு உறுப்பிலக்கணங் கூறுக.

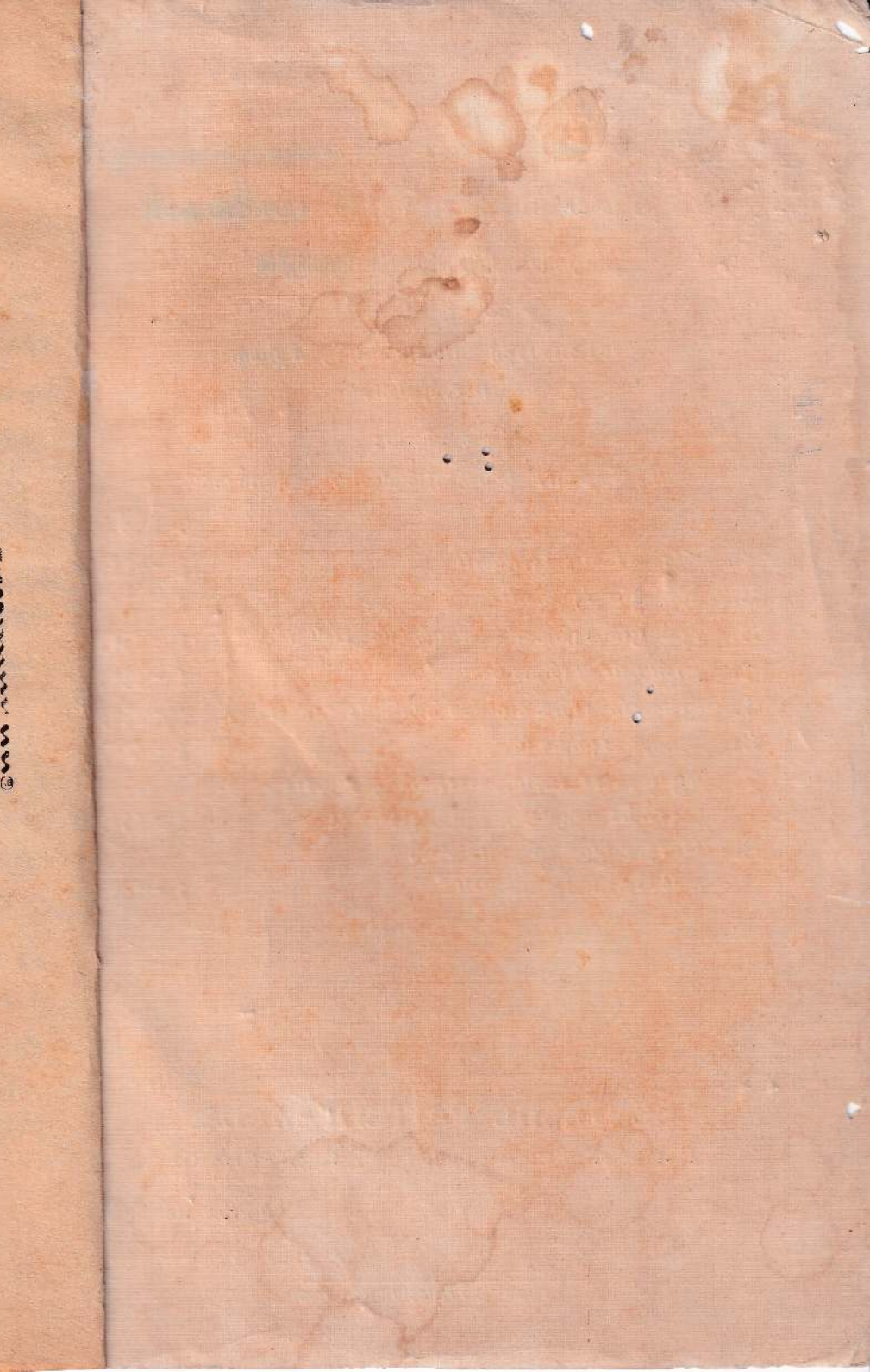
மடையன், பொன்னி, காண்பேன், வாசிப்பான், எழுதுகிறான்.

அச்சுப் பதிவு:

ஸ்ரீலங்கா அச்சகம்

234 கே. கே. எஸ் வீதி,

யாழ்ப்பாணம்.

செந்தமிழ்ப் பயிற்சி மாலைகள்

இனிய தமிழில், செந்தமிழில்
ஆக்கப்பட்டன.

மாணவரது மொழிவளஞ் சீரக்க
உதவுவன.

ஆசிரியை :

க. சௌ. சந்தனநங்கை அவர்கள்

	ரூ.	ச.
1. இரண்டாம் புத்தகம்	1	40
2. மூன்றாம் புத்தகம்	1	50
3. மூன்றாம் புத்தகம் எழுத்துப் பயிற்சி	1	50
4. நான்காம் புத்தகம்	1	50
5. ஐந்தாம் புத்தகம் செந்தமிழ்ப் பயிற்சி	1	50
6. ஆறாம் புத்தகம்	1	75
7. ஏழாம், எட்டாம், பொதுத் தராதரப் பத்திர ஆயத்த வகுப்புகள்	3	00
8. 'செந்தமிழ்ச் சிறுவர்களே சேர்த்து பாடுவோம்'	1	25

SENTAMIL PAITCHI MALAI

FOR 7TH 8TH & PREP. S. S. C. STANDARD

[Price Rs. 3-00